THE OFFICE OF

HOLY WEEK

FROM THE

ROMAN BREVIARY AND MISSAL

WITH THE TRADITIONAL CHANTS IN MODERN NOTATION ACCORDING TO THE LATEST VERSION OF THE VATICAN PRESS

REVISED AND COMPILED BY
LEO P. MANZETTI, MUS. D.,
Former Director of Music
ST. MARY'S SEMINARY, BALTIMORE, MD.

REVISED EDITION

NEW YORK
P. J. KENEDY & SONS
PUBLISHERS

Imprimatur:

✠ MICHAEL J. CURLEY,
Archbishop of Baltimore

Die 2 Feb., 1923.

CONTENTS.

PALM SUNDAY

MAUNDY THURSDAY

GOOD FRIDAY

HOLY SATURDAY

APPENDIX

FOREWORD

THIS book is intended for the officiating clergy, choir members and the faithful.

It does not contain the entire service of Holy Week as do the NOCTURNAL, GRADUAL and VESPERAL of the Vatican Edition, which are used where it is customary to recite the whole Divine Office; but it comprises all the functions of Holy Week that are usually held in cathedrals, parish churches and chapels of private institutions with congregational attendance. It is for the use of these churches that the present volume has been published and its contents will be found quite complete.

It includes: the Blessing of the Palms, the Procession, Mass and Vespers on Palm Sunday; the full Tenebræ service (Matins and Lauds) of the last three days of Holy Week; the High Mass, Blessing of the Holy Oils for Cathedral churches, the Procession to the Repository and Divesting of the altars on Maundy Thursday; the Adoration of the Cross, the Improperia, Procession and Mass of the Presanctified on Good Friday; the Blessing of the New Fire, the Prophecies, Litany of the Saints, the Blessing of the Baptismal Font, the High Mass and Vespers on Holy Saturday. The "Stabat Mater" has been added for the accommodation of those who wish to attend the extra liturgical function of the Way of the Cross.

All the Chants are in accordance with the new version of the traditional Gregorian melodies for Holy Week, recently issued by the Vatican Press, and declared authentic and official by the Sacred Congregation of Rites. The compiler of this book has, of course, complied with these directions.

As, however, the Gregorian notation of the Vatican Edition is unfortunately not so well known by most of our priests and choir members as the notation which is used for secular music, the compiler has sought to hasten the return of the Church's old melodies by using the modern notation, and, while a previous edition of this book gave only a few of the Chants, it has been realized that, if not all of the Gregorian melodies of the Vatican version can be sung, more of them can be rendered than various circumstances have heretofore permitted. Therefore, in order to aid our priests and choirmasters to comply with the desire of our Holy Mother the Church, and to enhance the beauty of

our sacred functions by an artistic and devotional rendition of true church music, the compiler has given here all the pieces that can be sung by a choir of average ability. He has omitted only the long melismatic pieces, especially the Responsories of the Tenebræ service and the like, which may be either recited on a monotone or sung in part music, thus relieving perhaps the possible monotony of the Gregorian which, if used exclusively, may sound somewhat dull to unaccustomed ears. Likewise, the long Graduals and Tracts, such as those of Holy Saturday and Palm Sunday, while arranged in psalm form, retain nevertheless the very mode in which the original melodies were written.

The Rev. clergy will find also here excerpts from THE MANNER OF SINGING THE RECITATIVES IN SACRED FUNCTIONS, a work of the compiler which will soon be given to press. The Recitatives are the portions sung by the officiating clergy at the altar. This has been done to obtain, as far as possible, a greater uniformity in rendering the simple melodic inflections of these parts reserved to the officers in sacred ceremonies and is the first attempt, to the compiler's knowledge, at setting down in the English language, the manner in which these Recitatives are to be sung. Herein are given the simple rules which govern the adaptation of the Chant's melodic inflections or cadences to different text endings, and, to remove all doubt, in the course of the Office, as to the exact syllables to be sung with the cadential notes of the Gregorian inflections, these syllables are marked either in italics, bold face or capital letters. It is to be hoped that the Rev. clergy will realize the importance of reading and studying these rules before making any attempt at singing the Recitatives.

MANNER OF SINGING THE RECITATIVES

THE Recitatives are made up of two parts: the recitation proper and the cadences or musical inflections.

The recitation covers by far the greater portion of the text. Hence the name: Recitative.

The cadences or musical inflections are short melodic forms, sung at the main divisions of the text for the purpose of marking them and enhancing the recitation. They are easy to commit to memory. Their structure and the rules of their application to different text endings should be learned by heart.

RECITATION

THE recitation is that portion of the text that is sung rectotono or on a monotone. Whilst demanding no special musical effect, it should be rendered with careful regard to grouping of words according to meaning of the various sentences, clauses and phrases. Otherwise the result would be an unintelligible jumble of words. Indeed, the rules for singing a recitation are the same as those of elocution and consist in marking and differentiating the proper syntactic divisions of the text at hand, thus making for order and, through order, for clearness of perception.

But music, while following the general rules of elocution, has its own ways of pointing out the various syntactic divisions. They are three:

(1) The lengthening of the last note or notes before any punctuation mark.

(2) The softening of the same.

(3) A short rest or pause at the most important divisions.

To go into details:

(A) The comma, being the smallest division mark, will usually be enough marked by the lengthening and softening of the syllable that immediately precedes it. In case, however, commas succeed each other at the distance of only one word or so, the last syllable should not be held as long as to give it twice its value, but just a trifle longer; otherwise the sung recitation would sound too fragmentary and spasmodic. For the same reason, no rest for breathing should be allowed, as a rule, at the comma, unless many commas happen to come in quick succession; then a breathing would, of course, be necessary, but it should be done quickly without delaying the movement, and time for it should be borrowed from the length of the preceding syllable. This manner of rendering the divisions marked with commas holds good for all the Recitatives that are sung at the altar by the officiating clergy, but not for psalmody and versicles, where it is traditional to lengthen and soften the last syllable or syllables at the Flexa, the Mediation and the Final cadences only.

(B) At the semi-colon and colon the lengthening and softening should be done in a gradual manner, beginning with the last accented syllable before said marks. No pause or rest need be made after the semi-colon; but at the colon, if the division is

rather important especially, when introducing a quotation, besides the lengthening and softening of the last syllables, there should be a short rest also, of about the length of one rhythmical unit, i.e., of one ordinary syllable.

(C) The periods, in the course of the Recitative, besides a lengthening and softening of the syllables from the last accent inclusive, require a trifle longer rest, that is, of the length of two rhythmical units, of two syllables. At the period, as well as at the colon, this pause has the double advantage of marking a larger division and allowing time to breathe and rest without shortening the preceding syllable.

(D) The final period should be well marked by a gradual lengthening and softening of all the syllables from the second last accent, primary or secondary, inclusively.

TEMPO OR SPEED

As to the Tempo to which a Recitative may be sung, three factors have to be taken into consideration: the voice, the character of the Recitative, and the size of the audience.

(I) The voice, that is, the singing voice, as dintinguished from the speaking voice which is used in simple elocution, requires special attention. Obviously,it demands a more accurate manipulation of the vocal organs than the speaking voice, although it is but the speaking voice brought to a better resonance and carrying power, through a greater supply and surer control of breath. The so-called chest voice, which resounds mostly in the chest, is by all means to be avoided. Its timbre is hollow, although voluminous in appearance. It has no carrying power and is fatiguing. The so-called throaty voice with its rather metallic and reedy timbre, is unpleasant and is easily ruined by constant use. The proper voice to be used is the result of that tone production, which has its inception and resonance in the front and upper parts of the mouth and vibrates especially into the nasal fauces or cavities. It insures thus the greatest resonance and carrying power possible, without effort, which goes to prove that it is the only natural voice. It is easy, pure, round and brilliant when acquired to its full potentiality. Now, no doubt, such a voice, with all its organic preparations and its constant manipulation, requires a slower Tempo, in sung recitation, than the mere speaking voice in simple

elocution. It is then wrong to hold that a Recitative should be sung as fast as a piece of oratory might be rendered.

(II) The character of the Recitative has also to be taken into consideration. All Recitatives are not of the same character. While some carry simple narrations of scriptural events, others express a great variety of moods and sentiments, as joy, exultation, contrition, sorrow, petition, prayer, supplication, adoration, praise, glory and triumph. To make no discrimination among these is to show a lack of understanding of the text at hand. Even when we merely speak our feelings we express them with varying rapidity. We manifest our sorrows in one way, our joys in another; and we sing a hymn of praise or of triumph with quite a livelier Tempo than we do a sad recital of woes and misfortunes.

(III) The size of the audience will also require a great deal of attention from the singer. Many priests seem to be under the impression that they have satisfied the faculty of hearing on the part of the congregation when, in fact, they have satisfied merely their own. They do not seem to realize how eager many of the faithful are to follow every word that is sung in the sanctuary. To make it impossible for the congregation to understand the text that is sung at the altar or in the choir loft, is to make a function a rather private or perfunctory affair. The spirit of the Church is that the faithful should take an active part in the actual worship; hence they must follow the sacred functions, not through the sense of sight only, but also through the sense of hearing. Nor should they be subjected to a strain in their endeavor to follow the meaning of the text sung by the Rev. officers. Now, this must be said not only of those members of the congregation that happen to be placed near the sanctuary, but of those also who are in the remotest parts of the building. A singer will be sure to take this fact into account if, while he performs, he imagines that he is, at the same time, a hearer also; and tries to fancy himself in the place of the auditors who are farthest away, listening to his own voice. He will thus surely realize the importance and the necessity of slowing his Tempo, in order to give time for his words to reach everybody in the congregation. The larger the audience and the building, the slower should be the Tempo. This rule applies to both elocutionist and singer.

PITCH

As to the pitch, the note, to which a Recitative should be sung, depends a great deal on the voice itself. The note A, above the middle C of the organ keyboard, is quite suitable for average voices. Should it prove too high, especially for bass voices, then A flat can be used. A lower note would sound too sombre and have little carrying power in a large church. Keeping this in mind, the compiler has translated nearly all the Chants so as to have A as the dominant or recitation note.

The singing of the recitation proper should lead without interruption or disconnection into the musical inflections of the divisions, avoiding a common fault, that of holding the last syllable of the recitation before singing the notes of the cadence. There should be no discontinuity of movement unless the recitation itself ends with an incisa, a division of the text; otherwise it would interrupt the sentence, nay, oftentimes, the word itself in which it occurs. It would show at any rate, the inefficiency of the singer, who would seem to delay his singing to recover himself before taking the changing note with which he has to begin the musical inflection.

PRONUNCIATION

English-speaking people will do well to remember a few principles of Latin pronunciation. With the exception of the diagraphs Æ and Œ, where A and O are silent, there are no silent vowels in Latin. There are no sombre or obscure sounds either. Every vowel must be given its definite and original sound, according to the genius of the language. Now the genius of the Latin language is that every vowel receives a broad sound, sometimes acutely broad, other times gravely broad, according to the place it occupies in the syllable; but broadness should always be a feature of the enunciation. The same may be said of the consonants. With the exception of the compound GN, which is pronounced like the English N in the word NEW, every consonant has a definite sound in Latin and should stand out clearly in the pronunciation.

Latin, furthermore, is not so accented a language as the English is. The latter seems to put upon the accented syllable the whole

effort of the voice, while the sound of the unaccented syllable is somewhat blurred. Such is not the case with Latin. Every syllable, accented or unaccented, carries with it a very definite and clear sound. As to the accented syllable, it is a little emphasized, of course, and is pronounced briskly, but the other syllables have to be enunciated clearly nevertheless. If this is kept in mind, the anomaly of Latin pronounced and sung with half-Italian and half-English enunciation will be happily done away with.

In regard to accents, they are usually marked, in official Gregorian books, on words of more than two syllables. Since words of two syllables receive the accent on the first without exception, no mark is needed.

INFLECTIONS

Although the Vatican Edition of the Gregorian books admits of several manners of singing the Recitatives, for the sake of uniformity and brevity, only one, that commonly used, is exemplified here.

More elaborate Recitatives, to be sung during Holy Week, will be given with their full notation in this book.

Simpler Recitatives as the COLLECT, EPISTLE, GOSPEL, LESSON, PROPHECY, LITTLE CHAPTER, VERSICLES and PSALMS receive, at the main punctual divisions, short melodic cadences or inflections, which are studied here.

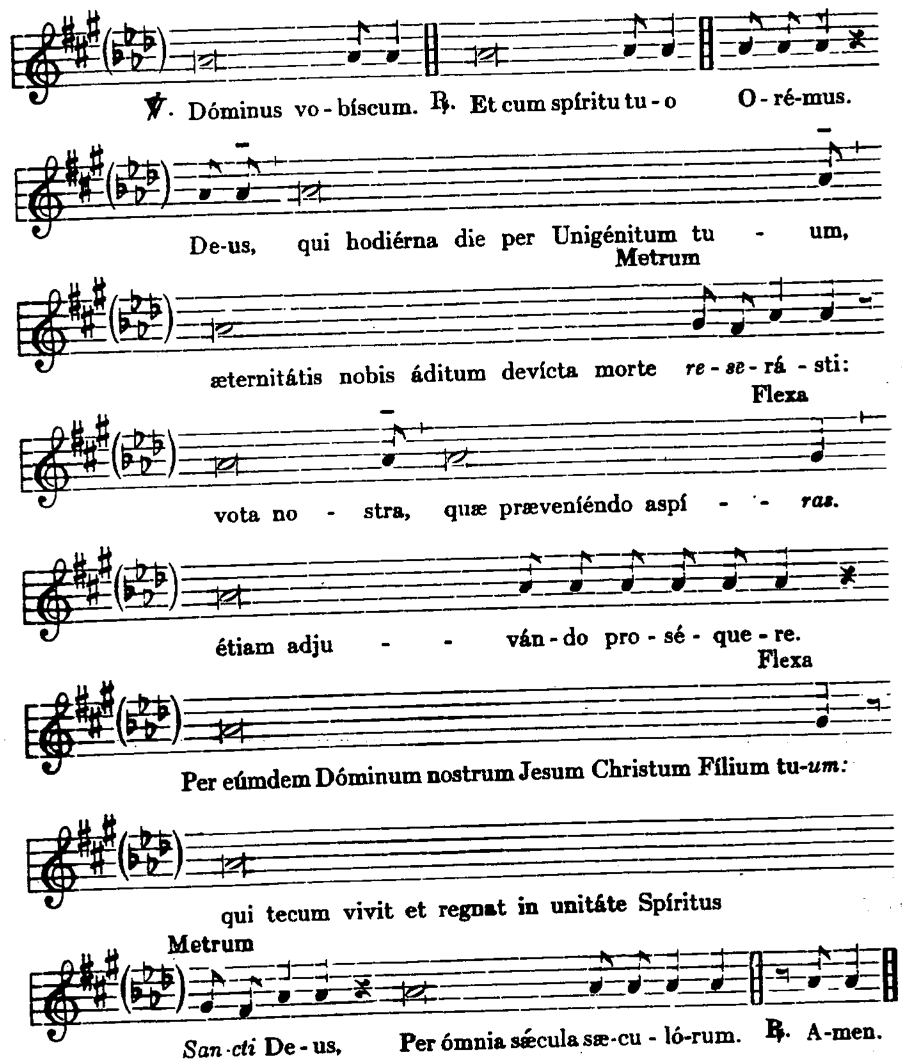
COLLECTS

There are Collects with a long ending and others with a short ending. The long endings are: PER (EUMDEM) DOMINUM NOSTRUM JESUM CHRISTUM, FILIUM TUUM: QUI TECUM VIVIT ET REGNAT IN UNITATE (EJUSDEM) SPIRITUS SANCTI DEUS: PER OMNIA SÆCULA SÆCULORUM. AMEN—or—QUI VIVIS ET REGNAS CUM DEO PATRE (QUI TECUM VIVIT ET REGNAT) IN UNITATE SPIRITUS SANCTI DEUS: PER OMNIA SÆCULA SÆCULORUM. AMEN. The short endings are: PER CHRISTUM DOMINUM NOSTRUM. AMEN—or—QUI VIVIS ET REGNAS IN SÆCULA SÆCULORUM. AMEN.

Collects with long endings are sung either in "tono festivo" or in "tono feriali (A) or (B)."

Collects with a long ending are sung in "tono festivo" when the Office is Double, Semi-double or of the Sunday at Matins, Lauds and Vespers, both for the main Oration and the Commemorations; also at Tierce immediately preceding a Pontifical High Mass.

Example

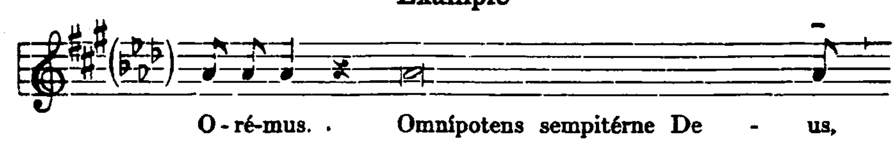
The above shows that the cadences for the Collects, sung in "tono festivo," are two, the Metrum and the Flexa. The Metrum takes place at the main division of the text, usually at the first colon. It begins on the second syllable preceding the last accent. It practically consists of only two notes, a semi-tone and a lower whole tone; the last accented syllable and the following being sung again on the dominant or recitation note. The second cadence, the Flexa, takes place at the next important division. It consists of a lower note only, a semitone, given to the very last syllable alone of the division. In case there is no punctuation mark after the Metrum, the Flexa is omitted. In the long ending the Flexa is sung first, then the Metrum. The former always takes place on the syllable "UM" in "TUUM" of "FILIUM TUUM," while the Metrum is given the word "SANCTI" of "SANCTI DEUS." The rest of the ending is sung on the recitation note. When the first part, that is—PER DOMINUM NOSTRUM JESUM CHRISTUM FILIUM TUUM—is omitted, the Flexa also is omitted.

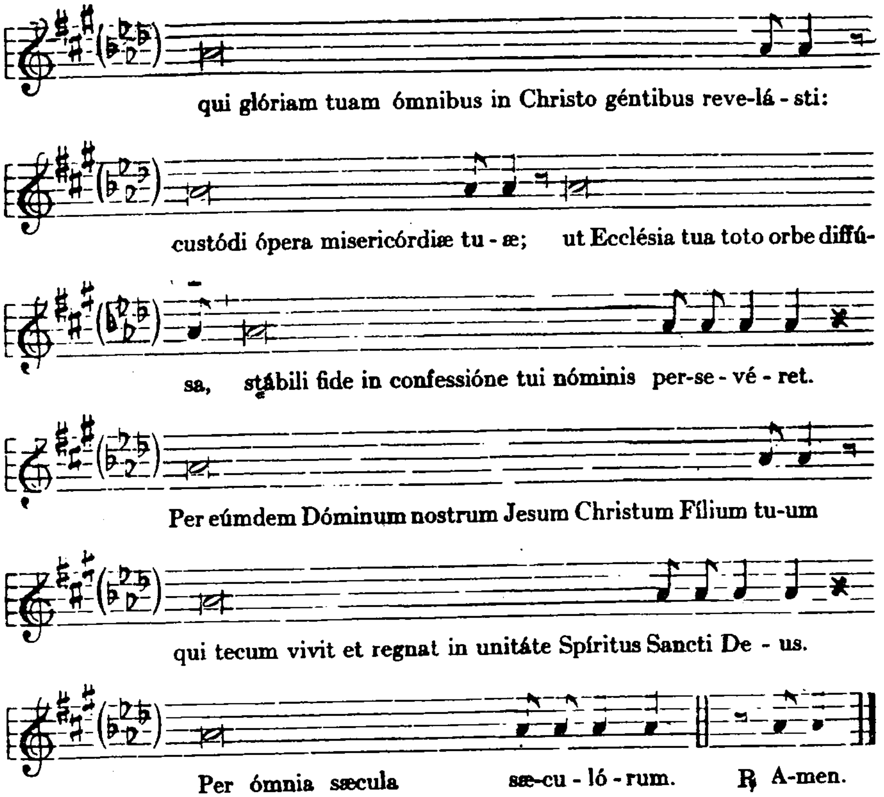
The liturgical books very seldom print the whole of the long endings of the Collects. They indicate them by giving the two or three first words. It is then necessary for the officiating priest to know them by heart, text and musical inflections.

Collects with short endings are never sung in "tono festivo."

Collects with long endings are sung in 'tono feriali (A)" when the Office is Double, Semi-double or of the Sunday at the Little Hours only, except at Tierce preceding the Pontifical High Mass when, as explained, it is sung in "tono festivo." Collects with long endings are sung also in "tono feriali (A)" at all the Masses, Vespers and Offices of Simple and Ferial days, in Votive Masses that are not sung "solemniter," in Masses for the dead and whenever they are preceded by the monition "FLECTAMUS GENUA." The oration "LIBERA NOS" at the Mass of the Presanctified and all those preceding the Mass on Holy Saturday, with the exception of the orations used for the Blessing of the New Fire and of the incense, which are read only, are sung in the same "tono feriali (A)."

Example

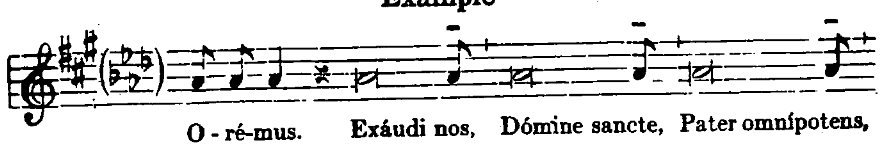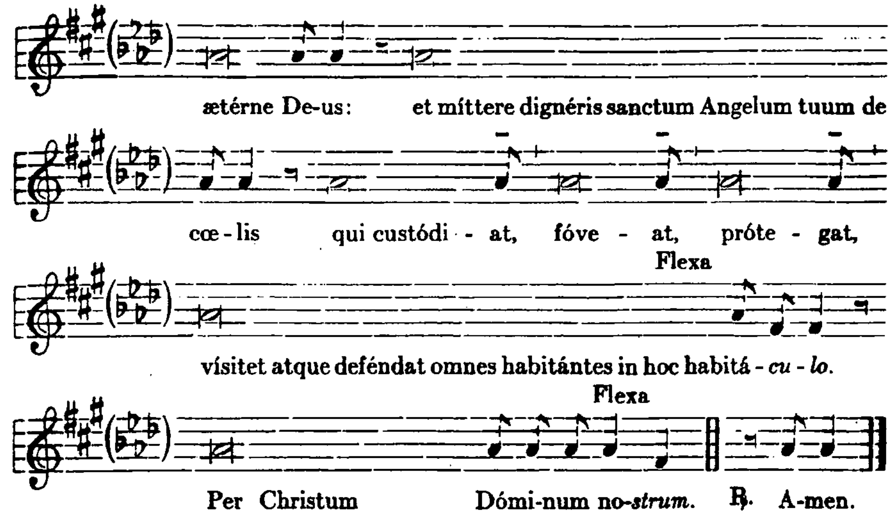

This "tonus ferialis (A)" admits of no cadence of any sort; it is sung rectotono all the way through the Collect. The main syntactic divisions of the text, however, should be marked by the lengthening and softening of the last syllables, also with the proper rests, as explained in the Chapter on Recitation.

Collects with long endings are also sung in "tono feriali (B)," at the Blessing of the Palms, while collects with short endings are always sung in "tono feriali (B)."

Example

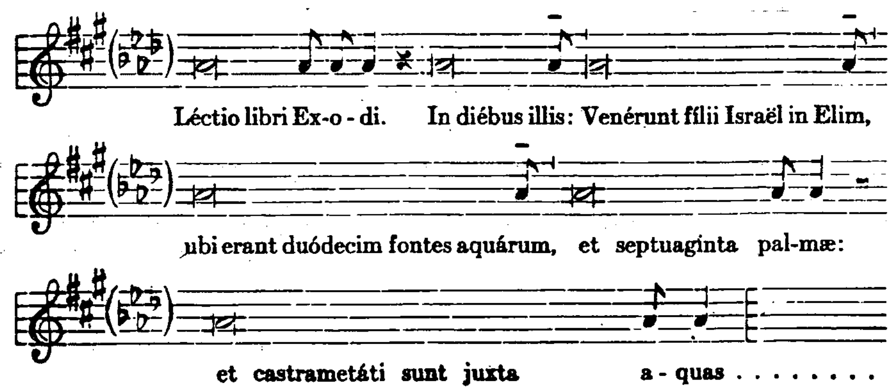

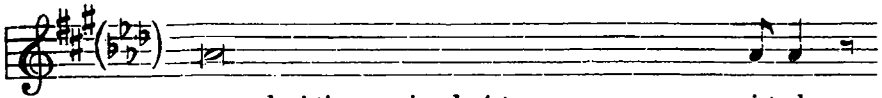

This "tonus ferialis(B)" admits of one short cadence only at the end of the collect and the same at the end of the short ending. The recitation proceeds on the dominant note up to the very last accented syllable inclusively; the following unaccented syllable or syllables (there can be never more than two) are sung to a lower note, an interval of a minor-third. The ending is sung in the same manner.

EPISTLE

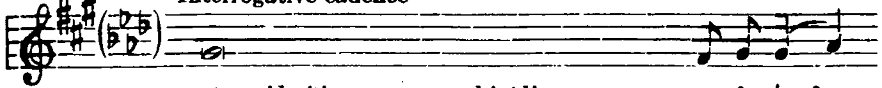
THE Epistle is sung on a monotone all the way through, with the exception of interrogations which are sung as follows:

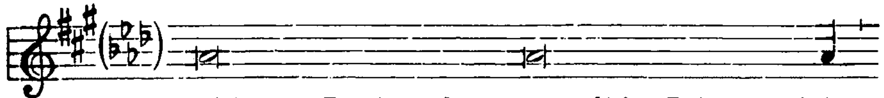

. . . . cur eduxístis nos in desértum istud,
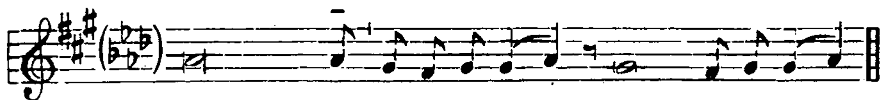
Interrogative cadence

ut occiderétis omnem multitúdi - - NEM *fa - me?*

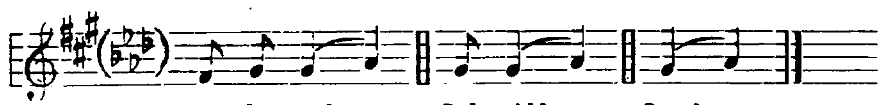
Dixit autem Dominus ad . . . . . aut ecclésiam Dei contémni-tis,

et confúnditis eos, *qui* NON *ha* - bent? *Quid di*CAM *vo* - bis?

The interrogation begins on the first syllable following the punctuation that immediately precedes it. The recitation note then falls to a semi-tone below until the third last syllable is reached; this is sung a whole tone lower; the next syllable re-ascends to the preceding semi-tone, while the very last syllable is given the group of two notes, the last of the musical inflection. These two notes shall be long. In case the interrogative sentence is short and has not enough syllables to accommodate all the notes of the cadence, their application to the text is made backward and the notes that find no syllable to be carried on are omitted.

Examples

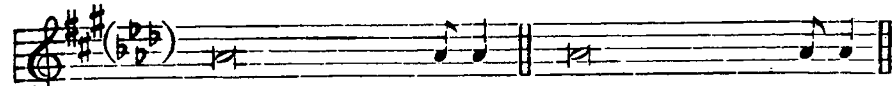

LAU - *do* vos? *Sed* quid? Quæ?

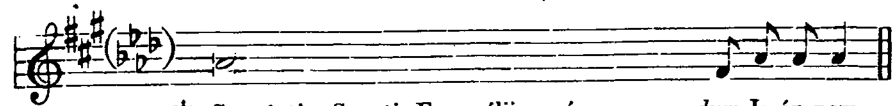
This interrogative inflection is used in all the Recitatives unless it is the final period; then it is sung according to the final cadence of each.

GOSPEL

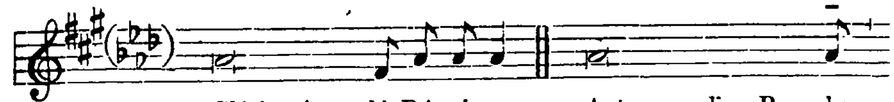
Example

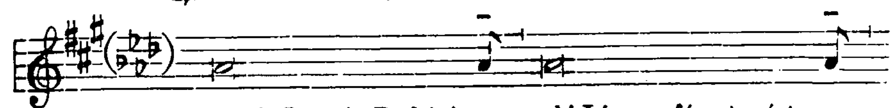
℣. Dóminus vo - bíscum. ℟. Et cum Spíritu tu - o.

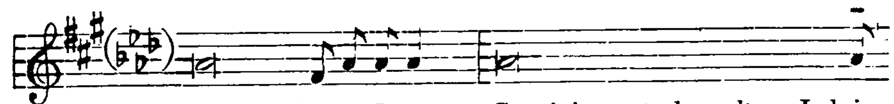
℣. Sequéntia Sancti Evangélii secún - *dum* Jo-án-nem.

℟. Glória ti - *bi*, Dó-mi-ne. Ante sex dies Pa - schæ,

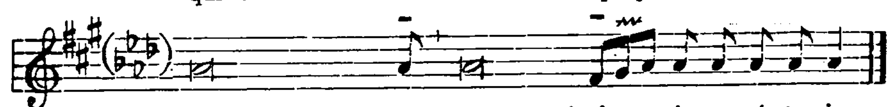
venit Jesus in Bethání-am, ubi Lázarus fúerat mórtu-us,

quem susci-*tá*-vit Jesus . . . . . Cognóvit ergo turba multa ex Judæis,

qui - *a* - il - lic est. Et venérunt non propter Jesum tan-tum

sed ut Lázarum vidérent, quem susci-tá - vit a mór-tu - is.

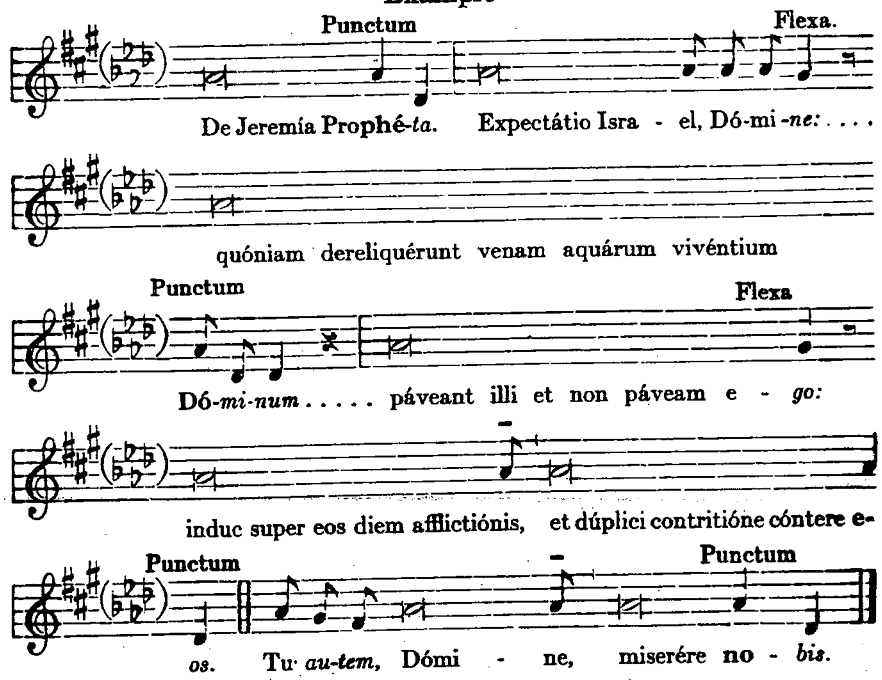
THE Gospel, receives two musical inflections, besides the interrogative cadence, one at every period in the course of the piece and the other at the end or final period. The former's cadence consists of only one note, a minor-third below, given invariably to the fourth last syllable before the period. The third last and the following syllables are sung again on the recitation note. The final period cadence consists of a group of three ascending notes given to the second last accented syllable,

whether the accent is primary or secondary. This group which, like the former cadence, begins a minor-third below the recitation note, reascends to the next semi-tone below and ends with the recitation note itself, the three notes being sung on one syllable. The first note of the group receives the accent and is held a trifle longer than the two following. The other syllables of the final period are then sung on the recitation note.

The interrogation, if there be any, is sung like that of the Epistle, unless it ends the Gospel; it is then sung according to its final cadence.

LESSON AND PROPHECY

Example
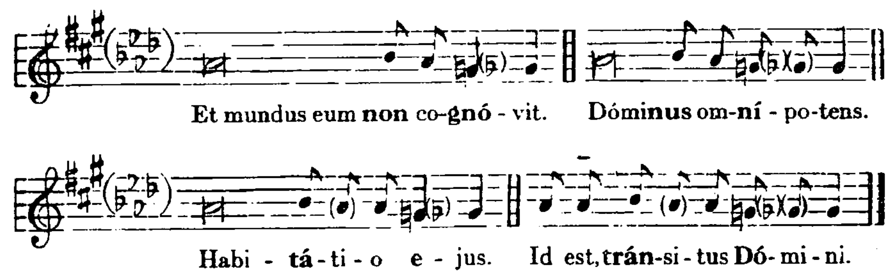

THE musical inflections of the Lesson and Prophecy are different from those of the Gospel, except for the interrogative sentence, which is the same for all the Recitatives. The main cadence, called Punctum, is given to every period in the course of the piece and also to the final period. It is applied to the syllable or syllables (there can be never more than two) following the last accent before the period and consists of a perfect fifth below.

Whenever there are many punctuation marks, other than the comma, between periods, the cadence called Flexa, as explained for the Collect, is made use of also for the Lesson and Prophecy. The place for it is left to the good judgment of the singer. It must, obviously, be given to important divisions alone of the text. The Flexa consists of only one note, a semi-tone below the recitation note, given to the very last syllable before the division. There can be more than one Flexa between these periods.

The Lesson ends usually with the prayer—TU AUTEM, DOMINE, MISERERE NOBIS. If it does not, as during the Holy Week service, its final period is sung as that of the Prophecy.

The final musical inflection of the Prophecy is different from that of the Lesson. The latter is the same as that of the periods in the course of the piece. The former is as follows:
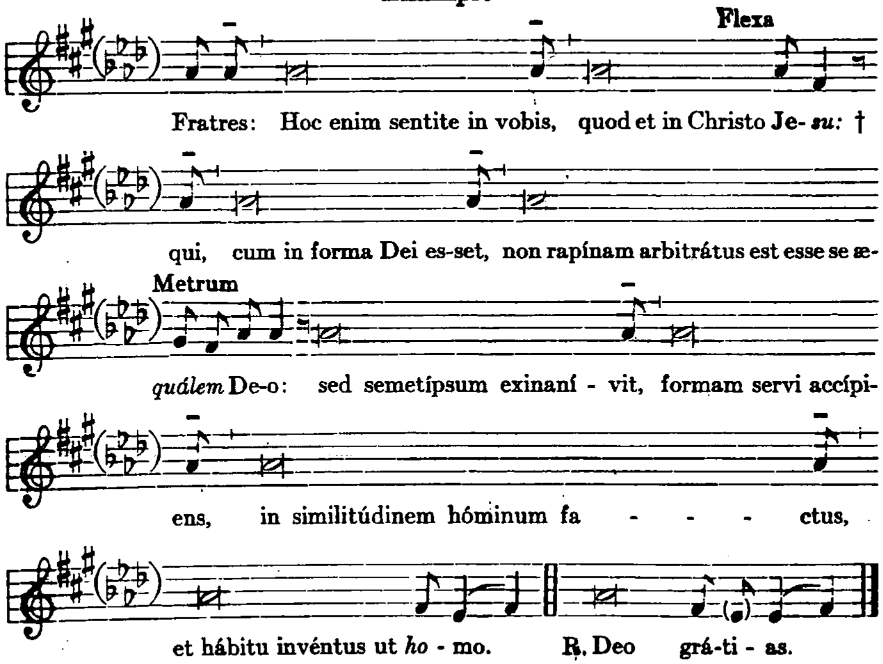

The interrogation, if there be any, for both Lesson and Prophecy, is sung like that of the Epistle and the Gospel, unless it is the final period, then it is sung according to the final cadence of each. When the final period introduces a Tract as a quotation it is sung rectotono.

LITTLE CHAPTER

THE Little Chapter is sung somewhat like the Collect, in "tono festivo." It receives a Flexa first, however, then a Metrum and a final cadence of its own. The Flexa, which takes place at the first colon or first important division, falls a minor-

third below the recitation note and is given the syllable or syllables following the last accented syllable. If there is only one division, the Flexa is omitted. The Metrum, which is exactly the same as that of the Collect, is given to the next important division and begins, as usual, on the second syllable before the last accented syllable. The final cadence begins with the very last accented syllable, which is given a minor-third below, while the very last syllable receives the group of two ascending notes. These two notes should be long. In case there is an extra syllable, on account of a dactylic form of the last rhythm, this additional syllable is given a note also, that is, the same as that of the first of the remaining group. The notes of this group should never be used separately to accommodate the extra syllable, but both must be given the very last syllable.

Example
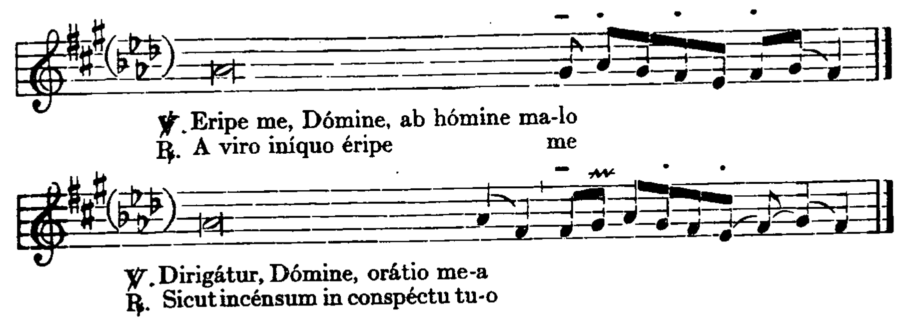

The interrogative sentence, if there be any, is sung like that of the other Recitatives, unless it is the last period, then it is sung according to the final period cadence.

VERSICLES

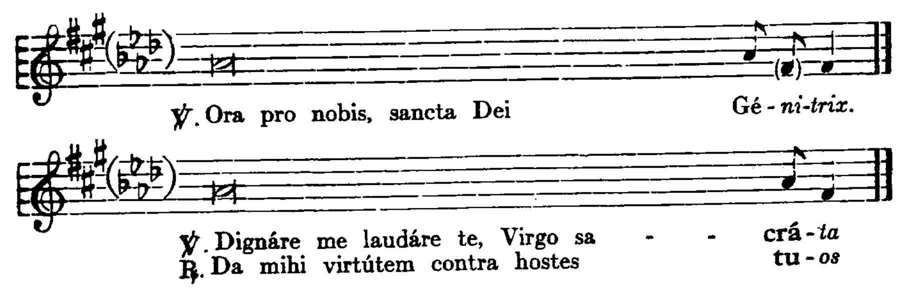
VERSICLES are sung according to two different settings; the elaborate and the simple.

The elaborate or solemn setting is that of the versicle sung after the Hymn at Vespers and Lauds, after the Nocturns of Matins and the short Responsory of the Little Hours. It is sung in two ways (they are optional) as follows:

At the Tenebræ service, the versicles have a cadence of their own, which is printed in full in this book.

The simple setting of the versicles is as follows:

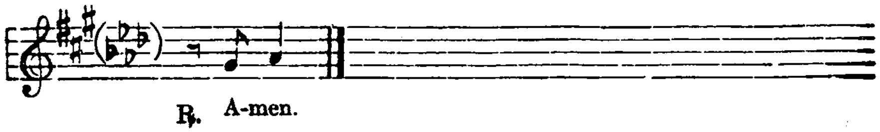

The cadence is exactly the same as that of the Collect in "tono feriali (B)." That is, the cadence note, a minor-third below the recitation note, is given the syllable or syllables following the last accent before the period. There never can be more than two of these syllables.

The versicles, after the BENEDICAMUS DOMINO, at the end of the Office, are sung rectotono and in a lower tone of voice.

The DOMINUS VOBISCUM that precedes or follows the Collects, at any time of the Mass and Office, is sung rectotono also.

The AMEN is always sung rectotono with the exception of that following the Blessing of the Bishop, which is as follows:

PSALMODY

PSALM cadences will be given in full in this book with the first verse of every psalm and Canticle. They will be easily adapted to the different divisions of the text. They are the Flexa, the Mediation and the Final. There is also a short melodic form, called Intonation, which is given to the first syllables of the first verse of every psalm and to every verse of the Canticles BENEDICTUS MAGNIFICAT and NUNC DIMITTIS. When the Intonation is given to the first verse only of the psalm, the second verse begins at once with the dominant or recitation note.

At the Mediation, the compiler has followed the old and golden rule of marking the pause, which, according to the rubrics of the Breviary, should be—pausa bona—a good pause, with a musical rest of the value of two long beats. It may sound strange to those who have been in the habit thus far of rushing from one part of the verse to the other without giving the slightest attention to the division mark, but they will soon realize the importance, nay, the necessity of such a pause since most of the first parts of psalm verses have to be sung in one breath. Then they will welcome a rather substantial pause for the purpose of breathing and resting at the Mediation, and thus be able to sing in one breath also the second part of the verse. The dignity and devotional solemnity of the performance will, furthermore, gain by such a pause. When the first part of the verse is too long to be sung in one breath a Flexa, at the main division, is allowed. It is marked with a cross. The second part of a verse never receives a Flexa. The Mediation is marked with an asterisk.

As the Mediation and Final cadences of the psalms and Canticles are based on the so-called Tonic Cursus of the ancient rhetoricians and Gregorianists, dactylic forms of text rhythms necessitate an additional note in the melodic inflections of the cadences, because these should tally with those of the text endings, in order that the accents of the former may carry the accents also of the latter. These extra notes will demand close attention. In this book they are written between parentheses. Some are the same as the note that immediately precedes them, while others are the same as that which follows. It is indeed necessary to know which is which. As a general rule, however, the extra notes are the same as the following.
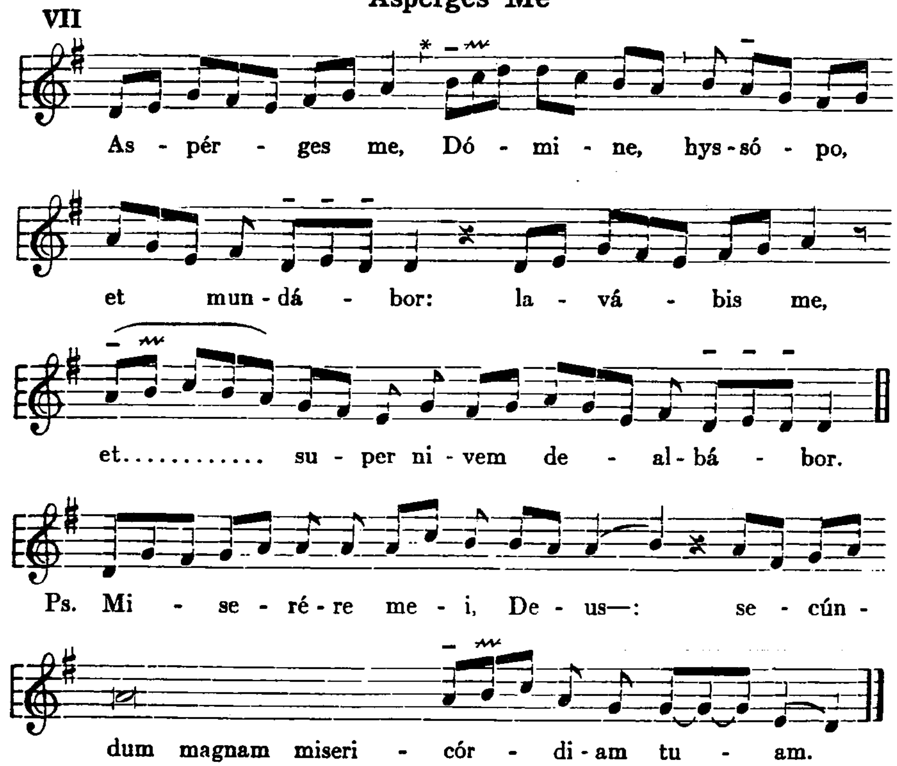
The Mediation of the Third Mode will also require a special treatment in regard to the extra syllable of the dactylic rhythms of the text endings. It is the additional note that carries the accented syllable, while the following unaccented syllable carries the group of two descending notes, called—clivis.

L. P. M.

PALM SUNDAY

The Sprinkling of the Holy Water

Asperges Me

*"**Asperges**" is repeated as far as the psalm.*
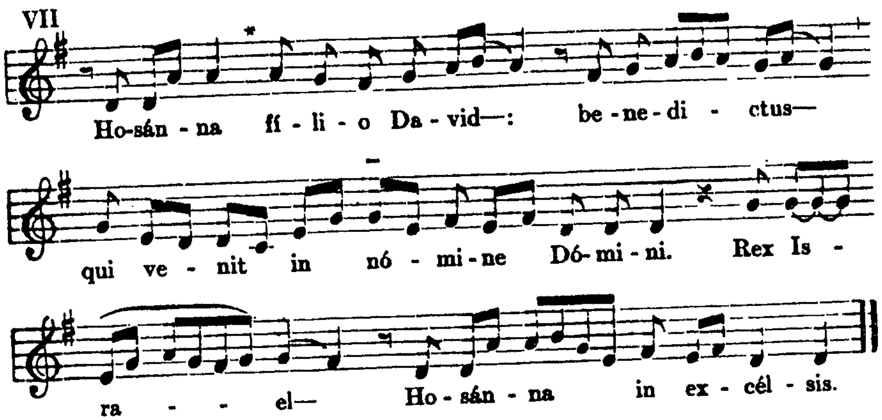
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tu*am*.
℟. Et salutáre tuum da no*bis*.
℣. Dómine, exáudi oratiónem me*am*.
℟. Et clamor meus ad te vé*niat*.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitá*culo*. Per Christum Dóminum no*strum*. ℟. Amen.

The Blessing of the Palms

The choir sings the following Antiphon:

Standing on the Epistle side, the Priest sings on the ferial tone:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

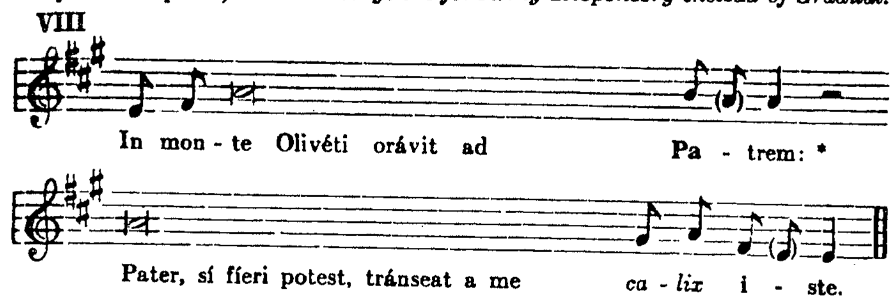
DEUS, quem dilígere et amáre, justítia est, ineffábilis grátiæ tuæ in nobis dona multíplica; et qui fecísti nos in morte Fílii tui speráre quæ crédimus; fac nos eódem resurgénte pervenire quo tén*dimus:* Qui tecum.

The Sub-Deacon sings the following lesson on the tune of the Epistle. When there is no Sub-Deacon, the Celebrant sings it himself.

Léctio libri Exodi, *c.* 15 *et* 16.

IN diébus illis: Venérunt fílii Israel in Elim, ubi erant duódecim fontes aquárum, et septuagínta palmæ: et castrametáti sunt juxta aquas. Profectíque sunt de Elim, et venit omnis multitúdo filiórum Israel in desértum Sin, quod est inter Elim, et Sínai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egréssi sunt de terra Ægýpti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen, et Aaron in solitúdine. Dixerúntque fílii Israel ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárnium, et comedebámus panem in saturitáte: cur eduxístis nos in desértum istud, *ut occiderétis omnem multitúdi*NEM *fame*? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce ego pluam vobis panes de cœlo. Egrediátur pópulus, et cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies: ut tentem eum, utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: et sit duplum quam collígere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses, et Aaron ad omnes fílios Israel: Véspere sciétis quod Dóminus edúxerit vos de terra Ægýpti: et mane vidébitis glóriam Dómini.

After the Epistle, the choir sings the following Responsory instead of Gradual.

2. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma: * fiat vol*úntas* tua.
3. Vigiláte et oráte: * ut non intrétis in ten*tatió*nem.
4. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma: * fiat vol*úntas* tua.

The following Gospel is sung by the Deacon in the usual manner. When there is no Deacon, the Celebrant sings it himself.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secún*dum* Matthǽum

Matth., 21, 1-9

IN illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díxerit, dícite, quia Dóminus

his opus habet, et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Dícite fíliæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, fílium *sub*jugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præcépit *il*lis Jesus. Et adduxérunt ásinam, et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedé*re* fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.
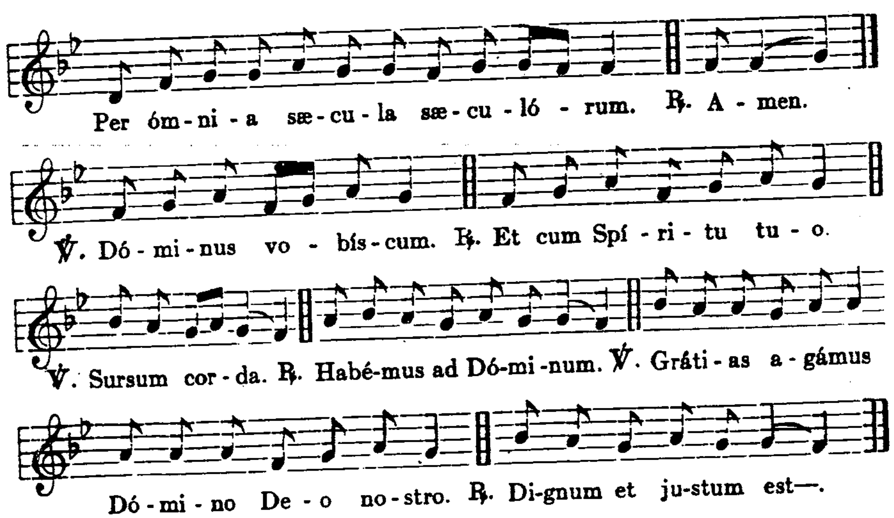
The Priest, standing on the Epistle side, sings on the ferial tone.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*
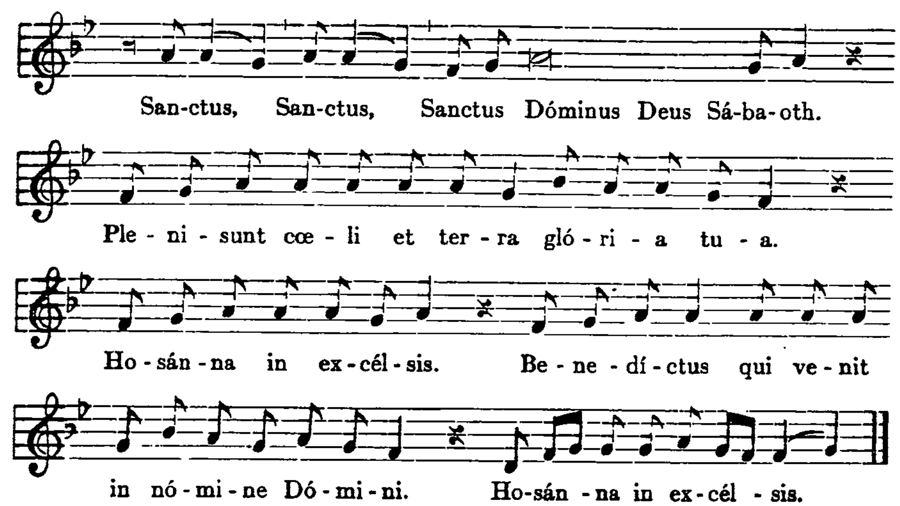
AUGE fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces cleménter exáudi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene ✠ dicántur et hi pálmites palmárum, seu olivárum: et sicut in figúra Ecclésiæ multiplicásti Noë egrediéntem de arca, et Móysen exeúntem de Ægýpto cum fíliis Israël: ita nos portántes palmas, et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviam Christo: et per ipsum in gáudium introëámus ætér*num:* Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

The Preface

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui gloriáris in consílio sanctórum tuórum. Tibi enim sérviunt creatúræ tuæ: quia te solum auctórem et Deum cognóscunt, et omnis factúra tua te colláudat, et benedícunt te sancti tui. Quia illud magnum Unigéniti tui nomen coram régibus et potestátibus hujus sæculi líbera voce confiténtur: Cui assístunt Angeli et Archángeli, Throni et Dominatiónes. cumque omni milítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

"Sanctus"

The Priest says:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

PÉTIMUS, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc creatúram olívæ, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris: ut, quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectiónem ánimæ et córporis: fiátque, Dómine, nostræ salútis remédium, tuæ grátiæ sacramén*tum.* Per Dóminum.

Orémus

DEUS, qui dispérsa cóngregas, et congregáta consérvas: qui pópulis óbviam Jesu ramos portántibus benedixísti: béne ✠ dic étiam hos ramos palmæ et olívæ, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscípiunt; ut, in quemcúmque locum introdúcti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illíus consequántur: et omni adversitáte effugáta, déxtera tua prótegat quos redémit Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum.

Orémus

DEUS, qui miro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensibílibus, dispensatiónem nostræ salútis osténdere voluísti: da, quæsumus: ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mýstice desígnet in facto, quod hódie cæléstí lúmine affláta, Redemptóri óbviam procédens, palmárum atque olivárum ramos vestígiis ejus turba substrávit. Palmárum ígitur rami de mortis príncipe triúmphos exspéctant; súrculi vero olivárum, spirituálem unctiónem advenísse quodámmodo clamant. Intelléxit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redémptor noster humánis cóndolens misériis, pro totíus mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus, ac moriéndo triumphatúrus. Et ídeo tália óbsequens administrávit, quæ in illo, et triúmphos victóriæ, et misericórdiæ pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum supplíciter exorámus: ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fíeri voluísti, de mortis império victóriam reportántes, ipsíus gloriósæ resurrectiónis partícipes esse mereámur: Qui tecum.

Orémus

DEUS qui per olívæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussísti: præsta, quǽsumus; ut hos olívæ, ceterarúmque árborum ramos, cælésti bene ✠ dictióne sanctífices: ut cuncto pópulo tuo profíciant ad salútem. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus

BENE ✠ DIC, quǽsumus, Dómine, hos palmárum, seu olivárum ramos: et præsta; ut, quod pópulus tuus in tui veneratiónem hodiérna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotióne perfíciat, de hoste victóriam reportándo, et opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Dóminum.
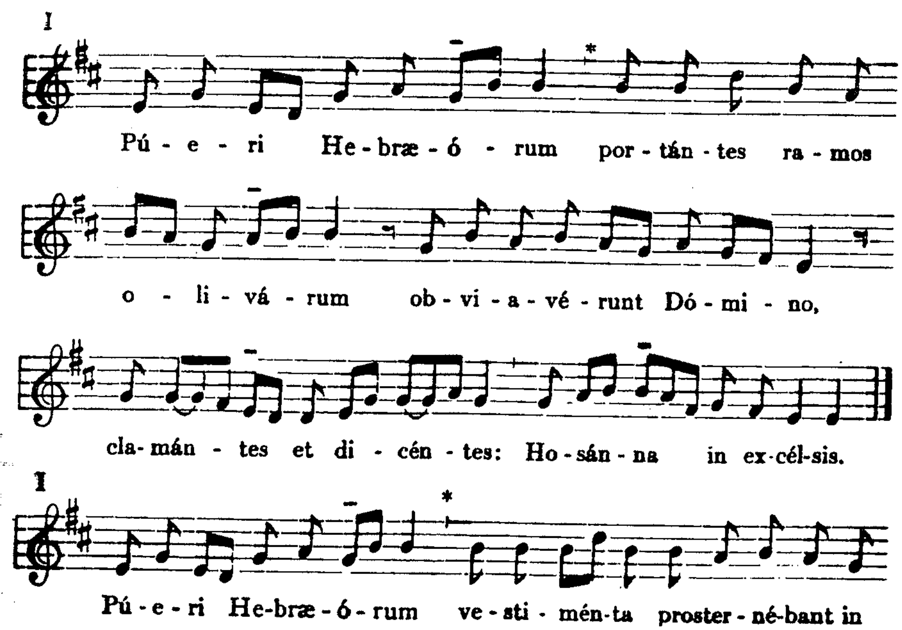
The Priest puts incense into the thurible, sprinkles three times the Palms with holy water, saying the Ant. **Aspérges me** *omitting the Psalm; he then incenses the Palms, and says:*

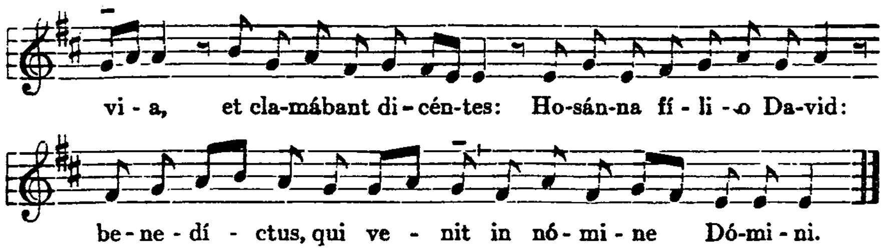
℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus

DEUS, qui Fílium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum pro salúte nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba fidelíssima devotióne vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant: præsta, quæsumus; ut illi fídei viam præparémus, de qua, remóto lápide offensiónis, et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítiæ ramis, ut ejus vestígia sequi mereámur. Qui tecum vivit. ℞. Amen.

The Palms being blessed, they are distributed by the Celebrant to the Clergy and to the Laity, who kneel and kiss first the Palm and then the hand of the Priest. When the distribution of the Palms commences, the choir sings the Ant. Púeri Hebræórum. *These Ant. are repeated, if necessary, to last during the whole distribution of the Palms.*

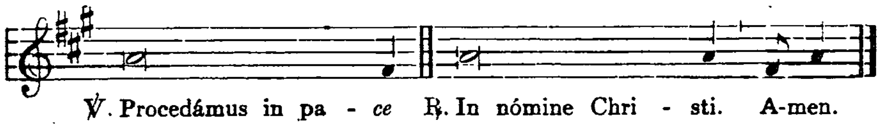
The Priest says:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

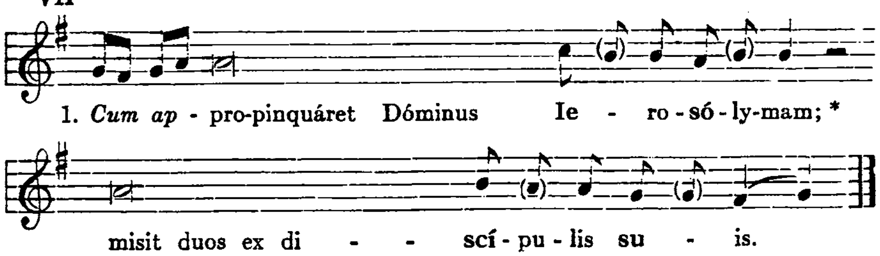
OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedére fecísti, et turbas populórum vestiménta, vel ramos árborum in via stérnere, et Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuísti: da quǽsumus; ut illórum innocéntiam imitári possímus, et eórum méritum cónsequi mereá*mur*. Per eúmdem Christum Dóminum no*strum*. ℟. Amen.

Next follows the procession. First the Priest puts incense in the thurible, and the Deacon, or the Celebrant, if there be no Deacon, turning to the people, sings, the choir answering:

The Thurifer walks first carrying the smoking thurible; then the Sub-Deacon with the Cross between two Acolytes, with their candles burning; next the Clergy in order, and last of all the Priest, with the Deacon on his left, all bearing their Palms in their hands. During the procession, the following, or a part of it, is sung:

VII

2. Dicens: Ite in castéllum, quod est **contra** vos: * et inveniétis pullum ásinæ **alligá**tum.

3. Super quem nullus **hómi**num **sedit**: * sólvite et **addúcite míhi**.

4. Si quis vos **interrogá**verit: * dícite: Opus **Dó**mino est.

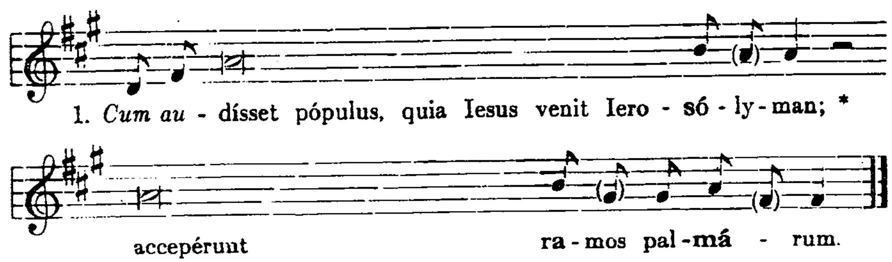
5. Solvéntes addu**xé**runt ad Jesum: * et imposuérunt illi vestiménta, et sedit **super eum**.

6. Alii expandébant vestiménta **sua** in **via**: * alii ramos de arbóribus **exterhé**bant.

7. Et qui **sequebán**tur: * Clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in **nó**mine **Dó**mini.

8. Benedíctum regnum patris **nostri** David: * Hosánna in excélsis: Miserére nobis, **fili** David.

V

2. Et exiérunt ei óbviam: et clamábant púeri dic**én**tes: * Hic est, qui ventúrus est in sal**ú**tem **pó**puli.

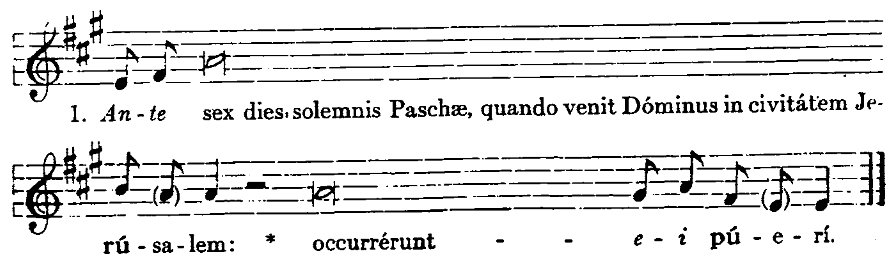
3. Hic est salus **nostra**: * et **redémp**tio **Israël**.

4. Quantus est iste: * Cui Throni et Dominati**ó**nes oc**cúr**runt.

5. Noli timére, fília Sion: ecce Rex tuus venit **tibi**: * sedens super pullum ásinæ, **sicut scrip**tum est.

6. Salve, Rex, fabricátor **mundi**: * qui venísti **redímere** nos.
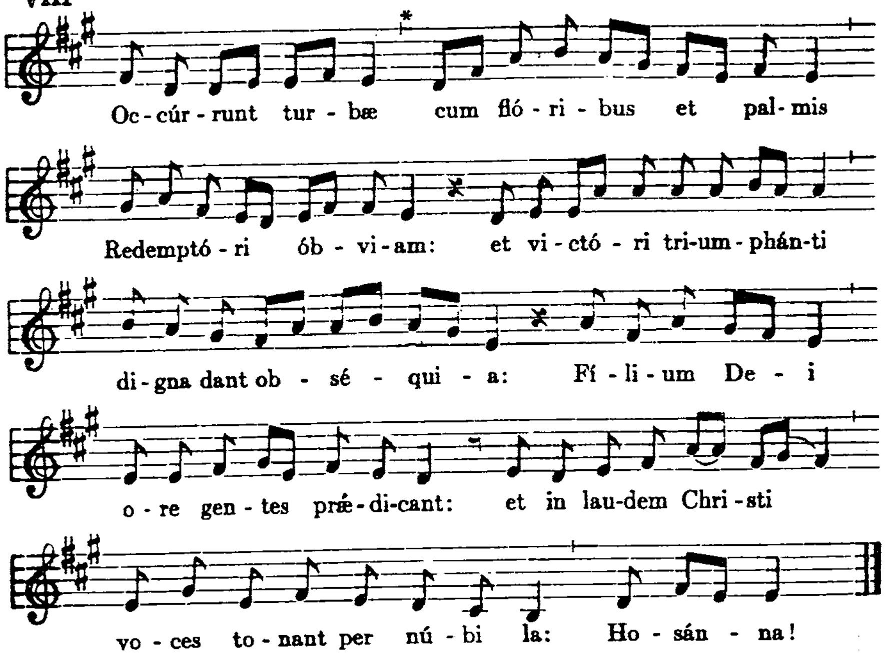
VIII
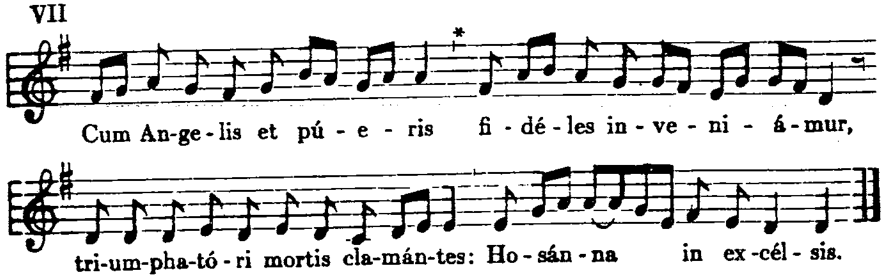

2. Et in mánibus portábant ramos palmárum: * et clamábant voce magna dicéntes: Hosánna *in excélsis.*

3. Benedíctus, qui venísti in multitúdine misericórdiæ: * Hosánna *in excélsis.*
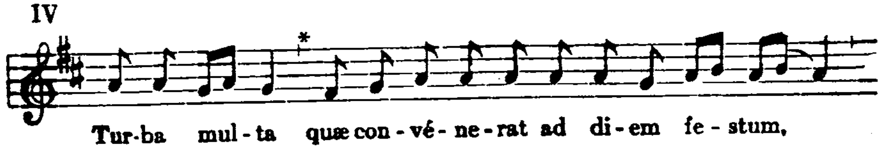
VIII
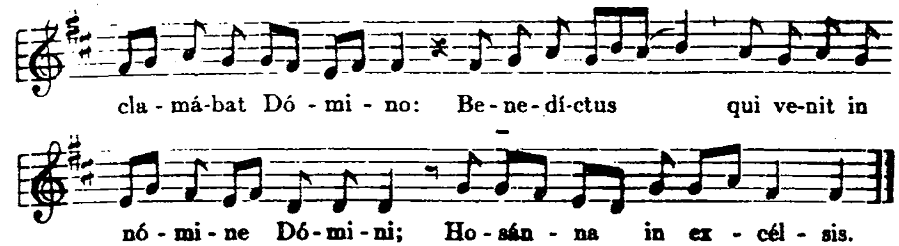

VII
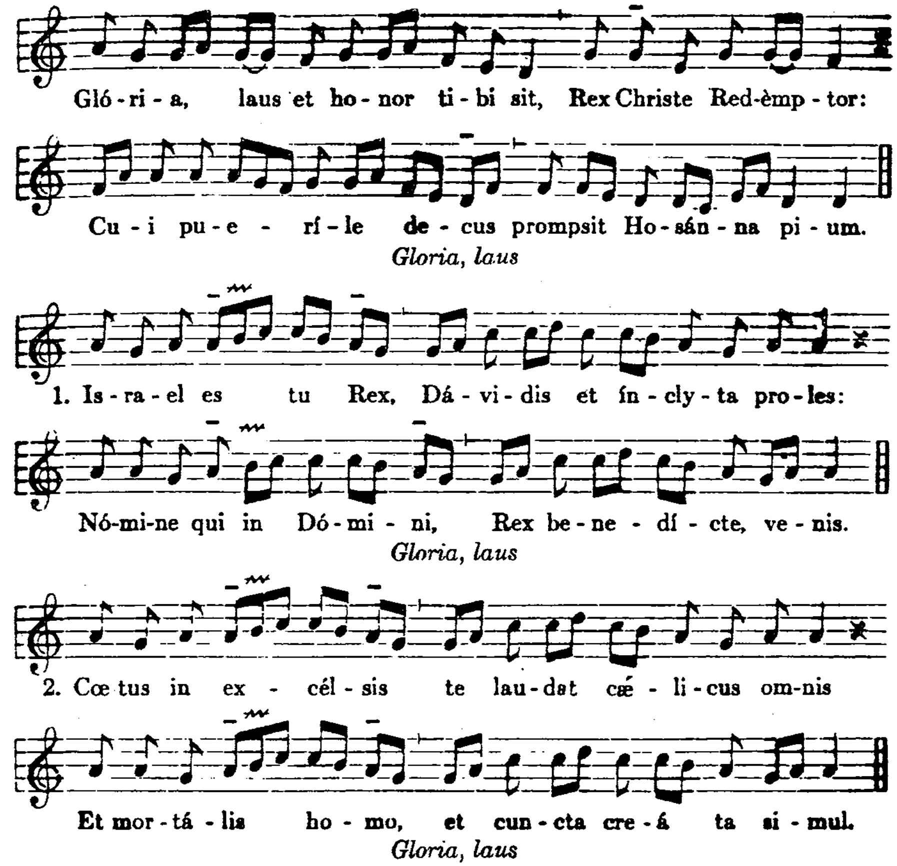

IV
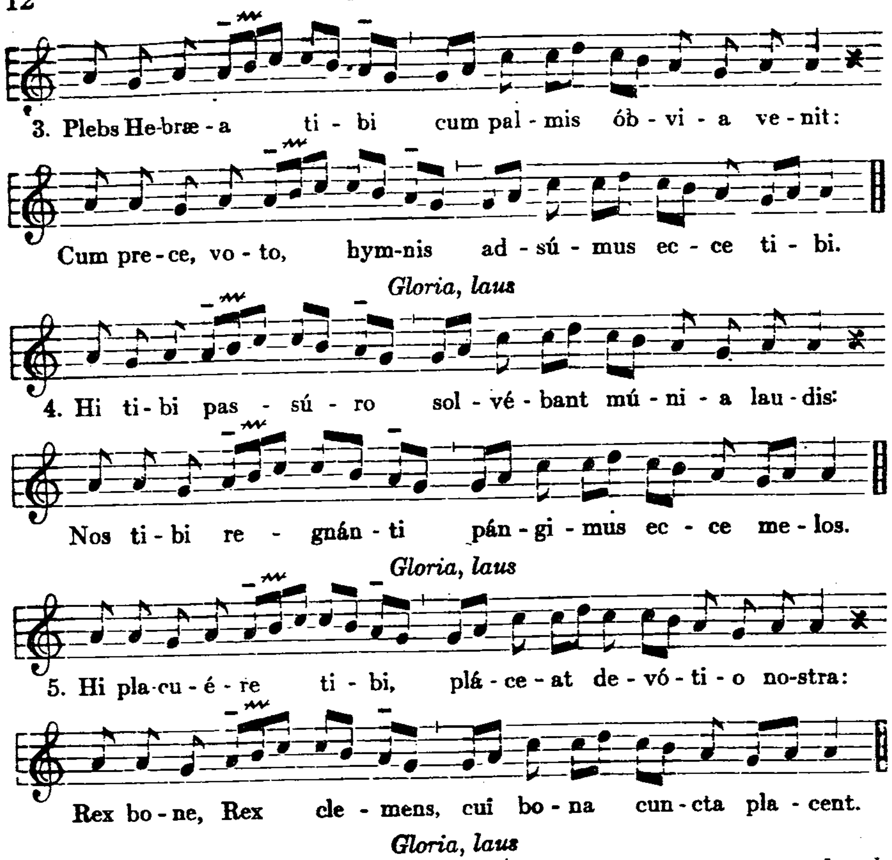

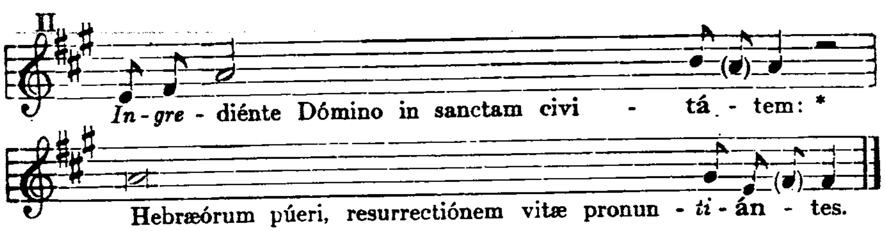
At the return of the procession, two or four singers re-enter the Church, and, shutting the door, stand facing it. They then sing the "Gloria, laus," *which is repeated by the singers that have remained outside, and is sung alternately after every stanza rendered by those within the Church.*

I
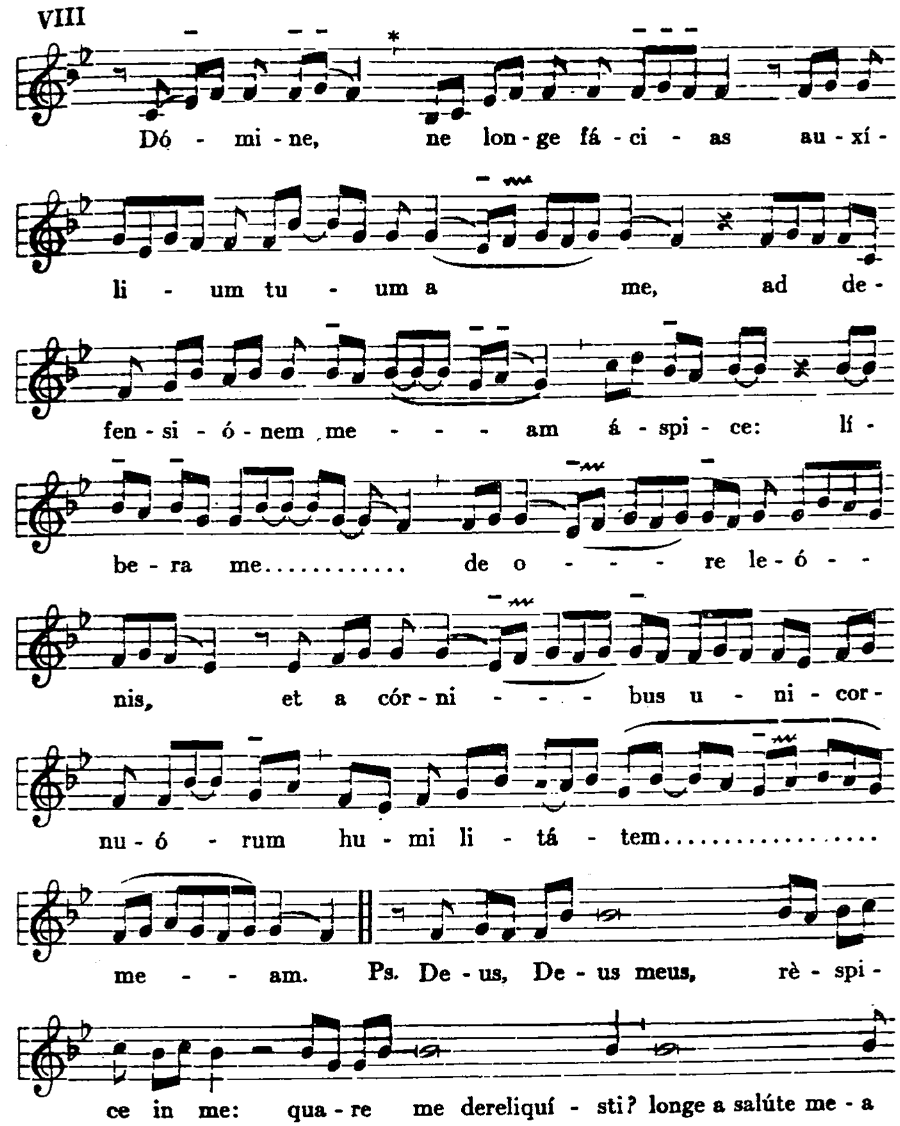

The Sub-Deacon, or the Cross-Bearer, when there is no Sub-Deacon, knocks at the door with the foot of the Cross. This being opened, the procession goes into the Church, while the choir sings:

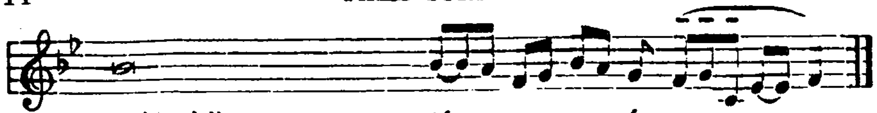

Cum ramis palmárum: * Hosánna, clamábant, in excélsis: Cumque audísset pópulus quod Jesus veníret Jerosólymam: * exiérunt óbviam ei. Cum ramis palmárum: * Hosánna, clamábant, in excélsis.

THE MASS

When the Priest reaches the foot of the altar, the choir sings the following Introit:

The Introit *is repeated as far as the Psalm*

"Kyrie," page 3* of the Appendix

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre *fe*císti: † concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére docum*énta*, * et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

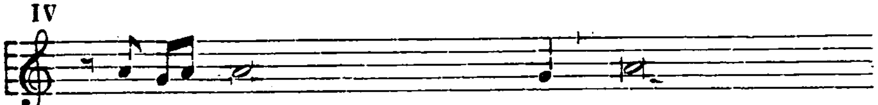
Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses

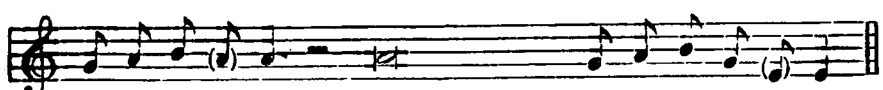
Phil., 2, 5-11

FRATRES: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (*here all genuflect*) ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Gradual

IV

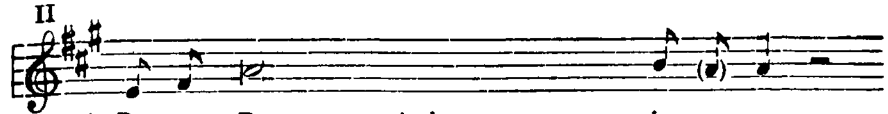

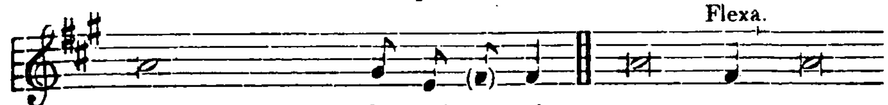
2. Quam bonus Israël Deus *rectis* corde: * mei autem pene *moti sunt* pedes.

3. Pene effúsi sunt *gressus* mei: * quia zelávi in peccatóribus, pacem pecca*tórum* videns.

Tract

II

2. Longe a salúte mea: * verba delictórum *me*órum.

3. Deus meus, clamábo per diem, nec exáudies: * in nocte et non ad insipiénti*am* mihi.

4. Tu autem in sancto hábitas: * *láus* Israël.

5. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt et liber*ásti* eos.

6. Ad te clamavérunt et salvi facti sunt: * in te speravérunt et non sunt *con*fúsi.

7. Ego autem sum vermis et non homo: * oppróbrium hóminum et abjécti*o* plebis.

8. Omnes qui vidébant me aspernabántur me: * locúti sunt lábiis et mové*runt* caput.

9. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam *vult* eum.

10. Ipsi vero consideravérunt et conspexé*runt me:* † divisérunt sibi vestiménta mea: * et super vestem meam misé*runt* sortem.

11. Líbera me de ore leónis: * et a córnibus unicornuórum humilitá*tem* meam.

12. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, magnificá*te* eum.

13. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justíti*am* ejus.

14. Pópulo qui nascétur: * quem fe*cit* Dóminus.

During the singing or reading of the Passion, all hold the Palms in their hands.

[1] Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Matthæum, c. 26

[1]*On July 12, 1916, the Vatican Press issued a new melodic version of the Passion. The Sacred Congregation of Rites declared it authentic and official for the whole Church and decreed that its use should be duly adopted.*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: ✠ Scitis quia post bíduum Pascha fiet, et Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *C.* Tunc congregáti sunt príncipes sacerdótum, et senióres pópuli, in átrium príncipis sacerdótum, qui dicebátur Cáiphas: et consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, et occíderent. Dicébant autem: *S.* Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo. *C.* Cum autem Jesus esset in Bethánia, in domo Simónis leprósi, accéssit ad eum múlier habens alabástrum unguénti pretiósi, et effúdit super caput ipsíus recumbéntis. Vidéntes autem discípuli, indignáti sunt, dicéntes: *S.* Ut quid perdítio hæc? pótuit enim istud venúmdari multo, et dari paupéribus. *C.* Sciens autem Jesus, ait illis: ✠ Quid moléstí estis huic mulíeri? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper páuperes habétis vobíscum, me autem non semper habétis. Mittens enim hæc unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis ubicúmque prædicátum fúerit hoc Evangélium in toto mundo, dicétur et quod hæc fecit in memóriam ejus. *C.* Tunc ábiit unus de duódecim, qui dicebátur Judas Iscariótes, ad príncipes sacerdótum, et ait illis: *S.* Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? *C.* At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat opportunitátem, ut eum tráderet. Prima autem die Azymórum, accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: *S.* Ubi vis parémus tibi comédere Pascha? *C.* At Jesus dixit: ✠ Ite in civitátem ad quemdam, et dícite ei: Magíster dicit: Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis. *C.* Et fecérunt discípuli sicut constítuit illis Jesus, et paravérunt Pascha. Véspere autem facto, discumbébat cum duódecim discípulis suis. Et edéntibus illis, dixit: ✠ Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditúrus est. *C.* Et contristáti valde, cœpérunt sínguli dícere: *S.* Numquid ego sum Dómine? *C.* At ipse respóndens, ait: ✠ Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur: bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. *C.* Respóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit: *S.* Numquid ego sum, Rabbi? *C.* Ait illi: ✠ Tu dixísti. *C.* Cœnántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: ✠ Accípite, et comédite: Hoc est corpus meum. *C.* Et accípiens cálicem, grátias egit, et dedit illis, dicens: ✠ Bíbite ex hoc omnes: Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur in remissiónem peccatórum. Dico autem

vobis: non bibam ámodo de hoc genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam vobíscum novum in regno Patris mei. *C* Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus: ✠ Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte. Scriptum est enim: Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis. Postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilæam. *C.* Respóndens autem Petrus, ait illi: *S.* Etsi omnes scandalizáti fúerint in te, ego nunquam scandalizábor. *C.* Ait illi Jesus: ✠ Amen dico tibi, quia in hac nocte, ántequam gallus cantet, ter me negábis. *C.* Ait illi Petrus: *S.* Etiámsi oportúerit me mori tecum, non te negábo. *C.* Simíliter et omnes discípuli dixérunt. Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dícitur Gethsémani, et dixit discípulis suis: ✠ Sedéte hic, donec vadam illuc et orem. *C.* Et assúmpto Petro, et duóbus fíliis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse. Tunc ait illis: ✠ Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum. *C.* Et progréssus pusíllum, prócidit in fáciem suam, orans, et dicens: ✠ Pater mi, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. *C.* Et venit ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes; et dixit Petro: ✠ Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma. *C.* Iterum secúndo ábiit, et orávit, dicens: ✠ Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua. *C.* Et venit íterum, et invénit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum graváti. Et relíctis illis, íterum ábiit, et orávit tértio, eúmdem sermónem dicens. Tunc venit ad discípulos suos, et dicit illis: ✠ Dormíte jam, et requiéscite: ecce appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Surgíte, eámus: ecce appropinquávit qui me tradet. *C.* Adhuc eo loquénte, ecce Judas unus de duódecim venit, et cum eo turba multa cum gládiis, et fústibus, missi a princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli. Qui autem trádidit eum dedit illis signum, dicens: *S.* Quemcúmque osculátus fúero, ipse est: tenéte eum. *C.* Et conféstim accédens ad Jesum, dixit: *S.* Ave, Rabbi. *C.* Et osculátus est eum. Dixítque illi Jesus: ✠ Amíce, ad quid venísti? *C.* Tunc accessérunt, et manus injecérunt in Jesum, et tenuérunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, exténdens manum, exémit gládium suum, et percútiens servum príncipis sacerdótum, amputávit aurículam ejus. Tunc ait illi Jesus: ✠ Convérte gladium tuum in locum suum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio períbunt. An putas, quia non possum rogáre

Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes Angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúræ, quia sic opórtet fíeri? *C.* In illa hora dixit Jesus turbis: ✠ Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis, et fústibus comprehéndere me: quotídie apud vos sedébam docens in templo, et non me tenuístis. *C.* Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scriptúræ Prophetárum. Tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt. At illi, tenéntes Jesum, duxérunt ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi scribæ, et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe, usque in átrium príncipis sacerdótum. Et ingréssus intro, sedébat cum minístris, ut vidéret finem. Príncipes autem sacerdótum et omne concílium, quærébant falsum testimónium contra Jesum, ut eum morti tráderent: et non invenérunt, cum multi falsi testes accessíssent. Novíssime autem venérunt duo falsi testes, et dixérunt: *S.* Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, et post tríduum reædificáre illud. *C.* Et surgens princeps sacerdótum, ait illi: *S.* Nihil respóndes ad ea, quæ isti advérsum te testificántur? *C.* Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdótum ait illi: *S.* Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Fílius Dei. *C.* Dicit illi Jesus: ✠ Tu dixísti. Verúmtamen dico vobis, ámodo vidébitis Fílium hóminis sedéntem a dextris virtútis Dei, et veniéntem in núbibus cœli. *C.* Tunc princeps sacerdótum scidit vestiménta sua, dicens: *S.* Blasphemávit: quid adhuc egémus téstibus? Ecce nunc audístis blasphémiam: quid vobis vidétur? *C.* At illi respondéntes dixérunt. *S.* Reus est mortis. *C.* Tunc expuérunt in fáciem ejus, et cólaphis eum cecidérunt: álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicéntes: *S.* Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percússit? *C.* Petrus vero sedébat foris in átrio: et accéssit ad eum una ancílla dicens: *S.* Et tu cum Jesu Galilǽo eras. *C.* At ille negávit coram ómnibus, dicens: *S.* Néscio quid dicis. *C.* Exeúnte illo jánuam, vidit eum ália ancílla, et ait his qui erant ibi: *S.* Et hic erat cum Jesu Nazaréno. *C.* Et íterum negávit cum juraménto: Quia non novi hóminem. Et post pusíllum accessérunt, qui stabant, et dixérunt Petro: *S.* Vere et tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit. *C.* Tunc cœpit detestári, et juráre, quia non novísset hóminem. Et contínuo gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Jesu, quod díxerat: Priúsquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras, flevit amáre. Mane autem facto, consílium iniérunt omnes príncipes sacerdótum, et senióres pópuli advérsus Jesum, ut eum morti tráderent. Et vinctum adduxérunt eum, et tradidérunt Póntio Piláto præsidi. Tunc videns

Judas, qui eum trádidit, quod damnátus esset, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus sacerdótum, et senióribus, dicens: *S.* Peccávi, tradens sánguinem justum. *C.* At illi dixérunt: *S.* Quid ad nos? Tu víderis. *C.* Et projéctis argénteis in templo, recéssit; et ábiens, láqueo se suspendit. Príncipes autem sacerdótum, accéptis argénteis, dixérunt: *S.* Non licet eos míttere in córbonam, quia prétium sánguinis est. *C.* Consílio autem ínito, emérunt ex illis agrum fíguli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille, Haceldáma, hoc est, ager sánguinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implétum est quod dictum est per Jeremíam Prophétam dicéntem: Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt a fíliis Israel: et dedérunt eos in agrum fíguli, sicut constítuit mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante præsidem, et interrogávit eum præses, dicens: *S.* Tu es Rex Judæórum? *C.* Dicit illi Jesus: ✠ Tu dicis. *C.* Et cum accusarétur a princípibus sacerdótum, et senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: *S.* Non audis quanta advérsum te dicunt testimónia? *C.* Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur præses veheménter. Per diem autem solémnem consuéverat præses pópulo dimíttere unum vinctum, quem voluíssent. Habébat autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilátus: *S.* Quem vultis dimíttam vobis: Barábbam, an Jesum, qui dícitur Christus? *C.* Sciébat enim, quod per invídiam tradidíssent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxor ejus, dicens: *S.* Nihil tibi, et justo illi: multa enim passa sum hódie per visum propter eum. *C.* Príncipes autem sacerdótum, et senióres persuasérunt pópulis, ut péterent Barábbam, Jesum vero pérderent. Respóndens autem præses, ait illis: *S.* Quem vultis vobis de duóbus dimítti? *C.* At illi dixérunt: *S.* Barábbam. *C.* Dicit illis Pilátus: *S.* Quid ígitur fáciam de Jesu, qui dícitur Christus? *C.* Dicunt omnes: *S.* Crucifigátur. *C.* Ait illis præses: *S.* Quid enim mali fecit? *C.* At illi magis clamábant, dicéntes: *S.* Crucifigátur. *C.* Videns autem Pilátus quia nihil profíceret, sed magis tumúltus fíeret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: *S.* Innocens ego sum a sánguine justi hujus: vos vidéritis. *C.* Et respóndens univérsus pópulus, dixit: *S.* Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros. *C.* Tunc dimísit illis Barábbam; Jesum autem flagellátum trádidit eis, ut crucifigerétur. Tunc mílites præsidis suscipiéntes Jesum in prætórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem: et exuéntes eum, chlámydem coccíneam cir-

cumdedérunt ei: et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus. Et genufléxo ante eum, illudébant ei, dicéntes: *S.* Ave, Rex Judæórum. *C.* Et expuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum chlámyde, et induérunt eum vestiméntis ejus et duxérunt eum ut crucifígerent. Exeúntes autem, invenérunt hóminem Cyrenæum, nómine Simónem; hunc angariavérunt, ut tólleret crucem ejus. Et venérunt in locum, qui dícitur Gólgotha, quod est Calváriæ locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mixtum. Et cum gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes: ut implerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes servábant eum. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Hic est Jesus Rex Judæórum. Tunc crucifíxi sunt cum eo duo latrónes: unus a dextris, et unus a sinístris. Prætereúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: *S.* Vah, qui déstruis templum Dei, et in tríduo illud reædíficas: salva temetípsum. Si Fílius Dei es, descénde de cruce. *C.* Simíliter et príncipes sacerdótum, illudéntes cum scribis et senióribus, dicébant: *S.* Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et crédimus ei; confídit in Deo: líberet nunc, si vult, eum: dixit enim: Quia Fílius Dei sum. *C.* Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram, usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens: ✠ Eli, Eli, lamma sabactháni? *C.* Hoc est: ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? *C.* Quidam autem illic stantes et audiéntes, dicébant: *S.* Elíam vocat iste. *C.* Et contínuo currens unus ex eis accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: *S.* Sine, videámus an véniat Elías líberans eum. *C.* Jesus autem íterum clamans voce magna, emísit spíritum.

(Here all kneel down for a few minutes.)

Et ecce velum templi scissum est in duas partes, a summo usque deórsum, et terra mota est, et petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora Sanctórum, qui dormíerant surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectiónem ejus, venérunt in sanctam civitátem, et apparuérunt multis. Centúrio autem,

et qui cum eo erant, custodiéntes Jesum, viso terræmótu, et his quæ fiébant, timuérunt valde, dicéntes: *S.* Vere Fílius Dei erat iste. *C.* Erant autem ibi mulíeres multæ a longe, quæ secútæ erant Jesum a Galilǽa, ministrántes ei: inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi, et Joseph mater, et mater filiórum Zebedǽi. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathǽa, nómine Joseph, qui et ipse discípulus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto córpore, Joseph invólvit illud in síndone munda. Et pósuit illud in monuménto suo novo quod excíderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti, et ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne, et áltera María, sedéntes contra sepúlchrum.

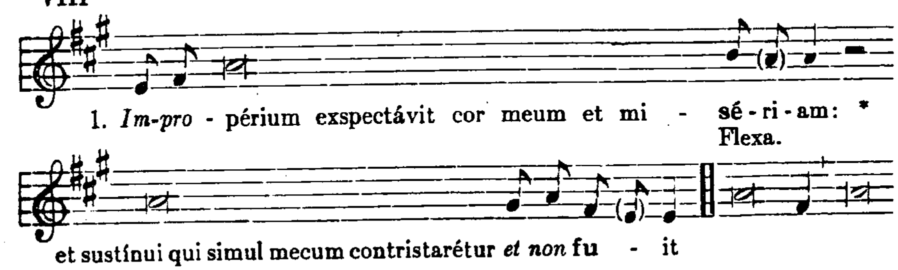
[1] *If it is not sung according to the new melody, what follows is sung on the ordinary tune of the Gospel.*

ALTERA autem die, quæ est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdótum, et Pharisǽi ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tértium; ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit *a* mórtuis. Et erit novíssimus error pe*jor* prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam: ite, custodíte *si*cut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.

Credo, *page 4** of the *Appendix*

Offertory

VIII
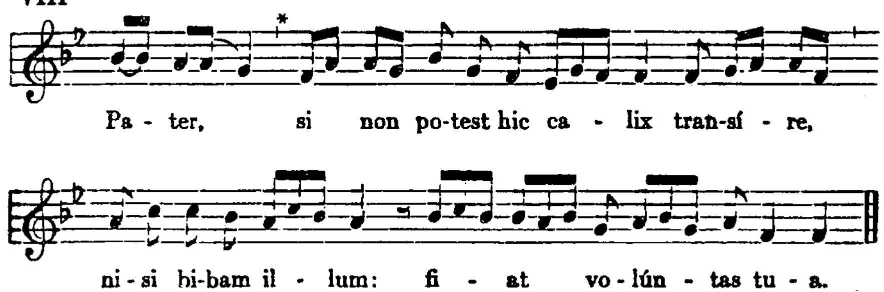

[1] *A new tune has been also issued by the Vatican Press for the Gospel immediately following the Passion. Its adoption is optional. However, its melodic content is so beautiful that no Priest, with a taste for the beauty of the Liturgy, will fail to adopt it.*

2. Consolántem me quæsívi et non invéni: † et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Responses of the Preface, page 1 of the Appendix.*
"Sanctus," page 6 of the Appendix.*
Responses of "Pater Noster," page 2 of the Appendix*
"Agnus Dei," page 7 of the Appendix.*

Communion

VIII

Postcommunion
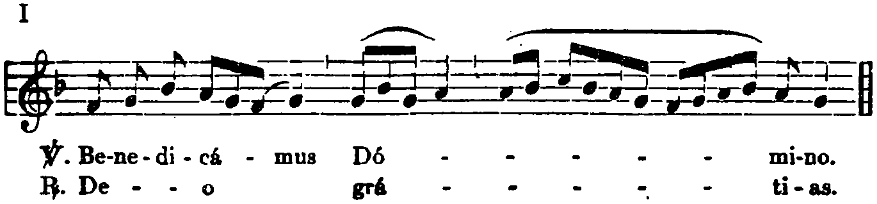
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

PER hujus, Dómine, operatiónem mystérii: † et vítia nostra purgéntur, * et justa desidéria compleántur. Per Dóminum.
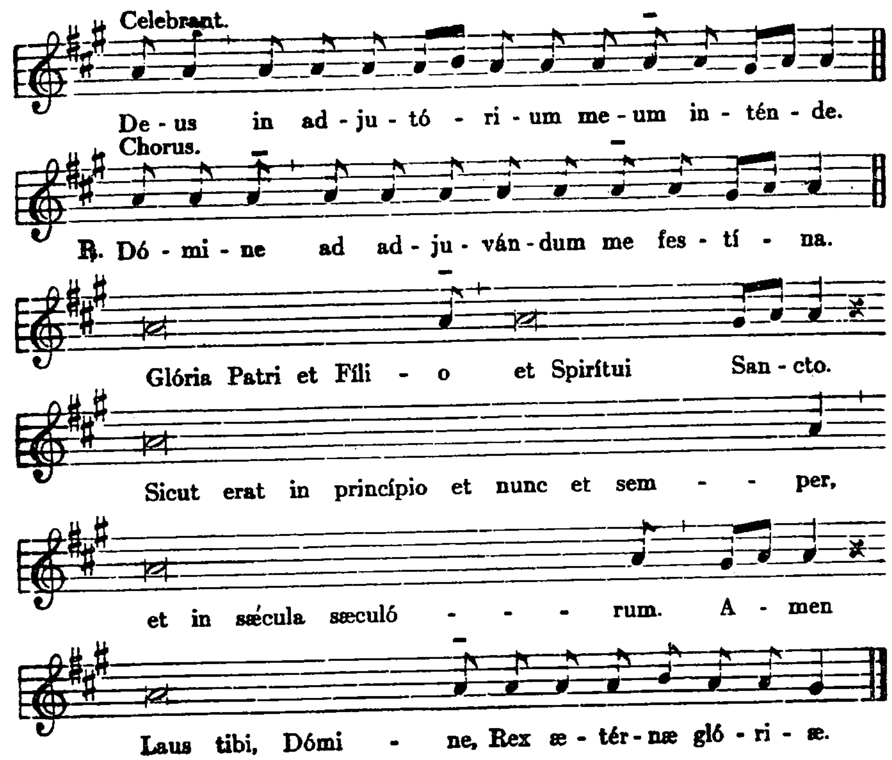
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

I

THE VESPERS
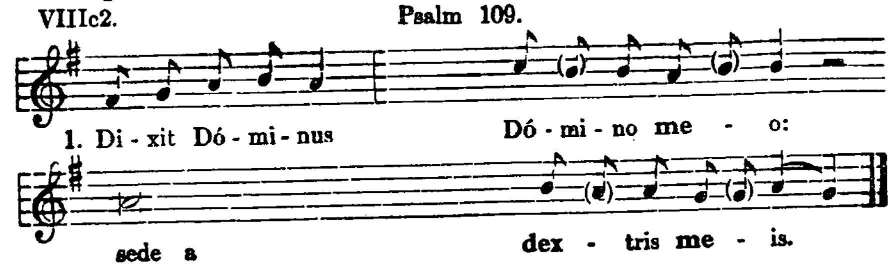
"Pater Noster," "Ave Maria," *in silence.*

The Vespers are of the semi-double rite. The antiphons are not sung in their entirety before the Psalms; but the first words only are sung by the chanters. After the Psalm, the Antiphon is sung by the choir, as directed.
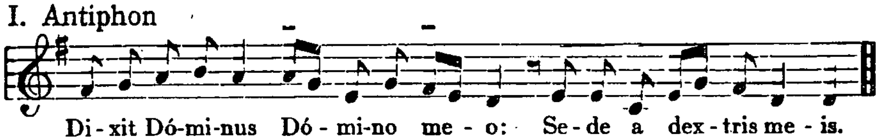
I. Antiphon

VIIIc2. Psalm 109.
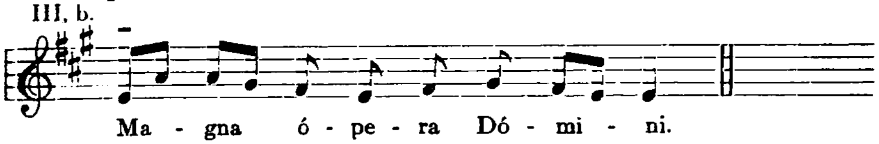

2. Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
5. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
6. Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
7. Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
8. De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
9. Glória Patri et Fílio: * et Spirítui Sancto.
10. Sicut erat in princípio et nunc et semper: * et in sǽcula sæculórum. Amen.

I. Antiphon

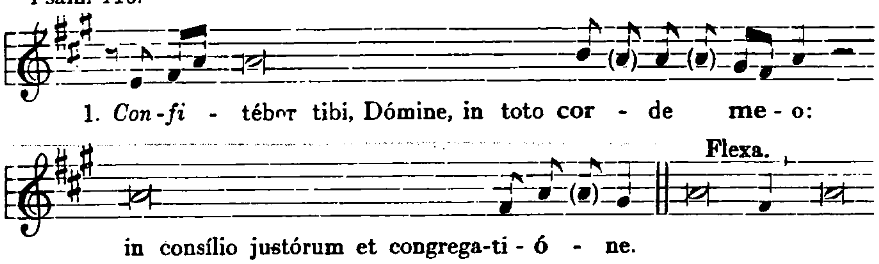

II. Antiphon

III. b.
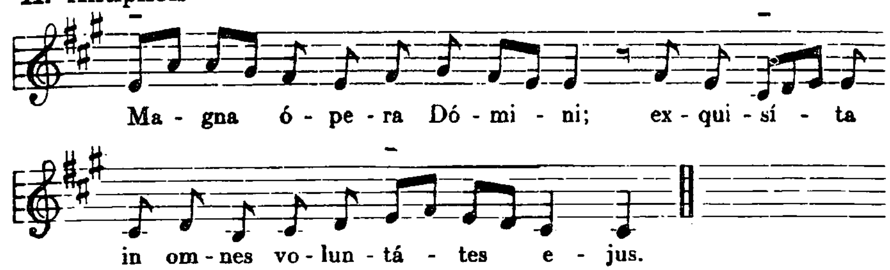

Psalm 110.

2. Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
3. Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.
4. Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
5. Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem ópe-
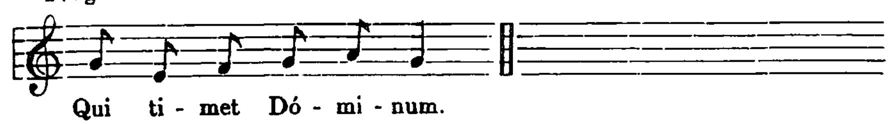
rum suórum annuntiábit pópulo suo:
6. Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus, véritas et judícium.
7. Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.
8. Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
9. Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.
11. Glória Patri et Fílio: * et Spirítui Sancto.
12. Sicut erat in princípio et nunc et semper: * et in sǽcula sæculórum. Amen.

II. Antiphon

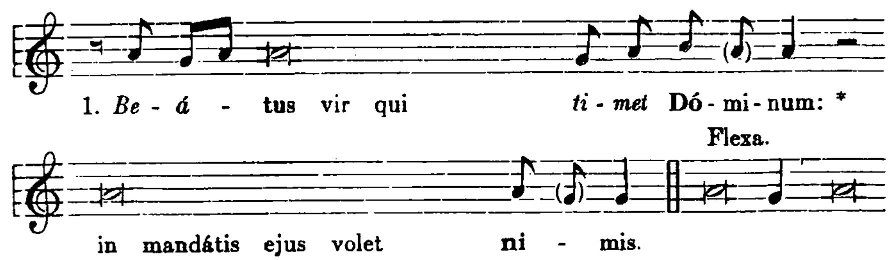

III. Antiphon

IV. g
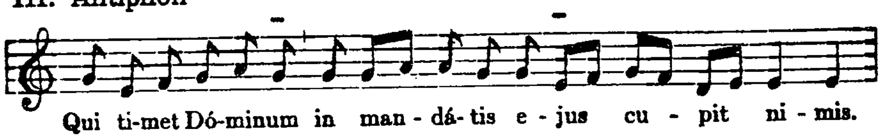

Psalm 111

2. Pótens in térra érit sémen éjus: * generátio rectórum benedicétur.
3. Glória et divítiæ in dómo éjus: * et justítia éjus mánet in sǽculum sǽculi.
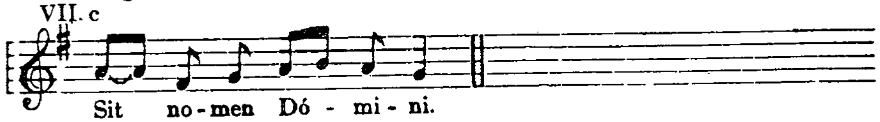
4. Exórtum est in ténebris *lúmen* réctis: * miséricors, et miserátor, et jústus.
5. Jucúndus hómo qui miserétur et cóm*modat*, † dispónet sermónes súos *in ju*dício: * quia in ætérnum non commovébitur.
6. In memória ætérna *érit* jústus: * ab auditióne mála non timébit.
7. Parátum cor éjus speráre in Dó*mino*, † confirmátum *est cor* éjus: * non commovébitur donec despíciat inimícos súos.
8. Dispérsit, dédit paupéri*bus:* † justítia éjus mánet in sǽ*culum* sǽculi: * córnu éjus exaltábitur in glória.
9. Peccátor vidébit, et irascé*tur*, † déntibus súis frémet *et ta*béscet: * desidérium peccatórum períbit.
10. Glória Pá*tri, et* Fílio, * et Spirítui Sáncto.
11. Sicut érat in princípio, et *nunc, et* sémper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

III. Antiphon

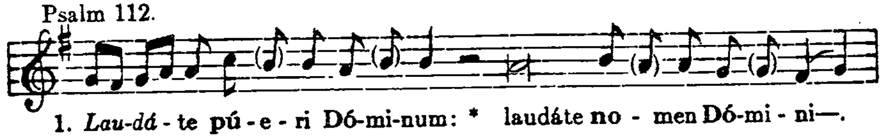

IV. Antiphon

VII. c
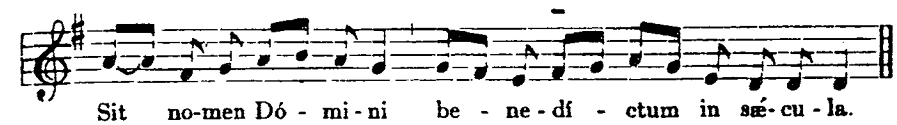

Psalm 112.

2. Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
3. A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
5. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?
6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
7. Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
8. Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

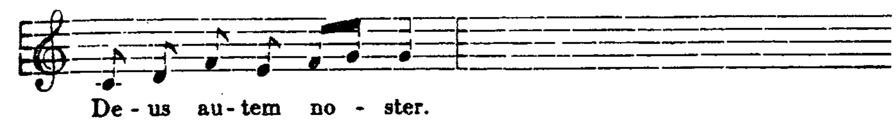
9. Glória Patri et Fílio: * et Spirítui Sancto.
10. Sicut erat in princípio et nunc et semper: * et in sǽcula sæculórum. Amen.

IV. Antiphon

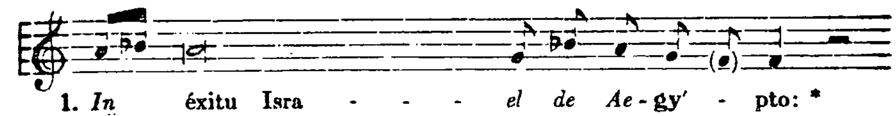

V. Antiphon
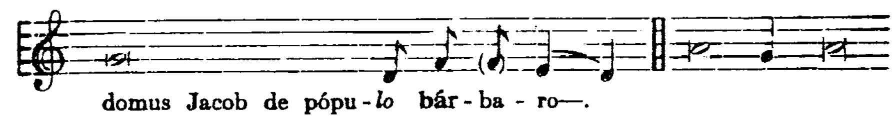
Tonus Pereg.

Psalm 113.
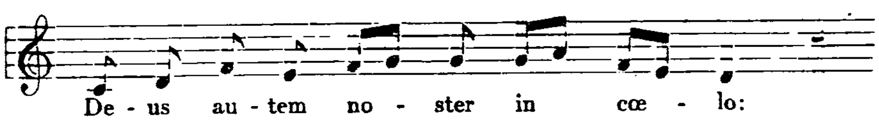

Flexa.

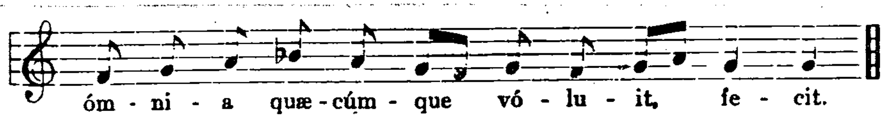

2. Facta est Judǽa sanctificátio ejus: * Israël potes*tas* ejus.
3. Máre *vídit, et* fúgit: * Jordánis convérsus est *re*trórsum.
4. Móntes exsultavé*runt ut* aríetes: * et cólles sicut *ágni* óvium.
5. Quid est tíbi *máre quod fu*gísti * et tu Jordánis, quia convérsus es *re*trórsum?
6. Móntes exsultástis *sicut* aríetes, * et cólles sicut *ágni* óvium?
7. A fácie Dómini *móta est* térra, * a fácie Déi Jácob:
8. Qui convértit pétram in *stágna* aquárum, * et rúpem in fóntes aquárum.
9. Non nóbis Dó*mine, non* nóbis, * sed nómini túo *da* glóriam:
10. Super misericórdia túa et veri*táte* túa: * nequándo dícant géntes: Ubi est Déus eórum?
11. Déus autem *nóster in* caélo: * ómnia quæcúmque vóluit, fécit.
12. Simulácra géntium ar*géntum et* áurum, * ópera mánuum hóminum.

13. Os hábent, *et non lo*quéntur: * óculos hábent, et non *vid*ébunt.
14. Aures h*ábent, et non* áudient: * náres hábent, et non od*or*ábunt.
15. Mánus hábent, et non palp*ábunt*: † pédes hábent, et *non ambul*ábunt: * non clamábunt in gúttur*e* súo.
16. Símiles íllis fíant qui *fáciunt* éa: * et ómnes qui confídunt *in* éis.
17. Dómus Israel sper*ávit in* Dómino: * adjútor eórum et protéctor e*ó*rum est.
18. Dómus Aaron sper*ávit in* Dómino: * adjútor eórum et protéctor e*ó*rum est.
19. Qui tíment Dóminum spera*vérunt in* Dómino: * adjútor eórum et protéctor e*ó*rum est.
20. Dóminus m*émor fuit* nóstri: * et benedí*xit* nóbis.
21. Benedíxit *dómui* Israel: * benedíxit dóm*ui* Aaron.
22. Benedíxit ómnibus *qui timent* Dóminum, * pusíllis cum *maj*óribus.
23. Adjíciat *Dóminus* súper vos: * super vos, et super fílios véstros.
24. Benedí*cti vos a* Dómino, * qui fécit cælum *et* térram.
25. Cæ*lum caéli* Dómino: * térram autem dédit fíl*ii*s hóminum.
26. Non mórtui lau*dábunt te* Dómine: * neque ómnes qui descéndunt in *in*férnum.
27. Sed nos qui vívimus, bene*dícimus* Dómino, * ex hoc nunc et usque *in* sæculum.
28. Glória *Pátri et* Fílio, * et Spirítu*i* Sáncto.
29. Sicut érat in princípio, *et nunc, et* sémper: * et in sæcula sæcul*órum*. Amen.
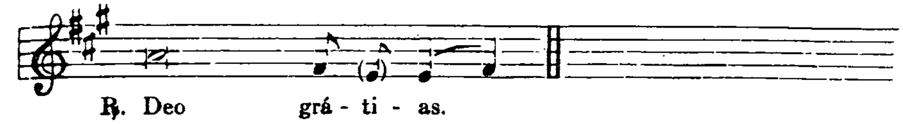
V. Antiphon

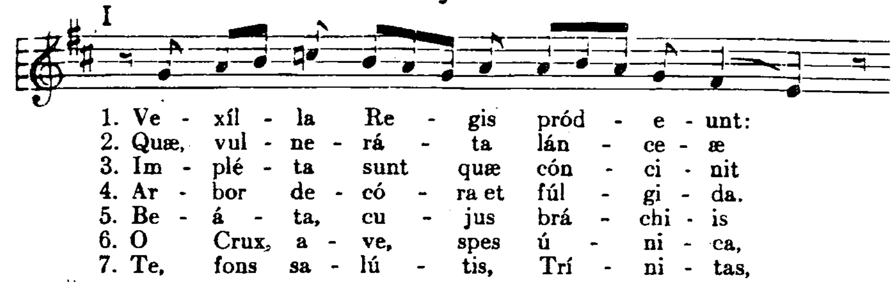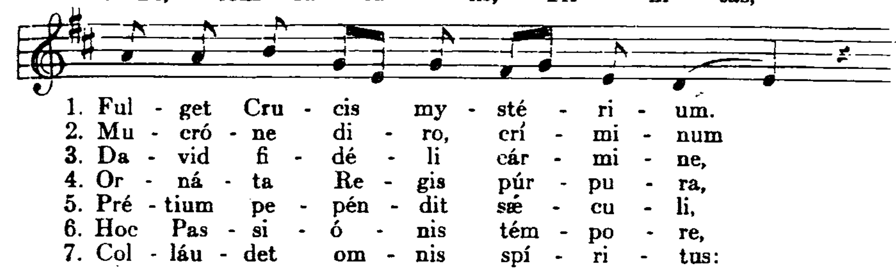

Little Chapter. *Philipp.*, 2, 5-7.
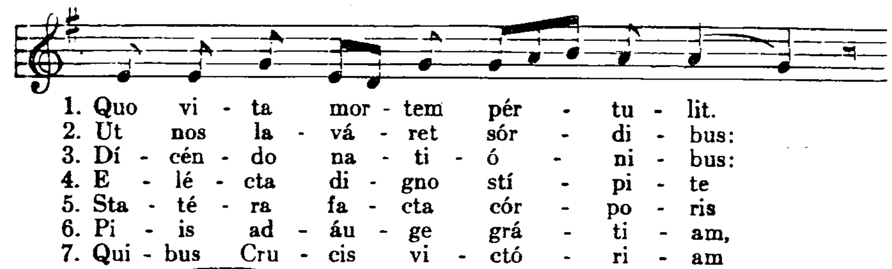
FRATRES: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

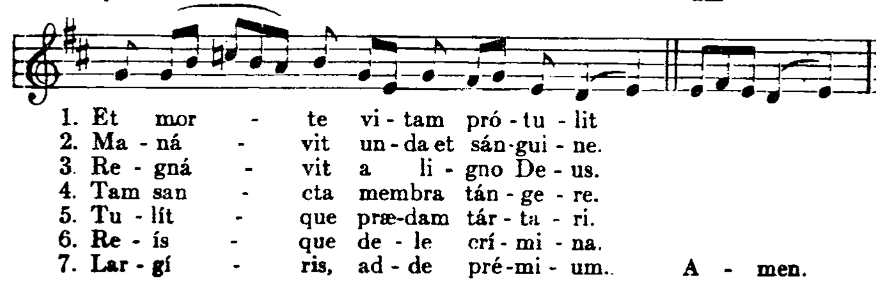

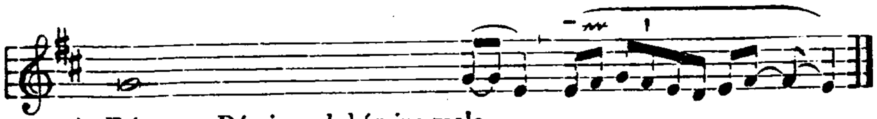
Hymn

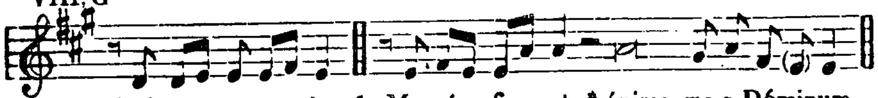

℣. Eripe me. Dómine, ab hómine malo............................
℟. A viro iníquo éripe me............................

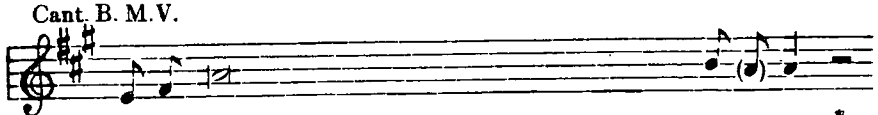
Magnificat

Antiphon
VIII, G

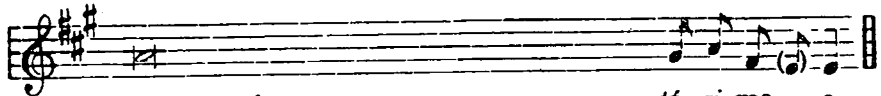

Scri-ptum est e - nim. 1. Magní - fi - cat: * ánima *me-a* Dóminum.

Cant. B. M. V.
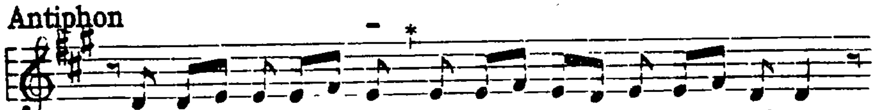

2. *Et ex* - ultávit spíritus me - us: *
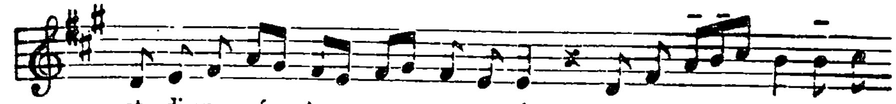

in Deo salu - - - - - *tá - ri* me - o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ súæ: * ecce enim ex hoc beátam me dícent ómnes gene-*rati*ónes.
4. Quia fécit míhi mágna qui pótens est: * et sánctum *nómen* éjus.
5. Et misericórdia éjus a progénie in progénies * timén-*tibus* éum.
6. Fécit poténtiam in bráchio súo: * dispérsit supérbos ménte *córdis* súi.
7. Depósuit poténtes de séde, * et exal*távit* húmiles.
8. Esuriéntes implévit bónis: * et dívites dimí*sit* *in*ánes.
9. Suscépit Israel púerum súum, * recordátus miseri*córdiae* súæ.
10. Sicut locútus est ad pátres nóstros, * Abraham et sémini *éjus in* sæcula.
11. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirí*tui* Sáncto.
12. Sicut érat in princípio, et nunc, et sémper, * et in sæcula sæcu*lórum*. Amen.

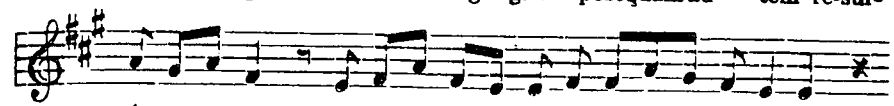
Antiphon

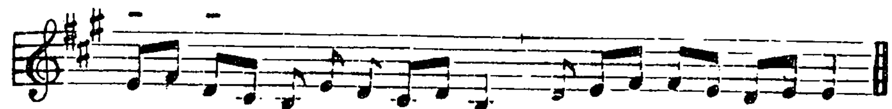
Scri - ptum est e - nim: Per - cú - ti - am pa - stó-rem,

et di-sper-gén - tur o - ves gre-gis: postquam au - tem re-sur-

ré - xe - ro, præ-cé - dam vos in Ga - li - lǽ -am:

i - bi me vi - dé - bi - tis, di - cit Dó - mi - nus.
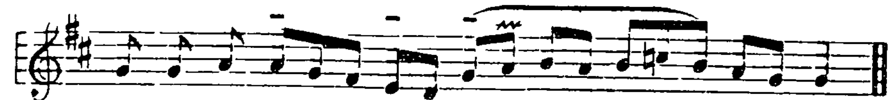
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre *fecísti*: † concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documén*ta*, * et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

If there are Commemorations to be made, the "Dóminus vobíscum" *is sung after the last Oration.*

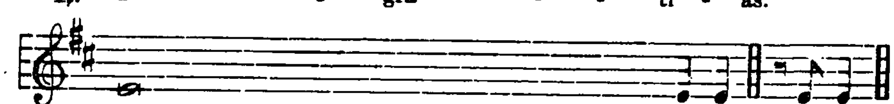
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

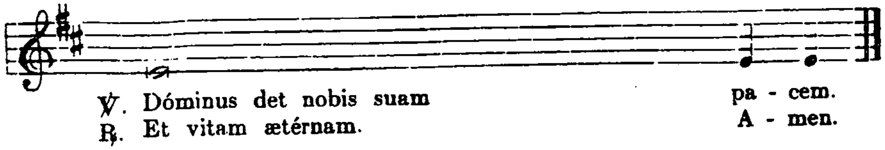
℣. Be - ne - di - cá - mus Dó - - - mi - no,

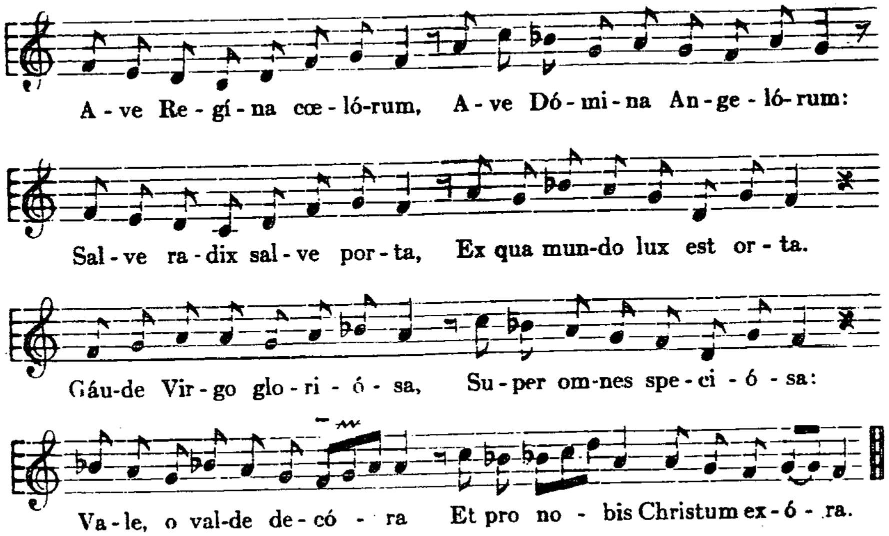
℟. De - - o grá - - - ti - as.

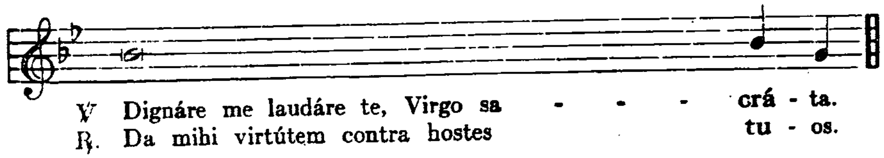

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pa - ce. ℟. A-men.
"Pater Noster" *in silence.*

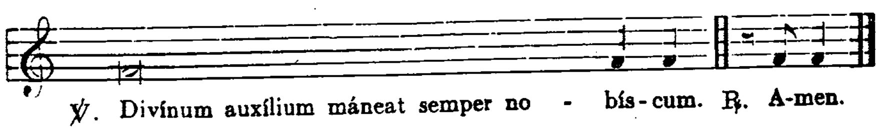
Ave. Regina

Orémus. *Oration.*

CONCEDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Génitrix memóriam ágimus: intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgá*mus*. Per eúmdem Christum Dóminum no*strum*. ℟. Amen.

MAUNDY THURSDAY
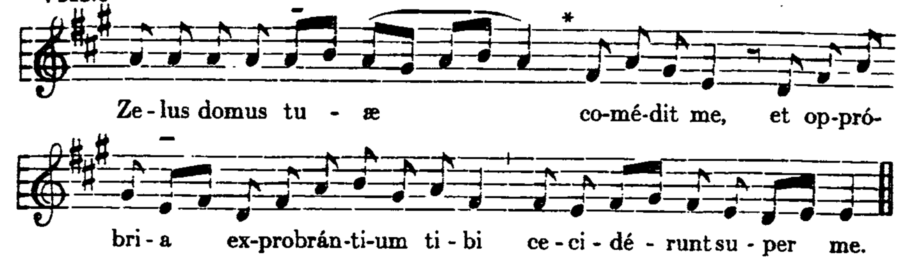
The Antiphons are sung in their entirety before as well as after each Psalm.

The Matins

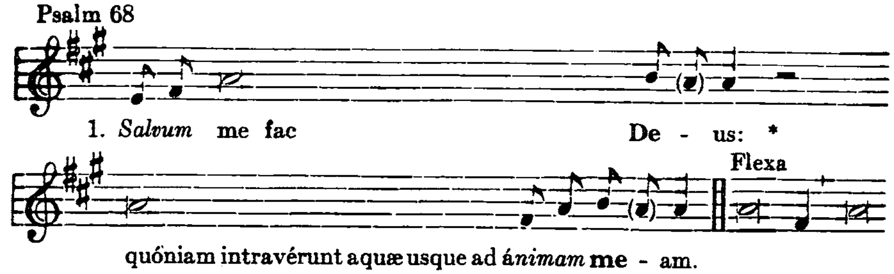
"Pater Noster," "Ave Maria" *and* "Credo" *in silence.*

First Nocturn

I. Antiphon
VIII.c

Psalm 68

2. Infíxus sum in limo pro**fúndi**: * et non *est* sub**stán**tia.
3. Veni in altitúdinem **maris**: * et tempé*stas* de**mér**sit me.
4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces **meæ**: * defecérunt óculi mei, dum spero in *Deum* **meum**.
5. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis **mei**, * qui odé*runt me* **gratis**.
6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei **injúste**: * quæ non rápui, tunc *exsol***vé**bam.
7. Deus, tu scis insipiéntiam **meam**: * et delícta mea a te non *sunt* abs**cón**dita.
8. Non erubéscant in me qui exspéctant te, **Dó**mine, * Dómi*ne* vir**tú**tum.
9. Non confundántur **super** me * qui quærunt te, *Deus* **Israël**.
10. Quóniam propter te sustínui op**pró**brium: * opéruit confúsio fá*ciem* **meam**.
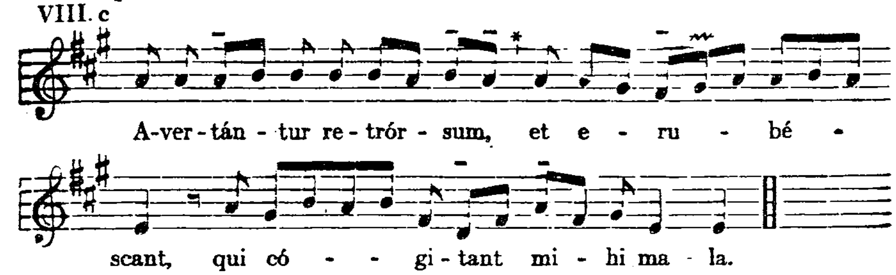
11. Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis *matris* meæ.
12. Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, ceci*dérunt* super me.
13. Et opérui in jejúnio ánimam méam: * et fáctum est in oppró*brium* mihi.
14. Et pósui vestiméntum méum cilícium: * et fáctus sum íllis *in* parábolam.
15. Advérsum me loquebántur qui sedébant in pórta: * et in me psallébant qui bi*bébant* vínum.
16. Ego vero oratiónem méam ad te Dómine: * témpus beneplá*citi* Déus.
17. In multitúdine misericórdiæ túæ exáudi me: * in veritáte sa*lútis* túæ.
18. Eripe me de lúto, ut non infígar: * líbera me ab íis qui odérunt me, et de profún*dis* aquárum.
19. Non me demérgat tempéstas *áquae,* † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púte*us os* súum.
20. Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia túa: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum ré*spice* in me.
21. Et ne avértas fáciem túam a púero túo: * quóniam tríbulor, velóci*ter* exáudi me.
22. Inténde ánimæ méæ, et líbera éam: * propter inimícos méos *éripe* me.
23. Tu scis impropérium méum et confusiónem méam, * et reverén*tiam* méam.
24. In conspéctu túo sunt ómnes qui tríbulant me: * impropérium exspectávit cor méum, *et mi*sériam.
25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non fúit: * et qui consolarétur, et *non in*véni.
26. Et dedérunt in éscam méam fel: * et in síti méa potavérunt *me* acéto.
27. Fíat ménsa eórum coram ípsis in láqueum, * et in retributiónes, *et in* scándalum.
28. Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dórsum eórum sém*per* incúrva.
29. Effúnde super éos íram túam: * et fúror íræ túæ compre*héndat* éos.
30. Fíat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit *qui in*hábitet.
31. Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum *addi*dérunt.
32. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justí*tiam* túam.
33. Deleántur de líbro vivéntium: * et cum jústis *non scri*bántur.
34. Ego sum páuper et dólens: * sálus túa, Déus, *sus*cépit me.
35. Laudábo nómen Déi cum cántico: * et magnificábo *éum in* láude:

36. Et placébit Déo super vítulum novéllum: * córnua producén*tem et* úngulas.
37. Vídeant páuperes et læténtur: * quǽrite Deum, et vivet *ánima* vestra.
38. Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos *non des*péxit.
39. Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília *in* eis.
40. Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civi*tátes* Juda.
41. Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte ac*quírent* eam.
42. Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habi*tábunt in* ea.

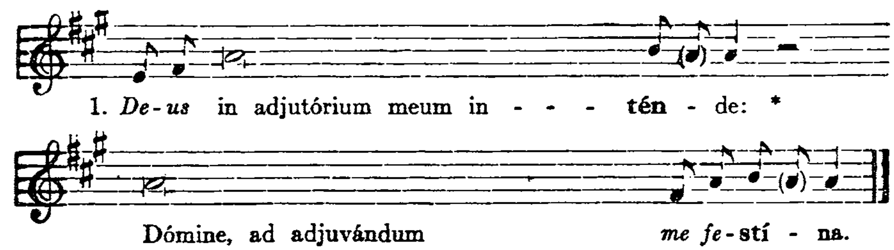
Repeat the I Antiphon.

II. Antiphon

VIII. c

Psalm 69
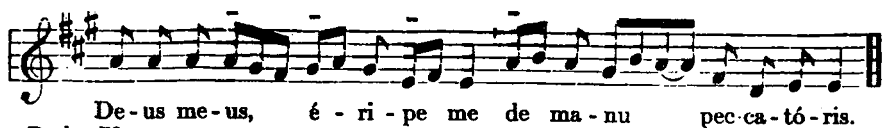

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunt *ánimam* meam.
3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt *mihi* mala.
4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: *Euge,* euge.
5. Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salu*táre* tuum.
6. Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, *ádjuva* me.
7. Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, *ne mo*réris.

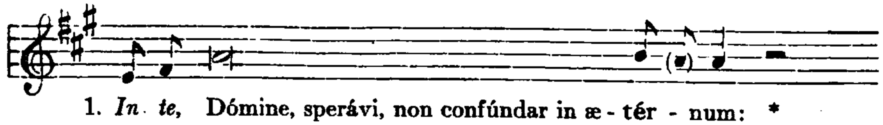
Repeat the II Antiphon.
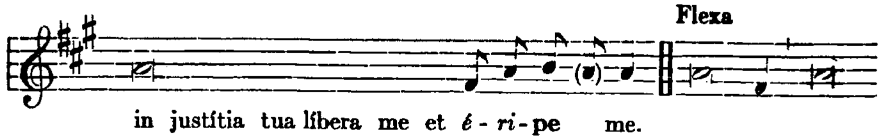
III. Antiphon

VIII. c

Psalm 70

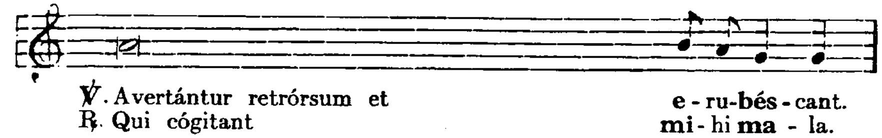

2. Inclína ad me áurem túam, * *et* sálva me.
3. Esto míhi in Déum protectórem, et in lócum munítum: * ut sál*vum me* fácias.
4. Quóniam firmaméntum méum: * et refúgium *méum* és tu.
5. Déus méus, éripe me de mánu peccatóris, * et de mánu contra légem agéntis *et ini*qui:
6. Quóniam tu es patiéntia méa, Dómine: * Dómine, spes méa a juven*túte* méa.
7. In te confirmátus sum ex útero: * de véntre mátris méæ tu es pro*téctor* méus.
8. In te cantátio méa semper: * támquam prodígium fáctus sum múltis: et tu ad*jútor* fórtis.
9. Repleátur os méum láude, ut cántem glóriam túam: * tóta díe magnitú*dinem* túam.
10. Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit vírtus méa, ne *dere*línquas me.
11. Quia dixérunt inimíci méi míhi: * et qui custodiébant ánimam méam, consílium fecé*runt in* únum.
12. Dicéntes: Déus derelíquit *éum*, † persequímini et comprehéndite eum: * quia non est *qui* erípiat.
13. Déus ne elongéris a me: * Déus méus in auxílium *méum* réspice.
14. Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ méæ: * operiántur confusióne et pudóre qui quærunt *mála* míhi.
15. Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super ómnem *láudem* túam.
16. Os méum annuntiábit justítiam túam: * tóta díe salu*táre* túum.
17. Quóniam non cognóvi litteratú*ram* †, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor justítiæ tú*ae* solíus.

18. Déus, docuísti me a juventúte méa: * et usque nunc pronuntiábo mirabí*lia* túa.
19. Et usque in senéctam et sénium: * Déus ne *dere*línquas me.
20. Donec annúntiem bráchium túum * generatióni ómni *quae ven*túra est.
21. Poténtiam túam et justítiam túam, Dé*us* †, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Déus quis sí*milis* tíbi?
22. Quántas ostendísti míhi tribulatiónes múltas et má*las:* † et convérsus vivificásti me: * et de abýssis térræ íterum *redu*xísti me.
23. Multiplicásti magnificéntiam túam: * et convérsus conso*látus* és me.
24. Nam et égo confitébor tíbi in vásis psálmi veritátem túam: * Déus, psállam tíbi in cíthara, *sánctus* Israel.
25. Exsultábunt lábia méa cum cantávero tíbi: * et ánima méa, quam *rede*místi.
26. Sed et língua méa tóta díe meditábitur justítiam túam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt *mála* míhi.
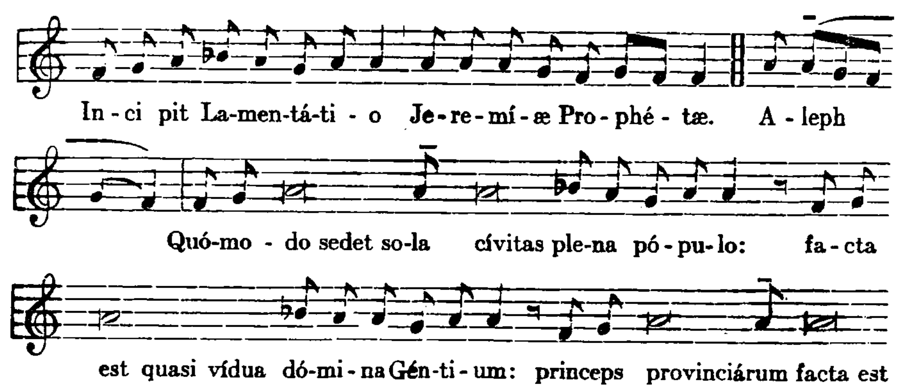
Repeat the III Antiphon.
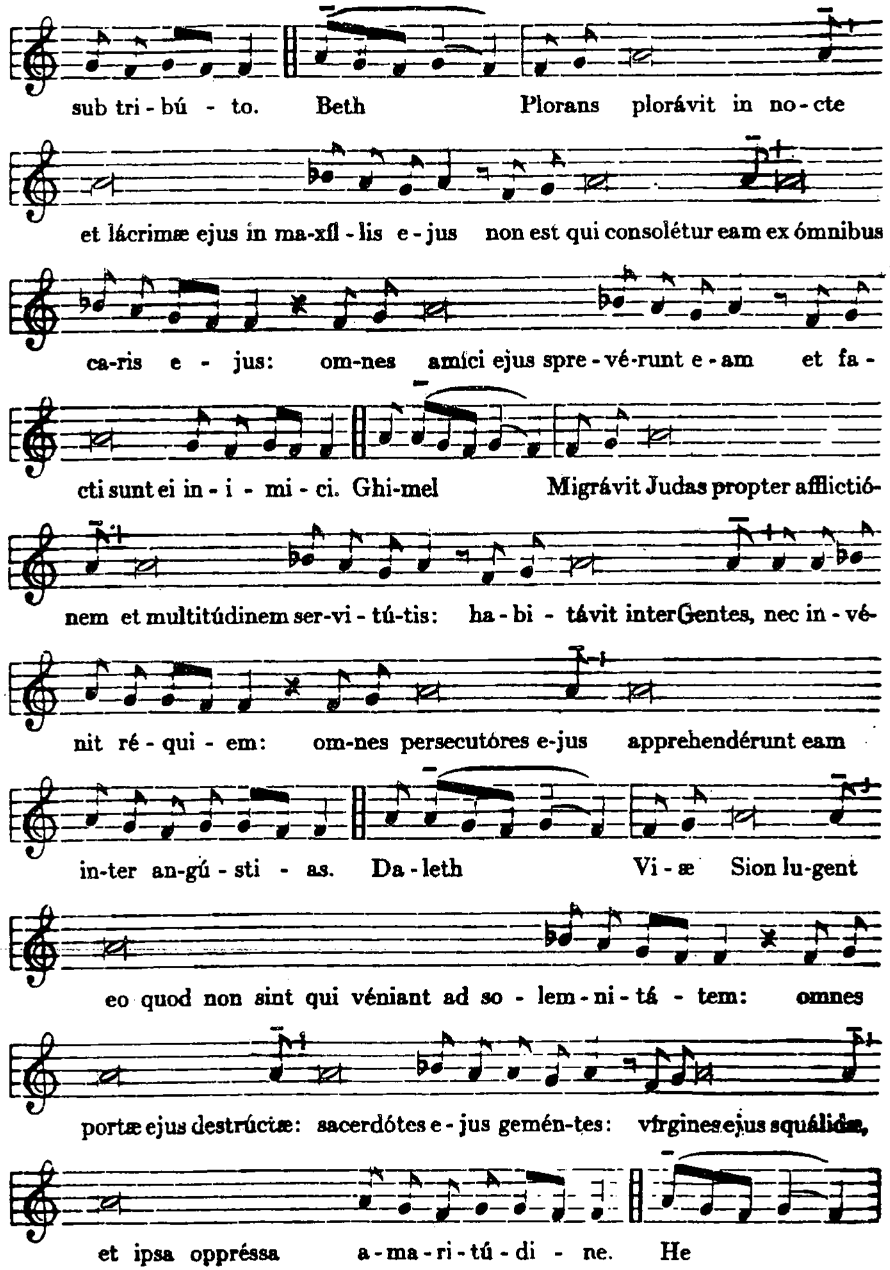

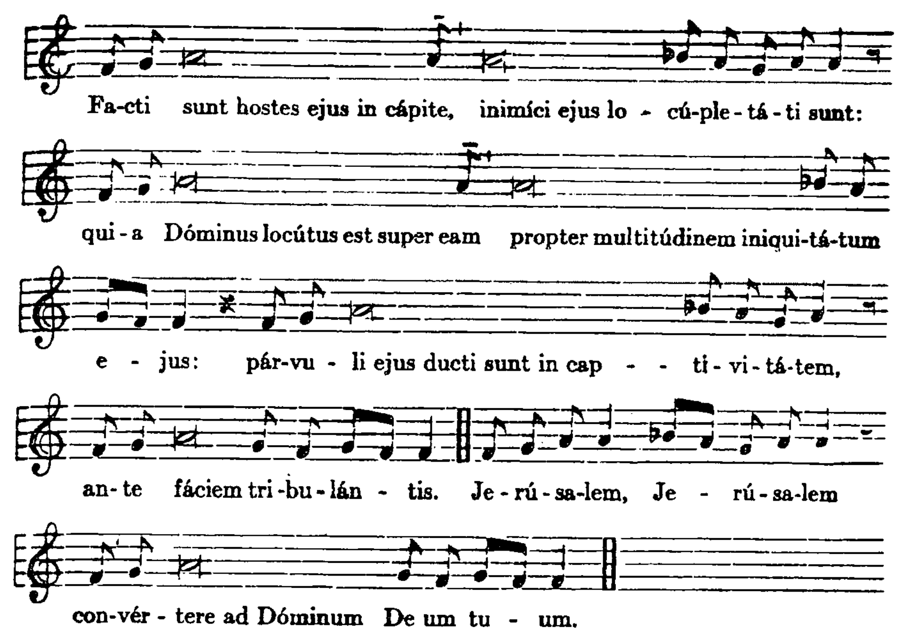
After the ℣. *of the nocturns, the whole* "Pater Noster" *is said in silence. There is no absolution, and the blessing is not given. At the end of the Lessons,* "Tu Autem" *is omitted. The Lamentations end, as below, with* "Jerusalem."

Cap. I, 1-14

First Lamentation

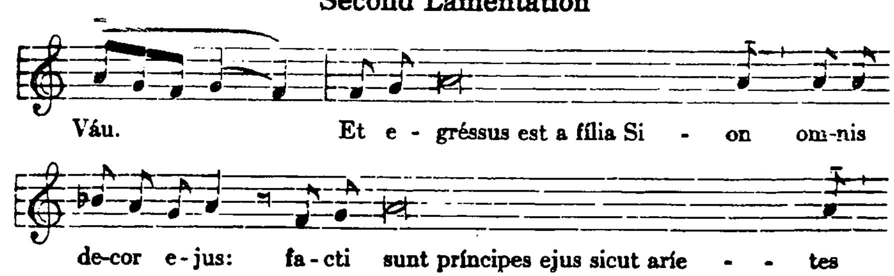
First Responsory
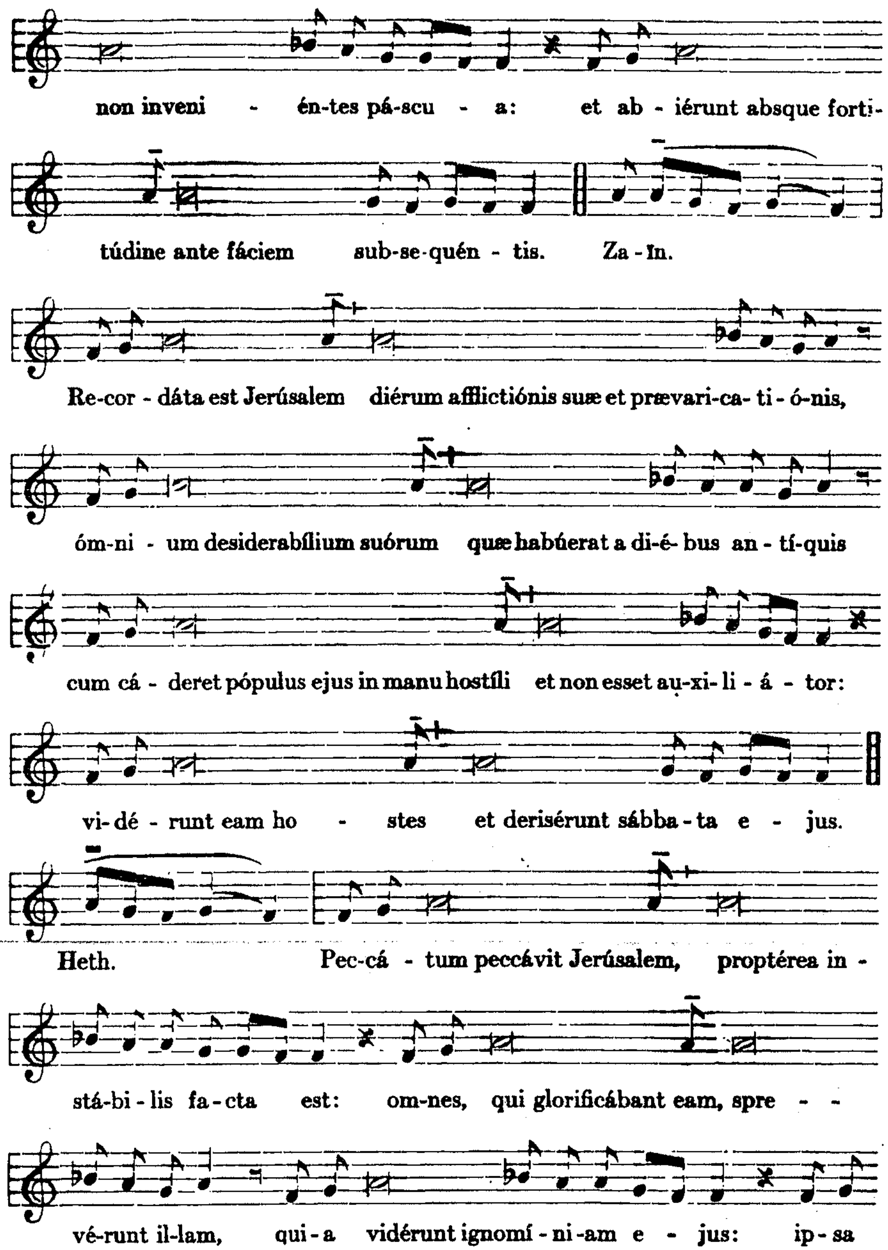
When the Responsories are sung on a monotone, they should be carefully phrased according to punctuation marks. See Explanatory Notes.
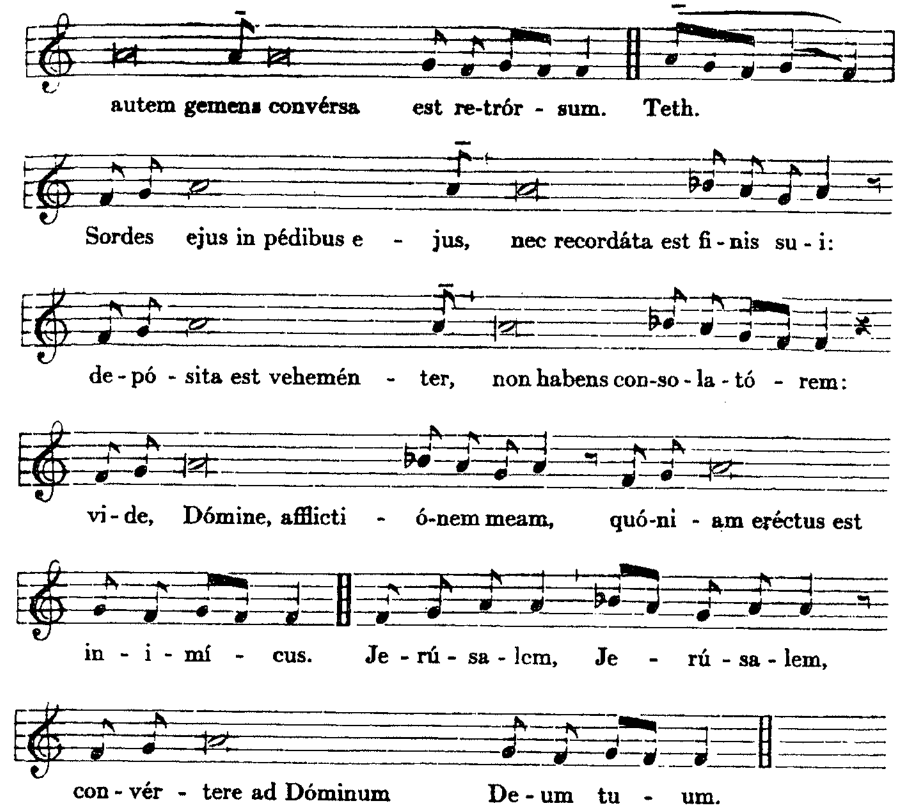
In monte Olivéti orávit ad Patrem: † Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste: * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma.

℣. Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma.

Second Lamentation

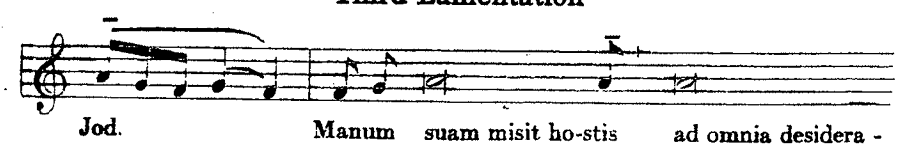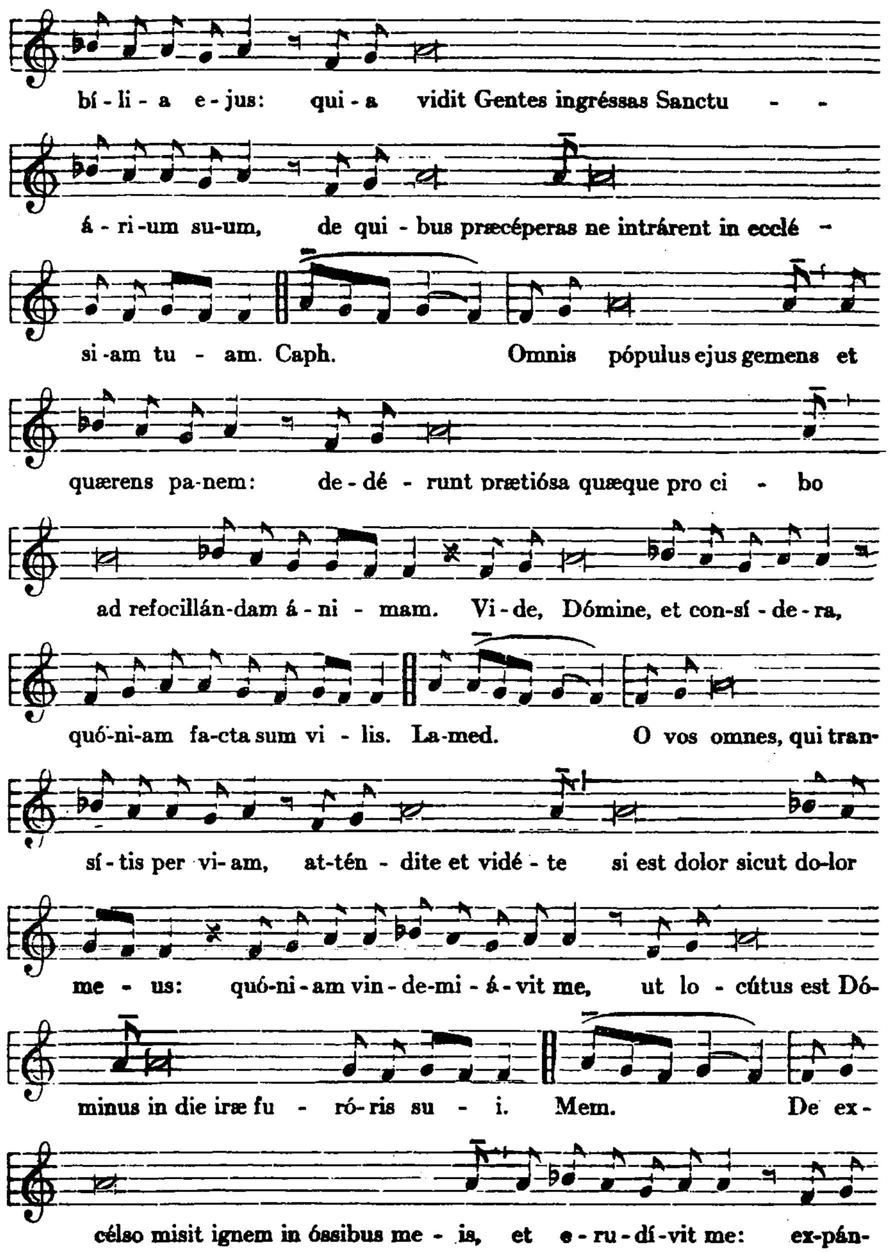

Second Responsory
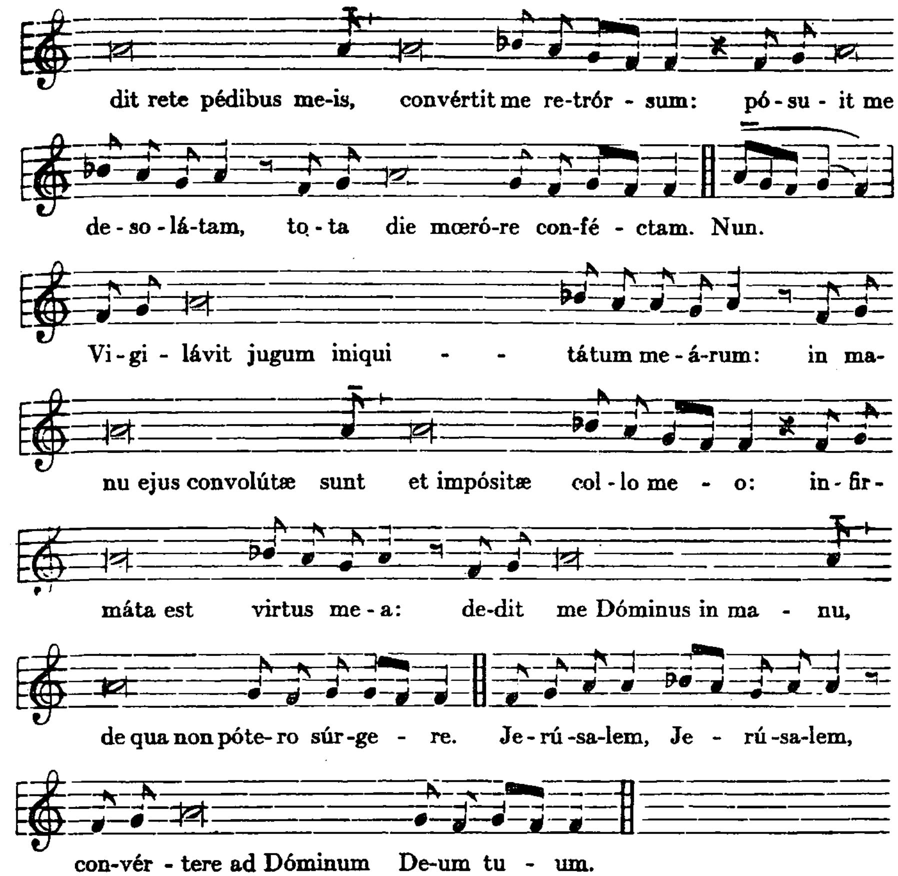
Tristis est ánima mea usque ad mortem: † sustinéte hic, et vigiláte mecum: * nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis.

℣. Ecce appropínquat hora, † et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis.

Third Lamentation

Third Responsory

Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem; † aspéctus ejus in eo non est: † hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: † ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.
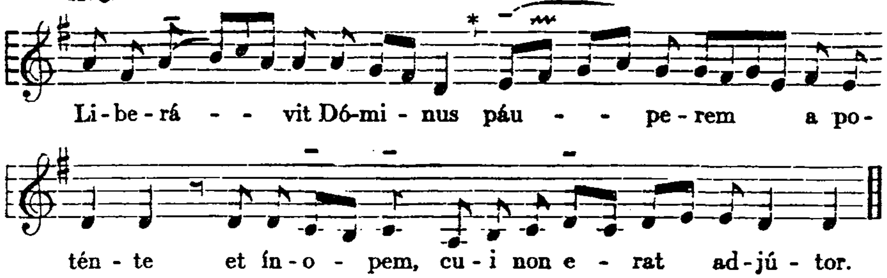
℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. * Cujus livóre sanáti sumus.

Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: † aspéctus ejus in eo non est: † hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: † ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.
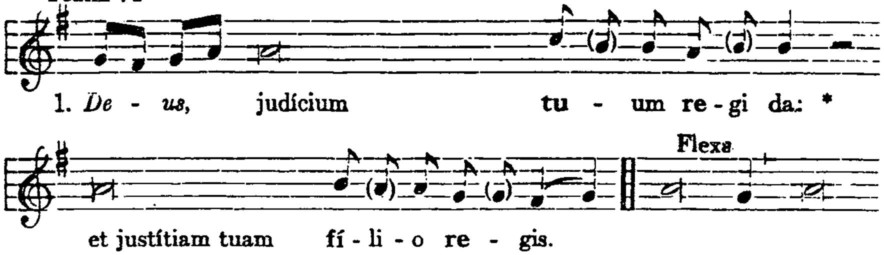
Second Nocturn

IV. Antiphon

VII. c.

Psalm 71
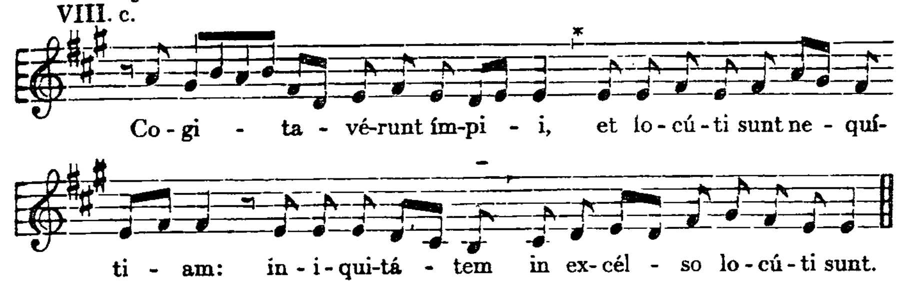

2. Judicáre pópulum túum in justítia, * et páuperes túos in judício.
3. Suscípiant móntes pácem pópulo: * et cólles justítiam.
4. Judicábit páuperes pópuli, et sálvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.
5. Et permanébit cum sóle, et ánte lúnam, * in generatióne et generatiónem.
6. Descéndet sicut plúvia in véllus: * et sicut stillicídia stillántia súper térram.
7. Oriétur in diébus éjus justítia et abundántia pácis: * donec auferátur lúna.
8. Et dominábitur a mári úsque ad máre: * et a flúmine usque ad términos órbis terrárum.
9. Córam íllo prócident Aethíopes: * et inimíci éjus térram língent.
10. Réges Thársis et ínsulæ múnera ófferent: * réges Arabum et Sába dóna addúcent.
11. Et adorábunt éum ómnes réges térræ: * ómnes géntes sérvient éi:
12. Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non érat adjútor.
13. Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum sálvas fáciet.

14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum córam íllo.
15. Et vívet, et dábitur éi de áuro Arábiae, † et adorábunt de ípso sémper: * tóta díe benedícent éi.
16. Et érit firmaméntum in térra in súmmis móntium, † superextollétur super Líbanum frúctus éjus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum térræ.
17. Sit nómen éjus benedíctum in sǽcula: * ante sólem pérmanet nómen éjus.
18. Et benedicéntur in ípso ómnes tríbus térræ: * ómnes géntes magnificábunt éum.
19. Benedíctus Dóminus Déus Israel, * qui fácit mirabília sólus.
20. Et benedíctum nómen majestátis éjus in ætérnum: * et replébitur majestáte éjus ómnis térra: fíat, fíat.
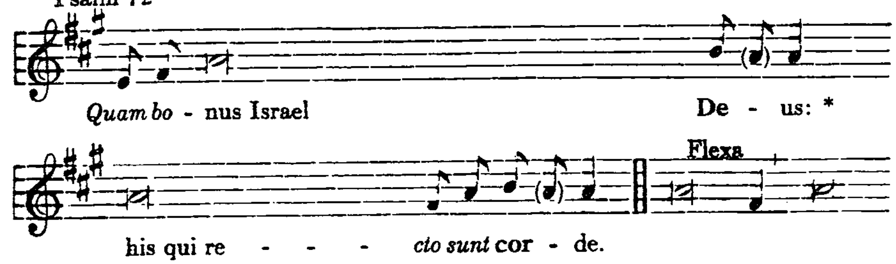
Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon

VIII. c.

Psalm 72
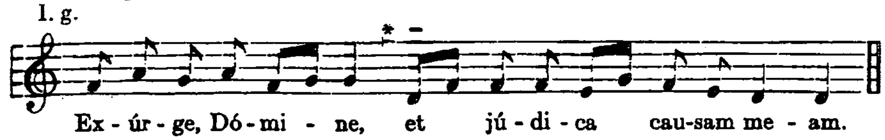

2. Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt *gressus* mei.
3. Quia zelávi super iníquos, * pacem pecca*tórum* videns.
4. Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in pla*ga* eórum.
5. In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non fla*gella*búntur:

6. Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impie*táte* sua.
7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in af*féctum* cordis.
8. Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excél*so locú*ti sunt.
9. Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transí*vit in* terra.
10. Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni in-veniên*tur in* eis.
11. Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia *in excélso*?
12. Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obti-nuér*unt di*vítias.
13. Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes *manus* meas:
14. Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in *matu*tínis.
15. Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum *repro*bávi.
16. Existimábam ut cognó-scerem hoc, * la*bor est* ante me:
17. Donec intrem in Sanc-tuárium Déi: * et intélligam in novíssi*mis eó*rum.
18. Verúmtamen propter do-los posuísti eis: * dejecísti eos dum al*levar*éntur.
19. Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniqui*tátem* suam.
20. Velut sómnium surgén-tium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad ní*hilum* rédiges.
21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redá-ctus sum, *et ne*scívi.
22. Ut juméntum factus sum apud te: * et ego *semper* tecum.
23. Tenuísti manum dexte-ram me*am:* † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória *susce*písti me.
24. Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui *super* terram?
25. Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus *in ae*térnum.
26. Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui forni*cántur* abs te.
27. Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino De*o spem* meam:
28. Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fí*liae* Sion.

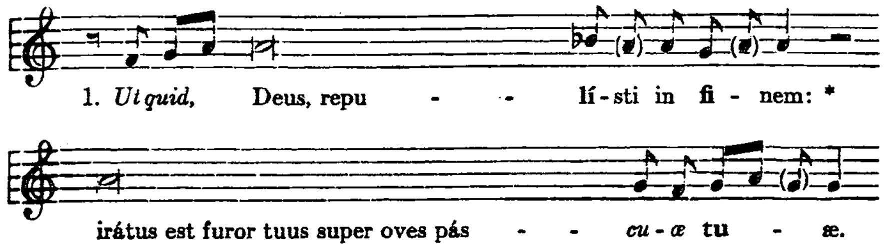
Repeat the V Antiphon.

VI. Antiphon

1. g.

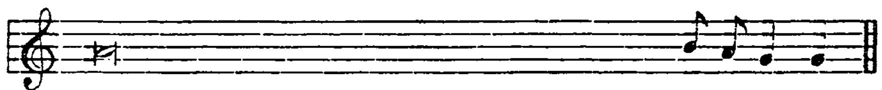
Psalm 73

2. Mémor ésto congregatiónis túæ: * quam possedísti *ab in*ítio.
3. Redemísti vírgam hæredi-tátis túæ: * mons Síon, in quo habitá*sti in* éo.
4. Léva mánus túas in su-pérbias eórum in fínem: * quánta malignátus est inimí*cus in* sáncto!
5. Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemni*tátis* túæ.
6. Posuérunt signa súa, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu *super* súmmum.
7. Quasi in sílva lignórum secúribus excidérunt jánuas éjus in idípsum: * in secúri et áscia deje*cérunt* éam.
8. Incendérunt ígni sanctuá-rium túum: * in térra polluérunt tabernáculum nó*minis* túi.
9. Dixérunt in córde súo cognátio eórum símul: * Quié-scere faciámus ómnes díes féstos Dé*i a* térra.
10. Sígna nóstra non vídimus, jam non ést prophéta: * et nos non co*gnóscet* ámplius.
11. Usquequo Déus impro-perábit inimícus? * irrítat ad-versárius nómen tú*um in* fínem?
12. Ut quid avértis mánum túam et déxteram túam, * de médio sínu tú*o in* fínem?
13. Déus autem rex nóster ánte sæcula: * operátus est salútem in mé*dio* térræ.
14. Tu confirmásti in virtúte túa máre: * contribulásti cápita dracó*num in* áquis.
15. Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti éum éscam pópu*lis Ae*thíopum.
16. Tu dirupísti fóntes et torréntes: * tu siccásti flú*vios* Ethan.
17. Túus est díes, et túa ést nox: * tu fabricátus es auró*ram et* sólem.
18. Tu fecísti ómnes términos térræ: * æstátem et ver tu plas*másti* éa.

19. Mémor ésto hújus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nómen túum.
20. Ne trádas béstiis ánimas confiténtes tíbi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in fínem.
21. Réspice in testaméntum túum. * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt térræ dómibus iniquitátum.
22. Ne avertátur húmilis fáctus confúsus: * páuper, et ínops laudábunt nómen túum.
23. Exsúrge Déus, júdica cáusam túam: * mémor ésto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tóta díe.
24. Ne obliviscáris vóces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit sémper.

Repeat the VI Antiphon.

℣. Deus meus, éripe me de manu pec-ca-tó-ris.
℟. Et de manu contra legem agéntis et in-í-qui.

"Pater Noster" *in silence.*

Fourth Lesson

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

EXAUDI, Deus, orationem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest ut videámus in quo malo sit: et cum dícere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdémque passiónem malórum hóminum, exercitatiónem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur; aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

Fourth Responsory

Amícus meus ósculi me trádidit signo: † Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum; † hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Inféliх prætermísit pretium sánguinis, et in fine láqueo se suspéndit.

℣. Bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. * Inféliх prætermísit prétium sánguinis, et in fine láqueo se suspéndit.

Fifth Lesson

UTINAM ergo qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellígeres dæmones esse rectóres cæli et terræ, mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

Fifth Responsory

Judas mercátor péssimus ósculo pétiit Dóminum: † ille ut agnus ínnocens non negávit Judæ ósculum: * Denariórum número Christum Judæis trádidit.

℣. Mélius illi erat, si natus non fuísset. * Denariórum número Christum Judæis trádidit.

Sixth Lesson

QUONIAM vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem: perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et con-

tradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicén*tem:* et tamen et ipsos expéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

Sixth Responsory

Unus ex discípulis meis tradet me hódie: † Væ illi per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuísset.
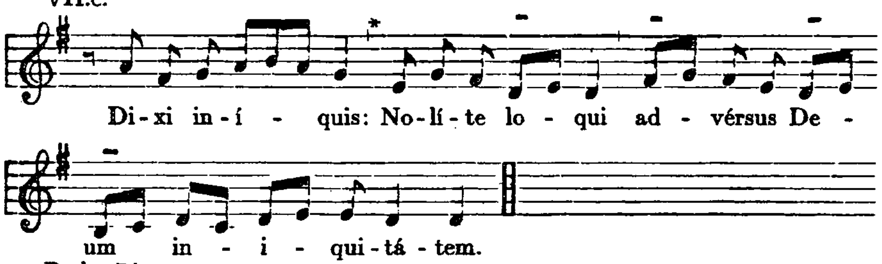
℣. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. * Mélius illi erat, si natus non fuísset.

℟. Unus ex discípulis meis tradet me hódie: † Væ illi per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuísset.
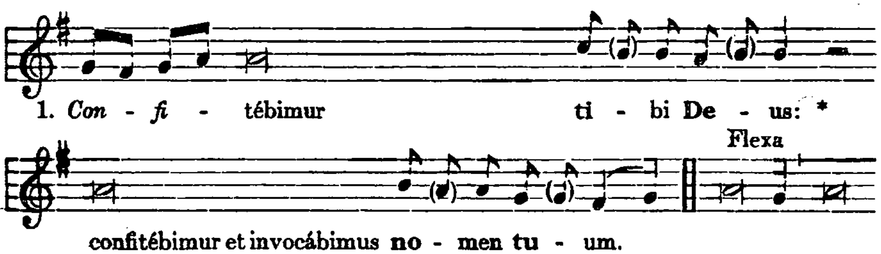
Third Nocturn

VII. Antiphon

VII.c.

Psalm 74

2. Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

4. Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

5. Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

7. Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

8. Et inclinávit ex hoc in *hoc:* † verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
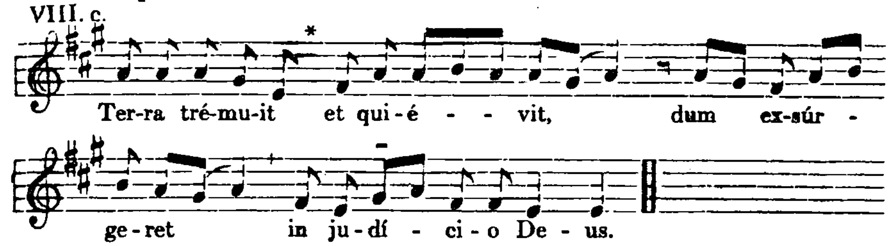
9. Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

10. Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

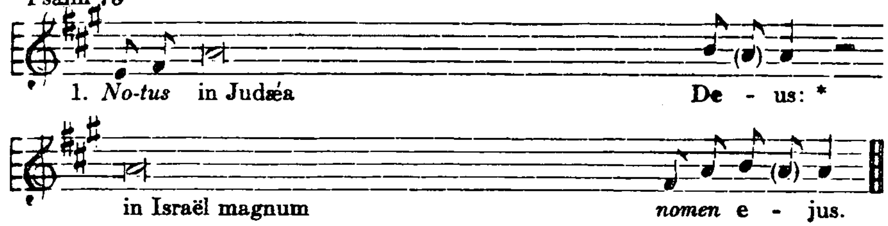
Repeat the VII Antiphon.

VIII. Antiphon

VIII. c.

Psalm 75

2. Et fáctus est in páce lócus éjus: * et habitátio *éjus in* Síon.

3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scútum, gládi*um et* béllum.

4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt ómnes insipi*éntes* córde.

5. Dormiérunt sómnum súum: * et níhil invenérunt ómnes víri divitiárum in *mánibus* súis.

6. Ab increpatióne túa Déus Jácob * dormitavérunt qui ascen*dérunt* équos.

7. Tu terríbilis es, et quis resístet tíbi? * ex tunc *íra* túa.

8. De cælo audítum fecísti judícium: * térra trémuit *et quié*vit.

9. Cum exsúrgeret in judícium Déus, * ut sálvos fáceret ómnes mansu*étos* térræ.

10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tíbi: * et relíquiæ cogitatiónis díem féstum *ágent* tíbi.
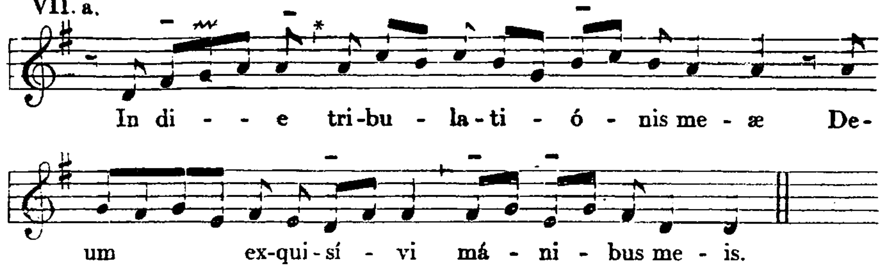
11. Vovéte, et réddite Dómino Déo véstro: * ómnes qui in circúitu éjus af*fértis* múnera.

12. Terríbili et éi qui áufert spíritum príncipum, * terríbili apud *réges* térræ.
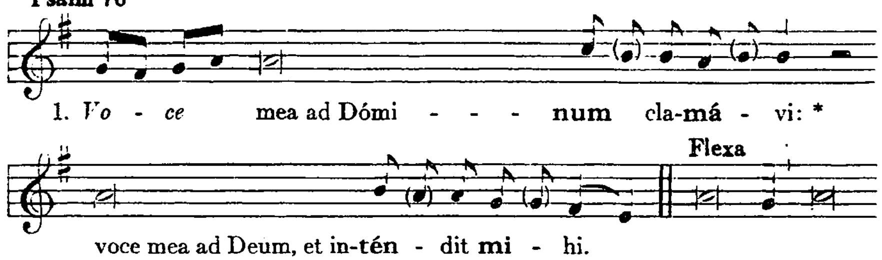
Repeat the VIII Antiphon.

IX. Antiphon

VII. a.

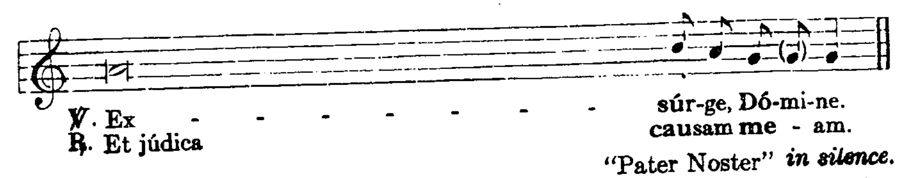
Psalm 76

2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.
3. Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.
4. Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.
5. Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.
6. Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.
7. Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
8. Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?
9. Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?
10. Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.
11. Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.
12. Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.
13. Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.
14. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

15. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.
16. Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.
17. Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.
18. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.
19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.
20. Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Repeat the IX Antiphon.

"Pater Noster" *in silence.*

Seventh Lesson

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Coríнthios.

HOC autem præcípio: non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hǽreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

Seventh Responsory

Eram quasi agnus ínnocens: † ductus sum ad immolándum, et nesciébam: † consílium fecérunt inimíci mei advérsum me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium.

℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: † verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium.

Eighth Lesson

EGO enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducá*te:* hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratió*nem.* Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sángui*ne:* hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratió*nem.* Quotiescúmque enim manducábits panem hunc, et cálicem bibé*tis:* mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

Eighth Responsory

Una hora non potuístis vigiláre mecum, † qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judǽis?

℣. Quid dormítis? † súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatiónem. * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judǽis?

Ninth Lesson

ITAQUE quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dó*mini.* Probet autem seípsum ho*mo:* et sic de pane illo edat, et de cálice bi*bat.* Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dó*mini.* Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt mul*ti.* Quod, si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicaré*mur.* Dum judicámur, autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damné*mur.* Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectá*te.* Si quis ésurit, domi mandú*cet:* ut non in judícium conveniá*tis.* Cétera autem, cum vénero, dispónam.

Ninth Responsory

Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent: † cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem.
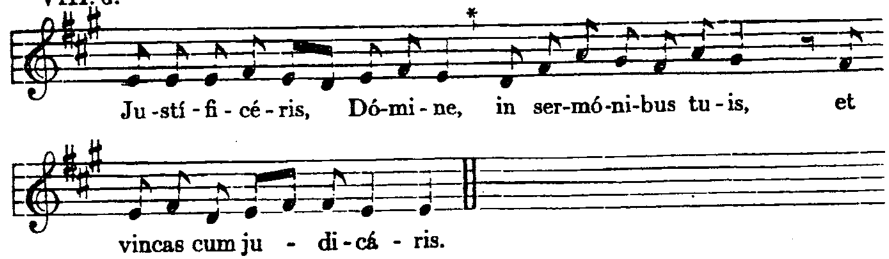
℣. Collegérunt pontífices et pharisǽi concílium. * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent: † cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem.

℟. Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent: † cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem.

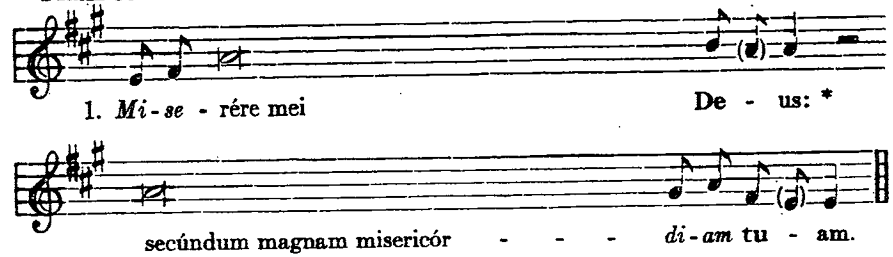
The Lauds

I. Antiphon

VIII. G.

Psalm 50.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * déle iniqui*tátem* méam.

3. Amplius láva me ab iniquitáte méa: * et a peccáto *méo* múnda me.

4. Quóniam iniquitátem méam égo cognósco: * et peccátum méum contra *me est* sémper.

5. Tíbi sóli peccávi, et málum córam te féci: * ut justificéris in sermónibus túis, et víncas cum *judi*cáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me *máter* méa.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ túæ manife*stásti* míhi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nívem *deal*bábor.

9. Audítui méo dábis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt óssa hu*milí*áta.

10. Avérte fáciem túam a peccátis méis: * et ómnes iniquitátes *méas* déle.

11. Cor múndum créa in me Déus: * et spíritum réctum ínnova in viscé*ribus* méis.

12. Ne projícias me a fácie túa: * et spíritum sánctum túum ne áu*feras* a me.

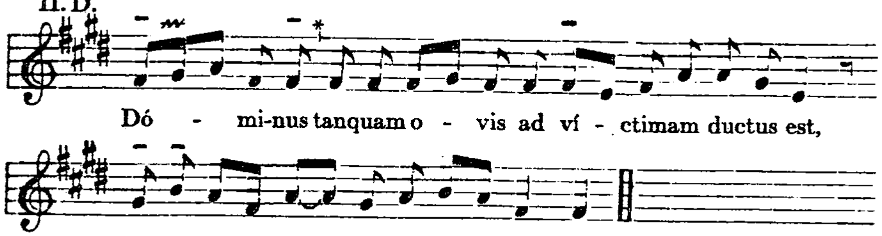
13. Rédde míhi lætítiam salutáris túi: * et spíritu princi*páli* confírma me.

14. Docébo iníquos vías túas: * et ímpii ad te converténtur.
15. Líbera me de sanguínibus Déus, Déus salútis méæ: * et exsultábit língua méa justítiam túam.
16. Dómine lábia méa apéries: * et os méum annuntiábit láudem túam.
17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
18. Sacrifícium Déo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Déus non despícies.
19. Benígne fac Dómine in bóna voluntáte túa Síon: * ut ædificéntur múri Jerúsalem.
20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre túum vítulos.

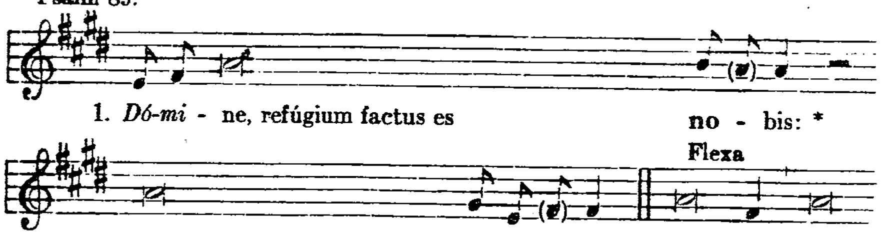
Repeat the I Antiphon.

II. Antiphon

II. D.

Psalm 89.
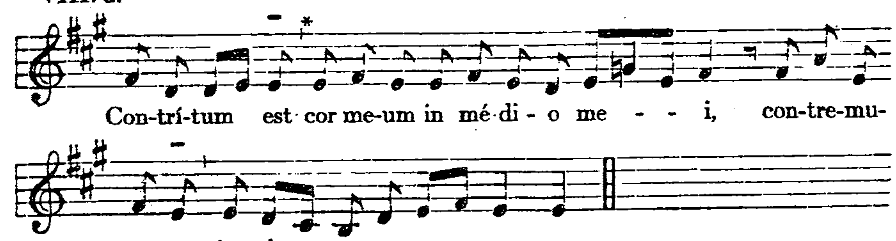

2. Priúsquam móntes fíerent, aut formarétur térra et órbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es Déus.
3. Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini fílii hóminum.
4. Quóniam mílle ánni ante óculos túos, * tamquam díes hestérna, quæ praetériit.
5. Et custódia in nócte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum ánni érunt.
6. Mane sicut hérba tránseat, † mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

7. Quia defécimus in íra túa, * et in furóre túo turbáti súmus.
8. Posuísti iniquitátes nóstras in conspéctu túo: * sæculum nóstrum in illuminatióne vúltus túi.
9. Quóniam ómnes díes nóstri defecérunt: * et in íra túa defécimus.
10. Anni nóstri sicut aránea meditabúntur: * díes annórum nostrórum in ípsis, septuagínta ánni.
11. Si autem in potentátibus, octogínta ánni: * et ámplius eórum, lábor et dólor.
12. Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.
13. Quis nóvit potestátem íræ túæ: * et præ timóre túo íram túam dinumeráre?
14. Déxteram túam sic nótam fac: * et erudítos córde in sapiéntia.
15. Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis ésto super sérvos túos.
16. Repléti súmus mane misericórdia túa: * et exsultávimus, et delectáti súmus ómnibus diébus nostris.
17. Lætáti súmus pro diébus, quíbus nos humiliásti: * ánnis, quíbus vídimus mála.
18. Réspice in sérvos túos, et in ópera túa: * et dírige fílios eórum.
19. Et sit spléndor Dómini Déi nóstri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige súper nos: * et ópus mánuum nostrárum dírige.

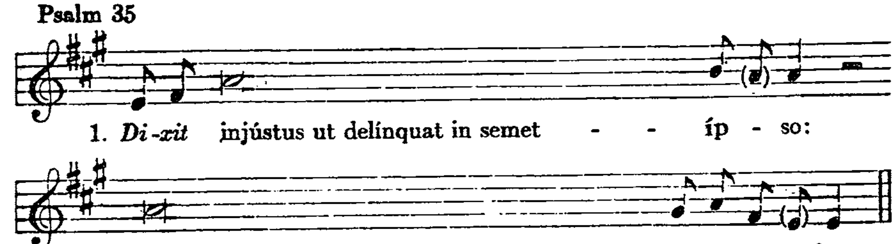
Repeat the II Antiphon.

III. Antiphon

VIII. G.

Psalm 35
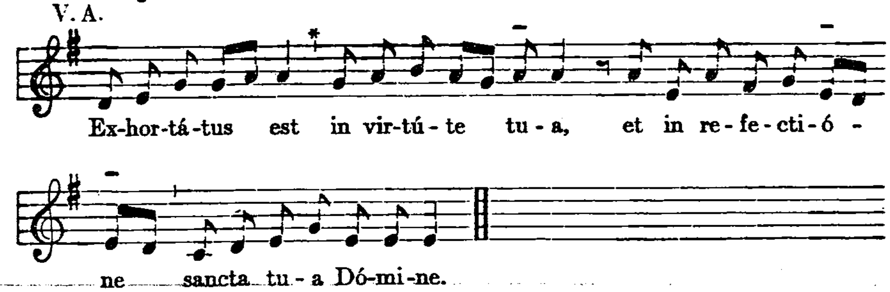

2. Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas *ejus ad* ódium.
3. Verba oris ejus iníquitas, et dolus: * nóluit intellígere ut *bene* ágeret.
4. Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem *non* odívit.
5. Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua us*que ad* nubes.
6. Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua *abýssus* multa.
7. Hómines, et juménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam *tuam*, Deus.
8. Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuá*rum sperá*bunt.
9. Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuae po*tábis* eos.
10. Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidé*bimus* lumen.
11. Præténde misericórdiam tuam sciénti*bus* te, * et justítiam tuam his, qui rec*to sunt* corde.
12. Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non *móveat* me.
13. Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potu*érunt* stare.

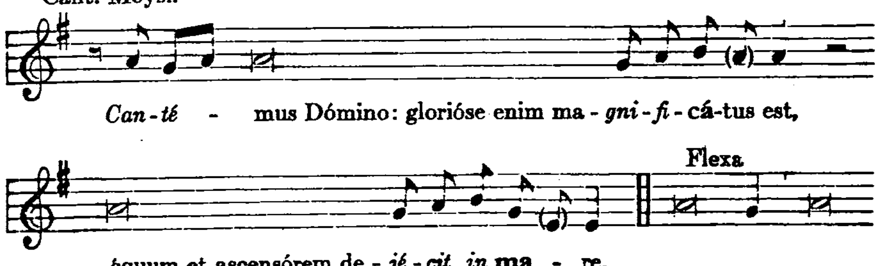
Repeat the III Antiphon.

IV. Antiphon

V. A.

Cant. Moysi.
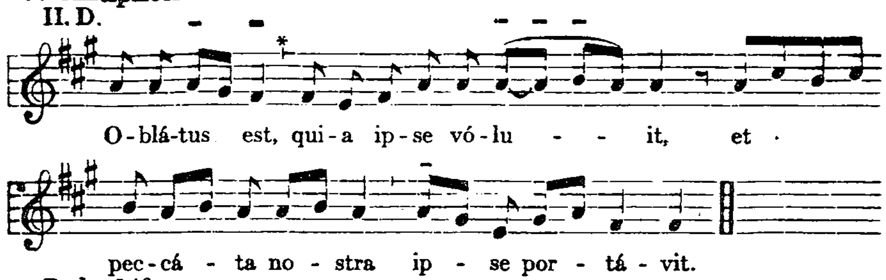

2. Fortitúdo méa et laus *méa* Dóminus, * et fáctus est *míhi in salú*tem:
3. Iste Déus méus, et glorifi*cábo* éum: * Déus pátris méi, et ex*altábo* éum.
4. Dóminus quasi vir pugná*tor*, † Omnípotens *nómen* éjus. * Cúrrus Pharaónis et exércitum éjus pro*jécit in* máre.
5. Elécti príncipes éjus submérsi sunt in *mári* Rúbro: * abýssi operuérunt éos, descendérunt in profún*dum quasi* lápis.
6. Déxtera túa Dómine magnificáta est in fortitú*dine*: † déxtera túa, Dómine, percússit *ini*mícum. * Et in multitúdine glóriæ túæ deposuísti adver*sários* túos:
7. Misísti íram túam, quæ devorávit éos *sicut* stípulam. * Et in spíritu furóris túi congre*gátae sunt* áquæ:
8. Stétit *únda* flúens, * congregátæ sunt abýssi in *médio* mári.
9. Díxit inimícus: Pérsequar et *compre*héndam, * dívidam spólia, implébitur *ánima* méa.
10. Evaginábo glá*dium* méum, * interfíciet *éos mánus* méa:
11. Flávit spíritus túus, et opéruit *éos* máre: * submérsi sunt quasi plúmbum in *áquis vehe*méntibus.
12. Quis símilis túi in fór*tibus* Dómine? * quis símilis túi, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáci*ens mira*bília?
13. Extendísti mánum túam, et devorávit *éos* térra. * Dux fuísti in misericórdia túa pópulo *quem rede*místi.
14. Et portásti éum in forti*túdine* túa, * ad habitácu*lum sánctum* túum.
15. Ascendérunt pópuli, *et iráti* sunt: * dolóres obtinuérunt habita*tóres Phi*lísthiim.
16. Tunc conturbáti sunt príncipes *Edom*, † robústos Moáb obtí*nuit* trémor: * obriguérunt ómnes habi*tatóres* Chánaan.
17. Irruat super éos formí*do et* pávor, * in magnitúdine *bráchii* túi:
18. Fíant immóbiles quasi lá*pis*, † donec pertránseat pópulus *túus* Dómine, * dónec pertránseat pópulus túus íste, *quem posse*dísti.
19. Introdúces éos, et plantábis in mónte hæredi*tátis* túæ, * firmíssimo habitáculo túo quod oper*átus es*, Dómine:
20. Sanctuárium túum, Dómine, quod firmavérunt *mánus* túæ. * Dóminus regnábit in *ætérnum, et* últra.
21. Ingréssus est enim éques Phárao cum cúrribus et equítibus *éjus in* máre: * et redúxit super éos Dómi*nus áquas* máris.
22. Fílii autem Israel ambulavé*runt per* síccum * in *médio* éjus.

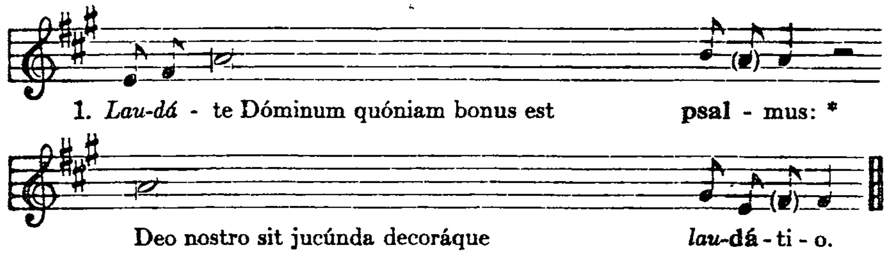
Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon

II. D.

Psalm 146

2. Ædíficans Jerúsalem **Dó**minus: * dispersiónes Israélis con*gre***gá**bit.

3. Qui sanat contrítos **cor**de: * et álligat contritiónes *e***ó**rum.

4. Qui númerat multitúdinem stel**lá**rum: * et ómnibus eis nómi*na* **vo**cat.

5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus **e**jus: * et sapiéntiæ ejus non *est* **nú**merus.

6. Suscípiens mansuétos **Dó**minus: * humílians autem peccatóres usque *ad* **ter**ram.

7. Præcínite Dómino in confessi**ó**ne: * psállite Deo nostro *in* **cí**thara.

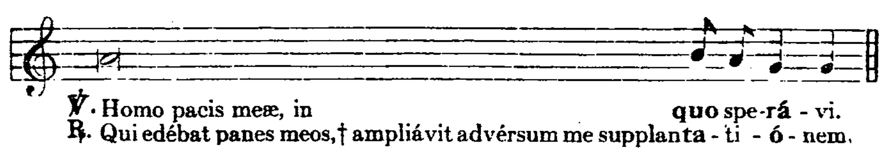
8. Qui óperit cælum **nú**bibus: * et parat ter*rae* **plú**viam.

9. Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitú*ti* **hó**minum.

10. Qui dat juméntis escam ips**ó**rum: * et pullis corvórum invocánti*bus* **é**um.

11. Non in fortitúdine equi voluntátem **ha**bé**bit**: * nec in tíbiis viri beneplácitum *erit* **ei**.
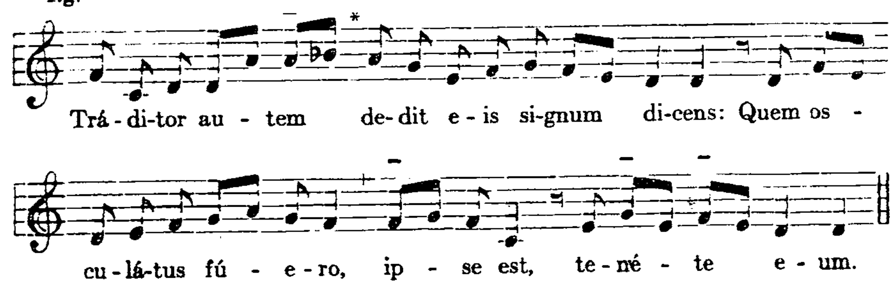
12. Beneplácitum est Dómino super timéntes **e**um: * et in eis, qui sperant super misericórdi*a* ejus. *Repeat the V Antiphon.*
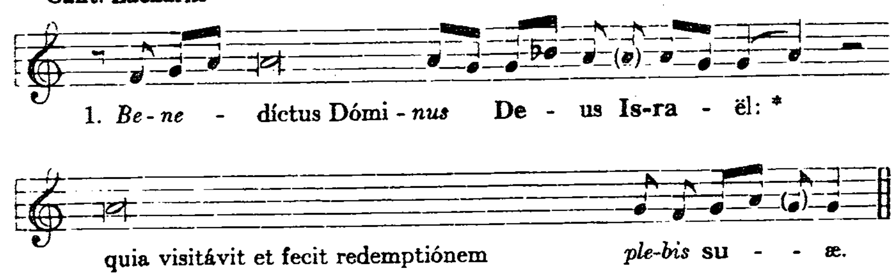

Benedictus

Antiphon

I. g.

Cant. Zachariæ

2. Et eréxit córnu *sa***lú**tis **nó**bis, * in dómo Dávid *púeri* **sú**i:

3. Sicut locútus est *per* **os** sanct**ó**rum, * qui a sæculo sunt, prophe*tárum* **é**jus:

4. Salútem **ex** **in**imícis **nó**stris, * et de mánu ómnium *qui* **o**dérunt nos.

5. Ad faciéndam misericórdiam *cum* **pá**tribus **nó**stris: * et memorári testaménti *súi* **sán**cti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abra*ham* **pá**trem **nó**strum, * datú*rum se* **nó**bis:

7. Ut sine timóre, de mánu inimicórum nostró*rum* **li**be**rá**ti, * servi*ámus* **ílli**:

8. In sanctitáte et justíti*a* **có**ram **í**pso, * ómnibus di*ébus* **nó**stris.

9. Et tu púer, prophéta Altís*si***mi** vo**cá**beris: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre *vías* **é**jus:

10. Ad dándam sciéntiam salú*tis* **plé**bi éjus, * in remissiónem peccató*rum* **e**órum:

11. Per víscera misericórdi*ae* **Déi** **nó**stri: * in quíbus visitávit nos, óri*ens ex* **ál**to:
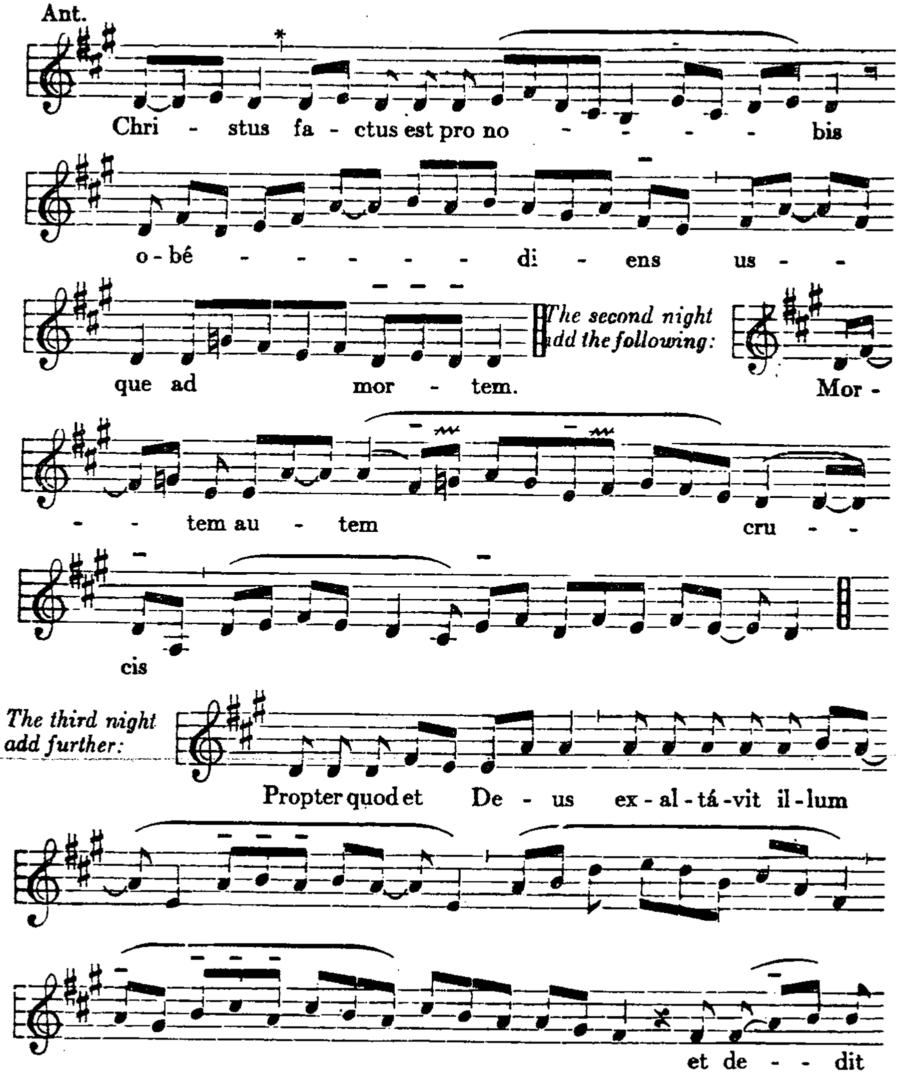
12. Illumináre his qui in ténebris et in úm*bra* **mór**tis **sé**dent: * ad dirigéndos pédes nóstros in *víam* **pá**cis.
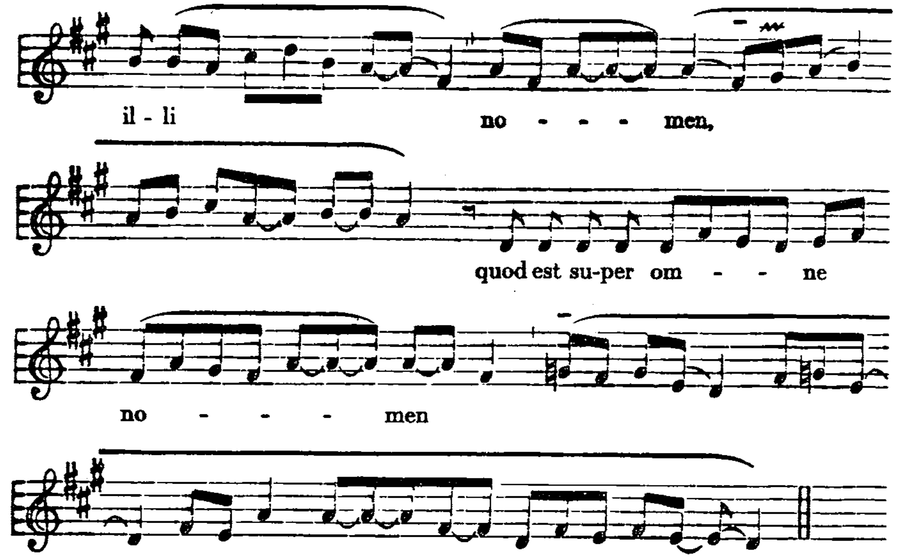
Repeat the Antiphon.

During the Benedictus, *the six candles on the altar are extinguished one by one, so that the last candle may be put out at the last verse. When the Ant.* Tráditoris *repeated, the candle, which was left burning at the top of the triangular candlestick, is taken down, and concealed under the Epistle side of the altar. All the lights of the Church are put out.*

Christus Factus Est

Ant.

During the singing of the "Christus Factus Est," *all kneel down.*

"Pater Noster" *in silence.*

"Miserere," *page 55, is recited in a low tone of voice.*

At the end of the Psalm, the following prayer is said by the Celebrant, without Orémus.
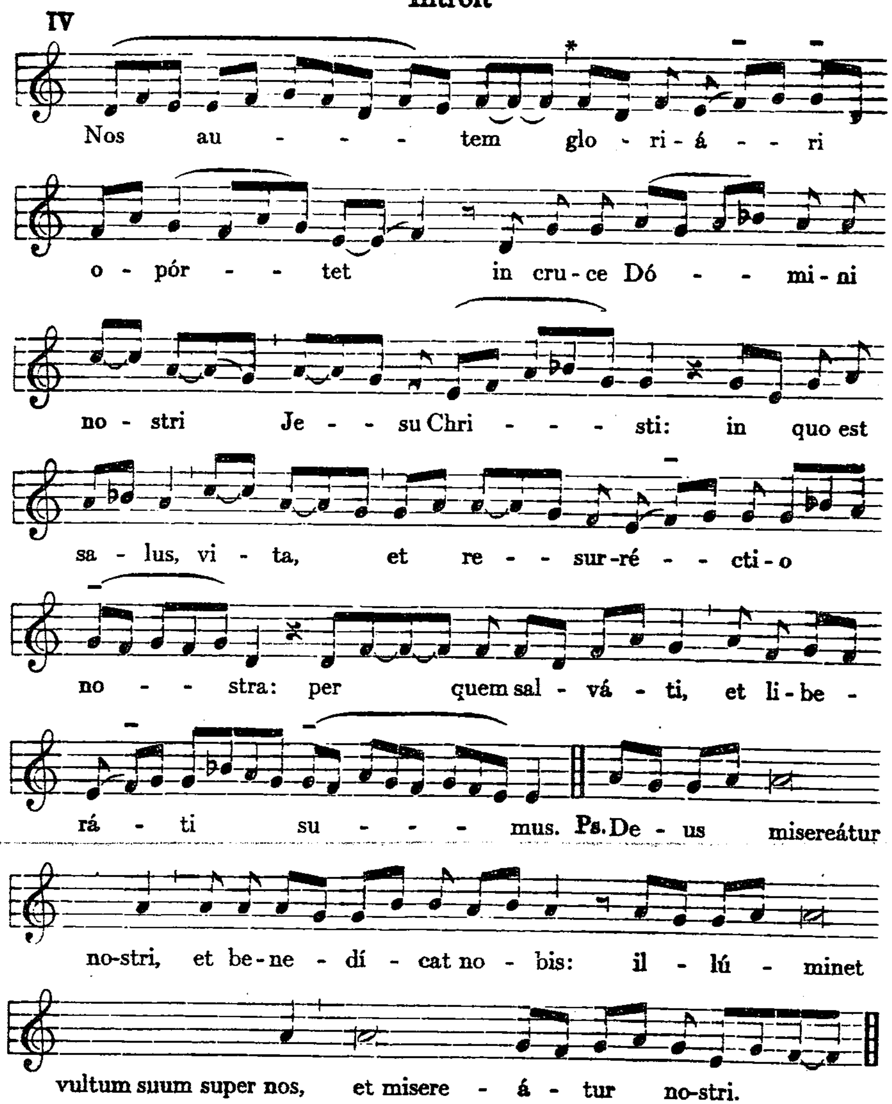
RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. *Say in silence.* Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

The prayer being said, a little noise is made; the lighted candle is brought from under the altar, and all rise and retire.

THE MASS

Introit

IV

The Introit is repeated as far as the Psalm.

"Kyrie" page 8* and "Gloria," page 9* of the Appendix.

During the "Gloria in Excelsis," *all the bells of the Church are rung, then they are rung no more until the* "Gloria" *on Holy Saturday.*

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum Spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

DEUS, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatió*nis effé*ctum: † ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritó*rum*; * ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit.

Epistle

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios
1 *Cor.*, 11, 20-32

FRATRES: Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. *Numquid domos non habétis ad manducándum et* BIb*én*dum? aut ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, *qui* NON *hab*ent? *Quid di*CAM *vo*bis? LAU*do* vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit pánem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Gradual

"Christus Factus Est" *is sung, as on page* 62.

Gospel

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Joann., 13, 1-15

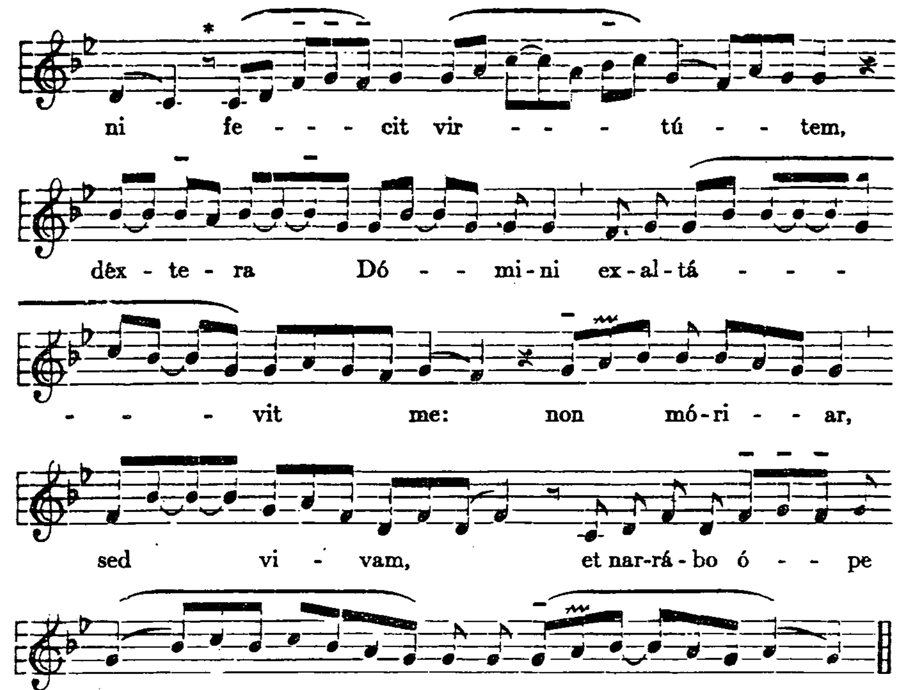
ANTE diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cœna facta, cum diábolus jam misísset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit: surgit a cœna, et ponit vestiménta sua: et cum accepísset línteum, *præ*cínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo *erat* præcínctus. Venit ergo ad Sim*ó*nem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, *tu mihi la*VAS *pe*des? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies au*tem* póstea. Dicit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes *in* ætérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis *par*tem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et ma*nus*, et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est *mun*dus totus. Et vos mundi estis, *sed* non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: proptérea dixit: Non estis *mun*di omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua: cum recubuísset íterum, dixit eis: *Scitis quid féce*RIM *vo*bis? Vos vocátis me Magíster et Dómine: et bene dícitis: *sum* étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster: et vos debétis alter altérius la*vá*re pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, ita et vos faciátis.

"Credo," *page 4* of the Appendix.*

Offertory

II

Secreta

IPSE tibi, quǽsumus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, sacrifícium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui commemoratiónem hoc fíeri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum.

Responses of the Preface, page 1 of the Appendix.*

"Sanctus," *page 11* of the Appendix.*
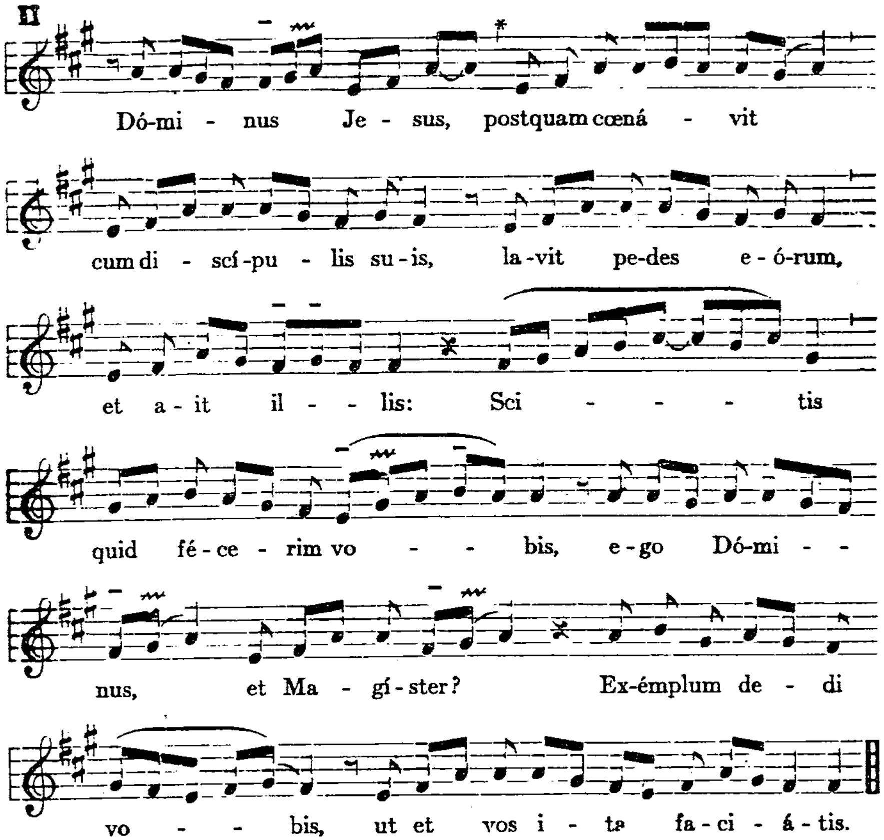
"Pater Noster" *Responses, page 2* of the Appendix.*

"Agnus Dei," *page 12* of the Appendix.*

On this day the Priest consecrates two Hosts, reserving one for the next day, when there is no consecration. Before he washes his fingers, he puts the reserved Host into another chalice, which is placed in the middle of the altar, and covered with the pall, paten, and veil.
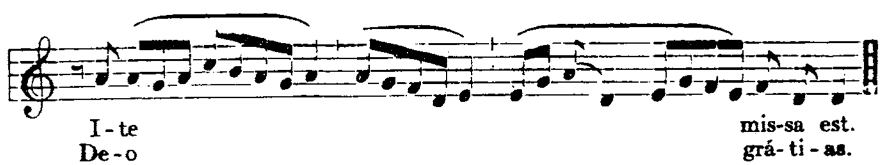
Communion

II

Postcommunion
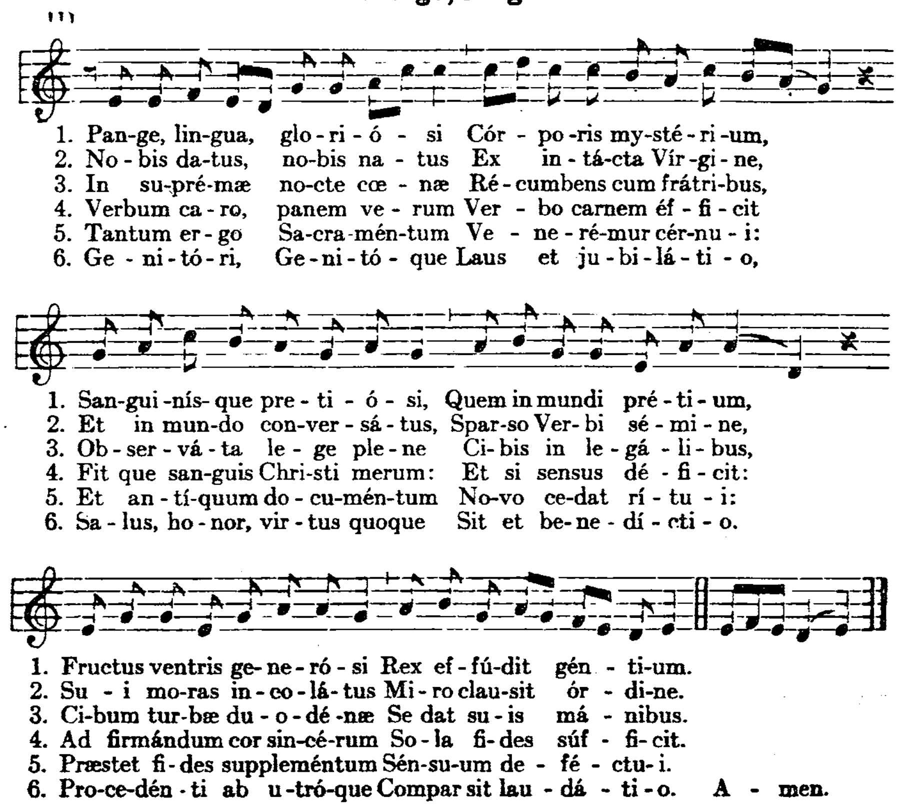
REFECTI vitálibus aliméntis, quǽsumus, Dómine *Deus* noster: † ut, quod témpore nostræ mortalitátis exséqui*mur*, * immortalitátis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum.

A **Repository** *is prepared in some convenient place, chapel or altar, adorned with flowers and lights, where the chalice with the reserved Host is to be kept until the mass of the Presanctified takes place the next day. After the Mass, the* B. *Sacrament is carried to it in solemn procession, while the Choir sings the* "Pange lingua" *as follows:*

Pange, Lingua
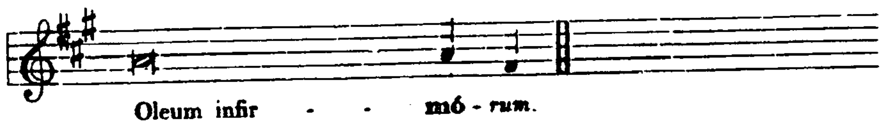
III

The Blessing of the Holy Oils

In Cathedral Churches the blessing of the oil for the Catechumens and of the oil for the sick takes place during the Mass. The Chrism is also prepared. The Mass, which is usually a Pontifical High Mass, proceeds as usual up to the words of the Canon, "Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas," *exclusive, Then the Bishop, having made a genuflection before the altar, retires to the Epistle side, purifies his fingers over an empty chalice and wipes them with a purificator. Coming back to the middle of the altar, he genuflects, descends*

to the foot of the steps, receives the mitre and goes to a seat, prepared for him in the sanctuary, where he sits at a table with his face towards the altar. The Archdeacon, at the side of the Bishop, calls, as follows, for the oil of the sick:

that is, "the oil for the sick." *which one of the Subdeacons, accompanied by two Acolytes, proceeds to bring from the sacristy. He gives it to the Archdeacon, saying:* "Oleum infirmorum." *The Archdeacon, placing it on the table, presents it to the Bishop, saying the same words. The Bishop, with his mitre on, rises and says in a low voice:*

EXORCÍZO te, immundíssime spíritus, omnísque incúrsio sátanæ et omne phantásma. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti; ut recédas ab hoc óleo, ut possit éffici únctio spiritális ad corroborándum templum Dei vivi; ut in eo possit Spíritus Sanctus habitáre, per nomen Dei Patris omnipoténtis, et per nomen dilectíssimi Fílii ejus Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Then putting off his mitre, he blesses the Oil, saying in the same tone:
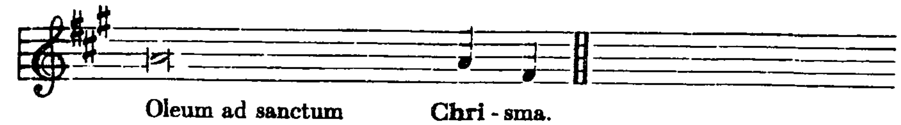
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum Spíritu tuo.

Orémus
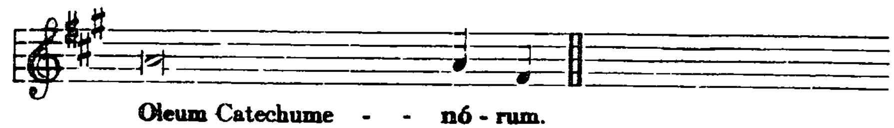
EMITTE, quǽsumus Dómine, Spíritum sanctum tuum Paráclitum de cœlis in hanc pinguédinem olívæ, quam de víridi ligno prodúcere dignátus es, ad refectiónem mentis et córporis; ut tua sancta bene ✠ dictióne, sit omni hoc unguénto cœléstis medicínæ perúncto tutámen mentis et córporis, ad evacuándos omnes dolóres, omnes infirmitátes, omnémque ægritúdinem mentis et córporis, unde unxísti Sacerdótes, Reges, Prophétas, et Mártyres; sit Chrísma tuum perféctum, Dómine, nobis a te benedíctum, pérmanens in viscéribus nostris. In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

The Oil is then carried back to the sacristy, and kept most carefully. Then the Bishop, resuming his mitre, sits, washes his hands, rises, and goes accompanied by his attendants to the step of the Altar, where, putting off his mitre, he genuflects, goes up to the Altar, and proceeds with the Mass, until the Communion, which the Bishop alone receives. The Deacon then puts the consecrated Host to be reserved for the morrow, into a chalice, and reverently places it on the middle of the Altar. Then the Bishop communicates the Deacon and Subdeacon, and the rest of the clergy: and after receiving the ablutions, he genuflects to the Blessed Sacrament upon the Altar, and returning sits as before; the attendants and others standing.

Then the Archdeacon, standing near the Bishop, calls for:
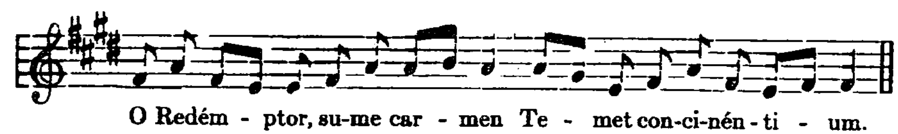

that is, "the Oil for the Holy Chrism"; *he calls also for:*

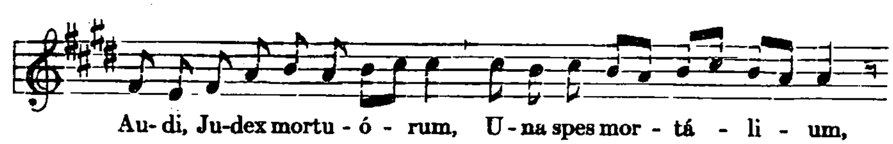
that is, "the Oil of Catechumens."
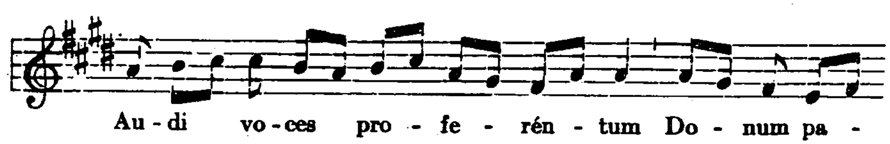
A thurible being presented to the Bishop, he puts incense into it, and blesses it after the accustomed manner. Then the Priests, Deacons, and Subdeacons go in procession to the Sacristy to fetch, with all solemnity, the Oil of Chrism and the Oil of Catechumens, which are brought in, carried by two Deacons, preceded by a Subdeacon, carrying a vessel of balsam, and followed by the Priests, Deacons, and Subdeacons.
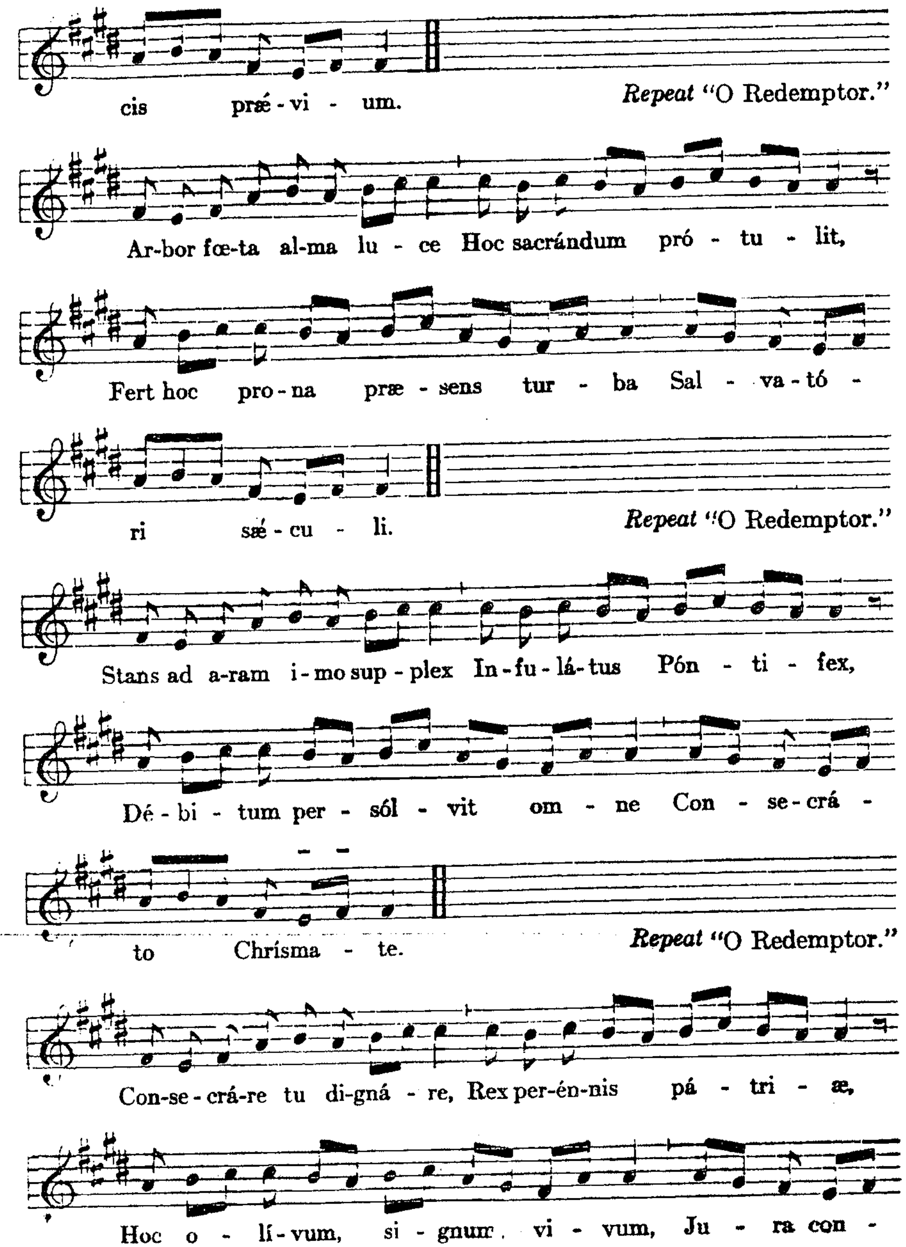
As the procession moves from the Sacristy, a few singers chant the following alternately with the choir:

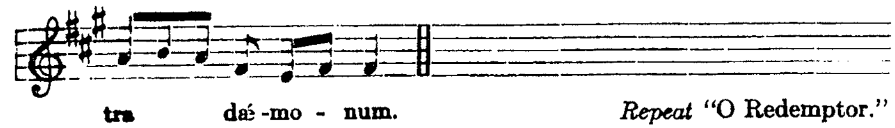

Choir repeats it.

When all have reached their places in the Choir, the Deacon, who carries the Oil of Chrism, comes before the Bishop. The Archdeacon, receiving it from him, places it, covered with a white cloth, on the table before the Bishop. Then the Subdeacon, carrying the vessel with balsam, gives it to the Archdeacon, who places it in like manner upon the table. The Bishop then rises, puts off his mitre, and first blesses the balsam, saying:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

DEUS, mysteriórum cœléstium et virtútum ómnium præparátor, nostras, quæsumus, preces exáudi, hanc odoríferam sicci córticis lácrymam (quæ felícis virgæ profluéndo sudórem, sacerdotáli nos opímat unguénto) acceptábilem tuis, præsta, mystériis, et concéssa benedictióne sancti ✠ fica. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus

CREATURÁRUM ómnium, Dómine, procreátor, qui per Móysen fámulum tuum permístis herbis arómatum fíeri præcepísti sanctificatiónem unguénti; cleméntiam tuam supplíciter depóscimus, ut huic unguénto, quod radix prodúxit stírpea, spirituálem grátiam largiéndo, plenitúdinem sancti ✠ ficatiónis infúndas. Sit nobis, Dómine, fídei hilaritáte condítum; sit sacerdotális unguénti Chrisma perpétuum; sit ad cœléstis vexílli impressiónem digníssimum; ut quicúmque Baptísmate sacro renáti isto fúerint liquóre perúncti, córporum atque animárum benedictiónem pleníssimam consequántur, et beátæ fídei colláto múnere perénniter ampliéntur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Then, taking his mitre, the Bishop, still standing, mixes in a paten balsam with a little of the oil from the Ampulla, containing the Chrism, saying:

OREMUS Dóminum Deum nostrum omnipoténtem, qui incomprehensíbilem unigéniti Fílii sui sibíque coætérni divinitátem mirábili dispositióne veræ humanitáti inseparabíliter conjúnxit, et co-operánte grátia Spíritus sancti, óleo exultatiónis præ partícipibus suis linívit, ut homo, fraude diáboli pérditus, gémina et singulári constans matéria, perénni redderétur, de qua excíderat, hæreditáti; quátenus hos ex divérsis creaturárum speciébus liquóres creátos sanctæ Trinitátis perfectióne bene ✠ dícat, et benedicéndo sancti ✠ ficet, concedátque, ut simul permísti unum fiant; et quicúmque extérius inde perúnctus fúerit, ita intérius liniátur, quod ómnibus sórdibus corporális matériæ carens, se partícipem regni cœléstis éffici gratulétur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

After which, the Bishop sits, with his mitre still on, and breathes thrice in the form of a cross, over the Chrism.

Then the twelve Priests in order bowing lowly to the B. Sacrament on the Altar, and to the Bishop, approach the table, and each in turn breathes, as the Bishop had done, over the Chrism. Then lowly bowing, as before, they return to their places. Which done, the Bishop standing, with his mitre, pronounces at once the Exorcism of the Chrism, saying:

EXORCIZO te, creatúra ólei, per Deum Patrem omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt; ut omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, omnísque incúrsio, et omne phantásma sátanæ eradicétur, et effugétur a te; ut fias ómnibus qui ex te ungéndi sunt, in adoptiónem filiórum per Spíritum sanctum. In nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, qui cum eo vivit et regnat Deus, in unitáte ejúsdem Spíritus ✠ sancti.

Then putting off his mitre, and extending his hands before his breast, he sings the Preface:

Responses of the Preface are sung on the ferial tone as for the blessing of the Palms, page 2.

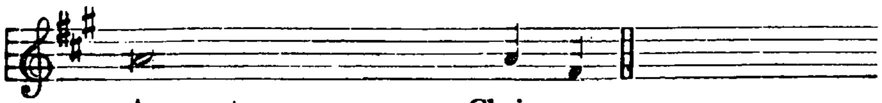
VERE dignum, et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere, Dómine Sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui in princípio, inter cætera bonitátis tuæ múnera, terram prodúcere fructífera ligna jussísti, inter quæ hujus pinguíssimi liquóris minístræ olívæ nasceréntur, quarum

fructus sacro chrísmati deservíret. Nam et David prophético spíritu grátiæ tuæ Sacraménta prænóscens, vultus nostros in óleo exhilarándos esse cantávit. Et cum mundi crímina dilúvio quondam expiaréntur effúso, similitúdinem futúri múneris colúmba demónstrans per olívæ ramum, pacem terris rédditam nuntiávit. Quod in novíssimis tempóribus manféstis est efféctibus declarátum, cum baptísmatis aquis ómnium críminum commíssa deléntibus, hæc ólei únctio vultus nostros jucúndos éfficit, ac serénos. Inde étiam Móysi fámulo tuo mandátum dedísti, ut Aaron fratrem suum prius aqua lotum per infusiónem hujus unguénti constitúeret sacerdótem. Accéssit ad hoc ámplior honor, cum Fílius tuus Jesus Christus Dóminus noster lavári se a Joánne undis Jordánicis exegísset; ut Spíritu sancto in colúmbæ similitúdine désuper misso, Unigénitum tuum in quo tibi óptime complacuísse, testimónio subsequéntis votis osténderes, et hoc illud esse manifestíssime comprobáres, quod cum óleo lætítiæ præ consórtibus suis ungéndum David prophéta cecinísset. Te ígitur deprecámur, Dómine Sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per eúmdem Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, ut hujus creatúræ pinguédinem sancti ✠ ficáre tua bene ✠ dictióne dignéris, et sancti ✠ Spíritus ei admíscere virtútem, co-operánte Christi Fílii tui poténtia, a cujus nómine sancto Chrisma nomen accépit, unde unxísti sacerdótes, reges, prophétas et mártyres: ut spirituális lavácri Baptísmo renovándis, creatúram Chrísmatis in Sacraméntum perféctæ salútis vitǽque confírmes; ut sanctificatióne unctiónis infúsa, corruptióne primæ nativitátis absórpta, sanctum uníuscujúsque templum acceptábilis vitæ innocéntiæ odóre redoléscat; ut secúndum constitutiónis tuæ Sacraméntum, régio, et sacerdotáli, propheticóque honóre perfúsi, vestiménto incorrúpti múneris induántur; ut sit his, qui renáti fúerint ex aqua, et Spíritu sancto, Chrisma salútis, eósque ætérnæ vitæ partícipes, et cœléstis glóriæ fáciat esse consórtes. *Then, in the speaking tone of voice only, he says:* Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

The Bishop mingles the balsam and oil, mixed on the paten, with the holy Chrism in the Ampulla, saying:

HÆC commíxtio liquórum fiat ómnibus ex ea perúnctis propitiátio, et custódia salutáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

The Deacon then removes the veil, which hitherto covered the Ampulla, and the Bishop, bowing his head, salutes the Chrism, singing:

This he does a second and a third time, singing it on a higher pitch of tone each time; then he kisses the lip of the Ampulla. The twelve Priests, in order, make the same salutation, singing three times, Ave. sanctum Chrisma, *raising their voice each time; having kissed the lip of the Ampulla, they return to their places. Presently the Deacon approaches with the other Ampulla, containing the Oil of Catechumens, which he presents to the Archdeacon, who places it on the table before the Bishop. The Bishop and the twelve Priests breathe over it, as was done in the case of the Ampulla of Chrism. The Bishop rises with his mitre on, and, at once pronounces, in a low tone, the Exorcism of the Oil of Catechumens, saying:*

EXORCIZO te, creatúra ólei. In nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi, et Spíritus ✠ sancti, ut in hac invocatióne indivíduæ Trinitátis, atque unius virtúte Deitátis, omnis nequíssima virtus adversárii, omnis inveteráta malítia diáboli, omnis violénta incúrsio, omne confúsum et cæcum phantásma eradicétur, et effugétur, et discédat a te; ut, divínis Sacraméntis purificáta, fias in adoptiónem carnis et spíritus, eis qui ex te ungéndi sunt, in remissiónem ómnium peccatórum; ut efficiántur eórum córpora ad omnem grátiam spirituálem accipiéndam sanctificáta. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℞. Amen.

Then the Bishop, putting off his mitre, blesses the Oil of Catechumens, saying:

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus
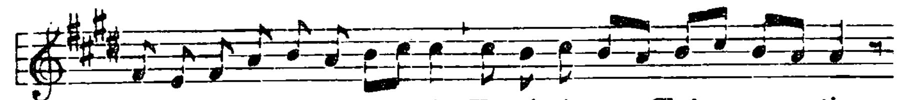
DEUS, incrementórum ómnium et proféctuum spirituálium remunerátor, qui virtúte sancti Spíritus imbecillárum méntium rudiménta confírmas, te orámus, Dómine, ut emíttere dignéris tuam bene ✠ dictiónem super hoc óleum, et ventúris ad beátæ regeneratiónis lavácrum tríbuas, per unctiónem hujus creatúræ, purgatiónem mentis et córporis; ut si quæ illis adversántium spirítuum inhæsére máculæ, ad tactum sanctificáti ólei

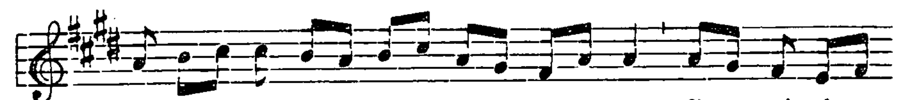
hujus abscédant; nullus spirituálibus nequítiis locus, nulla réfugis virtútibus sit facúltas, nulla insidiántibus malis laténdi licéntia relinquátur. Sed veniéntibus ad fidem servis tuis, et sancti Spíritus tui operatióne mundándis, sit unctiónis hujus præparátio útilis ad salútem, quam étiam cœléstis regeneratiónis nativitáte in Sacraménto sunt Baptísmatis adeptúri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℞. Amen.

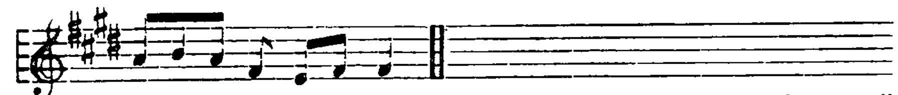
Then the Bishop and the twelve Priests, in order, reverently salute the Oil of Catechumens, singing three times and raising the voice each time.
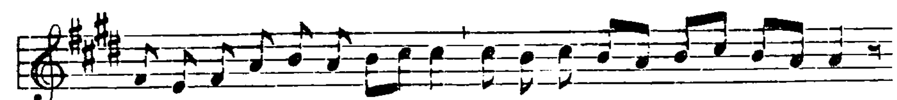

As directed for the Chrism, they kiss the lip of the Ampulla. Then the Ampullas are carried by the Deacons back to the Sacristy or Sacrarium, in the same order and form as they were brought in, the singers and the choir resuming the singing of:
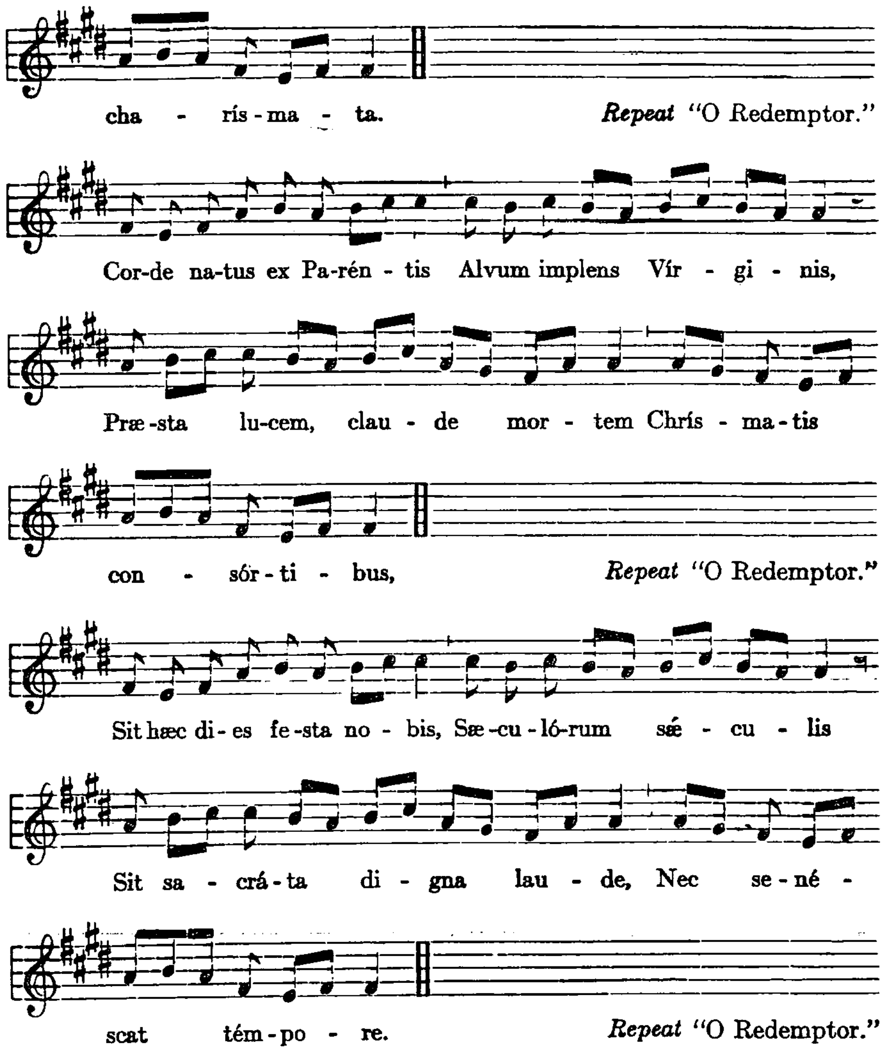

Repeat "O Redemptor."

Then the Bishop proceeds with the Mass.

The Divesting of the Altars

The Priest, vested in alb and purple stole, accompanied by the Deacon and the Subdeacon, divests the altars of their coverings and ornaments, saying the following antiphon and psalm:

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea: * et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21

1. Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.
2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.
3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.
4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.
5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.
6. Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.
7. Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:
10. De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:
11. Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
12. Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.
13. Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.
14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.
16. Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.
17. Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.
18. Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.
20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

21. Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:
22. Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
23. Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.
24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.
25. Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.
26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.
27. Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
28. Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.
29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.
30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.
31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.
33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Repeat the following:

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea: * et super vestem meam misérunt sortem.
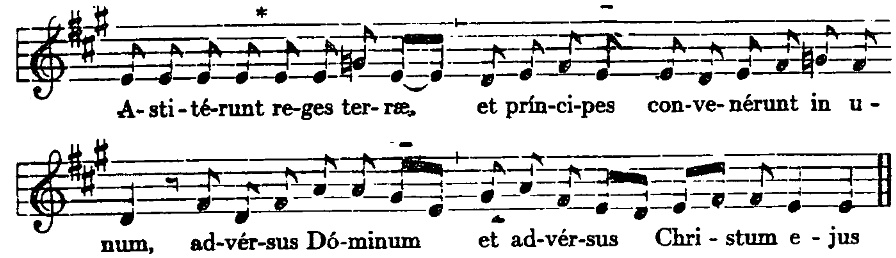
GOOD FRIDAY

The Matins

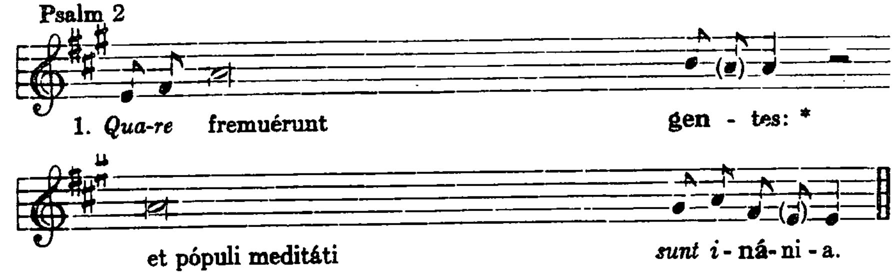
"Pater Noster," "Ave Maria" *and* "Credo" *in silence.*

First Nocturn

I. Antiphon
VIII. G.

Psalm 2
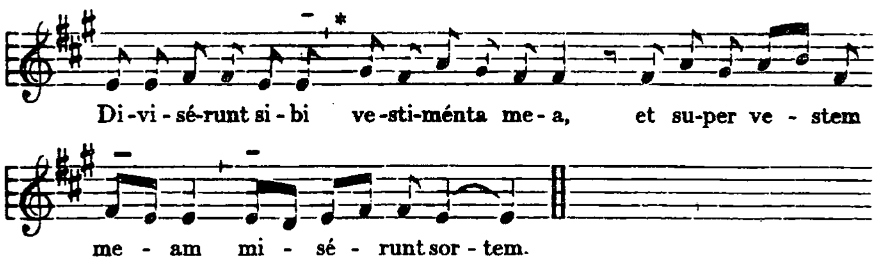

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus *Christum* ejus.
3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis ju*gum ip*sórum.
4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsan*nábit* eos.
5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contur*bábit* eos.
6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præ*céptum* ejus.
7. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie *génui* te.
8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam tér*minos* terræ.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli con*frínges* eos.
10. Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judi*cátis* terram.
11. Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei *cum tre*móre.
12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de *via* justa.
13. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confí*dunt in* eo.

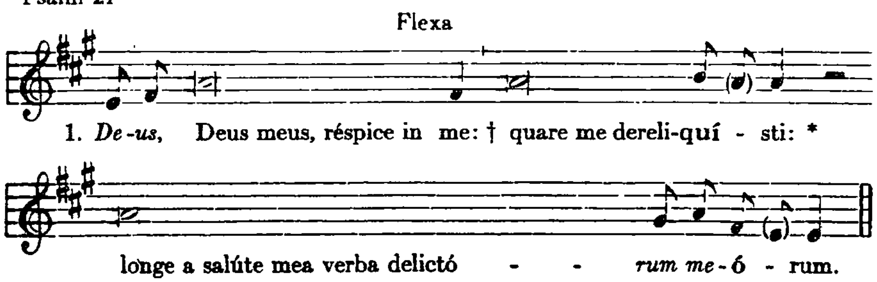
Repeat the I Antiphon.

II. Antiphon

VIII. G.

Psalm 21

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipién*tiam* mihi.
3. Tu autem in sancto hábitas, * *laus* Israël.
4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et libe*rásti* eos.
5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non *sunt con*fúsi.
6. Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjé*ctio* plebis.
7. Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et mo*vérunt* caput.
8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóni*am vult* eum.
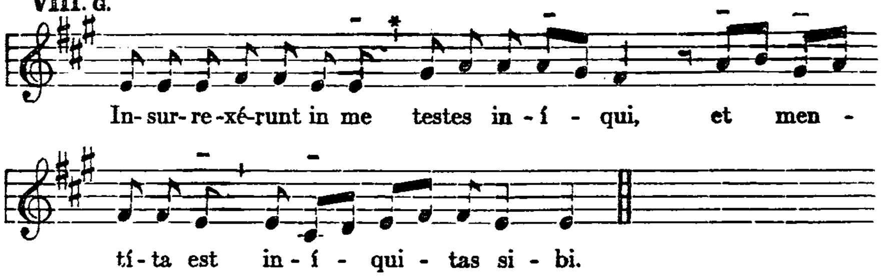
9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea abubéribus matris meæ. In te projéctus *sum ex* útero:
10. De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discés*seris* a me:
11. Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non *est qui* ádjuvet.
12. Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues *obse*dérunt me.
13. Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápi*ens et* rúgiens.
14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia *ossa* mea.
15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio *ventris* mei.
16. Aruit tamquam testa virtus *mea,* † et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis *dedu*xísti me.
17. Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignánti*um ob*sédit me.
18. Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia *ossa* mea.
19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam mis*érunt* sortem.
20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem *meam* cónspice.
21. Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis ú*nicam* meam:
22. Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humi*litátem* meam.
23. Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclési*ae lau*dábo te.
24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorifi*cáte* eum.
25. Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecati*ónem* páuperis:
26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, *exau*dívit me.
27. Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timén*tium* eum.
28. Edent páuperes, et saturabún*tur:* † et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽ*culum* sǽculi.
29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi *fines* terræ:
30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famí*liae* Géntium.
31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominá*bitur* Géntium.
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descén*dunt in* terram.

33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem *fecit* Dóminus.

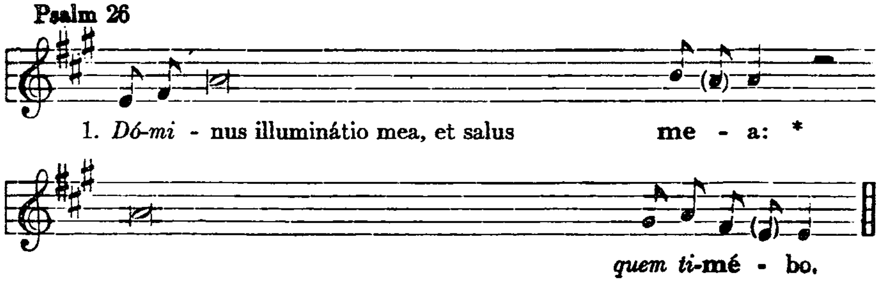
Repeat the II Antiphon.

III. Antiphon

VIII. g.

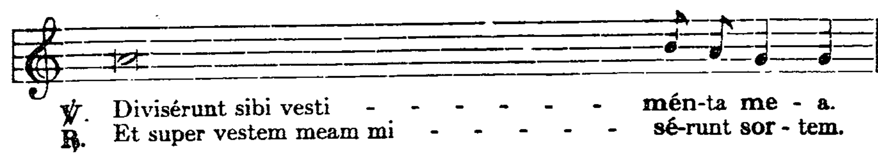
Psalm 26

2. Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo *trepi*dábo?
3. Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant *carnes* meas:
4. Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et *ceci*dérunt.
5. Si consístant advérsum me castra, * non timébit *cor* meum.
6. Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc *ego* sperábo.
7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus *vitae* meæ:
8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem *templum* ejus.
9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito taberná*culi* sui.
10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum *dicam* Dómino.

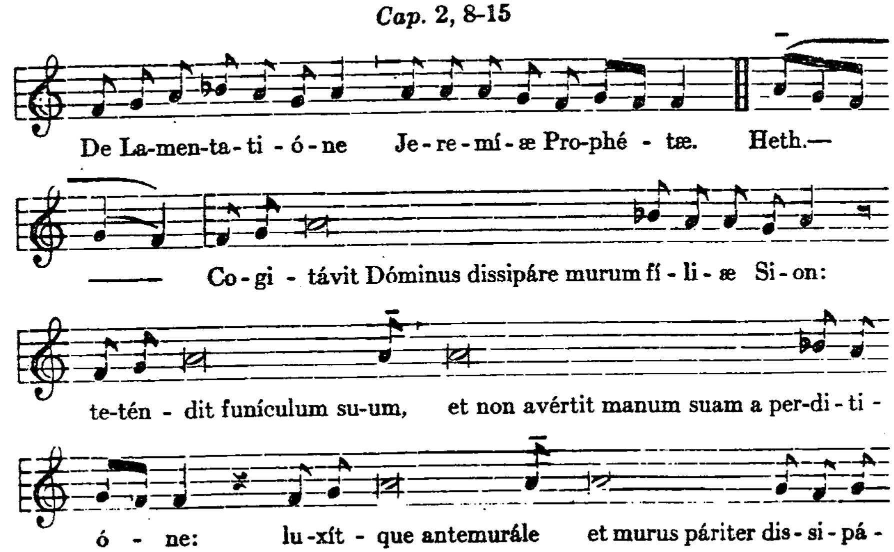
12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei *et ex*áudi me.
13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómi*ne*, *re*quíram.
14. Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a *servo* tuo.
15. Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salu*táris* meus.
16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus au*tem* as*súm*psit me.
17. Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter ini*mícos* meos.
18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iní*quitas* sibi.
19. Credo vidére bona Dómini * in ter*ra* vi*vén*tium.
20. Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sús*tine* Dóminum.
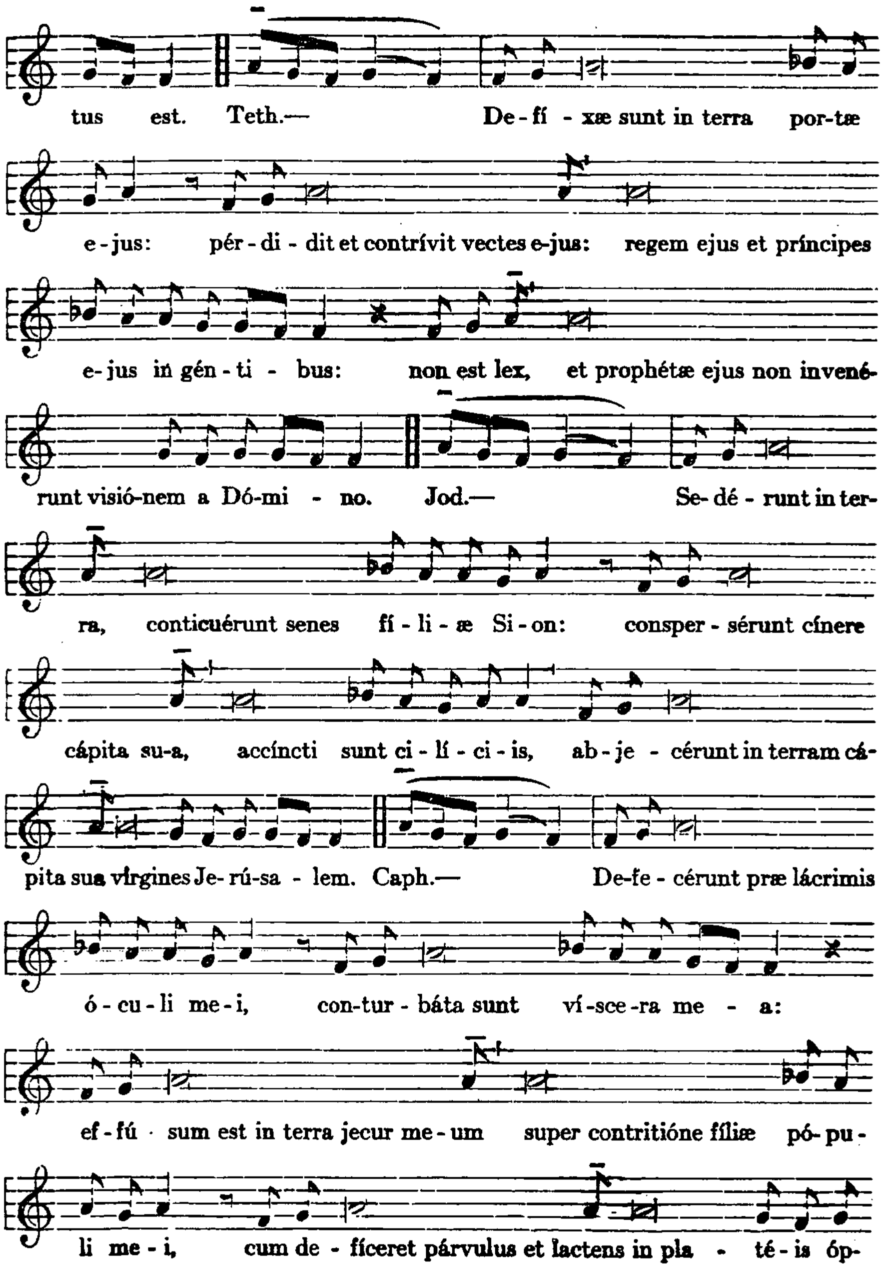
Repeat the III Antiphon.
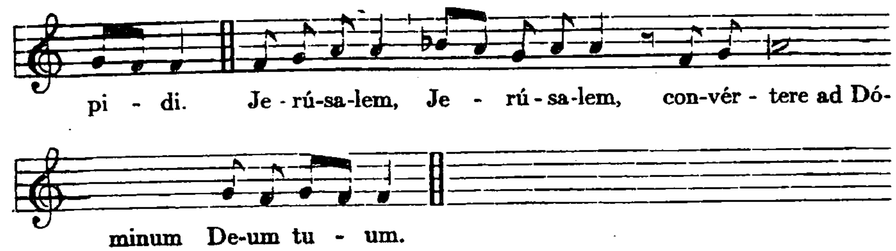

I. Lamentation

Cap. 2, 8-15
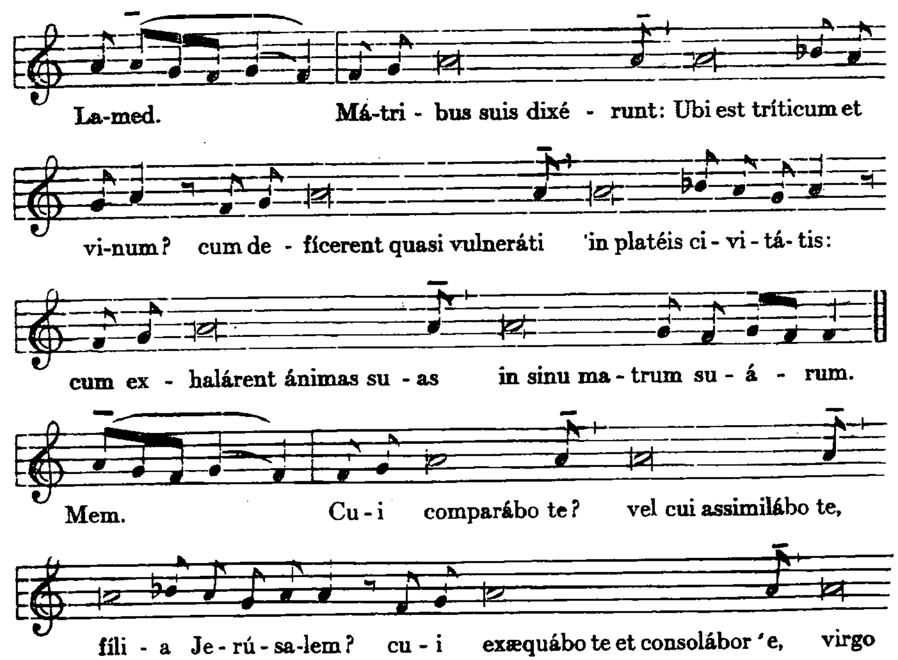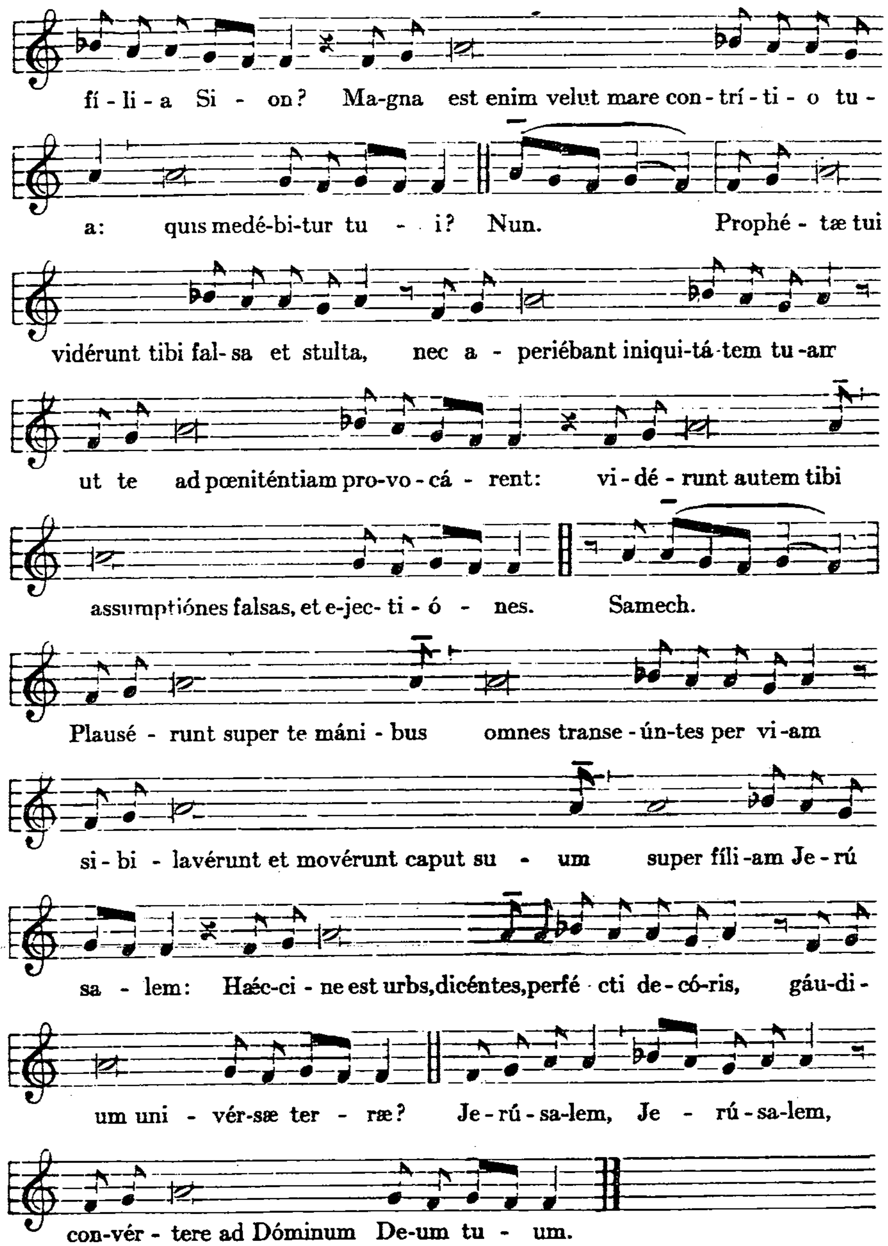

First Responsory

Omnes amíci méi dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi: † trádidit me quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, † acéto potábant me.

℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, † acéto potábant me.

II. Lamentation
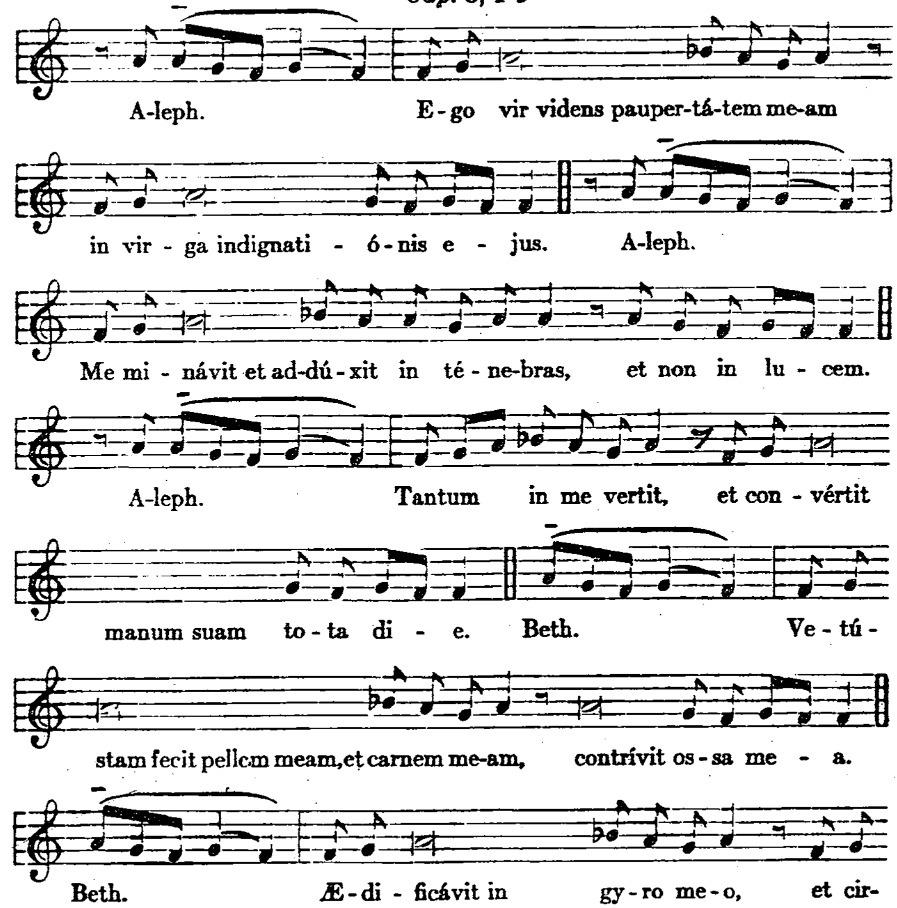

Second Responsory
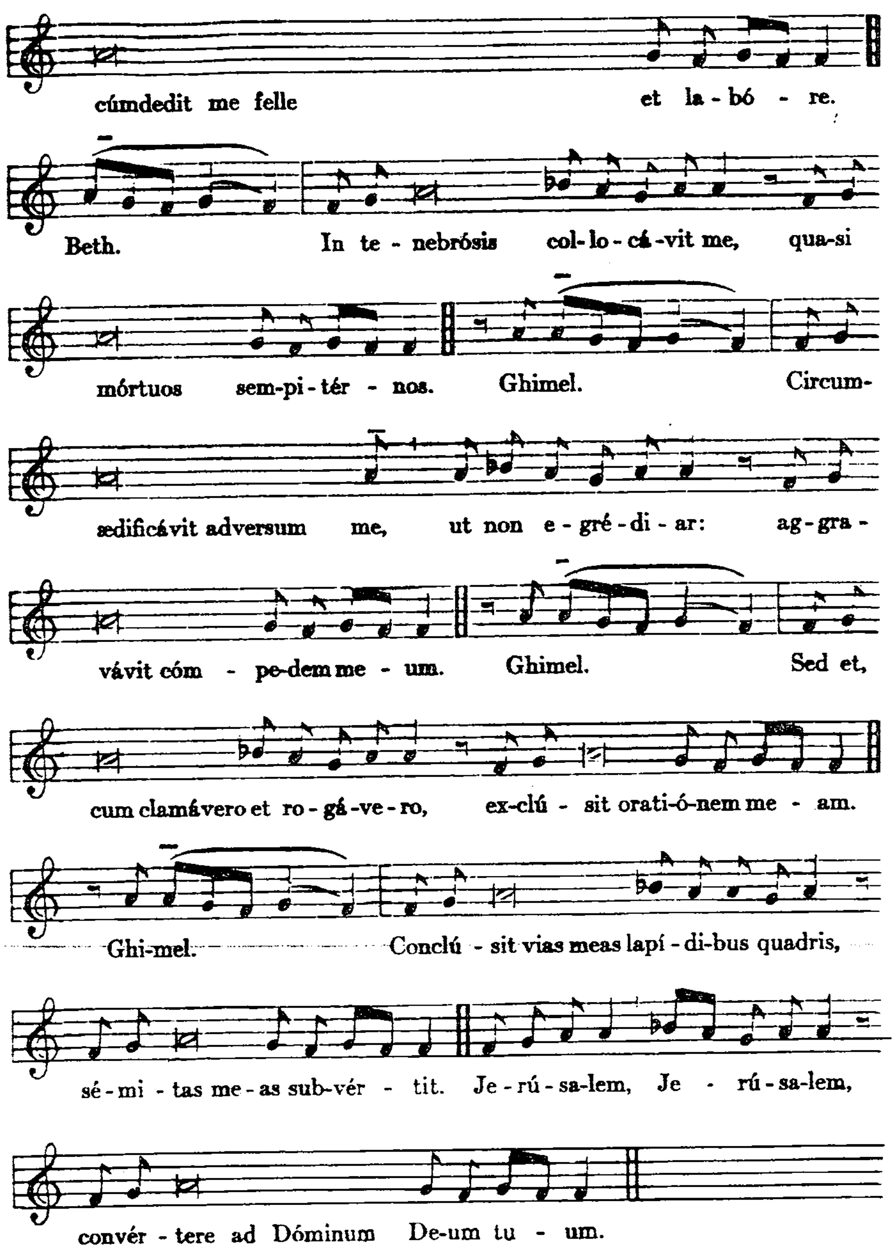
Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit: † latro de cruce clamábat, dicens: † Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, † et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. * Et omnis terra trémuit: † latro de cruce clamábat, dicens: † Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

III. Lamentation

Cap. 3, 1-9

Third Responsory

Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, † ut me crucifígeres et Barábbam dimítteres?
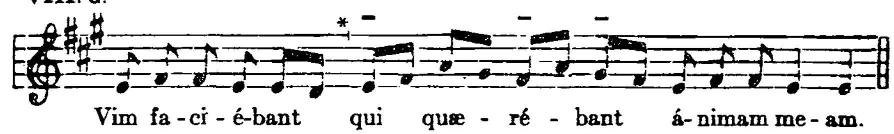
℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, † ut me crucifígeres et Barábbam dimítteres?

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, † ut me crucifígeres et Barábbam dimítteres?
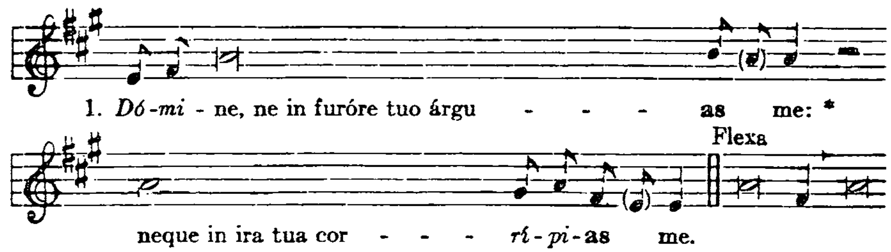
Second Nocturn

IV. Antiphon

VIII. G.

Psalm 37

2. Quóniam sagíttæ túæ infíxæ sunt **míhi**: * et confirmásti super me *mánum* **túam**.

3. Non est sánitas in cárne méa a fácie íræ **túæ**: * non est pax óssibus méis a fácie pecca*tórum me***órum**.

4. Quóniam iniquitátes méæ supergréssæ sunt cáput **méum**: * et sicut ónus gráve gravá*tae sunt* **súper** me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **méæ**, * a fácie insipién*tiae* **méæ**.

6. Míser fáctus sum, et curvátus sum úsque in **fínem**: * tóta díe contristátus in*gredi***é**bar.

7. Quóniam lúmbi méi impléti sunt illusi**ó**nibus: * et non est sánitas in *cárne* **méa**.

8. Afflíctus sum et humiliátus sum **nímis**: * rugiébam a gémitu *córdis* **méi**.

9. Dómine, ante te ómne desidérium **méum**: * et gémitus méus a te non *est* *abs***cón**ditus.
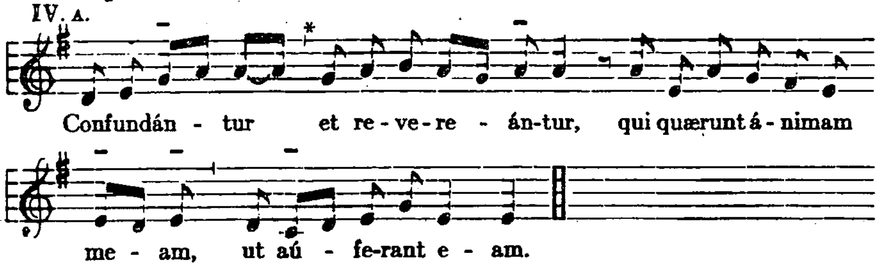
10. Cor méum conturb*átum est*, † derelíquit me vírtus **méa**: * et lúmen oculórum **meórum**, et ípsum *non est* **mécum**.

11. Amíci méi et próximi méi * advérsum me appropinquavérunt *et stet*érunt.
12. Et qui juxta me érant, de lónge stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant *ánimam* méam.
13. Et qui inquirébant mála míhi, locúti sunt vanitátes: * et dólos tóta díe *medita*bántur.
14. Ego autem tamquam súrdus non audiébam: * et sicut mútus non apéri*ens os* súum.
15. Et fáctus sum sicut hómo non áudiens, * et non hábens in óre súo redar*gutió*nes.
16. Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, *Déus* méus.
17. Quia díxi: Nequándo supergáudeant míhi inimíci méi: * et dum commovéntur pédes méi, super me má*gna* locúti sunt.
18. Quóniam égo in flagélla parátus sum: * et dólor méus in conspéctu *méo* sémper.
19. Quóniam iniquitátem méam annuntiábo: * et cogitábo pro pec*cáto* méo.
20. Inimíci autem méi vívunt, et confirmáti sunt súper me: * et multiplicáti sunt qui odérunt *me in*íque.
21. Qui retríbuunt mála pro bónis, detrahébant míhi: * quóniam sequébar *boni*tátem.
22. Ne derelínquas me, Dómine, Déus méus: * ne discés*seris* a me.
23. Inténde in adjutórium méum, * Dómine, Déus sa*lútis* méæ.

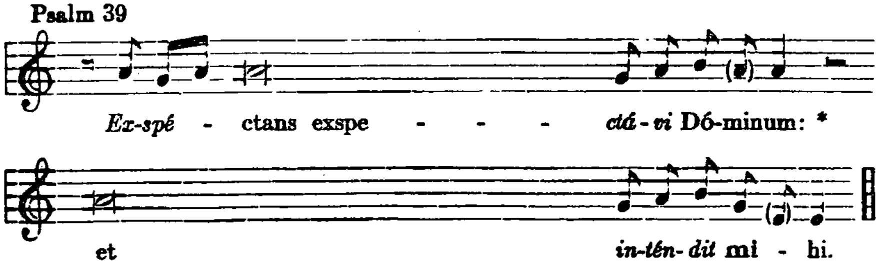
Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon

IV. A.

Psalm 39
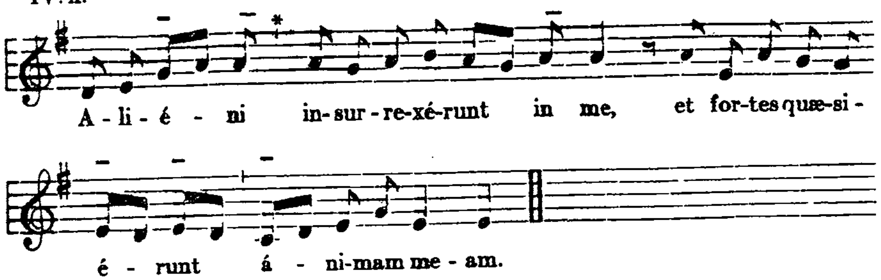

2. Et exaudívit *preces* meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et *de luto* fæcis.
3. Et státuit super petram *pedes* meos: * et diré*xit gressus* meos.
4. Et immísit in os meum cán*ticum* novum, * car*men Deo* nostro.
5. Vidébunt multi, *et ti*mébunt: * et spe*rábunt in* Dómino.
6. Beátus vir cujus est nomen Dómi*ni spes* ejus: * et non respéxit in vanitátes et in*sánias* falsas.
7. Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabí*lia* tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui sí*milis sit* tibi.
8. Annuntiávi *et lo*cútus sum: * multiplicáti *sunt super* númerum.
9. Sacrifícium et oblatiónem *nolú*isti: * aures autem per*fecísti* mihi.
10. Holocáustum et pro peccáto non *postu*lásti: tunc di*xi: Ecce* vénio.
11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem volun*tátem* tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio *cordis* mei.
12. Annuntiávi justítiam tuam in eccl*ésia* magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dó*mine, tu* scisti.
13. Justítiam tuam non abscóndi in *corde* méo: * veritátem tuam et salu*táre tuum* dixi.
14. Non abscóndi misericórdiam tuam et veri*tátem* tuam * a con*cílio* multo.
15. Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes *tuas* a me: * misericórdia tua et véritas tua sem*per susce*pérunt me.
16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum *non est* númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótu*i ut vi*dérem.
17. Multiplicátæ sunt super capíllos *cápitis* mei: * et cor me*um dere*líquit me.
18. Compláceat tibi, Dómine, ut *éruas* me: * Dómine, ad adju*vándum me* réspice.
19. Confundántur et reveréantur simul qui quærunt *áni*mam meam, * ut *áuferant* eam.
20. Convertántur retrórsum et re*vere*ántur, * qui vo*lunt mihi* mala.
21. Ferant conféstim confusi*ónem* suam, * qui dicunt mi*hi: Euge,* euge.
22. Exsúltent et læténtur super te om*nes quae*réntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt sa*lutáre* tuum.
23. Ego autem mendícus *sum et* pauper: * Dóminus sollí*citus est* mei.
24. Adjútor meus, et protéctor *meus* tu es: * Deus meus, *ne tar*dáveris.

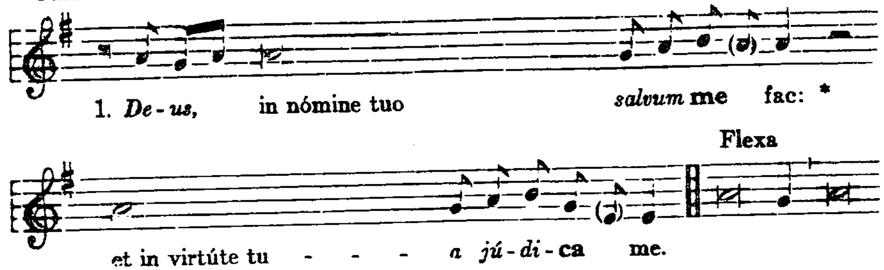
Repeat the V Antiphon.

VI. Antiphon

IV. A.

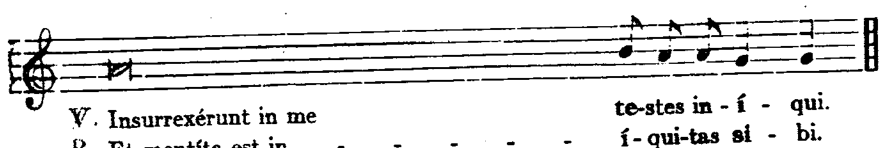

Pasalm 53

2. Déus, exáudi oratiónem méam: * áuribus pércipe vérba óris méi.
3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fórtes quæsiérunt ánimam méam: * et non proposuérunt Déum ante conspéctum súum.
4. Ecce enim Déus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimae méæ.
5. Avérte mála inimícis méis: * et in veritáte túa dispérde íllos.
6. Voluntárie sacrificábo tíbi, * et confitébor nómini túo, Dómine: quóniam bŏnum est:
7. Quóniam ex ómni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos méos despéxit óculus méus.

Repeat the VI Antiphon.

"Pater Noster" *in silence.*

Fourth Lesson

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psal*mos*
In Ps. 63, *ad vere.* 2

PROTEXISTI me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitá*tem.* Jam ipsum caput nostrum intueá*mur.* Multi mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput mártyr*um:* ibi mélius intuémur, quod illi expér*ti sunt.* Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem geré*bat:* quia fílius hóminis est, et Fílius Dei *est:* Fílius Dei, propter formam De*i:* fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere e*am.* *Quid ei potuérunt fácere inimíci?* Occidérunt corpus, ánimam non occidé*runt.* Inten*dite.* Parum ergo erat, Dóminum hortári mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

Fourth Responsory

Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me: * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: † Et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.
℣. Cumque injecíssent manus in Jesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos: * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: † Et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

Fifth Lesson

NOSTIS qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitá*tem.* *Quam iniquitátem?* Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Chris*tum.* Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: *propter quod horum me vultis occídere?* Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabán*tur.* His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi e*um:* tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori póssit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permít*tat.* Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomó*nis:* Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus e*um.* Interrogémus e*um:* erit enim respéctus in sermónibus illí*us.* Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

Fifth Responsory

Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judǽi: † et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: † Deus meus, ut quid me dereliquísti? * Et inclináto cápite, emísit spíritum.

℣. Exclámans Jesus voce magna, ait: † Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. * Et inclináto cápite, emísit spíritum.

Sixth Lesson

EXACUERUNT tamquam gládium linguas su*as*. Non dicant Judǽi: Non occídimus Chri*stum*. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immú*nes*. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídi*te*; respondérunt: Nobis non licet occídere quem*quam*. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: *sed numquid Deum júdicem* FALlébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fu*it:* sed in comparatióne illórum, multo ipse innocén*tior*. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere vo*lens:* ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidé*rent*. Fecit et *hoc*. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illí*us*. Fecit ta*men*. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, *qui coegérunt ut* FAceret? Nullo mo*do*. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occí*dit:* et vos, o Judǽi, occidís*tis*. *Unde* occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas ves*tras*. Et quando percussístis, nisi quando clamá*stis:* Crucifíge, crucifíge?

Sixth Responsory
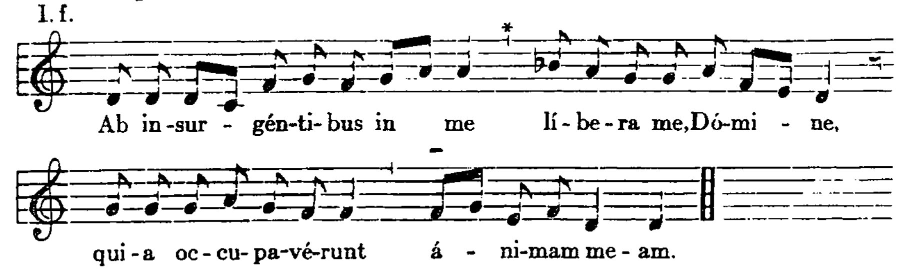
Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, † et facta est mihi heréditas mea sicut leo in silva: † dedit contra me voces adversárius, dicens: † Congregámini, et properáte ad devorándum illum: † posuérunt me in desérto solitúdinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene.

℣. Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, † et non pepercérunt ánimæ meæ. * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene.
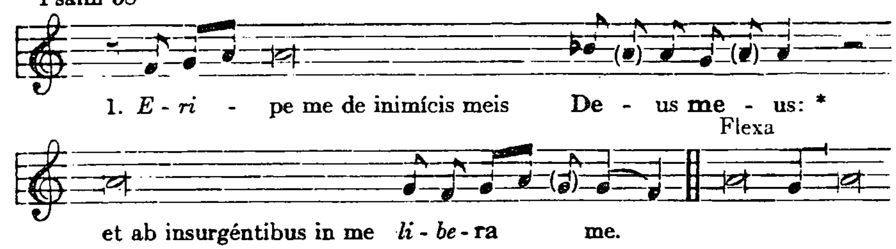
℟. Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, † et facta est mihi heréditas mea sicut leo in silva: † dedit contra me voces adversárius, dicens: † Congregámini, et properáte ad devorándum illum: † posuérunt me in desérto solitúdinis et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene.

Third Nocturn

VII. Antiphon

Psalm 58

2. Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de víris sán*guinum* sálva me.

3. Quia ecce cepérunt ánimam méam: * irruérunt *in me* fórtes.

4. Neque iníquitas méa, neque peccátum méum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, *et di*réxi.

5. Exsúrge in occúrsum méum, et víde: * et tu, Dómine, Déus virtútum, *Déus* Israel.

6. Inténde ad visitándas ómnes géntes: * non misereáris ómnibus qui operántur *iniqui*tátem.

7. Converténtur ad vésperam: et fámem patiéntur ut cánes, * et circuíbunt *ci*vitátem.

8. Ecce loquéntur in óre súo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam *quis au*dívit?
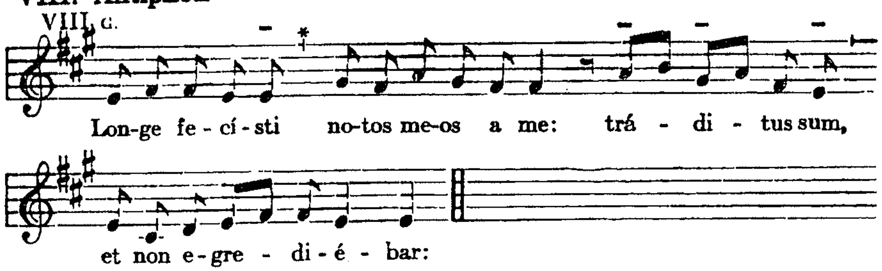
9. Et tu, Dómine, deridébis éos: * ad níhilum dedúces *ómnes* géntes.

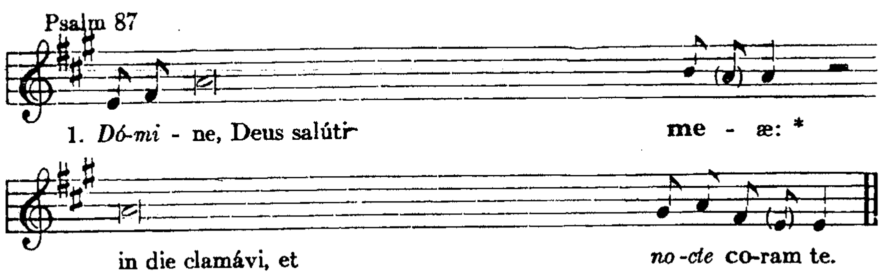
10. Fortitúdinem méam ad te custó*diam*, † quia, Déus, suscéptor méus es: * Déus méus, misericórdia éjus præ*vé*niet me.

11. Déu osténdet míhi super inimícos méos, ne occídas éos: * nequándo obliviscántur *pópuli* **méi**.
12. Dispérge íllos in **virtúte** **túa**: * et depóne éos, protéctor *méus*, **Dómine**.
13. Delíctum óris eórum, **sermónem** labiórum **ipsórum**: * et comprehendántur in *supérbia* **súa**.
14. Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in **consummatióne**: * in íra consummatiónis, *et non* **érunt**.
15. Et scíent quia Déus **dominábitur** Jácob: * et *fínium* **térræ**.
16. Converténtur ad vésperam: et fámem **patiéntur** ut **cánes**, * et circuíbunt *civi***tátem**.
17. Ipsi dispergéntur ad **manducándum**: * si vero non fúerint **saturáti**, et *murmurá*bunt.
18. Ego autem cantábo fortitúdinem **túam**: * et exsultábo mane misericór*diam* **túam**.
19. Quia **fáctus** es suscéptor **méus**, * et refúgium méum in díe tribulati*ónis* **méæ**.
20. Adjútor méus tíbi psál*lam*, † quia, Déus, **suscéptor** **méus** es: * Déus méus, miseri*córdia* **méa**.

Repeat the VII Antiphon.

VIII. Antiphon
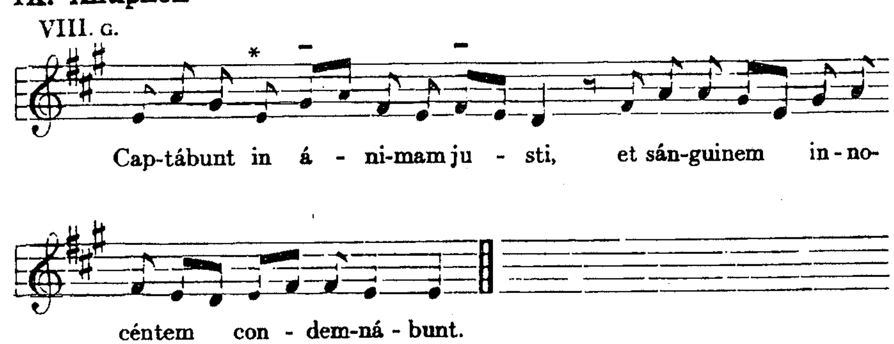

2. Intret in conspéctu túo orátio **méa**: * inclína áurem túam ad *précem* **méam**:
3. Quia repléta est **mális** ánima **méa**: * et víta méa inférno ap*propin***quávit**.

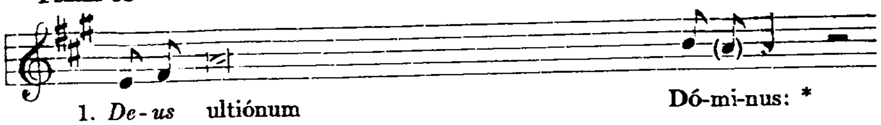
4. **Aestimátus sum cum descendéntibus in lácum: * fáctus sum sicut hómo sine adjutório,** inter mór*tuos* **líber**.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in **sepúlcris**, quórum non es mémor **ámplius**: * et ípsi de mánu tú*a* re*púl*si sunt.
6. Posuérunt me in lácu **inferióri**: * in tenebrósis, et in *úmbra* **mórtis**.
7. Super me confirmátus est fúror **túus**: * et ómnes flúctus túos indu*xisti* **súper** me.
8. Longe fecísti nótos méos **á** me: * posuérunt me abominati*ónem* **síbi**.
9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi méi languérunt *prae inó*pia.
10. Clamávi ad te, Dómine, tóta **díe**: * expándi ad te *mánus* **méas**.
11. Numquid mórtuis fácies mira**bília**: * aut médici suscitábunt, et confite*búntur* **tíbi**?
12. Numquid narrábit **áliquis** in sepúlcro misericórdiam **túam**, * et veritátem túam in per*diti***óne**?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **túa**: * et justítia túa in térra *oblivi***ónis**?
14. Et égo ad te, Dómine, **clamávi**: * et mane orátio **méa** præ*véni***et** te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem **méam**: * avértis fáciem *túam* **á** me?
16. Páuper sum égo, et in labóribus a juventúte **méa**: * exaltátus autem, humiliátus sum et *contur***bátus**.
17. In me transiérunt íræ **túæ**: * et terróres túi con*turba***vérunt** me.
18. Circumdedérunt me sicut áqua tóta **díe**: * circum*dedé*runt *me* **símul**.
19. Elongásti a me amícum et **próximum**: * et nótos méos *a mi***séria**.

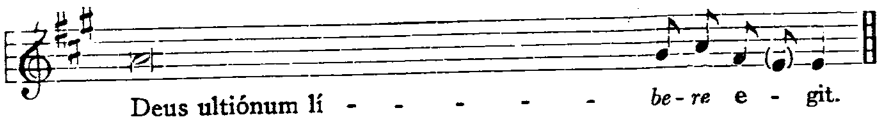
Repeat the VIII Antiphon.

IX. Antiphon

Psalm 93

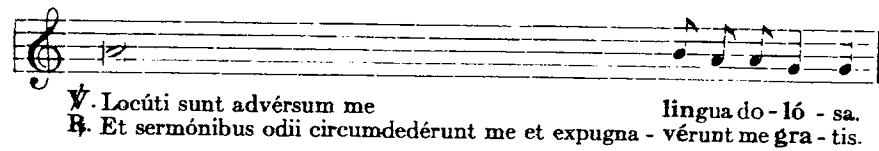

2. Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.
3. Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:
4. Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?
5. Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.
6. Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.
7. Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.
8. Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.
9. Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?
10. Qui córripit Gentes non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?
11. Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.
12. Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum.
13. Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.
14. Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.
15. Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.
16. Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
17. Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.
18. Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.
19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde méo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
20. Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in praecépto?
21. Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.
23. Et reddet illis iniquitá+em ipsórum: et in malitia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Repeat the I X Antiphon.

"Pater Noster" *in silence.*

Seventh Lesson

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraéos.

Cap. 4, 11-16 *et* 5, 1-10

FESTINÉMUS íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Seventh Responsory

Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, † et non pepercérunt ánimæ meæ: † congregáti sunt advérsum me fortes: * Et sicut gigántes stetérunt contra me.
℣. Aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. * Et sicut gigántes stetérunt contra me.

Eighth Lesson

ADEAMUS ergo cum fidúcia ad thronum grátiae: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat

dona et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis qui ignórant et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

Eighth Responsory

Jesum trádidit ímpius summis princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli: * Petrus autem sequebátur eum a longe, ut vidéret finem.

℣. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdótum, † ubi scribæ et pharisǽi convénerant. * Petrus autem sequebátur eum a longe, ut vidéret finem.

Ninth Lesson

NEC quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis, ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

Ninth Responsory

Caligavérunt óculi mei a fletu meo: † quia elongátus est a me, qui consolabátur me: † Vidéte, omnes pópuli, * si est dolor símilis sicut dolor meus.
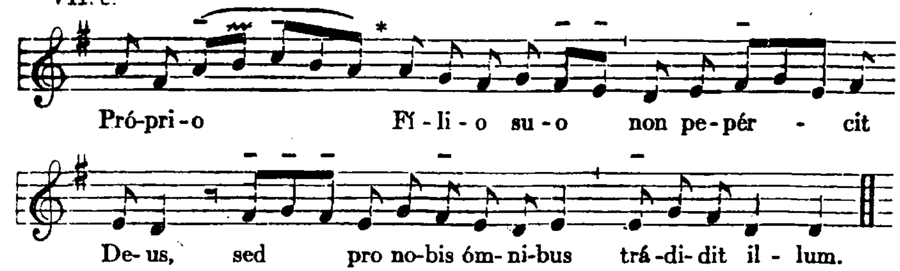
℣. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte. * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

℟. Caligavérunt óculi mei a fletu meo: † quia elongátus est a me, qui consolabátur me † Vidéte, omnes pópuli, * si est dolor símilis sicut dolor meus.
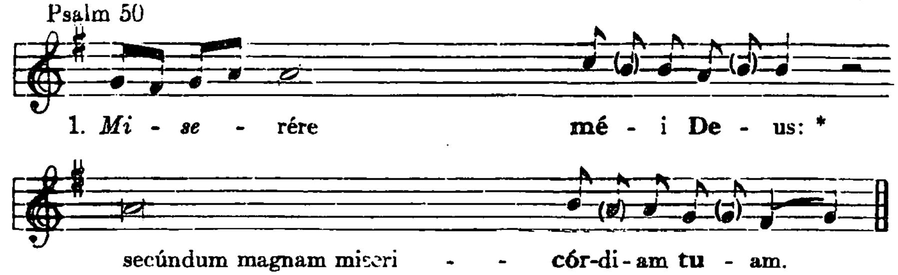
THE LAUDS

I. Antiphon

VII. c.

Psalm 50

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * déle iniquitátem méam.

3. Amplius láva me ab iniquitáte méa: * et a peccáto méo múnda me.

4. Quóniam iniquitátem méam égo cognósco: * et peccátum méum contra mé est semper.

5. Tíbi sóli peccávi, et málum córam te féci: * ut justificéris in sermónibus túis, et víncas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me máter méa.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ túæ manifestásti míhi.

8. Aspérges me hyssópo, ét mundábor: * lavábis me, et super nívem dealbábor.

9. Audítui méo dábis gáudium ét lætítiam: * et exsultábunt óssa humiliáta.

10. Avérte fáciem túam a peccátis méis: * et ómnes iniquitátes méas déle.

11. Cor múndum créa ín me Déus: * et spíritum réctum ínnova in viscéribus méis.

12. Ne projícias me a fácie túa: * et spíritum sánctum túum ne áuferas á me.
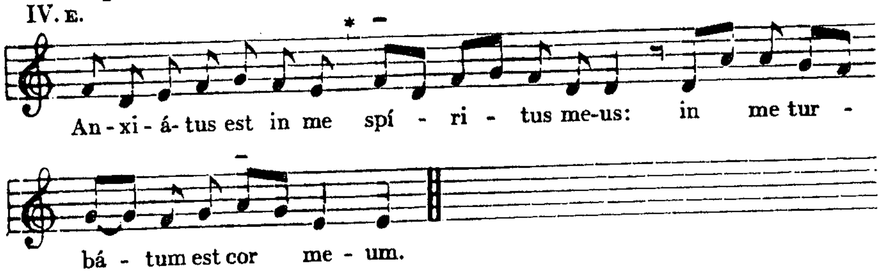
13. Rédde míhi lætítiam salutáris túi: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vías túas: * et ímpii ad te converténtur.
15. Líbera me de sanguínibus Déus, Déus salútis méæ: * et exsultábit língua méa justítiam túam.
16. Dómine, lábia méa apéries: * et os méum annuntiábit láudem túam.
17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
18. Sacrifícium Déo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Déus nón despícies.
19. Benígne fac, Dómine, in bóna voluntáte túa Síon: * ut ædificéntur múri Jerúsalem.
20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre túum vítulos.

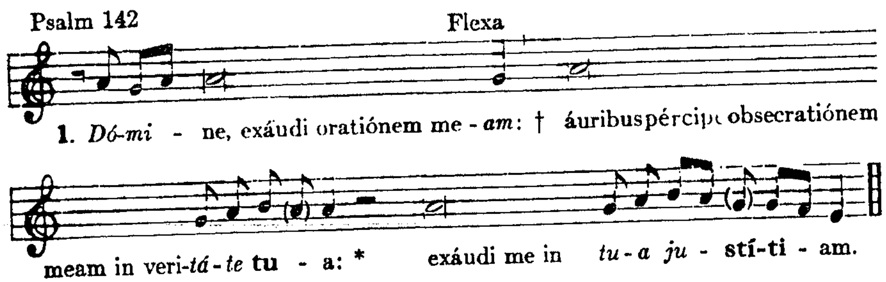
Repeat the I Antiphon.

II. Antiphon

IV. E.

Psalm 142
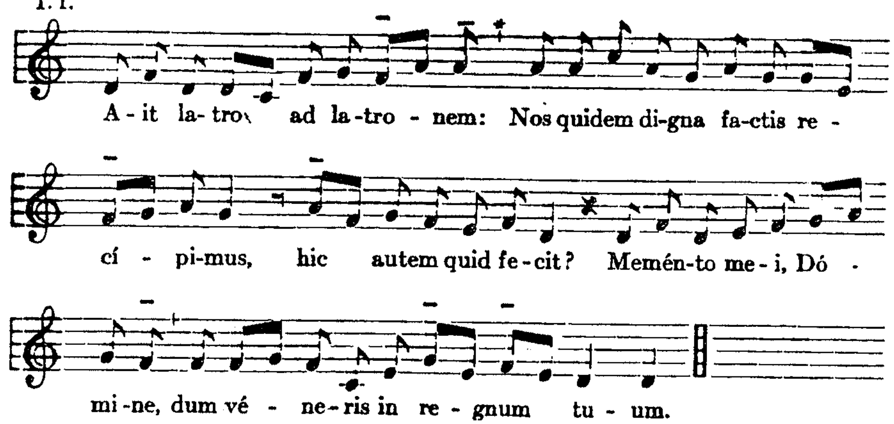

2. Et non intres in judícium cum *servo* tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tu*o omnis* vivens.
3. Quia persecútus est inimícus *ánimam* meam: * humiliávit in ter*ra vitam* meam.
4. Collocávit me in obscúris sicut mór*tuos* sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbá*tum est cor* meum.
5. Memor fui diérum antiquó*rum*, † meditátus sum in ómnibus opé*ribus* tuis: * in factis mánuum tuá*rum medi*tábar.

6. Expándi manus *meas* ad te: * ánima mea sicut terra si*ne aqua* tibi.
7. Velóciter exáu*di me*, Dómine: * defécit *spíritus* meus.
8. Non avértas fáciem *tuam* a me: * et símilis ero descendén*tibus in* lacum.
9. Audítam fac mihi mane misericór*diam* tuam: * quia *in te spe*rávi.
10. Notam fac mihi viam, *in qua* ámbulem: * quia ad te levávi *ánimam* meam.
11. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad *te* confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia De*us meus* es tu.
12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in *terram* rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æ*quitáte* tua.
13. Edúces de tribulatióne *ánimam* meam: * et in misericórdia tua dispérdes in*imícos* meos.
14. Et perdes omnes qui tríbulant *ánimam* meam: * quóniam e*go servus* tuus sum.

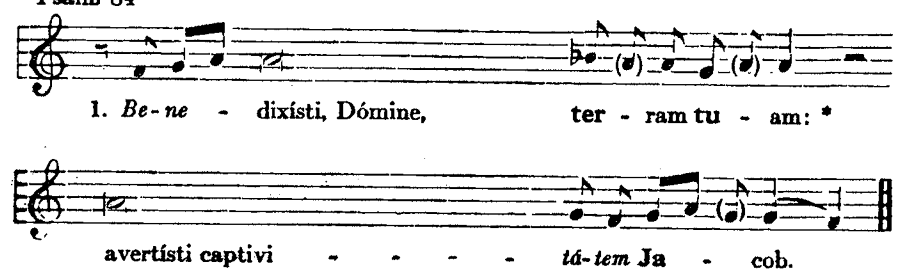
Repeat the II Antiphon

III. Antiphon

1. f.

Psalm 84
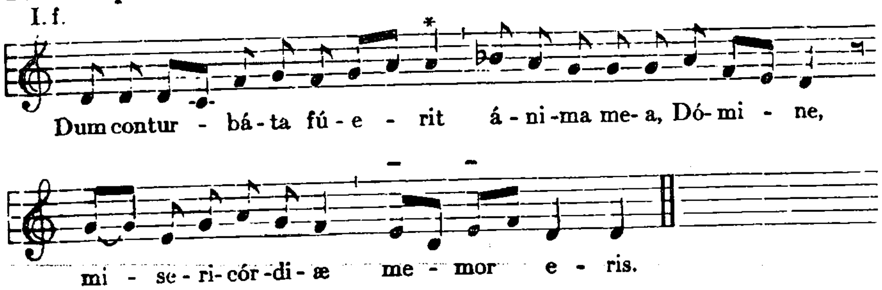

2. Remisísti iniquitátem **plebis** tuæ: * operuísti ómnia pec*cáta e*órum.
3. Mitigásti omnem iram **tuam:** * avertísti ab ira indigna*tiónis* tuæ.
4. Convérte nos, Deus, salu**táris** noster: * et avérte iram tu*am a* **nobis**.
5. Numquid in ætérnum irascé**ris nobis**? * aut extén*des* iram tuam a generatióne in gene*ratió*nem?
6. Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua læt*ábitur* in te.
7. Osténde nobis, Dómine, miseri**cór**diam **tuam**: * et salutáre tu*um da* **nobis**.
8. Audiam quid loquátur in me **Dóminus Deus**: * quóniam loquétur pacem in *plebem* suam.
9. Et super sanctos suos: * et in eos, qui conver*túntur* **ad** cor.
10. Verúmtamen prope timéntes eum salu**táre** ipsíus: * ut inhábitet glória in *terra* nostra.
11. Misericórdia, et véritas obvia**vé**runt sibi: * justítia, et pax *osculá*tæ sunt.
12. Véritas de **terra orta** est: * et justítia de *cælo pro***spé**xit.
13. Etenim Dóminus dabit **benignitá**tem: * et terra nostra dabit *fructum* suum.
14. Justítia ante eum **ambu**lábit: * et ponet in via *gressus* suos.

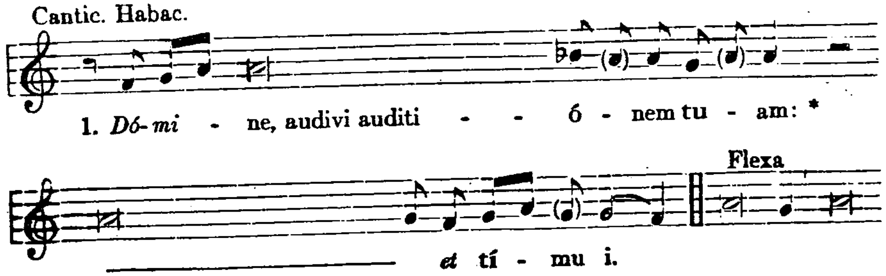
Repeat the III Antiphon.

IV. Antiphon

I. f.

Cantic. Habac.
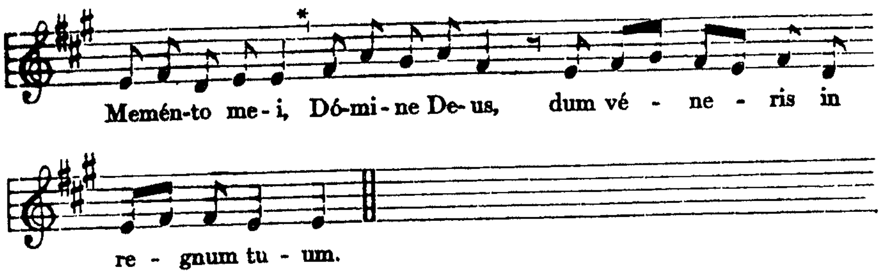

2. Dómine, **ópus túum**, * in médio annórum vi*vífica* **íllud**:
3. In médio annórum **nótum fácies**: * cum irátus fúeris, misericórdiæ *recor*dáberis.
4. Déus ab **Austro véniet**, * et sánctus de *mónte* **Pháran**:
5. Opéruit cælos **glória éjus**: * et láudis éjus plé*na est* **térra**.
6. Spléndor éjus **út** lux **érit**: * córnua in má*nibus* éjus:
7. Ibi abscóndita est forti**túdo** éjus: * ante fáciem *éjus* íbit mors.
8. Et egrediétur diábolus ante **pédes** éjus, * Stétit, et **mén***sus est* **térram**.
9. Aspéxit, et dis**sólvit gén**tes: * et contríti sunt *móntes* **sǽculi**.
10. Incurváti sunt **cólles múndi**, * ab itinéribus æterni*tátis* éjus.
11. Pro iniquitáte vídi tentória **Aethiópiæ**, * turbabúntur pélles *térrae* **Mádian**.
12. Numquid in flumínibus **irátus** es, **Dómine**? * aut in flumínibus fúror túus? vel in mári indignát*io* **túa**?
13. Qui ascéndes super **équos túos**: * et quadrígæ *túae sal*vátio.
14. Súscitans suscitábis **árcum túum**: * juraménta tríbubus *quae* lo**cú**tus es.
15. Flúvios scíndes térr*æ*: † vidérunt te, et dolu**é**runt **món**tes: * gúrges *aquárum* **trán**siit.
16. Dédit abýssus **vócem súam**: * altitúdo mánus sú*as* **levá**vit.
17. Sol et **lúna** stetérunt in habit**áculo súo**, * in lúce sagittárum tuárum, íbunt in splendóre fulgurántis *hástae* **túæ**.
18. In frémitu concul**cá**bis **térram**: * et in furóre obstupefá*cies* **gén**tes.
19. Egréssus es in salútem **pópuli túi**: * in salútem cum *Christo* **túo**.
20. Percussísti cáput de **dómo ímpii**: * denudásti fundaméntum éjus ús*que ad* **cól**lum.
21. Maledixísti scéptris *éjus*, † cápiti bellatórum éjus, * veniéntibus ut túrbo ad *dispergén*dum me.
22. Exsultátio **eórum** * sicut éjus qui dévorat páuperem *in* **ab**s**cón**dito.
23. Víam fecísti in mári équis **túis**, * in lúto aquá*rum mul*tárum.
24. Audívi, et conturbátus est **vénter méus**: * a vóce contremuérunt lá*bia* **méa**.
25. Ingrediátur putrédo in óssibus **méis**, * et súb*ter me* **scá**teat.
26. Ut requiéscam in díe tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum ac*cínctum* **nóstrum**.
27. Fícus enim **nón** florébit: * et non érit gér*men in* **ví**neis.
28. Mentiétur ópus olívæ: * et árva non áf*ferent* **cí**bum.
29. Abscindétur de ovíli **pé**cus: * et non érit arméntum *in prae*sépibus.

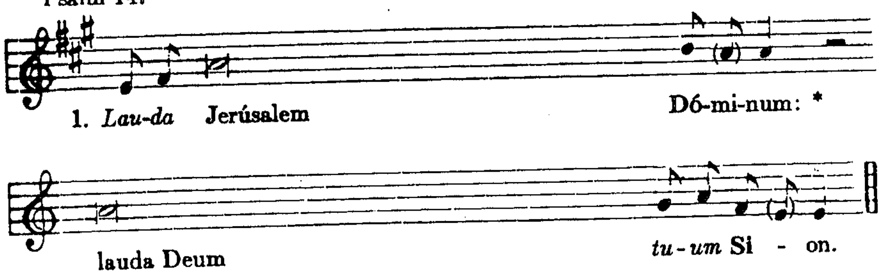
30. Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Déo *Jésu* méo.
31. Déus Dóminus fortitúdo méa: * et pónet pédes méos quasi cervórum.
32. Et super excélsa méa dedúcet me víctor, * in psál*mis* canéntem.

Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon
VIII. G.

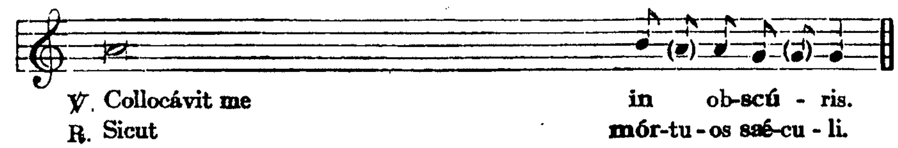

Psalm 147

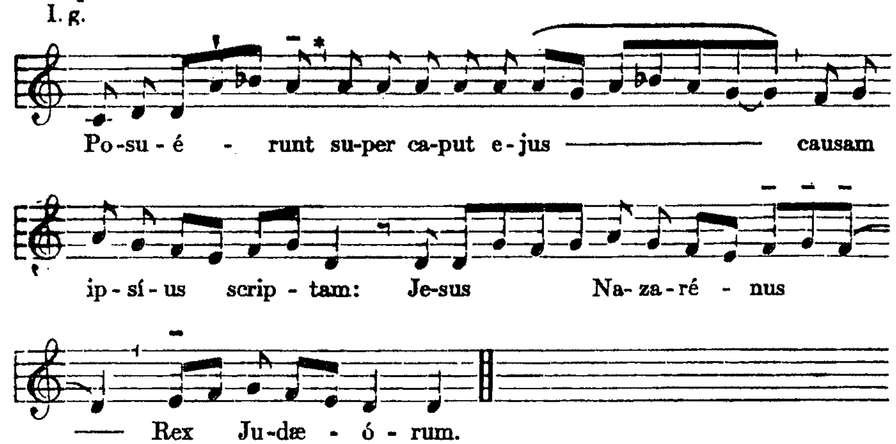
2. Quóniam confortávit séras portárum tuárum: * benedíxit fíliis *túis* in te.
3. Qui pósuit fínes túos pácem: * et ádipe fruménti *sátiat* te.
4. Qui emíttit elóquium súum térræ: * velóciter cúrrit *sérmo* éjus.
5. Qui dat nívem sicut lánam: * nébulam sicut *cínerem* spárgit.
6. Míttit crystállum súam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris éjus quis *susti*nébit?
7. Emíttet vérbum súum, et liquefáciet éa: * flábit spíritus éjus, et *flúent* áquæ.
8. Qui annúntiat vérbum súum Jácob: * justítias, et judícia *súa* Israel.
9. Non fécit táliter ómni nationi: * et judícia súa non manifes*távit* éis.

Repeat the V Antiphon.
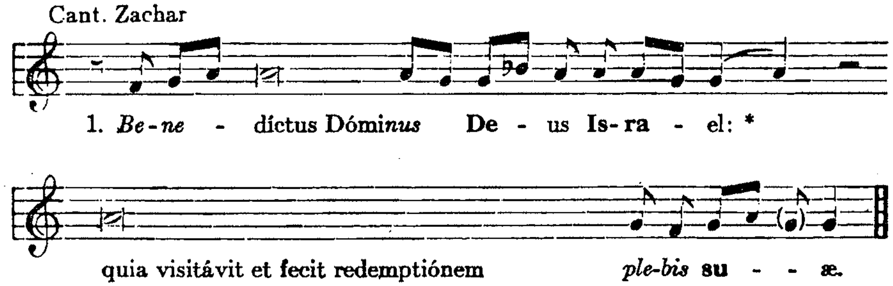

BENEDICTUS

Antiphon
I. g.

Cant. Zachar

Canticle of Zachary, as on Holy Thursday, page 61.

Repeat the Antiphon as above.

"Christus Factus Est" *as on Holy Thursday, with addition of the second section, page 62.*

"Pater Noster, "Miserére" *and* "Réspice" *as on Holy Thursday, page 63.*

THE MASS

Priest and Ministers, in black vestments, go without lights and incense to the altar where they prostrate themselves on the floor and pray. In the meantime, the Acolytes spread a linen cloth over the table of the altar. The Priest then ascends the steps, kisses the altar and goes to the Epistle side to read the following prophecy, while a Reader sings it, standing where the Epistle is usually sung.

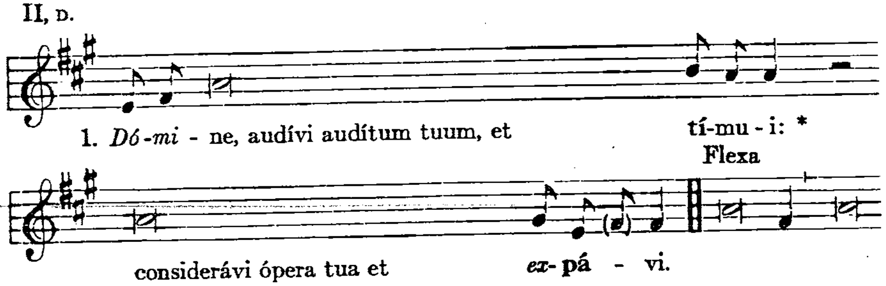
Lesson

Osee, 6, 1-6

HÆC dicit Dóminus: In tribulatióne sua mane consúrgent ad *me:* Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curá*bit nos.* Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu e*jus.* Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus ter*rae.* Quid fáciam tibi, E*phraim*? quid fáciam tibi, *J*uda? Misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane pertrans*iens.* Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris m*ei*: et judícia tua quasi lux egredien*tur.* Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Tract

II, D.
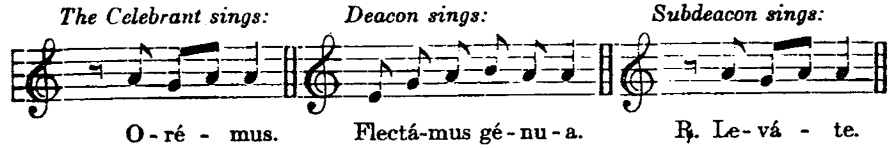

2. In médio duórum animálium innotescé*ris:* † dum appropinquáverint anni, cognoscéris: * dum advénerit tempus, o*sten*déris.

3. In eo, dum conturbáta fúerit ánima mea: * in ira, misericórdiæ me*mor* eris.

4. Deus a Líbano véniet, * et Sanctus de monte umbróso et *con*dénso.

5. Opéruit cœlos majéstas ejus: * et laudis ejus plena *est* terra.

Oration

DEUS, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis effectum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit et regnat.

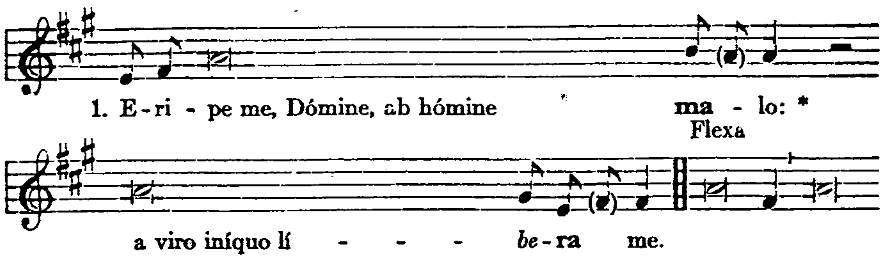
The Subdeacon sings the following lesson on the Epistle tone.

Exodi, 12, 1-11

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israël, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anníc ulus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartamdécimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superliminári bus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Tract

II. D.

2. Qui cogitavérunt malítias in corde: * tota die constitué*bant* prǽlia.
3. Acuérunt linguas suas sicut serpéntes: * venénum áspidum sub lábiis *eó*rum.
4. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis lí*be*ra me.
5. Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láque*um* mihi.
6. Et funes extendérunt in láqueum pédibus meis: * juxta iter scándalum posué*runt* mihi.
7. Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem orati*ónis* meæ.
8. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obúmbra caput meum in die belli.
9. Ne tradas me a desidério meo peccat*óri:* † cogitavérunt advérsum me: * ne derelínquas me, ne unquam ex*al*téntur.
10. Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opéri*et* eos.
11. Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vul*tu* tuo.

The Passion of Our Lord

John, Cap. 18

[1]Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem.

IN illo témpore: Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a pontifícibus, et pharisǽis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus ítaque sciens ómnia quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis: ✠ Quem quǽritis? *C.* Respondérunt ei: *S.* Jesum Nazarénum. *C.* Dicit eis Jesus: ✠ Ego sum. *C.* Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum, abiérunt retrórsum et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: ✠ Quem quǽritis? *C.* Illi autem dixérunt: *S.* Jesum Nazarénum. *C.* Respóndit Jesus: ✠ Dixi vobis quia ego sum: si ergo me quǽritis, sínite hos abíre. *C.* Ut implerétur sermo quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium, edúxit eum, et percússit Pontíficis servum, et abscídit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: ✠ Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? *C.* Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum: erat enim socer Cáiphæ, qui erat Póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphas qui consílium déderat Judǽis: Quia éxpedit unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ, et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: *S.* Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? *C.* Dicit ille: *S.* Non sum. *C.* Stabant autem servi, et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: ✠ Ego palam locútus sum mundo: ego semper dócui in synagóga, et in templo, quo omnes Judǽi convéniunt; et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? intérroga eos qui audiérunt, quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt quæ díxerim ego. *C.* Hæc autem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu dicens: *S.* Sic respóndes pontífici? *C.* Respóndit ei Jesus: ✠ Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, quid me cædis? *C.* Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham Pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: *S.* Numquid et tu ex discípulis ejus es? *C.* Negávit ille, et dixit: *S.* Non sum. *C.* Dicit ei unus ex servis pontíficis, cognátus ejus cujus abscídit Petrus aurículam: *S.* Nonne ego te vidi in horto

[1] *On July* 12, 1916, *the Vatican Press issued a new melodic version of the Passion. The Sacred Congregation of Rites declared it authentic and official for the whole Church and decreed that its use is obligatory.*

cum illo? *C.* Iterum ergo negávit Petrus, et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: *S.* Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? *C.* Respondérunt, et dixérunt ei: *S.* Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. *C.* Dixit ergo eis Pilátus: *S.* Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. *C.* Dixérunt ergo ei Judǽi: *S.* Nobis non licet interfícere quemquam. *C.* Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, signíficans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: *S.* Tu es Rex Judæórum? *C.* Respóndit Jesus: ✠ A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? *C.* Respóndit Pilátus: *S.* Numquid ego Judǽus sum? Gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? *C.* Respóndit Jesus: ✠ Regnum meum non est de hoc mundo: si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judǽis: nunc autem regnum meum non est hinc. *C.* Dixit ítaque ei Pilátus: *S.* Ergo Rex es tu? *C.* Respóndit Jesus: ✠ Tu dicis quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam. *C.* Dicit ei Pilátus: *S.* Quid est véritas? *C.* Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Judǽos, et dicit eis: *S.* Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? *C.* Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes: *S.* Non hunc, sed Barábbam. *C.* Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites, plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: *S.* Ave, Rex Judæórum. *C.* Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis: *S.* Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis quia nullam invénio in eo causam. *C.* (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis: *S.* Ecce homo. *C.* Cum ergo vidíssent eum pontífices, et minístri, clamábant, dicéntes: *S.* Crucifíge, crucifíge eum. *C.* Dicit eis Pilátus: *S.* Accípite eum vos, et crucifígite: ego enim non invénio in eo causam. *C.* Respondérunt ei Judǽi: *S.* Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. *C.* Cum

ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingréssus est prætórium íterum: et dixit ad Jesum: *S.* Unde es tu? *C.* Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: *S.* Mihi non lóqueris? Nescis quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttere te? *C.* Respóndit Jesus: ✠ Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea, qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. *C.* Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judǽi autem clamábant, dicéntes: *S.* Si hunc dimíttis, non es amícus Cǽsaris. Omnis enim qui se regem facit, contradícit Cǽsari. *C.* Pilátus autem cum audísset hos sermónes, adduxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli in loco qui dícitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judǽis: *S.* Ecce Rex vester. *C.* Illi autem clamábant: *S.* Tolle, tolle, crucifíge eum. *C.* Dicit eis Pilátus: *S.* Regem vestrum crucifígam? *C.* Respondérunt pontífices: *S.* Non habémus regem, nisi Cǽsarem. *C.* Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha; ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et títulum Pilátus, et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt: quia prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus. Et erat scriptum hebráice, græce, et latíne. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum: *S.* Noli scríbere, Rex Judæórum: sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. *C.* Respóndit Pilátus: *S.* Quod scripsi, scripsi. *C.* Mílites ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes: unicuíque míliti partem) et túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: *S.* Non scindámus eam, sed sortiámur de illa, cujus sit. *C.* Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi, et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophe, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: ✠ Múlier, ecce fílius tuus. *C.* Deínde dicit discípulo: ✠ Ecce mater tua. *C.* Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: ✠ Sítio.

C. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: ✠ Consummátum est. *C.* Et inclináto cápite trádidit spíritum.

(Here all kneel down, and pause for a few minutes.
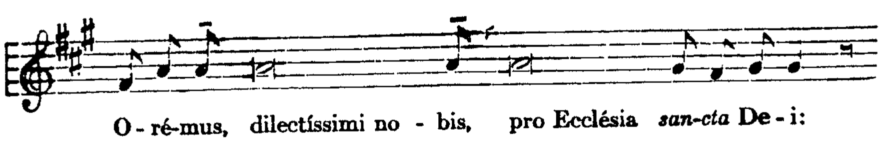
Judǽi ergo (quóniam Parascéve erat,) ut non remanérent in cruce córpora sábbato, (erat enim magnus dies ille sábbati,) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum venīssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus. Et ille scit quia vera dicit; ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.
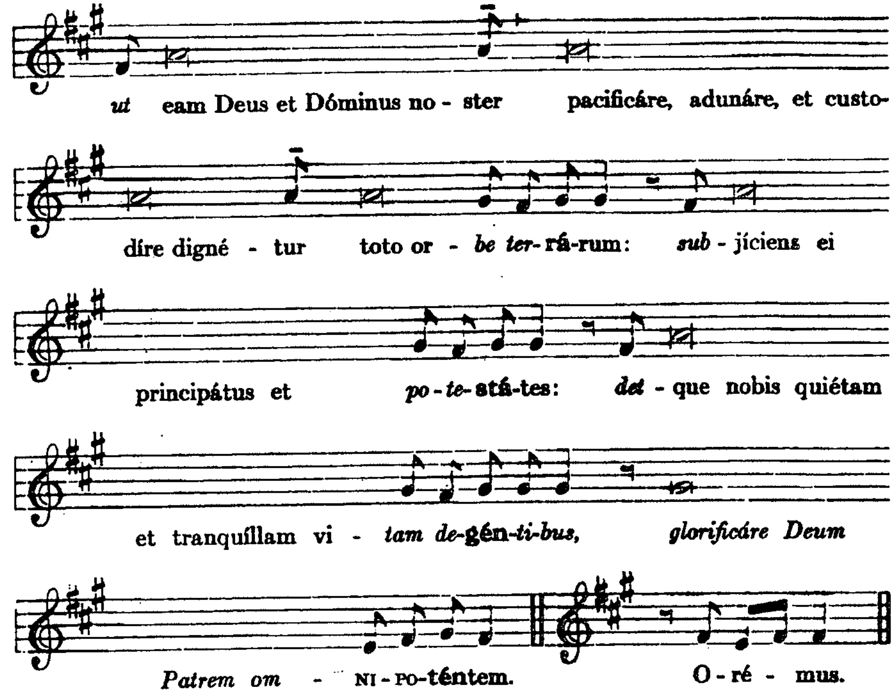
"Munda cor meum" *is not said; the blessing is not asked for, nor are lights used. The Priest does not kiss the book.*

What follows, however, if not sung according to the new melodic version, which is optional (see footnote, page 21) *is sung on the ordinary tone of the Gospel.*

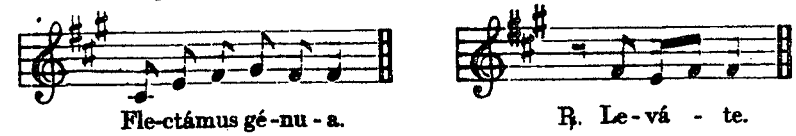
POST hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathǽa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum) ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judǽis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus; et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Then the Priest, at the Epistle side, sings the following orations

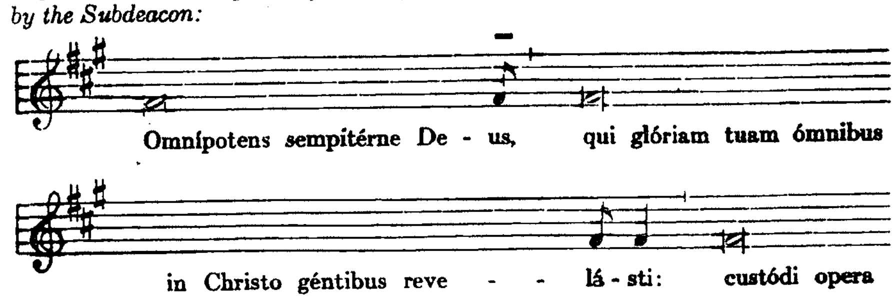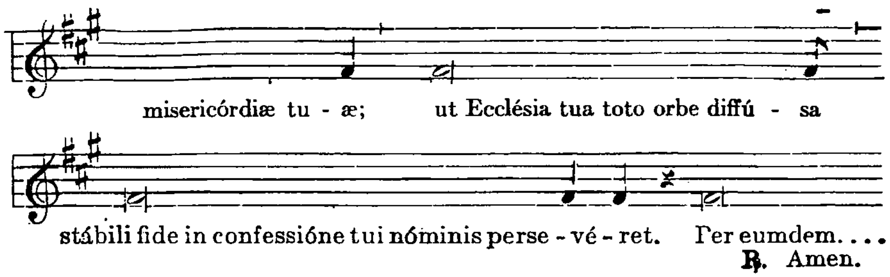

Deacon sings: *Subdeacon sings:*

The celebrant sings the following oration on a monotone, on the pitch left by the Subdeacon:

The following "invitations" and orations are sung in the same manner.

OREMUS et pro beatíssimo Papa *nostro* N. . . . . . *ut* Deus et Dóminus noster, qui elégit eum in órdine E*piscop*á*tus, sal*vum atque incólumen custódiat Ecclésiæ *suae* sanc*tae, ad regéndum pópulum* SANCTUM Dei.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, cujus judício univérsa fundántur: réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur. Per Dóminum. ℟. Amen.

ORÉMUS et pro ómnibus Epíscopis, *Pres*byteris, Diacónibus, Subdiacónibus, Acólythis, Exorcístis, Lectóribus, Ostiáriis, Confessóribus, Virg*ínibus,* V*íduis, et pro omni pópulo* SANCTO Dei.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, cujus spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur, et régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum . . . . . . in unitáte ejúsdem. ℟. Amen.

ORÉMUS et pro catechú*menis* no*stris: ut* Deus et Dóminus noster adapériat aures præcordió*rum ips*ó*rum, j*anuámque mi*sericórdiae; ut* per lavácrum regeneratiónis accépta remissióne

ómnium *peccatórum, et ipsi inveniántur in Christo Jesu Dó*MINO nostro.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole fœcúndas: auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris; ut renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuæ fíliis aggregéntur. Per Dóminum. ℟. Amen.

ORÉMUS, dilectíssimi nobis, Deum Patrem om*nipoténtem, ut* cunctis mundum pur*get erróribus:* mor*bos* aú*ferat:* fa*mem* de*pellat*: *apériat cárceres:* víncu*la dissólvat:* peregrinán*tibus réditum, infirm*ántibus *sanitátem, navigántibus portum salú*TIS INdúlgeat.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, mœstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitátibus suis misericórdiam tuam gáudeant affuísse. Per Dóminum. ℟. Amen.

ORÉMUS et pro hæréticis *et schis*má*ticis: ut* Deus et Dóminus noster éruat eos ab erróribus *univérsis: et ad sanctam matrem Ecclésiam Cathólicam atque Apostólicam revocá*RE DIgnétur.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis períre: réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni hærética pravitáte depósita, errántium corda resipíscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum. ℟. Amen.

ORÉMUS et pro pérfi*dis Ju*dæ*is: ut* Deus et Dóminus noster aúferat velámen de córdi*bus* eó*rum; ut et ipsi agnóscant Jesum* Chri*stum Dó*MINUM nostrum.

Amen is not said, nor "Oremus," "Flectamus," "Levate."

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui étiam Judáicam perfídiam a tua misericórdia non repéllis: exáudi preces nostras,

quas pro illíus pópuli obcæcatióne deférimus; ut, ágnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum. ℟. Amen.
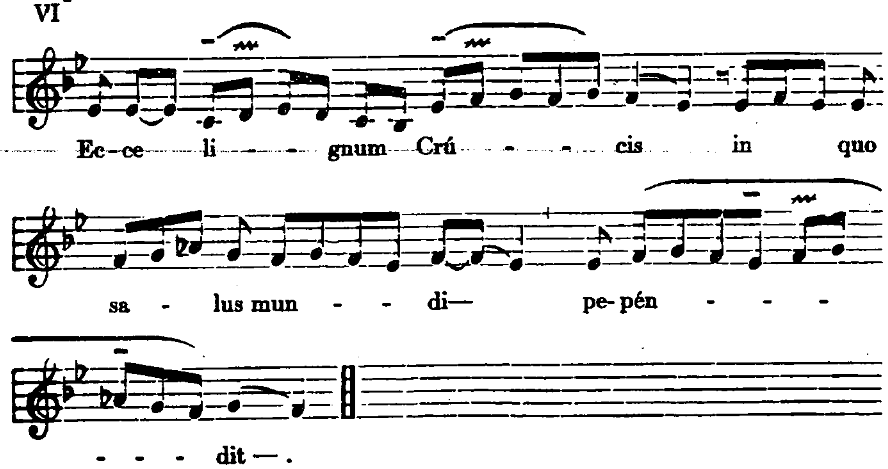
OREMUS et *pro pagánis: ut* Deus omnípotens aúferat iniquitátem a córdibus eórum; *ut* relíctis *idólis* suis, *convertántur ad Deum vivum et* verum, *et únicum Filium ejus Jesum* Christum *Deum et* DÓMINUM nostrum.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.
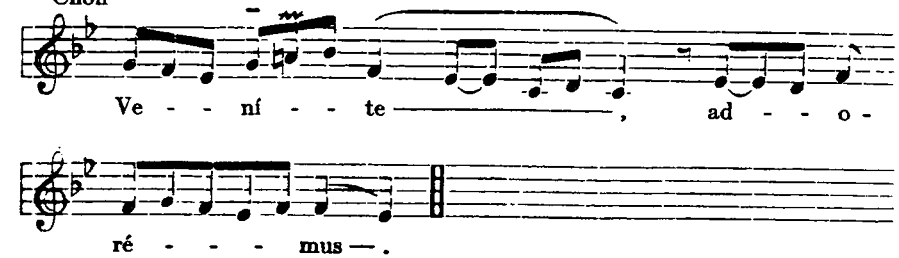
OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquíris: súscipe propítius oratiónem nostram, et líbera eos ab idolórum cultúra; et ággrega Ecclésiæ tuæ sanctæ ad laudem et glóriam nóminis tui. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum. ℟. Amen.

The Priest lays aside the chasuble and goes to the rear corner of the Epistle side, to receive from the Deacon the veiled altar cross. Turned towards the congregation, he uncovers the upper part of the cross, singing the beginning of the "Ecce lignum." *The Ministers join with the celebrant at the words* "in quo salus," *up to the* "Venite **adoremus.**" *This is sung by the choir, while all, except the celebrant, kneel down.*

Antiphon
VI

Choir
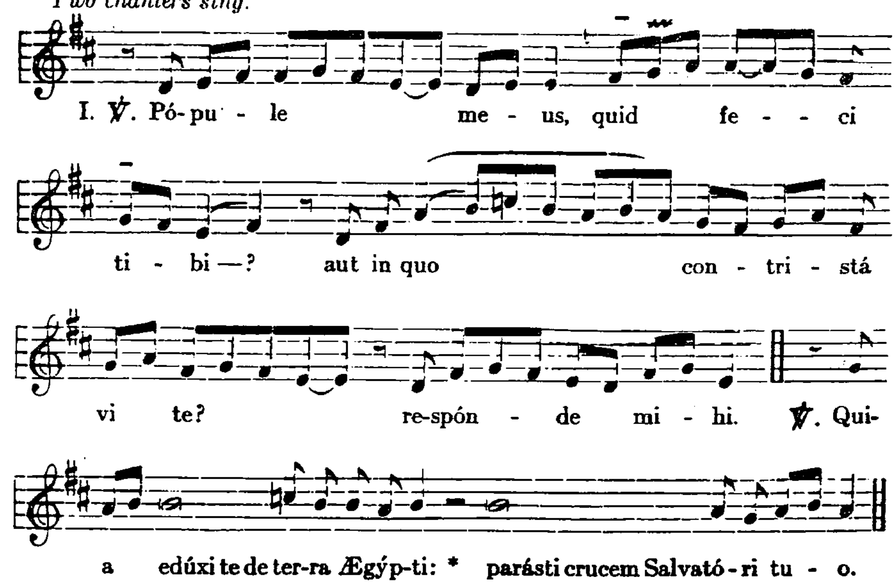

The Priest proceeds to the front corner of the Epistle side, uncovers the right arm of the cross, which he raises a little higher, singing again the "Ecce lignum" *as before, but in a higher pitch of tone. He then goes to the middle of the altar, uncovers the whole cross, which he raises still higher, singing a third time the* "Ecce lignum" *in a still higher tone of voice.*

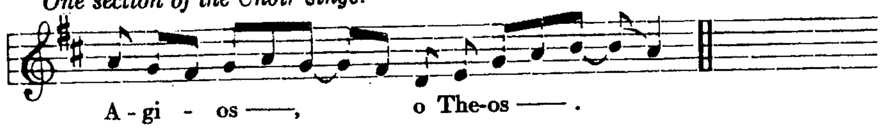
He carries the cross to the place prepared for it before the altar and lays it down. Putting off his shoes at the bench, he kneels three times before the crucifix, then kisses it. He puts on his shoes again, resumes the chasuble and sits on the bench while the Ministers, Clergy and Laity, two by two, proceed to adore the Cross, in the manner of the celebrant. In the meantime, the Choir sings the following **Improperia,** *which the Priest and Ministers read at the bench.*

Improperia
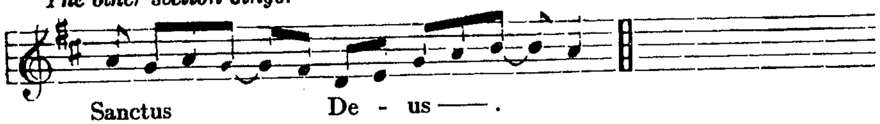
Two chanters sing:
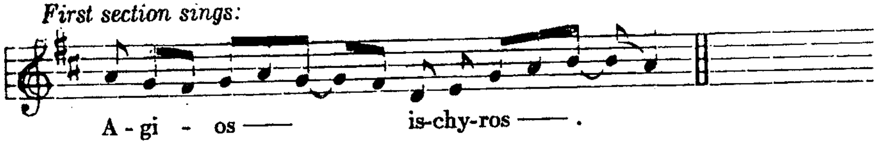

One section of the Choir sings:
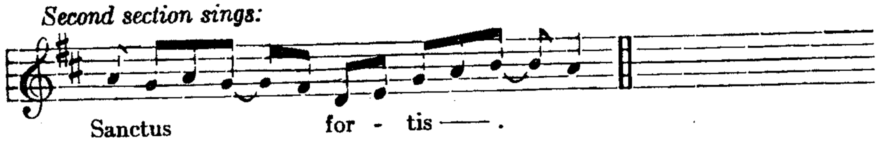

The other section sings:

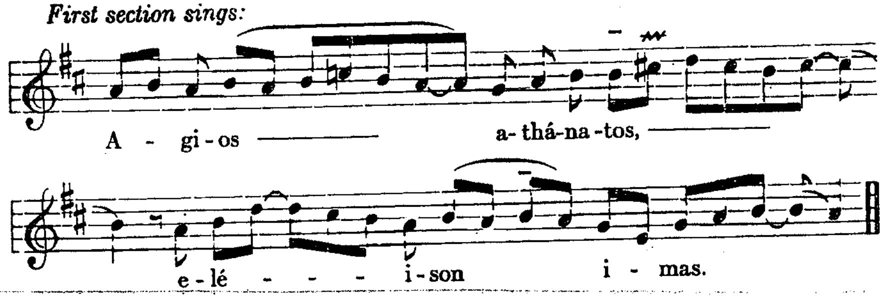
First section sings:

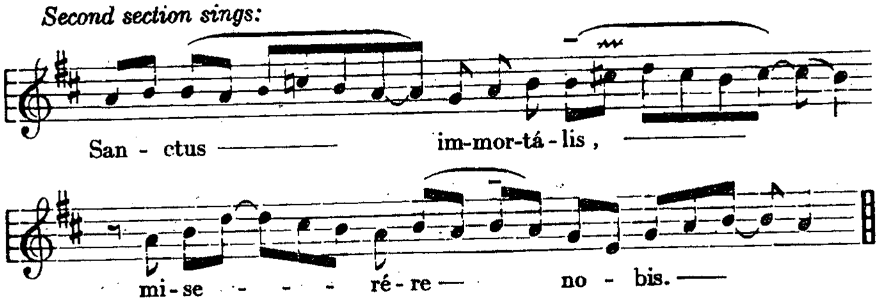
Second section sings:
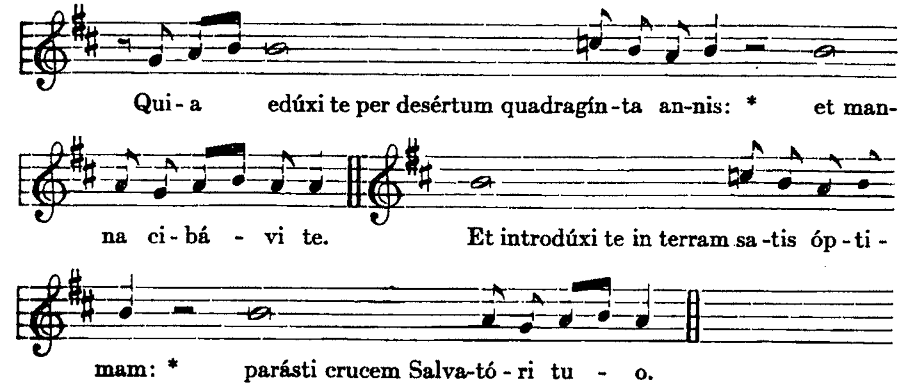

First section sings:

Second section sings:

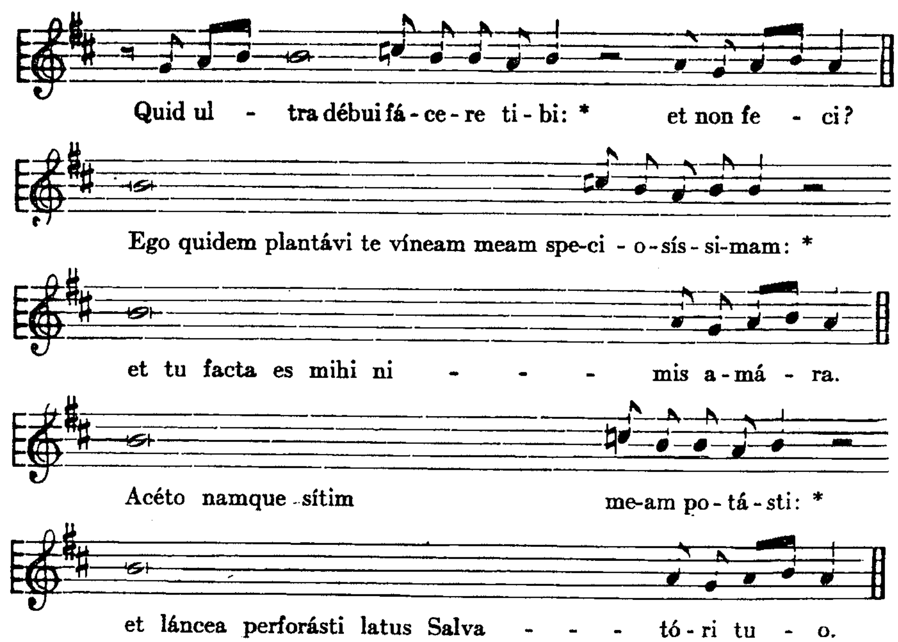

Two chanters of the second section sing:

The two sections sing again the "Agios o Theos" *and the other invocations, as before.*

Two chanters of the first section then sing the following:

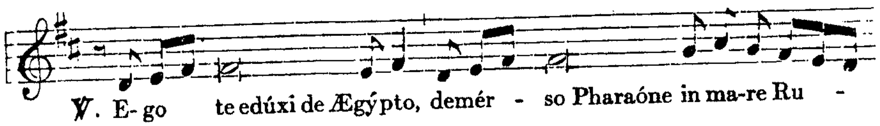
The two sections sing again the "Agios o Theos" *and the other invocations, as before.*

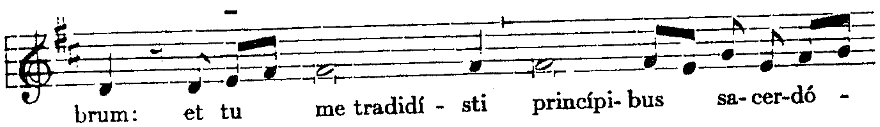
The following Improperia *are sung alternately by two chanters of each section, while the full Choir repeat, after each verse, the* ℣. "Popule Meus," *as on page* 121.

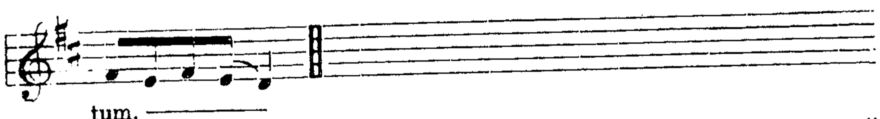

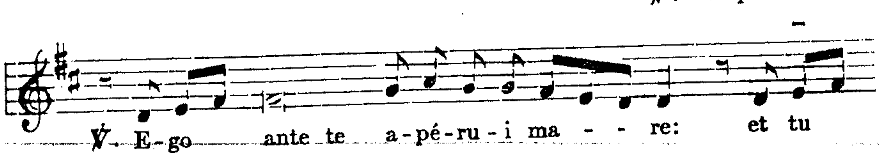
℣. "Popule Meus."
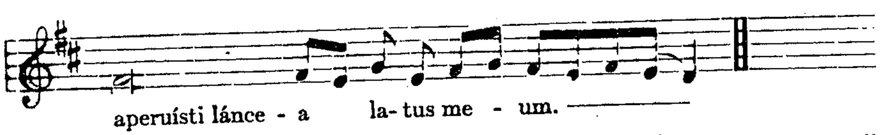

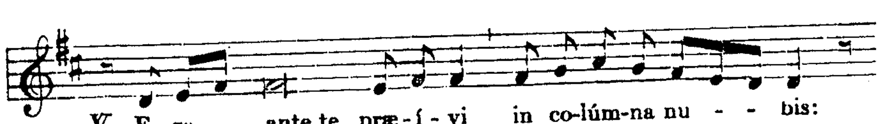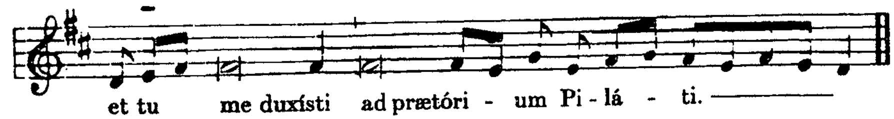

℣. "Popule Meus."

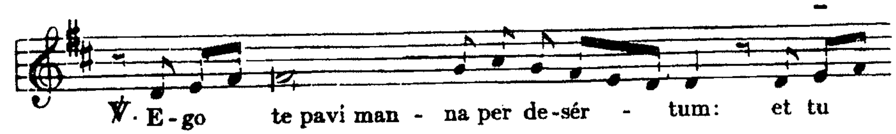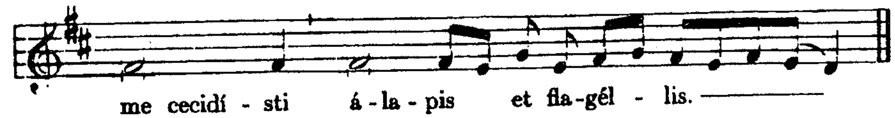

℣. "Popule Meus."

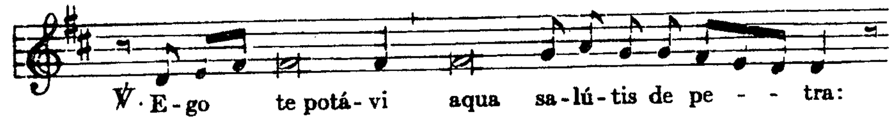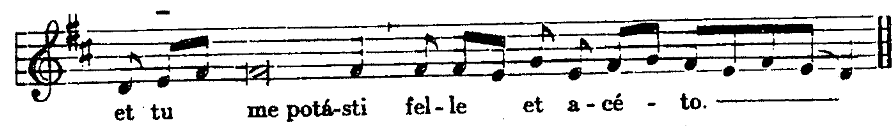

℣. "Popule Meus."

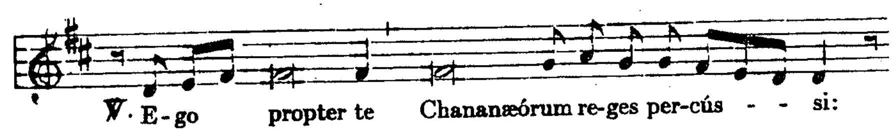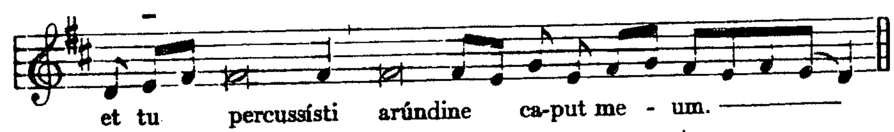

℣. "Popule Meus."
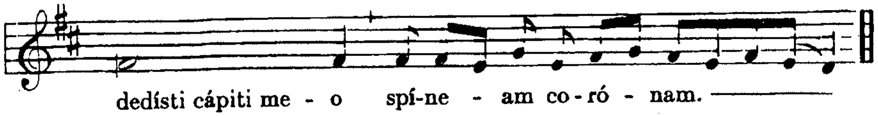

℣. "Popule Meus."
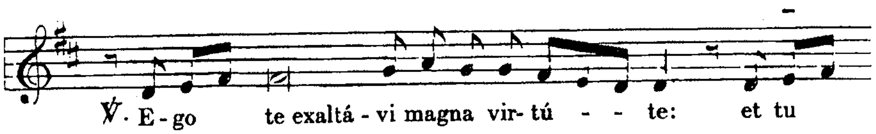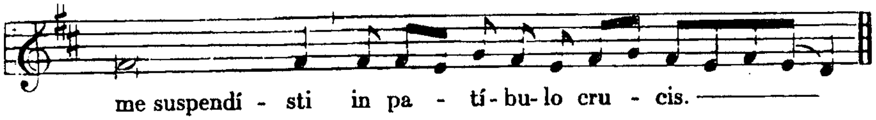

℣. "Popule Meus."

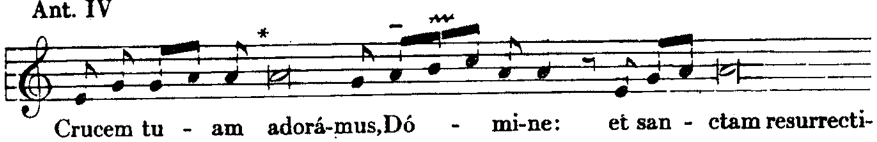
℣. "Popule Meus."
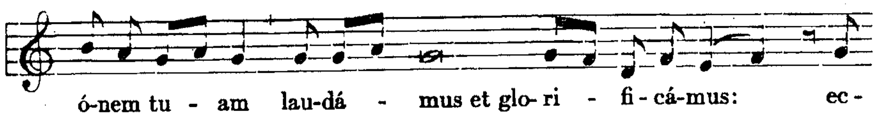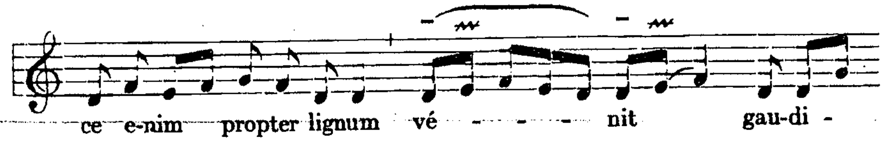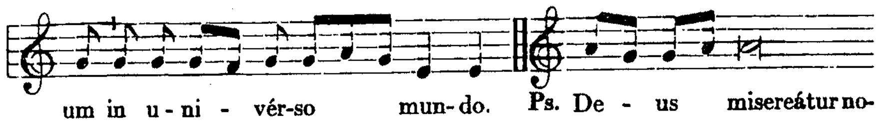

℣. "Popule Meus."
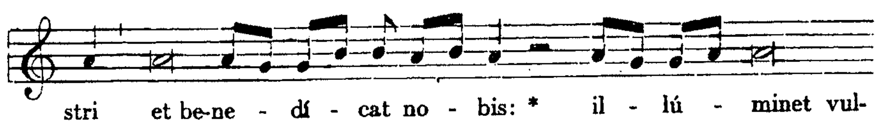
Then the full Choir sings:
Ant. IV
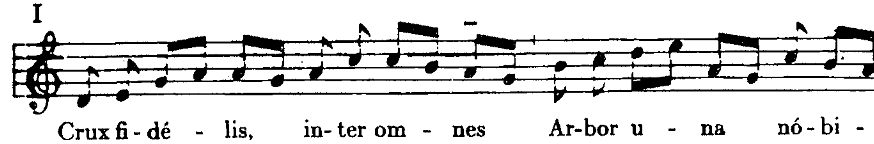

Repeat the Antiphon as far as the Psalm.
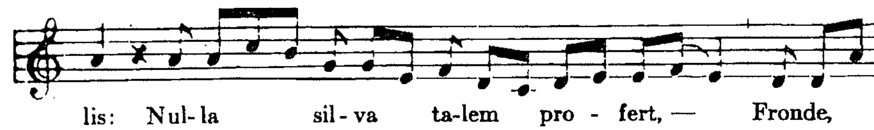
The "Crux fidelis," "Dulce Lignum" *and* "Pange lingua" *are sung alternately in the following manner:*

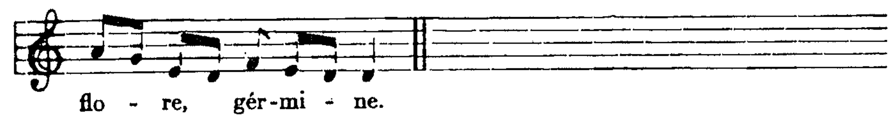
First "Crux fidelis" *and* "Dulce Lignum," *then the first stanza of the* "Pange, lingua," *followed by* "Crux fidelis"; *the second stanza of the* "Pange lingua," *followed by* "Dulce lignum"; *the third stanza of the* "Pange lingua," *followed again by* "Crux fidelis"; "Crux fidelis" *and* "Dulce lignum" *being sung alternately after each stanza of the* "Pange lingua."

Crux

I
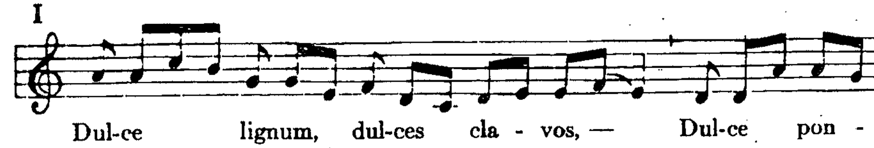

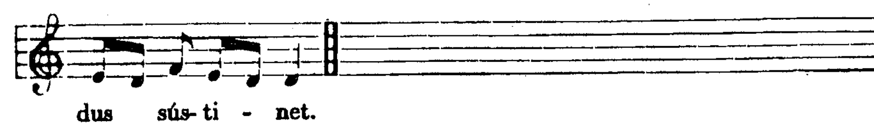

Dulce
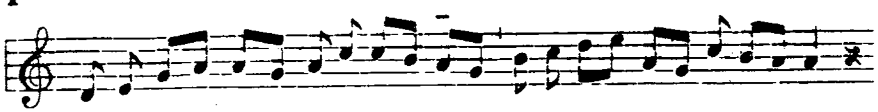
I

Pange lingua
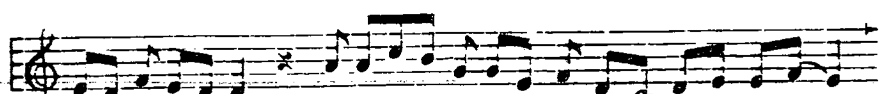
I
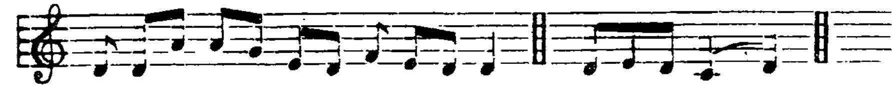

1. Pan - ge, lin - gua, glo-ri - ó - si Laú-re-am cer - tá-mi - nis,
2. De pa-rén - tis pro-to-plá - sti Fraudè Fa - ctor cóndo - lens,
3. Hoc o-pus no - stræ sa-lú - tis Or-do de - po - pó-sce - rat:
4. Quan-do ve - nit er-go sa - cri Ple-ni-tú - do tém-po - ris,
5. Va - git in - fans in-ter ar - cta Cón-ditus præ - sé-pi - a:
6. Lus-tra sex qui jam per-é - git, Tempus im - plens cór-po - ris,
7. Fel - le po - tus ec-ce lan - guet: Spi-na, cla - vi, lán-ce - a:
8. Fle - cte ra - mos, ar-bor al - ta, Ten-sa la - xa ví-sce - ra,
9. So - la di - gna tu fu - í - sti Fer-re mun - di vi - cti - mam,
10. Sem-pi-tér - na sit be - á - tæ Tri-ni-tá - ti gló-ri - a:

1. Et su - per Cru - cis tro - phæ - o— Dic tri - úm -
2. Quando po-mi no-xi - á - lis In ne - cem
3. Mul-ti - fór-mis pro-di - tó - ris Ars ut ar -
4. Mis-sus est ab ar-ce Pa - tris Na-tus, or -
5. Membra pan-nis in-vo - lú - ta Vir-go Ma -
6. Spon-te lí-be - ra Red - émp - tor Pas-si - ó -
7. Mi - te corpus per-fo - rá - runt: Un-da ma -
8. Et ri - gor len - té-scat il - le, Quem de - dit
9. At-que portum præ-pa - rá - re Ar-ca mun -
10. Æ-qua Pa-tri, Fi-li - ó - que; Par de - cus

1. phum nó-bi - lem: Quá-li - ter Red - émptor or - bis———
2. mor - su ru - it: Ip-se lignum tunc no - tá - vit,———
3. tem fál-le - ret: Et me - délam fer-ret in - de,———
4. bis Cóndi - tor: Atque ventre vir-gi - ná - li———
5. ter ál-li - gat: Et De - i ma - nus pe - dés - que———
6. ni dé-di - tus, Agnus in cru - cis le - vá - tur———
7. nat et cru - or: Terra, pontus, as-tra, mun - dus,———
8. na - tí-vi - tas: Et su - pér-ni membra Re - gis———
9. do náufra - go: Quam sa - cer cru - or per - ún - xit,———
10. Pa - rá-cli - to: U-ní - us Tri - ní-que no - men———

1. Im-mo - lá - tus ví-ce - rit.
2. Damna li - gni ut sól-ve - ret.
3. Ho-stis un - de læ-se - rat.
4. Carne a - mí - ctus pró-di - it.
5. Stri-cta cin - git fá-sci - a.
6. Im-mo - lán - dus stí-pi - te.
7. Quo la - ván - tur flú-mi - ne.
8. Ten-de mi - ti stí-pi - te.
9. Fu-sus A - gni cór-po - re.
10. Laudet u - ni - vér-si - tas. A - men.—

Whenever the adoration of the Cross does not last long enough to allow the singing of all the above Invocations, Improperia *and* Hymn, *part and enough of each is to be sung to fill up all the time of the ceremony of adoration.*

Towards the end of the adoration the candles of the altar are lighted and the Cross is put in its former place. The Priest and his Ministers go in procession to the Repository, whence the Blessed Sacrament, that is, the Host consecrated the day before, is brought back to the main altar. During the procession, the Hymn "Vexilla Regis" *is sung as on Palm Sunday, page* 29.

The Priest, kneeling, then incenses the B. Sacrament and removes the Host from the Chalice, placing it on the corporal. Wine and water are administered as usual. The Host, chalice and altar are incensed after the Cross, as at the Offertory of High Mass. The Priest washes his hands at the Epistle side, but does not recite the "Lavabo." *Returning to the middle of the altar, he says:*

IN spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Turning towards the congregation, he says the "Orate, Fratres." *Then facing the altar again, he sings:*

ORÉMUS. Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere:

Pater noster, qui es in cœlis: Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. "Sed líbera nos a malo," *page* 2 *of the Appendix.*

The Priest says silently "Amen." *Thereupon taking the same tone on which he sang the* "Pater Noster," *he sings the following rectotono, without making the sign of the Cross on himself with the paten.*

LIBERA nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris: ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

He then genuflects, elevates the Host so that it may be seen by the congregation, divides it into three parts as at the ordinary Mass, the smallest part being dropped into the chalice.

"Pax Domini" *is not said; nor is the* "Agnus Dei." *Before communion, the following alone is said:*

PERCÉPTIO Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Panem cæléstem accípiam et nomen Dómini invocábo.

He strikes his breast three times, saying:

DOMINE, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo et sanábitur ánima mea.

He makes the sign of the Cross with the Host, and says:

CORPUS Dómini nostri Jesu Christi custódiat animam meam in vitam ætérnam. Amen.

He reverently receives the body of Christ and the particle with the wine from the chalice. He washes his fingers, takes the allutions and, standing in the middle of the altar, he says, with joined hands:

QUOD ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Then all depart and the altar is divested.

HOLY SATURDAY
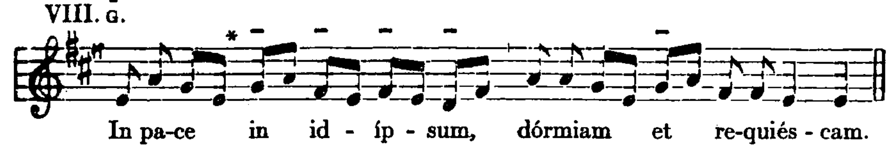
The Matins

"Pater Noster," "Ave Maria" *and* "Credo" *in silence.*

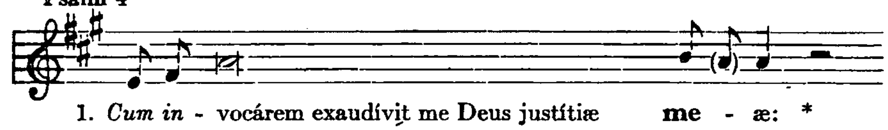
First Nocturn
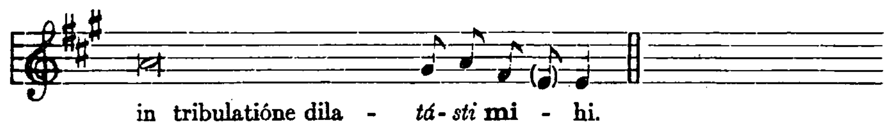
I. Antiphon

VIII. G.

Psalm 4

2. Miserére méi, * et exáudi oratiónem méam.

3. Fílii hóminum, úsquequo grávi córde? * ut quid dilígitis vanitátem et quǽritis mendácium?

4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sánctum súum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad éum.

5. Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus véstris, in cubílibus véstris compungímini.

6. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Múlti dícunt: Quis osténdit nóbis bóna?

7. Signátum est super nos lúmen vúltus túi, Dómine: * dedísti lætítiam in córde méo.
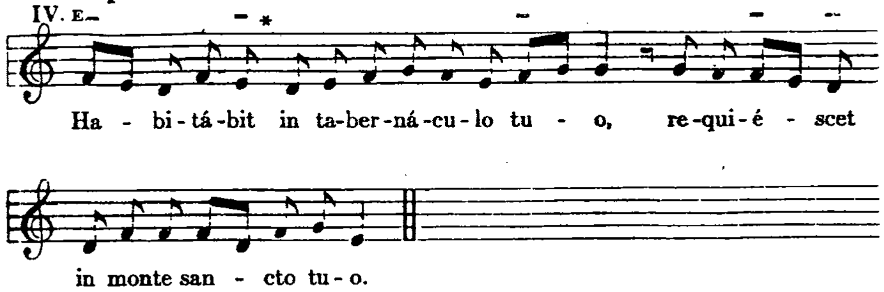
8. A frúctu fruménti, víni et ólei súi * multiplicáti sunt.

9. In páce in idípsum * dórmiam et requiéscam.

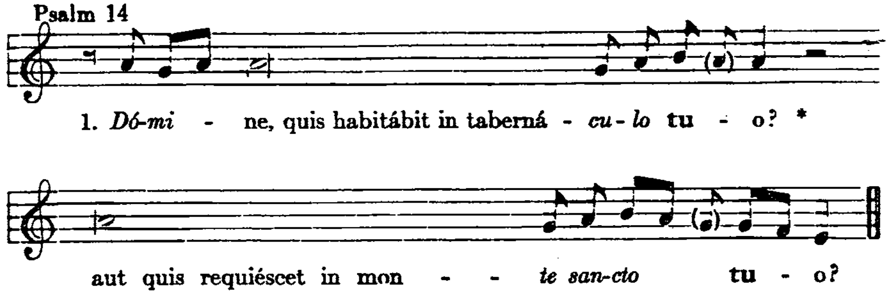
10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me. *Repeat the I Antiphon.*

II. Antiphon

IV. E

Psalm 14
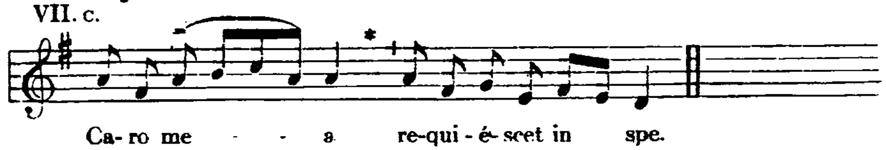

2. Qui ingréditur *sine* **má**cula, * et oper*átur* ju**stí**tiam:
3. Qui lóquitur veritátem in *corde* suo, * qui non egit dolum *in lingua* **sua**:
4. Nec fecit próximo *suo* malum, * et oppróbrium non accépit advérsus *próximos* **suos**.
5. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu *ejus* ma**líg**nus: * timéntes autem *Dóminum* **glo**ríficat:
6. Qui jurat próximo suo, *et non* **dé**cipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocén*tem non* **ac**cépit.
7. *Qui* facit hæc, * non movébi*tur in ae***tér**num.

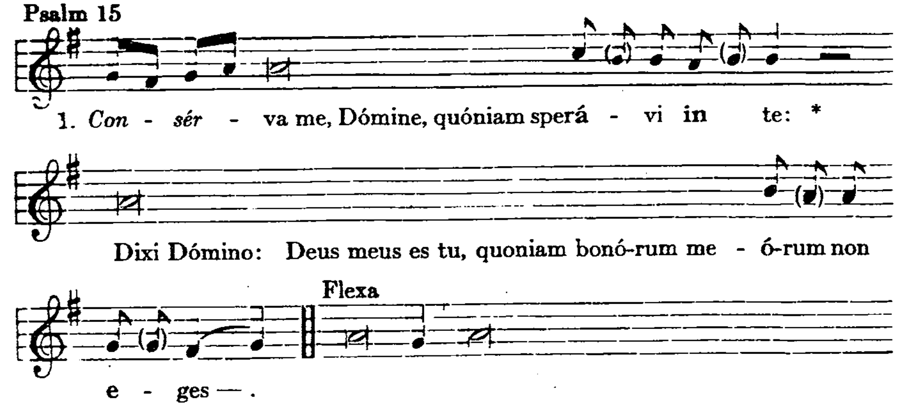
Repeat the II Antiphon.

III. Antiphon

VII. c.

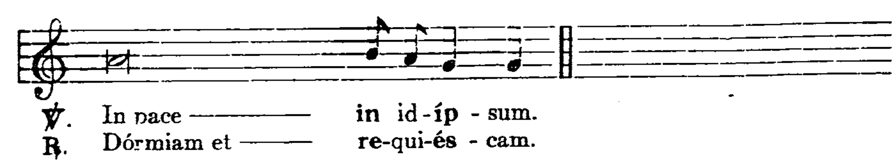

Psalm 15

2. Sánctis, qui sunt in **térra** éjus, * mirificávit ómnes voluntátes **méas** in **éis**.
3. Multiplicátæ sunt infirmi**tá**tes eórum: * póstea accelera**vé**runt.
4. Non congregábo conventícula eórum **de** sanguínibus: * nec mémor éro nóminum eórum per **lá**bia **méa**.
5. Dóminus pars hæreditátis méæ et **cá**licis **méi**: * tu es qui restítues hæreditátem **méam** **mí**hi.
6. Fúnes cecidérunt míhi **ín** præcláris: * étenim hæréditas méa præclára est **míhi**.
7. Benedícam Dóminum, qui tríbuit míhi **intelléctum** * ínsuper et usque ad nóctem increpuérunt me **rénes** **méi**.
8. Providébam Dóminum in conspéctu **méo sém**per: * quóniam a déxtris est míhi, **né** com**mó**vear.
9. Propter hoc lætátum est cor méum, et exsultávit **língua** **méa**: * ínsuper et cáro méa requiéscet **ín** spe.
10. Quóniam non derelínques ánimam méam **ín** **infér**no: * nec dábis sánctum túum vidére cor**rup**tiónem.
11. Nótas míhi fecísti **vías** vi*tae*, † adimplébis me lætítia cum **vultu** **túo**: * delectatiónes in déxtera túa **úsque** in **fí**nem.
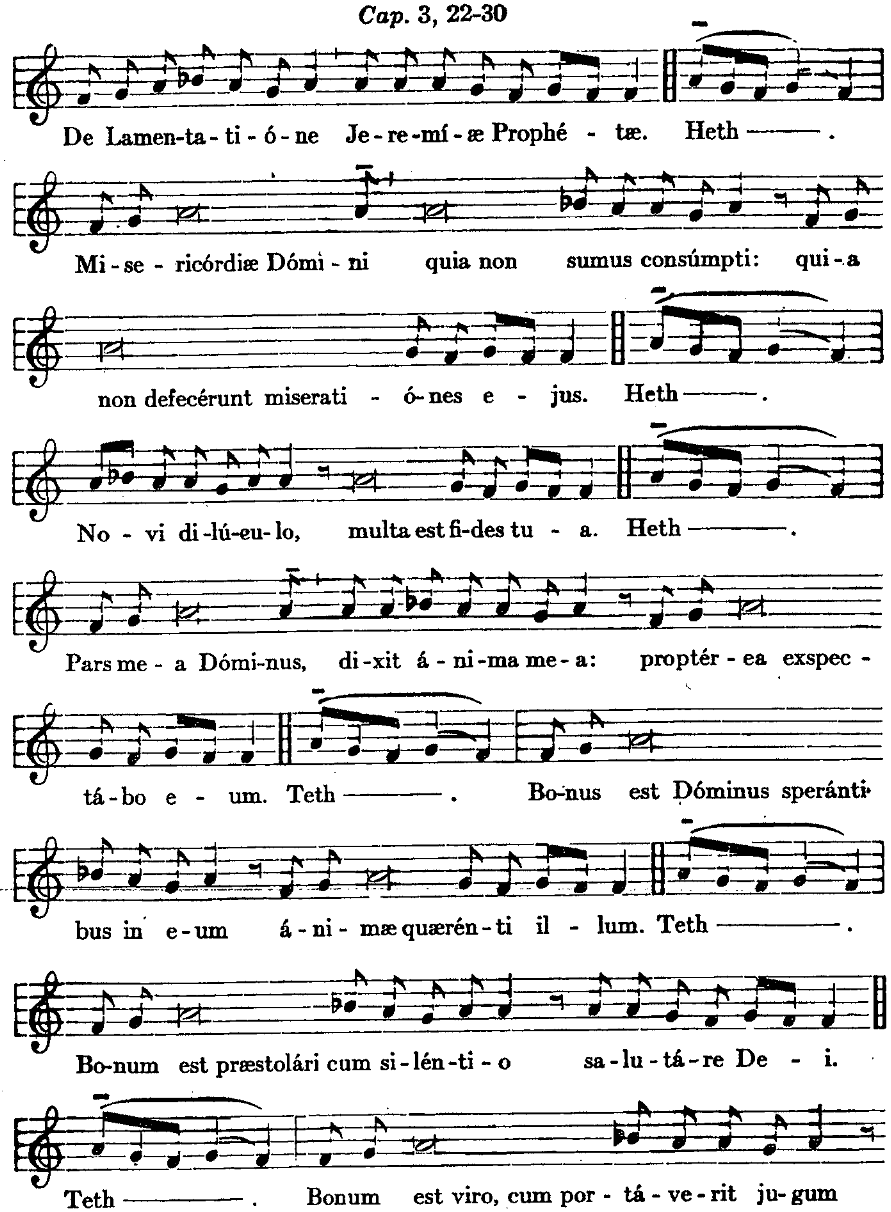
Repeat the III Antiphon.
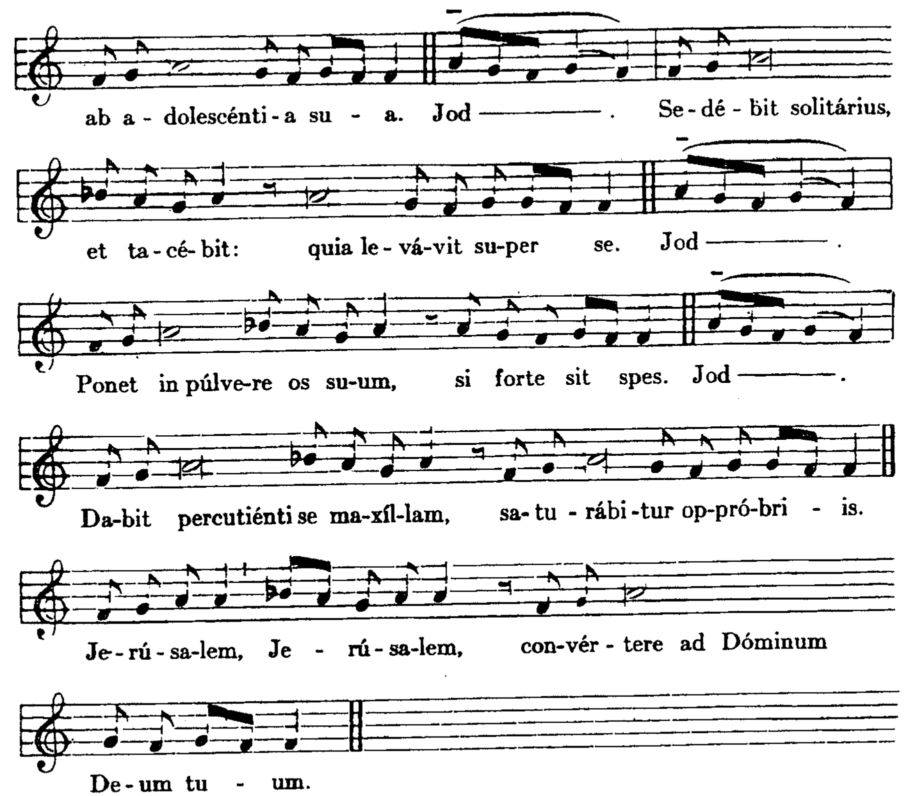

"Pater Noster" *in silence.*

First Lamentation

Cap. 3, 22-30

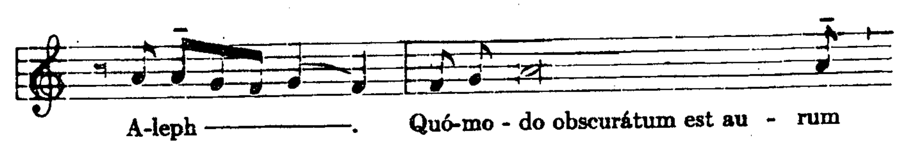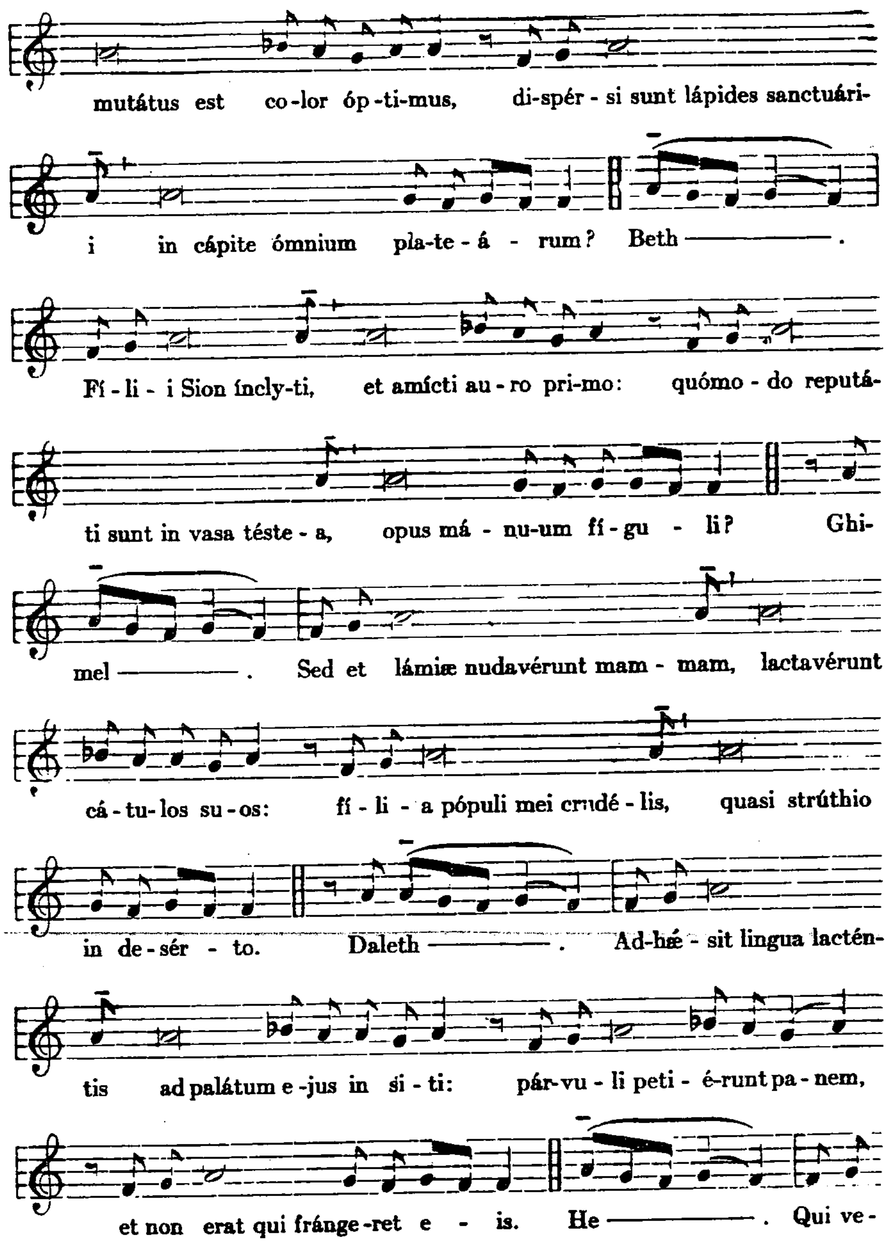

First Responsory
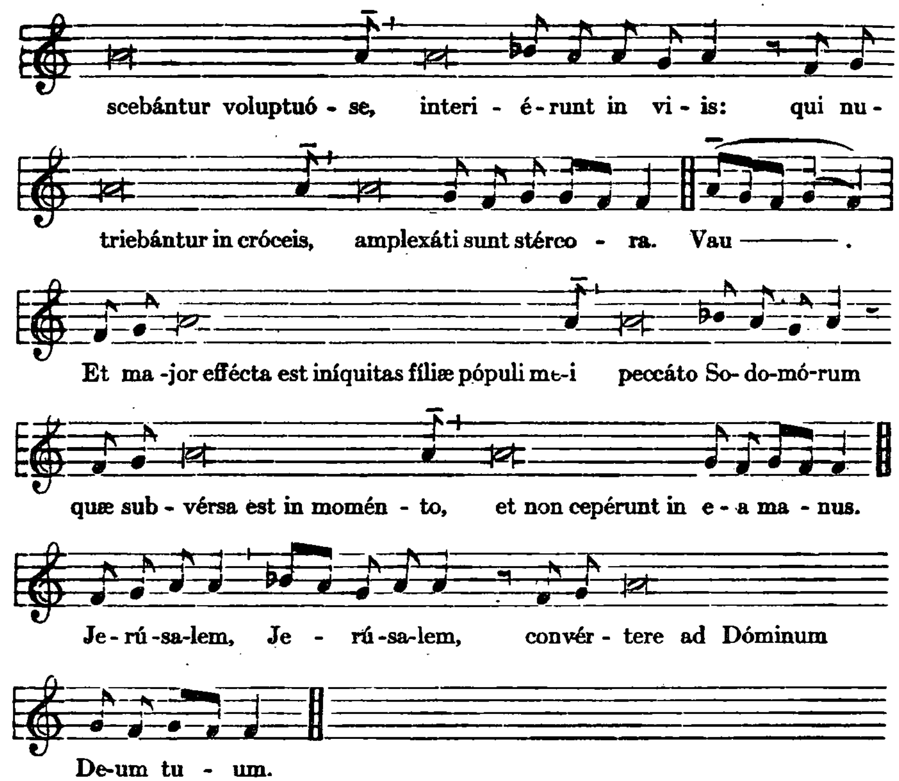
Sicut ovis ad occisiónem ductus est, † et dum male tractarétur, non apéruit os suum: † tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.

℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est. * Ut vivificáret pópulum suum.

Second Lamentation
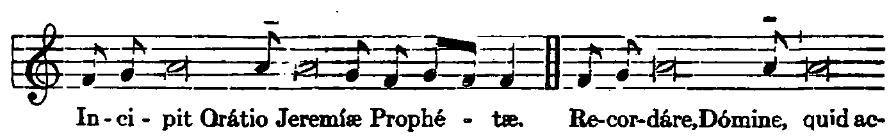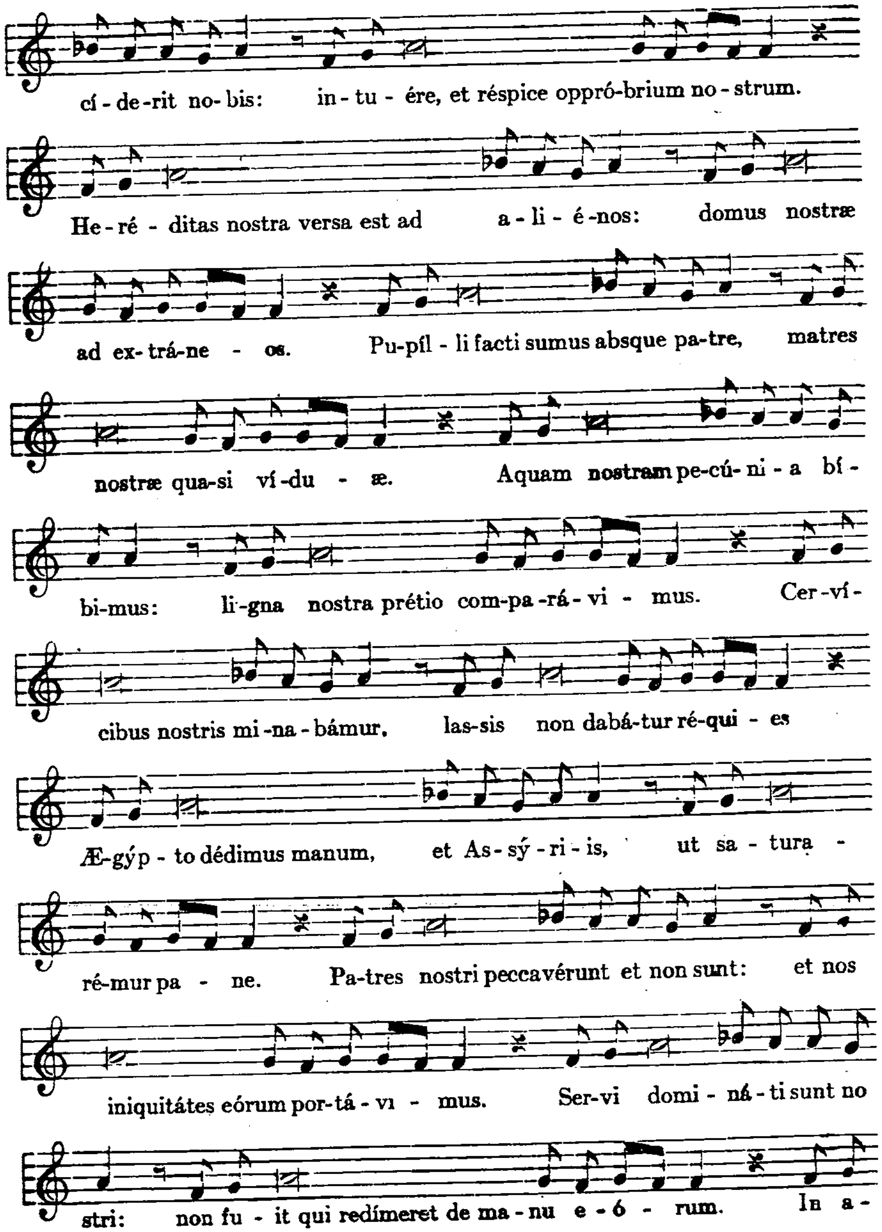

Second Responsory

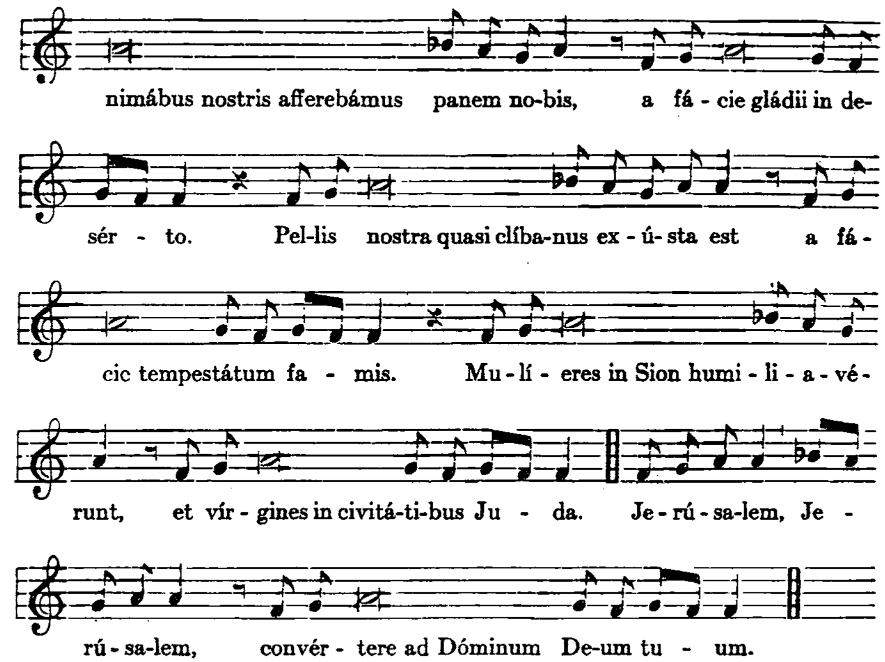
Jerúsalem, surge, et éxue te véstibus jucunditátis: † indúere cínere et cilício, * Quia in te occísus est Salvátor Israël.
℣. Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem, † et non táceat pupílla óculi tui. * Quia in te occísus est Salvátor Israël.

Third Lamentation

Cap. 5, 1-11

Third Responsory

Plange quasi virgo, plebs mea: † ululáte, pastóres, in cínere et cilício: * Quia venit dies Dómini magna et amára valde.
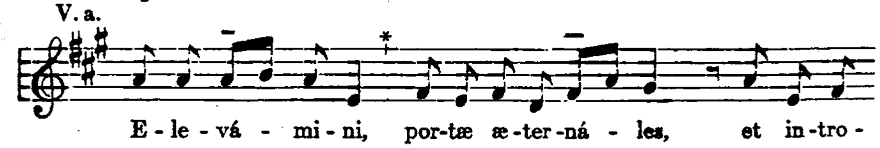
℣. Accíngite vos, sacerdótes, et plángite, minístri altáris; † aspérgite vos cínere. * Quia venit dies Dómini magna et amára valde.
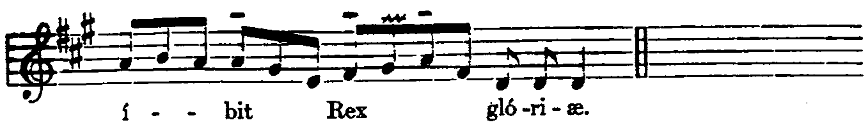
℟. Plange quasi virgo, plebs mea: † ululáte, pastóres, in cínere et cilício: * Quia venit dies Dómini magna et amára valde.

Second Nocturn

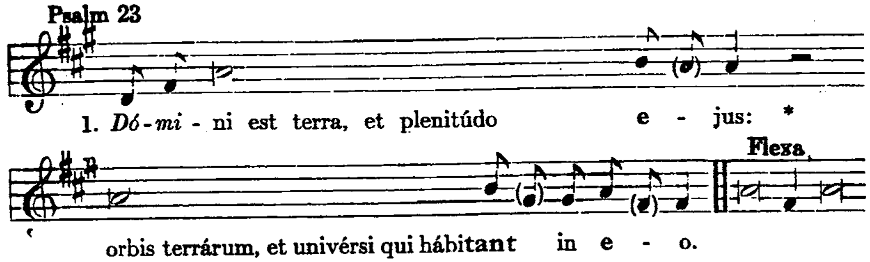
IV. Antiphon

V. a.

Psalm 23
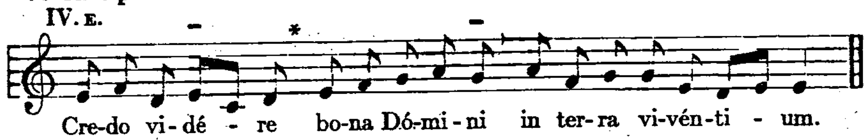

2. Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit éum.
3. Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
4. Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
5. Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.
6. Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
7. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
8. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.
9. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
10. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

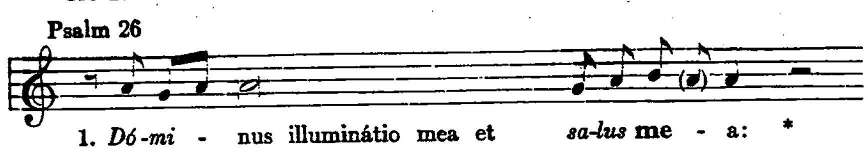
Repeat the IV Antiphon.

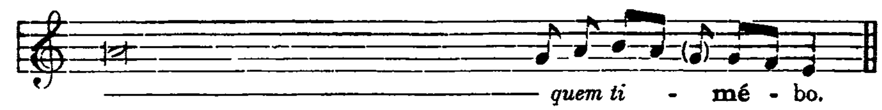
V. Antiphon

IV. E.

Psalm 26
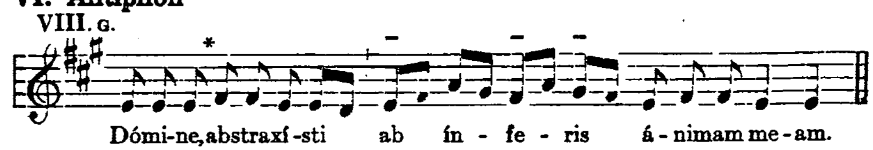

2. Dóminus protéctor vítae méæ: * a quo trepidábo?
3. Dum appropiant super me nocéntes, * ut édant cárnes méas:
4. Qui tríbulant me inimíci méi: * ípsi infirmáti sunt et cecidérunt.
5. Si consístant advérsum me cástra, * non timébit cor méum.
6. Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc égo sperábo.
7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram: * ut inhábitem in dómo Dómini ómnibus diébus vítae méæ.
8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem témplum éjus.
9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo súo: * in díe malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi súi.
10. In pétra exaltávit me: * et nunc exaltávit cáput méum super inimícos méos.
11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo éjus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psálmum dícam Dómino.
12. Exáudi, Dómine, vócem méam qua clamávi ád te: * miserére méi et exáudi me.
13. Tíbi díxit cor méum, exquisívit te fácies méa: * fáciem túam, Dómine, requíram.
14. Ne avértas fáciem túam á me: * ne declínes in íra a sérvo túo.
15. Adjútor méus ésto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Déus, salutáris méus.
16. Quóniam páter méus et máter méa dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
17. Légem póne míhi, Dómine, in vía túa: * et dírige me in sémitam réctam propter inimícos méos.
18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me, * quóniam insurrexérunt in me téstes iníqui, et mentíta est iníquitas síbi.
19. Crédo vidére bóna Dómini * in térra vivéntium.
20. Exspécta Dóminum, viríliter áge: * et confortétur cor túum, et sústine Dóminum.

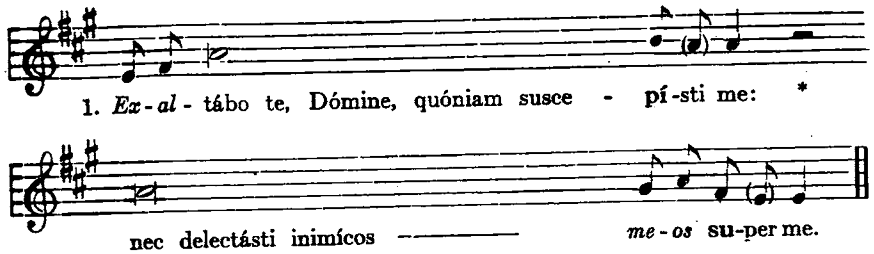
Repeat the V Antiphon.

VI. Antiphon

VIII. G.

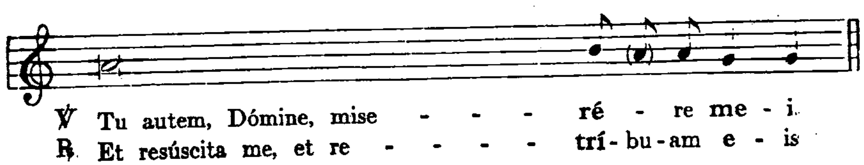

Psalm 29

2. Dómine, Déus méus, clamávi **ad** te, * *et* sa**ná**sti me.
3. Dómine, eduxísti ab inférno ánimam **méam**: * salvásti me a descendénti*bus in* **lá**cum.
4. Psállite Dómino, sáncti **éjus**: * et confitémini memóriæ sancti*tátis* **é**jus.
5. Quóniam íra in indignatióne **éjus**: * et víta in volun*táte* **é**jus.
6. Ad vésperum demorábitur **flé**tus: * et ad matu*tínum lae*títia.
7. Ego autem díxi in abundántia **méa**: * Non movébor *in ae*térnum.
8. Dómine, in voluntáte **túa**, * præstitísti decóri méo *vir*tútem.
9. Avertísti fáciem túam á me, * et fáctus sum *contur***bá**tus.
10. Ad te, Dómine, cla**má**bo: * et ad Déum méum *depre***cá**bor.
11. Quæ utílitas in sánguine **méo**, * dum descéndo in cor*rupti***ó**nem?
12. Numquid confitébitur tíbi **púlvis**, * aut annuntiábit veri*tátem* **tú**am?
13. Audívit Dóminus, et misértus est **méi**: * Dóminus fáctus est ad*jútor* **mé**us.
14. Convertísti plánctum méum in gáudium **míhi**: * conscidísti sáccum méum, et circumdedísti *me lae*títia:
15. Ut cántet tíbi glória méa, et non com**pún**gar: * Dómine, Déus méus, in ætérnum confi*tébor* **tí**bi.

Repeat the VI Antiphon.

"Pater Noster" *in silence.*

Fourth Lesson

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super **Psal***mos.*

In Ps. 63, *vers.* 7

ACCEDET homo ad cor altum, et exaltábitur **De***us.* Illi dixérunt: *Quis nos* **VI***débit?* Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília **ma***la.* Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut **ho***mo.* Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut morerétur nisi **ho***mo.* Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset **ho***mo.* Sed si ille non esset homo, non liberarétur **ho***mo.* Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus **De***um:* celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua **mi**nor est **Pa**tre.

Fourth Responsory

Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, † ad cujus tránsitum sol obscurátus est: * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: † hodie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit.

℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: † hodie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit.

Fifth Lesson

QUO perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, *custódes pónerent ad* **SE***púlcrum?* Dixérunt enim Piláto: Sedúctor **il***le:* hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seduc**tó***res:* ergo illi Piláto: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies re**súr***gam.* Jube ítaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtu*is:* et erit novíssimus error pejor pri**ó***re.* Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut **sci***tis.* Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem **cum** custó**di**bus.

Fifth Responsory

O vos, omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus.
℣. Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum. * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

Sixth Lesson

POSUERUNT custódes mílites ad sepúl*crum.* Concússa terra Dóminus resurré*xit:* mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nunti*áre.* Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúl*cri.* Damus, ínquiunt, vobis pecúni*am:* et dícite quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt *eum.* Vere defecérunt scrutántes scrutati*ónes.* Quid est quod dixísti, *o infélix* ASTUTIA? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, *et abstulé*RUNT *eum?* Dormiéntes testes *ádhibes:* vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.
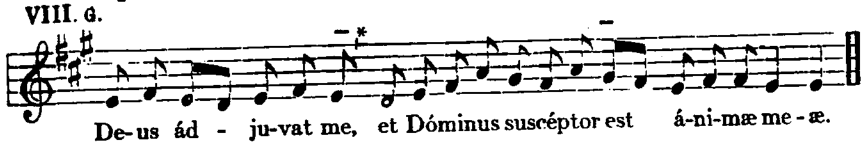
Sixth Responsory

Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde: † et viri justi tollúntur, et nemo consíderat: † a fácie iniquitátis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus.
℣. Tanquam agnus coram tondénte se obmútuit, † et non apéruit os suum: † de angústia et de judício sublátus est. * Et erit in pace memória ejus.
℟. Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde: † et viri justi tollúntur, et nemo consíderat: † a fácie iniquitátis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus.

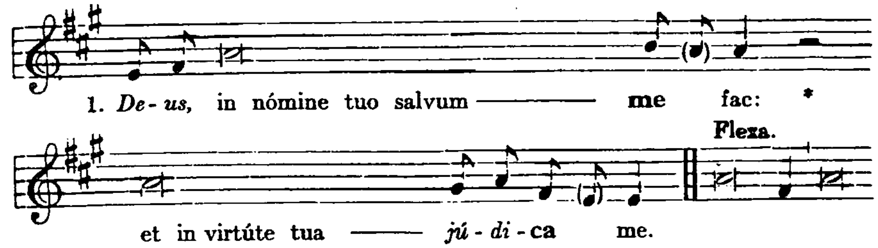
Third Nocturn

VII. Antiphon

VIII. G.

Psalm 53
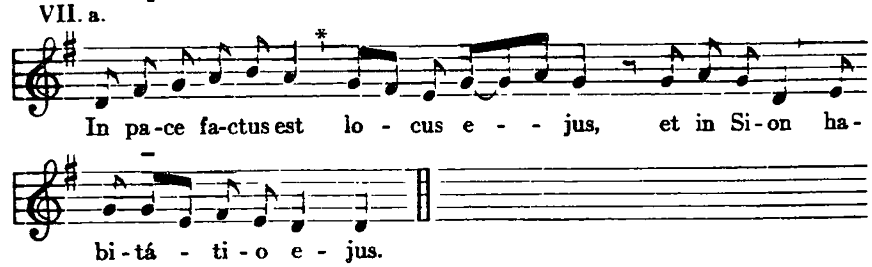

2. Deus, exáudi oratiónem **méam:** * áuribus pércipe vérba *óris* **méi.**
3. Quóniam aliéni insurrexérunt advér*sum me,* † et fórtes quæsiérunt ánimam **méam:** * et non proposuérunt Déum ante con*spéctum* **súum.**
4. Ecce enim Déus **ádjuvat** me: * et Dóminus suscéptor est *ánimae* **méæ.**
5. Avérte mála inimícis **méis:** * et in veritáte túa dis*pérde* **íllos.**
6. Voluntárie sacrificábo **tíbi,** * et confitébor nómini túo, Dómine: quó*niam* **bónum** est:
7. Quóniam ex ómni tribulatióne eripuísti **me:** * et super inimícos méos despéxit *óculus* **méus.**

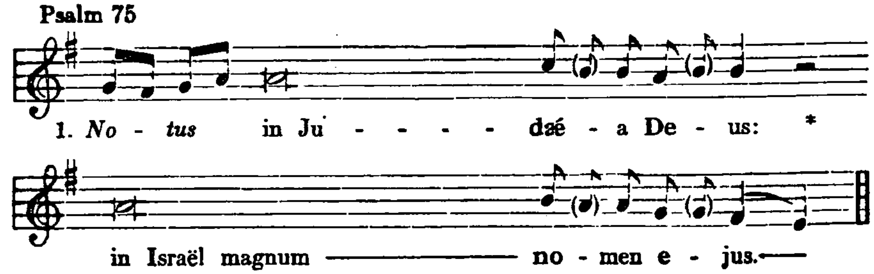
Repeat the VII Antiphon.

VIII. Antiphon

VII. a.
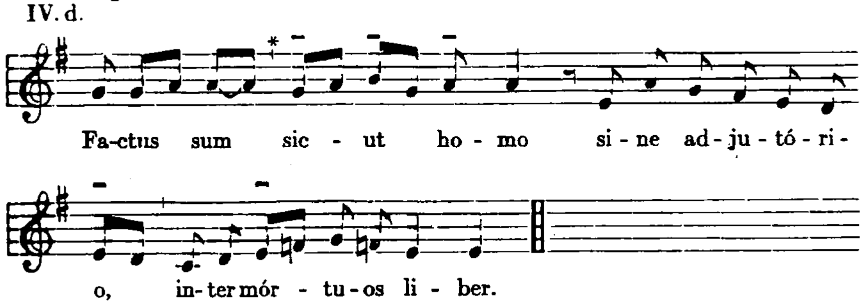

Psalm 75

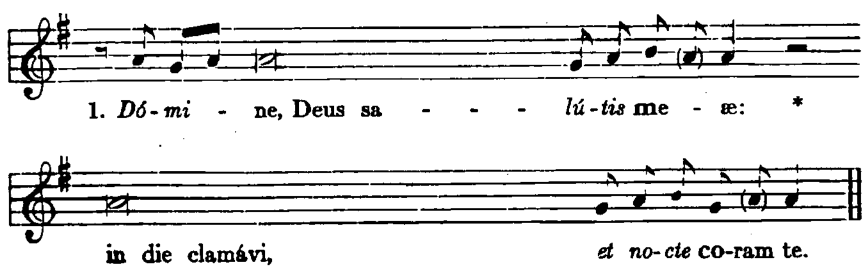
2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.
3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.
4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
5. Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.
6. Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.
7. Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
8. De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit:
9. Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.
12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Repeat the VIII Antiphon.

IX. Antiphon
IV. d.

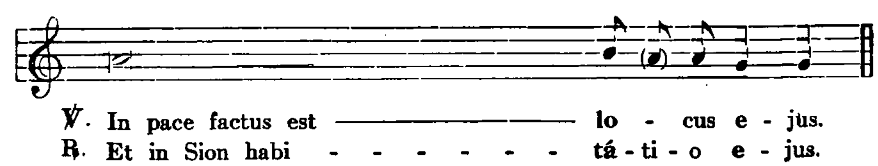

Psalm 87

2. Intret in conspéctu túo orátio méa: * inclína áurem túam ad précem méam:
3. Quia repléta est mális ánima méa: * et víta méa inférno appropinquávit.
4. Aestimátus sum cum descendéntibus in lácum: * fáctus sum sicut hómo sine adjutório, inter mórtuos líber.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quórum non es mémor ámplius: * et ípsi de mánu túa repúlsi sunt.
6. Posuérunt me in lácu inferióri: * in tenebrósis et in úmbra mórtis.
7. Super me confirmátus est fúror túus: * et ómnes flúctus túos induxísti super me.
8. Longe fecísti nótos méos á me: * posuérunt me abominatiónem síbi.
9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi méi languérunt prae inópia.
10. Clamávi ad te, Dómine, tóta díe: * expándi ad te mánus méas.
11. Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tíbi?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam túam, * et veritátem túam in perditióne?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília túa, * et justítia túa in térra obliviónis?
14. Et égo ad te, Dómine, clamávi: * et máne orátio méa praevéniet te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem méam: * avértis fáciem túam á me?
16. Páuper sum égo, et in labóribus a juventúte méa: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
17. In me transiérunt írae túæ: * et terróres túi conturbavérunt me.
18. Circumdedérunt me sicut áqua tóta díe: * circumdedérunt me símul.
19. Elongásti a me amícum et próximum: * et nótos méos a miséria.

Repeat the IX Antiphon.

"Pater Noster" *in silence.*

Seventh Lesson

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos

***Cap.* 9, 11-22**

CHRISTUS assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatió*nis:* neque per sánguinem hircórum, aut vituló-rum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invén*ta.* Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem car*nis:* quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

Seventh Responsory

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
℣. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? * Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Eighth Lesson

ET ídeo novi testaménti mediátor *est:* ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ heredit*átis.* Ubi enim testaméntum est: mors necésse est intercédat testató*ris.* Testaméntum enim in mórtuis confirmátum *est:* alióquin nondum valet, dum vivit qui testá*tus est.* Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

Eighth Responsory

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutório, † inter mórtuos liber.
℣. Posuérunt me in lacu inferióri, † in tenebrósis et in umbra mortis. * Factus sum sicut homo sine adjutório, † inter mórtuos liber.

Ninth Lesson

LECTO enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópu*lo:* accípiens sánguinem vitulórum, et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssó*po:* ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos De*us.* Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspér*sit:* et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

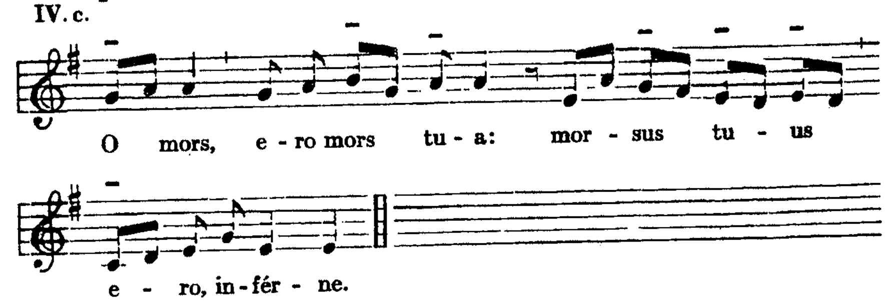
Ninth Responsory

Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, † volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites qui custodírent illum.
℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. * Ponéntes mílites qui custodírent illum.
℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, † volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites qui custodírent illum.

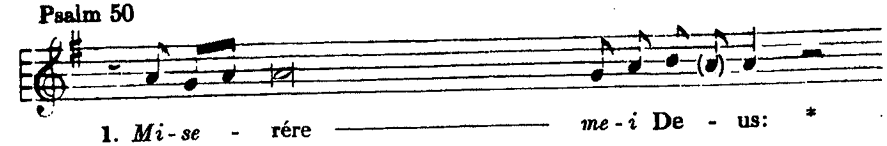
THE LAUDS

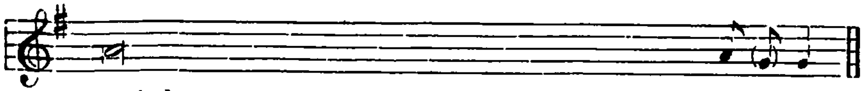
I. Antiphon

IV. c.

Psalm 50

2. Et secúndum multitúdinem miseratió*num tuá*rum, * déle iniquitátem **méam**.

3. Amplius láva me ab iniqui*táte* **méa**: * et a peccáto méo **múnda** me:

4. Quóniam iniquitátem méam *égo* **cognósco**: * et peccátum méum contra me est **sémper**.

5. Tíbi sóli peccávi, et málum *córam te* **féci**: * ut justificéris in sermónibus túis, et víncas cum judi**cá**ris.

6. Ecce enim in iniquitá*tibus concé***ptus** sum: * et in peccátis concépit me máter **méa**.

7. Ecce enim veritátem *dile***xísti**: * incérta et occúlta sapiéntiae túæ manifestásti **míhi**.

8. Aspérges me hyssópo, *et mun***dá**bor: * lavábis me, et super nívem deal**bá**bor.

9. Audítui méo dábis gáudium *et lae***tí**tiam: * et exsultábunt óssa **humiliáta**.

10. Avérte fáciem túam a pec*cátis* **méis**: * et ómnes iniquitátes méas **déle**.

11. Cor múndum créa *in me* **Déus**: * et spíritum réctum ínnova in viscéribus **méis**.

12. Ne projícias me a *fácie* **túa**: * et spíritum sánctum túum ne áuferas **á** me.

13. Rédde míhi lætítiam salu*táris* **túi**: * et spíritu principáli con**fírma** me.

14. Docébo iníquos *vías* **túas**: * et ímpii ad te conver**tén**tur.

15. Líbera me de sanguínibus, Déus, Déus sa*lútis* **méæ**: * et exsultábit língua méa justitiam **túam**.

16. Dómine, lábia *méa* **apé**ries: * et os méum annuntiábit láudem **túam**.

17. Quóniam si voluísses sacrifícium, de*dís*sem **útique**: * holocáustis non delec**tá**beris.

18. Sacrifícium Déo spíritus con*tribu***lá**tus: * cor contrítum et humiliátum Déus non des**pí**cies.
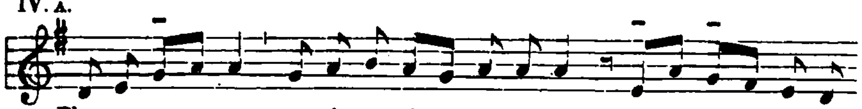
19. Benígne fac, Dómine, in bóna voluntáte *túa* **Síon**: * ut ædificéntur múri Je**rú**salem.

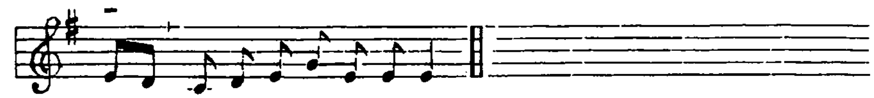
20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et *holo***cáu**sta: * tunc impónent super altáre túum **ví**tulos.

Repeat the I Antiphon.

II. Antiphon
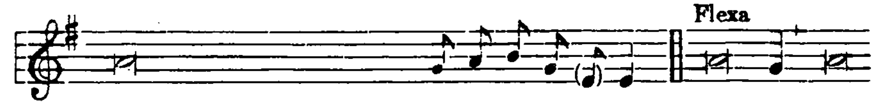
IV. A.

Psalm 91

2. Ad annuntiándum mane misericór*diam* **tuam**: * et veritátem *tuam per* **noctem**.

3. In decachór*do, psal***té**rio: * cum cán*tico, in* **cí**thara.

4. Quia delectásti me, Dómine, in fac*túra* **tua**: * et in opéribus mánuum tuá*rum ex***sultá**bo.

5. Quam magnificáta sunt ópera *tua*, **Dómine**! * nimis profúndæ factæ sunt cogita*tiónes* **tuæ**.

6. Vir insípiens *non* **cognó**scet: * et stultus non *intélli***get** hæc.

7. Cum exórti fúerint peccatóres *sicut* **foenum**: * et apparúerint omnes, qui operántur *iniqui***tá**tem:

8. Ut intéreant in *sǽculum* **sǽ**culi: * tu autem Altíssimus in *aetérnum*, **Dómine**.

9. Quóniam ecce inimíci tui, Dó*mine*, † quóniam ecce inimíci tu*i per***í**bunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur *iniqui***tá**tem.

10. Et exaltábitur sicut unicórnis *cornu* **meum**: * et senéctus mea in miseri*córdia* **ú**beri.

11. Et despéxit óculus meus ini*mícos* **meos**: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudi*et auris* **mea**.

12. Justus, ut pal*ma flo***ré**bit: * sicut cedrus Líbani *multipli***cá**bitur.

13. Plantáti in *domo* **Dó**mini, * in átriis domus Dei *nostri flo***ré**bunt.
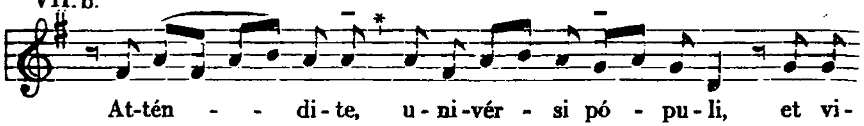
14. Adhuc multiplicabúntur in se*nécta* **ú**beri: * et bene patiéntes e*runt, ut* **annún**tient:
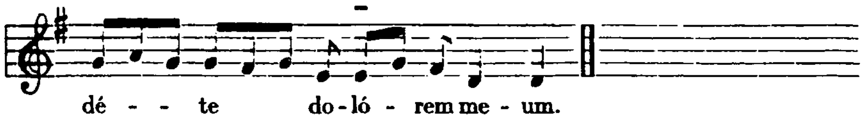
15. Quóniam rectus Dóminus, *Deus* **noster**: * et non est iní*quitas in* **eo**.

Repeat the II Antiphon.

III. Antiphon

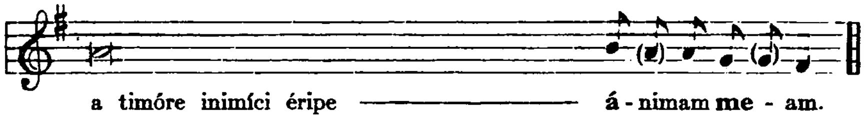
VII. b.

Psalm 63
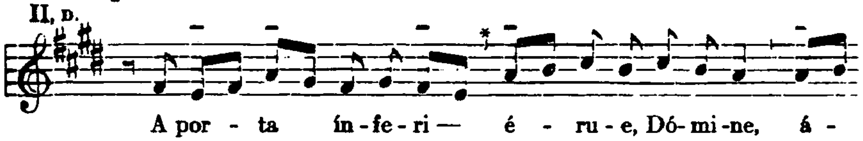

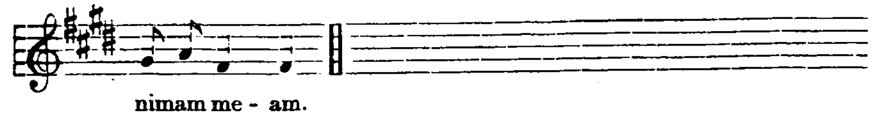
2. Protexísti me a convéntu **malignántium**: * a multitúdine operántium iniqui**tá**tem.
3. Quia exacuérunt ut glá-dium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis imma**culá**tum.
4. Súbito sagittábunt eum, et **non** timébunt: * firmavérunt sibi ser**mó**nem **ne**quam.
5. Narravérunt ut abscón-derent **lá**queos: * dixérunt: Quis vidébit eos?
6. Scrutáti sunt iniqui**tá**tes: * defecérunt scru**tán**tes scrutínio.
7. Accédet homo **ad** cor **al**-tum: * et exal**tá**bitur **Deus**.
8. Sagíttæ parvulórum factæ sunt **plagæ** e**ó**rum: * et infir-mátæ sunt contra eos **linguæ** eórum.
9. Conturbáti sunt omnes qui vi**dé**bant **eos**: * et tímuit **omnis** **homo**.
10. Et annuntiavérunt **ó**pera **Dei**, * et facta ejus intel**lexé**-runt.
11. Lætábitur justus in Dómino, et spe**rá**bit in eo, * et laudabúntur omnes **recti** **corde**.

Repeat the III Antiphon.

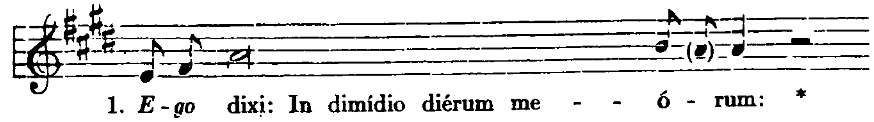
IV. Antiphon

II. D.

Canticum Ezechiae
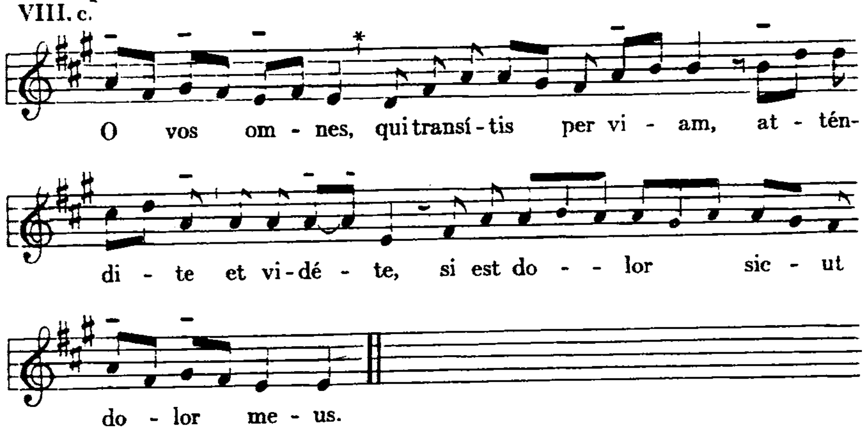

2. Quaesívi resíduum an-nórum meórum: * díxi: Non vidébo Dóminum Déum in térra *vi*véntium.
3. Non aspíciam hóminem últra, * et habitatórem *qui*ètis.
4. Generátio méa abláta est, et convolúta est á me, * quasi tabernáculum *pas*tórum.
5. Praecísa est velut a te-xénte vita méa: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fí*ni*es me.
6. Sperábam usque ad **máne**: * quasi léo sic contrivit ómnia *óssa* **méa**.
7. De mane usque ad vés-peram fínies me: * sicut púllus hirúndinis sic clamábo, medi-tábor ut *co*lúmba.
8. Attenuáti sunt óculi **méi**, * suspiciéntes in *ex*célsum.
9. Dómine, vim pátior, re-spónde **pró** me. * Quid dícam, aut quid respondébit mihi, cum i*pse* fécerit?
10. Recogitábo tíbi ómnes ánnos **méos**, * in amaritúdine áni*mae* **méæ**.
11. Dómine, si sic vívitur et in tálibus víta spíritus *méi*, † corrípies me et vivifi**cá**bis me. * Ecce in páce amaritúdo méa a*ma*ríssima.
12. Tu autem eruísti ánimam méam **ut** non períret: * pro-jecísti post térgum túum ómnia pec*cá*ta **méa**.
13. Quia non inférnus con-fitébitur tíbi, neque mors lau-**dá**bit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lácum, veri-*tá*tem **túam**.
14. Vívens, vívens ípse con-fitébitur tíbi, sicut et égo **hó**die: * páter fíliis nótam fáciet veri-*tá*tem **túam**.
15. **Dómine**, sálvum **mé** fac. * et psálmos nóstros cantábimus cúnctis diébus vitæ nóstræ in *dó*mo **Dómini**.
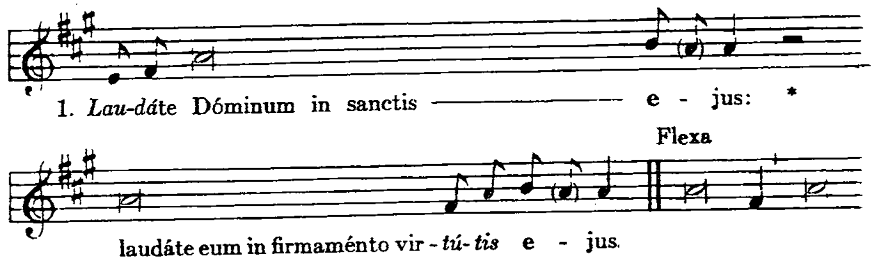
Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon

VIII. c.

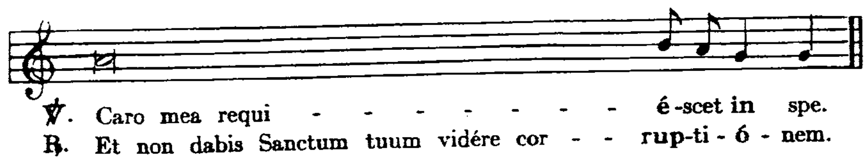

Psalm 150

2. Laudáte éum in virtútibus éjus: * laudáte éum secúndum multitúdinem magnitú*dinis* éjus.
3. Laudáte éum in sóno túbæ: * laudáte éum in psalté*rio, et* cíthara.
4. Laudáte éum in týmpano et chóro: * laudáte éum in chór*dis, et* órgano.
5. Laudáte éum in cýmbalis beneso*nántibus*: † laudáte éum in cýmbalis jubilatiónis: * ómnis spíritus *láudet* Dóminum.

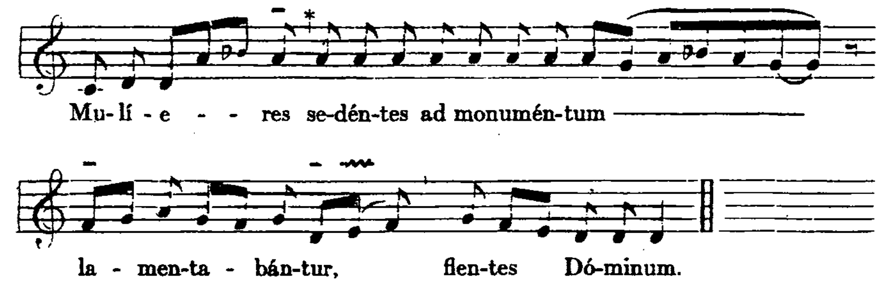
Repeat the V Antiphon.
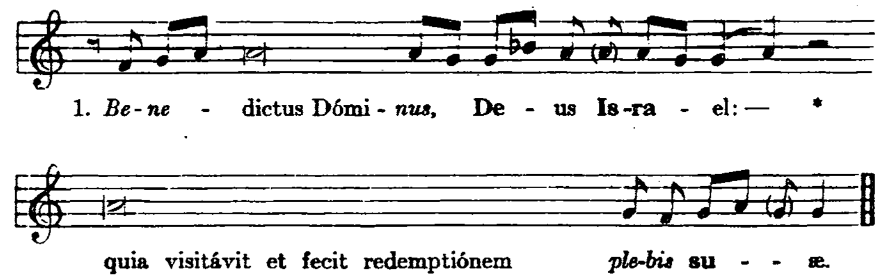

BENEDICTUS

Antiphon

1. g.

Cant. Zachariæ.

Canticle of Zachary, as on Holy Thursday, page 61.

Repeat the Antiphon as above.

"Christus Factus Est" *as on Holy Thursday, with addition of the second and third sections, page* 62.

"Pater Noster," "Miserere" *and* "Respice" *as on Holy Thursday, page* 63.

The Blessing of the New Fire

The Altars are covered with a linen cloth, but the candles are not lighted until the beginning of the Mass. Outside of the Church, fire is struck from a flint and coals are lighted with this fire. The Priest, attended by the Ministers with cross, holy water and incense, proceeds to bless the new fire in front of the Church door, or else in the vestibule, saying:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

DEUS, qui per Fílium tuum, angulárem scílicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti: prodúctum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti ✠ fica: et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cæléstibus desidériis inflammári; ut ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertíngere. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus

DOMINE Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne ✠ dic hoc lumen, quod a te sanctificátum, atque benedíctum est, qui illumínasti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: et sicut illumínasti Móysen exeúntem de Ægýpto, ita illúmines corda, et sensus nostros; ut ad vitam, et lucem ætérnam perveníre mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
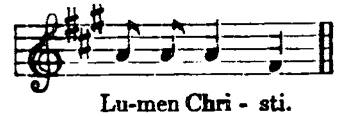
Orémus

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Fílii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti, cooperári dignéris; et ádjuva nos contra ignita tela inimíci, et illústra grátia cælésti: Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu Sancto, Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
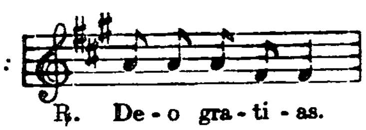
He blesses the five grains of incense that are to be put on the Paschal Candle, saying:

VENIAT, quǽsumus, omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene ✠ dictiónis infúsio: et hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde; ut non solum sacrifícium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquid fúerit deportátum, expúlsa diabólicæ fraudis nequítia, virtus tuæ majestátis assístat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Whilst he blesses the grains of incense, an Acolyte puts some of the burning coals in the thurible and the Priest puts in incense, blessing it with the usual formula. Then he sprinkles three times with holy water the grains of incense and the fire, saying the "Asperges me." *He then incenses three times the grains of incense. In the meantime, the Deacon puts on a white dalmatic and takes the rod with three tapers fixed on the top. The procession then is formed in the following order: First the censer bearer with an Acolyte carrying the grains of incense; the Subdeacon follows with the cross and the clergy; then the Deacon, carrying the rod, accompanied by an Acolyte, with a candle lighted from the new fire; and last of all, the Celebrant. When the Deacon crosses the door sill of the Church, the Acolyte lights one of the tapers of the rod; the Deacon kneels (as do all, except the Subdeacon), and sings:*

Choir answers:

A second taper is lighted when the Deacon reaches the middle of the aisle and the third when he arrives before the altar. Each time the Deacon kneels and sings in a higher tone of voice, "Lumen Christi." *The Priest then goes to the Epistle side of the altar; while the Deacon, relieved of the rod and given the Mass book, asks the blessing of the Priest, as for the Gospel, the Priest answering:*
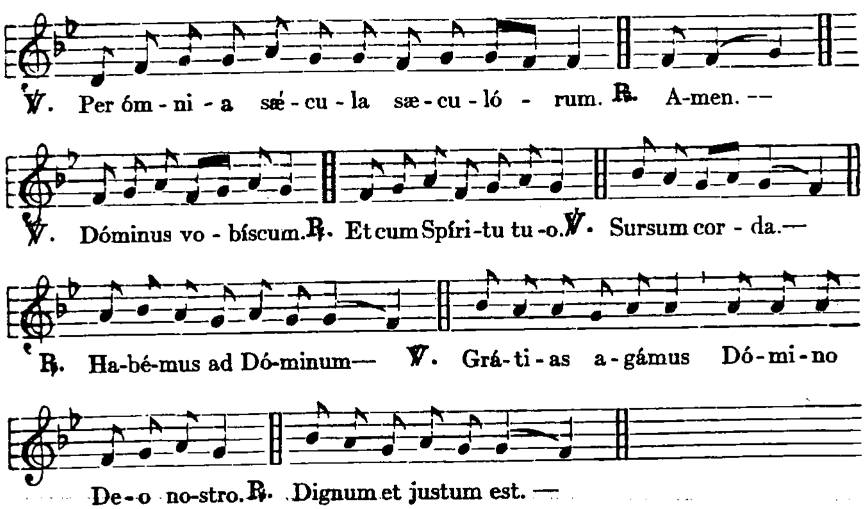
DÓMINUS sit in corde tuo, et in lábiis tuis: ut digne, et competénter annúnties suum paschále præcónium: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

The Deacon then goes to the stand, prepared on the Gospel side, incenses the book as for the Gospel and, while all stand, sings the hymn:

EXÚLTET jam angélica turba cœlórum: exúltent divína mystéria: et pro tanti Regis victória, tuba ínsonet salutáris. Gáu-

deat et tellus tantis irradiáta fulgóribus: et ætérni Regis splendóre illustráta, totíus orbis se séntiat amisísse calíginem. Lætétur et mater Ecclésia, tanti lúminis adornáta fulgóribus: et magnis populórum vócibus hæc aula resúltet. Quaprópter adstántes vos, fratres caríssimi, ad tam miram hujus sancti lúminis claritátem, una mecum, quæso, Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte. Ut qui me non meis méritis intra Levitárum númerum dignátus est aggregáre: lúminis sui claritátem infúndens, Cérei hujus laudem implére perfíciat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Then he sings on the ferial tune of the Preface.

VERE dignum et justum est, invisíbilem Deum Patrem omnipoténtem, Filiúmque ejus unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis afféctu, et vocis ministério personáre. Qui pro nobis ætérno Patri, Adæ débitum solvit: et véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérsit. Hæc sunt enim festa paschália, in quibus verus ille Agnus occíditur, cujus sánguine postes fidélium consecrántur. Hæc nox est, in qua primum patres nostros fílios Israel edúctos de Ægýpto, mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti. Hæc ígitur nox est, quæ peccatórum

ténebras, colúmnæ illuminatióne purgávit. Hæc nox est, quæ hódie per univérsum mundum, in Christo credéntes, a vítiis sǽculi et calígine peccatórum segregátos, reddit grátiæ, sóciat sanctitáti. Hæc nox est, in qua destrúctis vínculis mortis, Christus ab ínferis victor ascéndit. Nihil enim nobis nasci prófuit, nisi rédimi profuísset. O mira circa nos tuæ pietátis dignátio! O inæstimábilis diléctio caritátis: ut servum redímeres, Fílium tradidísti! O certe necessárium Adæ peccátum, quod Christi morte delétum est! O felix culpa, quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem! O vere beáta nox, quæ sola méruit scire tempus et horam, in qua Christus ab ínferis resurréxit! Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminábitur: et nox illuminátio mea in delíciis meis. Hujus ígitur sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat: et reddit innocéntiam lapsis, et mœstis lætítiam. Fugat ódia, concórdiam parat, et curvat impéria.

Here he puts the five grains of incense on the Paschal Candle, in the form of a cross, as follows:

1
4 2 5
3

IN hujus ígitur noctis grátia, súscipe, sancte Pater, incénsi hujus sacrifícium vespertínum: quod tibi in hac Cérei oblatióne solémni, per ministrórum manus, de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia. Sed jam colúmnæ hujus præcónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

The Deacon lights the Paschal candle with one of the tapers of the rod

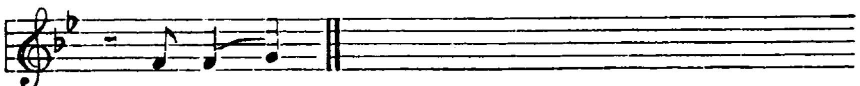
QUI licet sit divísus in partes, mutuáti tamen lúminis detriménta non novit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in substántiam pretiósæ hujus lámpadis, apis mater edúxit.

Here all the lamps of the Church are lighted.

O VERE beáta nox, quæ exspoliávit Ægýptios, ditávit Hebræos! Nox, in qua terrénis cœléstia, humánis divína jungúntur. Orámus ergo te, Dómine: ut Céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus, ad noctis hujus calíginem destruéndam, indefíciens persevéret. Et in odórem suavitátis accéptus, supérnis lumináribus misceátur. Flammas ejus lúcifer matutínus invéniat. Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum. Ille, qui regréssus ab ínferis,

humáno géneri serénus illúxit. Precámur ergo te, Dómine: ut nos fámulos tuos, omnémque clerum, et devotíssimum pópulum: una cum beatíssimo Papa nostro N ***et Antístite nostro N ***quiéte témporum concéssa, in his paschálibus gáudiis, assídua protectióne, régere, gubernáre, et conserváre dignéris. Réspice étiam ad devotíssimum Imperatórem nostrum N ***cujus tu, Deus, desidérii vota prænóscens, ineffábili pietátis et misericórdiæ tuæ múnere, tranquíllum perpétuæ pacis accómmoda: et cœléstem victóriam cum omni pópulo suo. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum.

The Choir answers:

The Deacon puts on again the purple vestments and resumes his place by the Priest. The Celebrant lays aside the cope to put on the purple maniple and chasuble and reads the prophecies while the same are sung at a proper place.

THE SINGING OF THE PROPHECIES
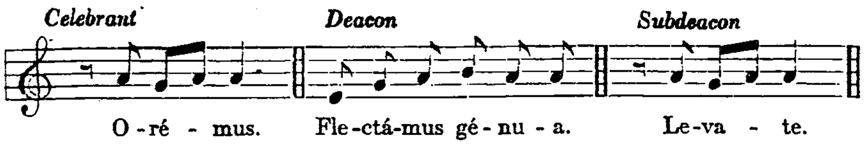
First Prophecy

IN princípio creávit Deus cælum, et ter*ram*. Terra autem erat inánis, et vácua, et ténebræ erant super fáciem abýssi: et Spíritus Dei ferebátur super a*quas*. Dixítque Deus: Fi*at lux*. Et facta est *lux*. Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divísit lucem a tê*nebris*. Appellavítque lucem Diem, et ténebras No*ctem:* factúmque est véspere, et mane, dies u*nus*. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab a*quis*. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmamén*tum*. Et factum est *ita*. Vocavítque Deus firmaméntum Cæ*lum:* et factum est véspere, et mane, dies secún*dus*. Dixit vero Deus: Congregéntur

aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appáreat á*rida*. Et factum est *ita*. Et, vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Má*ria*. Et vidit Deus quod esset bo*num*. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super ter*ram*. Et factum est *ita*. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem s*uam*. Et vidit Deus quod esset bo*num*. Et factum est véspere, et mane, dies tér*tius*. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem, ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et an*nos:* ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent ter*ram*. Et factum est *ita*. Fecítque Deus duo luminária ma*gna:* lumináre majus, ut præésset dié*i:* et lumináre minus, ut præésset nocti: et stel*las*. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et divíderent lucem, ac tê*nebras*. Et vidit Deus quod esset bo*num*. Et factum est véspere, et mane, dies quar*tus*. Dixit etiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæ*li*. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus su*um*. Et vidit Deus quod esset bo*num*. Benedixítque eis, dicens: Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super ter*ram*. Et factum est véspere, et mane, dies quin*tus*. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere su*o:* juménta et reptília, et béstias terræ secúndum spécies su*as*. Factúmque est *ita*. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere s*uo*. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem, et similitúdinem no*stram:* et præsit píscibus maris, et volatílibus cæli, et béstiis, universǽque terræ, omníque réptili, quod movétur in ter*ra*. Et creávit Deus hóminem ad imáginem su*am:* ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit e*os*. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris, et volatílibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super ter*ram*. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in es*cam:* et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæli, et univérsis,

quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescén*dum*. Et factum est *ita*. Vidítque Deus cuncta, quæ fécerat: et erant valde bo*na*. Et factum est véspere, et mane dies sex*tus*. Igitur perfécti sunt cæli, et terra, et omnis ornátus eó*rum*. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat.

"Deo gratias" *is not said.*

Oration

DEUS, qui mirabíliter creásti hóminem, et mirabílius redemísti: da nobis, quæsumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratióne persístere; ut mereámur ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum.

Second Prophecy

Gen., 5; 6; 7 et 8

NOË vero cum quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham, et Ja*pheth*. Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram, et fílias procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum, quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elé*gerant*. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro *est:* erúntque dies illíus centum vigínti annó*rum*. Gigántes autem erant super terram in diébus il*lis*. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illǽque genuérunt, isti sunt poténtes a sǽculo viri famó*si*. Videns autem Deus, quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum, quod hóminem fecísset in ter*ra*. Et tactus dolóre cordis intrínsecus: Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæ*li:* pœ́nitet enim me fecísse e*os*. Noë vero invénit grátiam coram Dó*mino*. Hæ sunt generatiónes No*ë:* Noë vir

justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulá*vit*. Et génuit tres fílios, Sem, Cham, et Ja*pheth*. Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitá*te*. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noë: Finis univérsæ carnis venit coram *me:* repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum ter*ra*. Fac tibi arcam de lignis lævigá*tis:* mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrín*secus*. Et sic fácies e*am:* Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illí*us*. Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitátem e*jus:* óstium autem arcæ pones ex láte*re:* deórsum cœnácula, et trístega facies in e*a*. Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram, ut interfíciam omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cæ*lum*. Univérsa quæ in terra sunt, consumén*tur*. Ponámque fœdus meum te*cum:* et ingrediéris arcam tu, et fílii tui, uxor tua, et uxóres filiórum tuórum te*cum*. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant te*cum:* masculíni sexus, et femini*ni*. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in génere suo, et ex omni réptili terræ secúndum genus su*um:* bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint ví*vere*. Tolles ígitur tecum ex ómnibus escis, quæ mandi possunt, et comportábis apud *te:* et erunt tam tibi, quam illis in ci*bum*. Fecit ígitur Noë ómnia, quæ præcéperat illi De*us*. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquæ inundavérunt super ter*ram*. Rupti sunt omnes fontes abýssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ *sunt:* et facta est plúvia super terram quadragínta diébus, et quadragínta nó*ctibus*. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë, et Sem, et Cham, et Japheth, fílii ejus, uxor illíus, et tres uxóres filiórum ejus cum eis in ar*cam:* ipsi, et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne, quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus su*um*. Porro arca ferebátur super a*quas*. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram: opertíque sunt omnes montes excélsi sub univérso cæ*lo*. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operú*erat*. Consúmptaque est omnis caro, quæ movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium, quæ reptant super ter*ram*. Remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in ar*ca*. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquagínta dié*bus*. Recordátus autem Deus Noë, cunctorúmque animántium, et

ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt *aquae*. Et clausi sunt fontes abýssi, et cataráctæ cæli: et prohíbitæ sunt plúviæ de *cælo*. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes, et redeúntes: et cœpérunt mínui post centum quinquagínta *dies*. Cumque transísset quadragínta dies, apériens Noë fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super *terram*. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem *terrae*. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in *arcam:* aquæ enim erant super univérsam *terram:* extendítque manum, et apprehénsam íntulit in *arcam*. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursus dimísit colúmbam ex *arca*. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore *suo*. Intelléxit ergo Noë, quod cessássent aquæ super *terram*. Exspectavítque nihilóminus septem álios *dies:* et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad *eum*. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu, et uxor tua, fílii tui, et uxóres filiórum tuórum *tecum*. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quam in béstiis, et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super *terram:* créscite, et multiplicámini super *eam*. Egréssus est ergo Noë, et fílii ejus, uxor illíus, et uxóres filiórum ejus cum *eo*. Sed et ómnia animántia juménta, et reptília, quæ reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de *arca*. Ædificávit autem Noë altáre *Dómino:* et tollens de cunctis pecóribus, et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super *altáre*. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte. *as above.*

Oration

DEUS, incommutábilis virtus, et lumen ætérnum: réspice propítius ad totíus Ecclésiæ tuæ mirábile sacraméntum, et opus salútis humánæ, perpétuæ dispositiónis efféctu tranquíllius operáre; totúsque mundus experiátur et vídeat, dejécta érigi, inveteráta renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére princípium: Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Third Prophecy

Gen., 22, 1-19

IN diébus *illis:* Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, *Abraham*. At ille respóndit: Ad*sum*. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visió*nis:* atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero *tibi*. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum su*um:* ducens secum duos júvenes, et Isaac fílium *suum*. Cumque concidísset ligna in holocáustum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei *Deus*. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum pro*cul:* dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum *ásino:* ego, et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad *vos*. Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac fílium *suum:* ipse vero portábat in mánibus ignem, et glá*dium*. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pa*ter mi*. At ille respóndit: *Quid* vis, *fili?* Ecce, inquit, ignis, et ligna: *ubi est víctima holo-cáusti?* Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocáusti, *fili mi*. Pergébant ergo pári*ter:* et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósu*it:* cumque alligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altáre super struem lign*órum*. Extendítque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret fílium *suum*. Et ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens: Abraham, *Abraham*. Qui respóndit: Ad*sum*. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quid*quam:* nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito fílio tuo prop*ter me*. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro *fílio*. Appellávitque nomen loci illíus, Dóminus *videt*. Unde usque hódie dícitur: In monte Dóminus vid*ébit*. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dómi*nus:* quia fecísti hanc rem, et non pepercísti fílio tuo unigénito propter *me:* benedícam tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et velut arénam, quæ est in líttore ma*ris:* possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obedísti voci me*ae*. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte. *as above.*

Oration

DEUS, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuæ fílios diffúsa adoptiónis grátia multíplicas: et per paschále sacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem; da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis introíre. Per Dóminum.

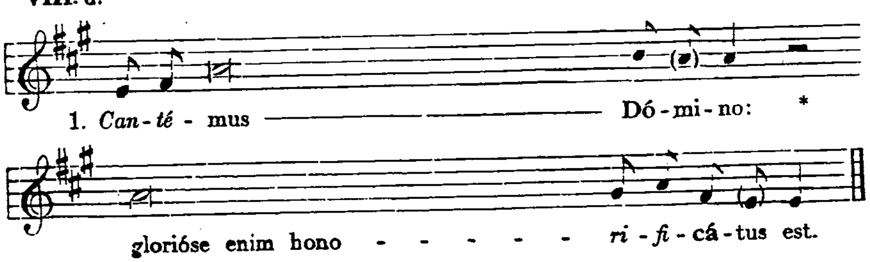
Fourth Prophecy

***Exodi*, 14, 24-31 *et* 15, 1**

IN diébus il*lis:* Factum est in vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis, et nubis, interfécit exércitum eó*rum:* et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profún*dum.* Dixérunt ergo Ægýptii: Fugiámus Israélem: Dóminus enim pugnat pro eis con*tra nos.* Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus, et équites eó*rum.* Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem lo*cum:* fugientibúsque Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúc*tibus.* Reversǽque sunt aquæ, et operuérunt currus, et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex e*is.* Fílii autem Israël perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris: liberavítque Dóminus in die illa Israël de manu Ægyptió*rum.* Et vidérunt Ægýptios mórtuos super littus maris, et magnam, quam exercúerat Dóminus contra e*os:* timuítque pópulus Dóminum, et crediderunt Dómino, et Móysi servo e*jus.* Tunc cécinit Móyses, et fílii Israël carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Tract

VIII. G.

2. Equum et ascensórem projécit in **mare:** * **adjútor et protéctor factus est mihi** ***in sa-*** **lútem.**

3. Hic Deus meus et honorábo **eum:** * Deus patris mei et **exal*tábo* eum.**

4. **Dóminus cónterens bella:** * **Dóminus no*men est* illi.**

Orémus. **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.*as above.***

Oration

DEUS, cujus antíqua mirácula étiam nostris sǽculis coruscáre sentímus: dum quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptíaca liberándo, déxteræ tuæ poténtia contulísti, id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ fílios, et in Israëlíticam dignitátem, totíus mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Fifth Prophecy

***Isai.*, 54, 17 *et* 55, 1-11**

HÆC est heréditas servórum Dómi*ni:* et justítia eórum apud me, dicit **Dó*minus.*** Omnes sitiéntes veníte ad a*quas:* et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédi*te:* veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne, vinum, et *lac.* Quare appénditis argéntum non in pánibus, *et labórem vestrum non in saturitáte?* Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima ves*tra.* Inclináte aurem vestram, et veníte ad *me:* audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidé*les.* Ecce testem pópulis dedi eum, ducem, ac præceptórem gén*tibus.* Ecce gentem, quam nesciébas, vocá*bis:* et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israël, quia glorificá*vit te.* Quǽrite Dóminum, dum inveníri po*test:* invocáte eum, dum pro*pe est.* Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscén*dum.* Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes ves*trae:* neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit **Dó*minus.*** Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus ves*tris.* Et quómodo descéndit imber, et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed

inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti; sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcúmque vólui, et prosperábitur in his ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.*as above.*

Oration

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, multíplica in honórem nóminis tui, quod patrum fídei spopondísti: et promissiónis fílios sacra adoptióne diláta; ut, quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum.

Sixth Prophecy

***Baruch*, 3, 9-38**

AUDI Israël mandáta vitae: áuribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israël, *quod in terra inimicórum* es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiae. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi sit longitúrnitas vitæ, et victus, ubi sit lumen oculórum, et pax. *Quis invénit locum* ejus? *et quis intrávit in thesáuros* ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui dominántur super béstias, *quae sunt super terram*? qui in ávibus cæli ludunt, qui argéntum thesaurízant, et aurum, in quo confídunt hómines, *et non est finis acquisitiónis* eórum? qui argéntum fábricant, et sollíciti sunt, *nec est invéntio óperum* illórum? Extermináti sunt, et ad ínferos descendérunt, et álii loco eórum surrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplínæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque fílii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audíta in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquírunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ, et Theman, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ, et intelligéntiae: viam áutem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israël, quam magna est domus

Dei, et ingens locus possessiónis éjus! Magnus est, et non habet finem: excélsus, et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplínæ invenérunt: proptérea periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in cælum, et accépit eam, *et edúxit eam de* nubibus? Quis transfretávit mare, *et invénit illam? et áttulit illam super aurum* eléctum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquírat sémitas ejus: sed qui scit univérsa, novit eam, et adinvénit eam prudéntia sua: qui præparávit terram in ætérno témpore, et replévit eam pecúdibus, et quadrupédibus: qui emíttit lumen, et vadit: et vocávit illud, et obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, et lætátæ sunt: vocátæ sunt, et dixérunt: Adsumus: et luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, et trádidit illam Jacob púero suo, et Israël dilécto suo. Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte. *as above.*

Oration

DEUS, qui Ecclésiam tuam semper géntium vocatióne multíplicas: concéde propítius; ut, quos aqua baptísmatis ábluis, contínua protectióne tueáris. Per Dóminum.

Seventh Prophecy

***Ezech.*, 37, 1-14**

IN diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíritu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi, siccáque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, *putásne vivent* ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Ossa árida audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicut

præcéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, et ecce commótio: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant. Et prophetávi sicut præcéperat mihi: et ingréssus est in ea spíritus, et vixérunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univérsa, domus Israël est: ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlchris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israel. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlchra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte. *as above.*

Oration

DEUS, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum, utriúsque testaménti páginis ínstruis: da nobis intellígere misericórdiam tuam; ut ex perceptióne præséntium múnerum, firma sit exspectátio futurórum. Per Dóminum.
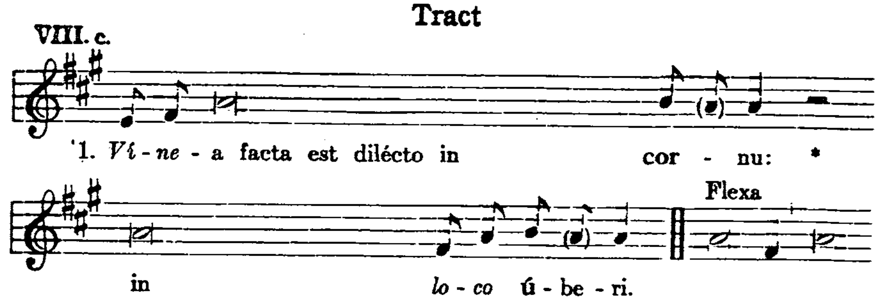
Eighth Prophecy

Isaiae, 4, 1-6

APPREHENDENT septem mulíeres virum unum in die illa dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judícii, et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum

montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem, et absconsiónem a túrbine et a plúvia.

Tract

2. Et macériam circúmdedit et circúmfódit: † et plantávit víneam Sorec: * et ædificávit turrim in médio ejus.

3. Et tórcular fodit in ea: * vínea enim Dómini Sábaoth, domus Israël est.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte. *as above.*

Oration

DEUS, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ fíliis, sanctórum prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuæ, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitum esse cultórem: tríbue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur, et ségetum; ut, spinárum, et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge fœcúndi. Per Dóminum.

Ninth Prophecy

Exodi, 12, 1-11

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israël, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ

suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anniculus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superliminaribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus, et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte. *as above.*

Oration

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intélligant redémpti tui, non fuísse excelléntius quod inítio factus est mundus, quam quod in fine sæculórum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum.

Tenth Prophecy

***Jonæ*, 3, 1-10**

IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et prædica in ea prædicatiónem, quam ego lóquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi uníus: et clamávit, et dixit: Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum: et prædicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis, et príncipum ejus, dicens: Hómines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine,

et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur, et ignóscat Deus: et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pópulo suo, Dóminus Deus noster.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte. *as above.*

Oration

DEUS, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da nobis, et velle, et posse quæ prǽcipis; ut pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum.

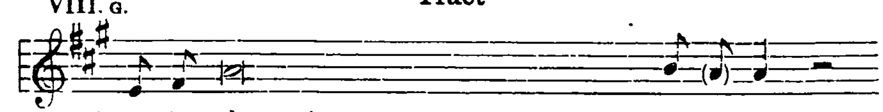
Eleventh Prophecy

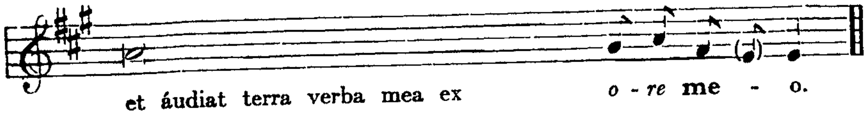
***Deut.* 31, 22-30**

IN diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuit fílios Israël. Præcepítque Dóminus Jósue fílio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introdúces fílios Israël in terram, quam pollícitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: præcépit Levítis, qui portábant arcam fóederis Dómini, dicens: Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fóederis Dómini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me, et ingrediénte vobíscum, semper contentióse egístis contra Dóminum: *quanto magis cum mórtuus* fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cælum, et terram. Novi enim quod post mortem meam iníque agétis, et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occúrrent vobis mala in extrémo témpore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israël, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

Tract

VIII. G.

2. Exspectétur sicut plúvia elóquium **meum**: * et descéndant sicut ros *verba* **mea**.

3. Sicut imber super gramen, et sicut nix super **foenum**:* quia nomen Dómini *invo***cábo**.

4. Date magnitúdinem Deo nostro: * Deus, vera ópera ejus, et omnes viae *ejus ju***dícia**.

5. Deus fidélis, in quo non est iníquitas: * justus, et *sanctus* **Dó**minus.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte. *as above.*

Oration

DEUS, celsitúdo humílium, et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fíeret étiam nostra diréctio: éxcita in omnem justificatárum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lætítiam, mitigándo terrórem; ut ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum.

Twelfth Prophecy

***Dan.*, 3, 1-24**

IN diébus il*lis:* Nabuchodónosor rex fecit státuam áuream, altitúdine cubitórum sexagínta, latitúdine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura provínciæ Baby**ló***nis*. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et præféctos, omnésque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor *rex*. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univérsi, príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor *rex*. Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex, et præco clamábat valénter: Vobis dícitur pópulis, tríbubus, et lin*guis:* In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, et fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam áuream, quam constítuit

Nabuchodónosor *rex*. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis **ardén***tis*. Post hæc ígitur statim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus, et linguæ adoravérunt státuam áuream, quam constitúerat Nabuchodónosor *rex*. Statímque in ipso témpore accedéntes viri Chaldæi accusavérunt Judæos, dixéruntque Nabuchodónosor regi: Rex in ætérnum *vive:* tu rex posuísti decrétum, ut omnis homo, qui audíerit sónitum tubæ, fístulæ, et cítharæ, sambúcæ et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, prostérnat se, et adóret státuam áure*am:* si quis autem non prócidens adoráverit, mittátur in fornácem ignis **ardén***tis*. Sunt ergo viri Judáei, quos constituísti super ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach, et Abdéna*go:* viri isti contempsérunt, rex, decrétum tu*um:* deos tuos non colunt, et státuam áuream, quam erexísti, non **adó***rant*. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira præcépit ut adduceréntur Sidrach, Misach, et Abdénago: qui conféstim addúcti sunt in conspéctu re*gis*. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constítui, *non adorá*tis? Nunc ergo si estis paráti, quácumque hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, omnísque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam quam fe*ci:* quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis; et quis est Deus, *qui erípiet vos de ma*NU *mea*? Respondéntes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére *tibi*. Ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liber**á***re*. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam áuream, quam erexísti, non ador**á***mus*. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcépit, ut succenderétur fornax séptuplum, quam succéndi consu**é***verat*. Et viris fortíssimis de exércitu suo jussit, ut ligátis pédibus Sidrach, Misach, et Abdénago, mittérent eos in fornácem ignis **ardén***tis*. Et conféstim viri illi vincti, cum braccis suis, et tiáris, et calceaméntis, et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardén*tis:* nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat ni*mis*. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfécit flamma *ignis*. Viri autem hi

tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

"Flectámus génua" *is not said.*

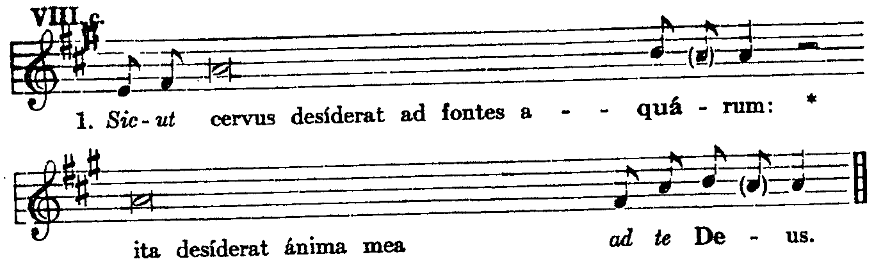
Orémus. *Oration.*

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, spes única mundi, qui prophetárum tuórum præcónio, præséntium témporum declarásti mystéria: auge pópuli tui vota placátus; quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet increménta virtútum. Per Dóminum.

The Blessing of the Baptismal Font

If the Church or Chapel has no baptismal font, the blessing is omitted and the Litany of Saints is sung immediately after the Prophecies. Where there is a font, the Priest, with his Ministers and the Clergy, goes in procession to the font, whilst the Choir sings the following:

Tract

2. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: * quando véniam et apparébo ante fáciem *Dei* mei?

3. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte; * dum dícitur mihi per síngulos dies: Ubi est *Deus* tuus.

Before blessing the font, the Priest says,

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui sicut cervus, aquárum tuárum

éxpetit fontem: et concéde propítius; ut fídei ipsíus sitis, baptísmatis mystério ánimam, corpúsque sanctíficet. Per Dóminum. ℟. Amen.

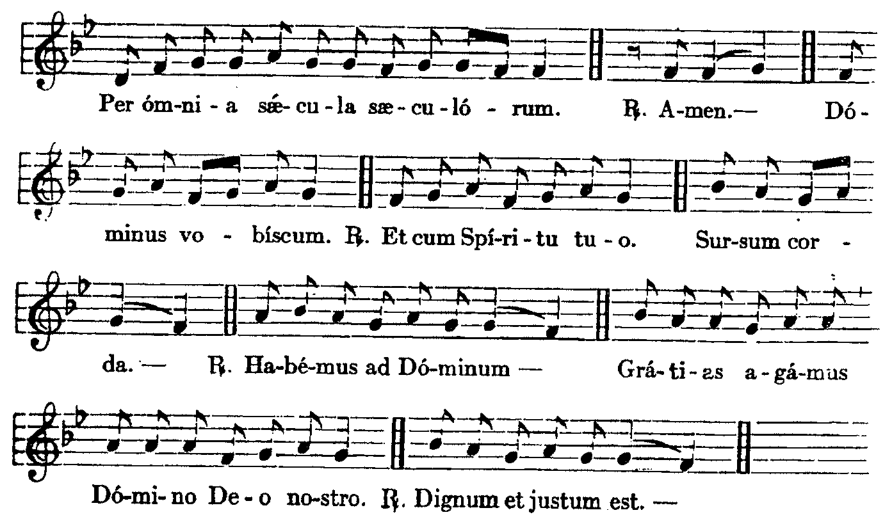
He then proceeds to bless it, saying:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte; ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur effectu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

He sings the Preface on the ferial tone.

VERE dignum, et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui invisíbili poténtia, sacramentórum tuórum mirabíliter operáris efféctum: Et licet nos tantis mystériis exequéndis simus indígni: Tu tamen grátiæ tuæ dona non déserens, étiam ad nostras preces, aures tuæ pietátis inclínas.

Deus, cujus Spíritus super aquas, inter ipsa mundi primórdia, ferebátur: ut jam tunc virtútem sanctificatiónis aquárum natúra concíperet. Deus, qui nocéntis mundi crímina per aquas ábluens, regeneratiónis spéciem in ipsa dilúvii effusióne signásti: ut uníus ejusdémque eleménti mystério, et finis esset vítiis, et orígo virtútibus. Réspice, Dómine, in fáciem Ecclésiæ tuæ, et multíplica in ea regeneratiónes tuas, qui grátiæ tuæ affluéntis ímpetu lætíficas civitátem tuam: fontémque baptísmatis áperis toto orbe terrárum géntibus innovándis; ut tuæ majestátis império, sumat Unigéniti tui grátiam de Spíritu sancto.

Here the Priest divides the water in the form of a cross, with his hand extended.

QUI hanc aquam regenerándis homínibus præparátam, arcána sui núminis admixtióne fœcúndet: ut sanctificatióne concépta, ab immaculáto divíni fontis útero, in novam renáta creatúram, progénies cœléstis emérgat: Et quos aut sexus in córpore, aut ætas discérnit in témpore, omnes in unam páriat grátia mater infántiam. Procul ergo hinc, jubénte te, Dómine, omnis spíritus immúndus abscédat: procul tota nequítia diabólicæ fraudis absístat. Nihil hic loci hábeat contráriæ virtútis admíxtio: non insidiándo circúmvolet: non laténdo subrépat: non inficiéndo corrúmpat.

The Priest touches the water with his hand.

SIT hæc sancta, et ínnocens creatúra, líbera ab omni impugnatóris incúrsu, et totíus nequítiæ purgáta discéssu. Sit fons vivus, aqua regénerans, unda puríficans: ut omnes hoc lavácro salutífero diluéndi, operánte in eis Spíritu sancto, perféctæ purgatiónis indulgéntiam consequántur.

He makes the sign of the cross over the Font three times, saying:

UNDE benedíco te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te in princípio, verbo separávit ab árida: cujus Spíritus super te ferebátur.

He divides the water with his hand, and throws some of it out towards the four parts of the world, saying:

QUI te de paradísi fonte manáre fecit, et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépit. Qui te in desérto amáram, suavitáte índita, fecit esse potábilem, et sitiénti pópulo de petra prodúxit. Be✠nedíco te et per Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum. Qui pédibus super te ambulávit: et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est. Qui te una cum sánguine de látere suo prodúxit: et discípulis suis jussit, ut credéntes baptizaréntur in te, dicens: Ite, docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti.

The Priest then sings the following on the tune of the Epistle.

HÆC nobis præcépta servántibus, tu Deus omnípotens, clemens adésto: tu benígnus aspíra.

He breathes upon the water three times, in the form of a cross, saying:

TU has simplices aquas tuo ore benedícito: ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

He sinks the Paschal Candle into the water three different times, and, resuming the tune of the Preface, sings, three times, raising his voice each time:

DESCÉNDAT in hanc plenitúdinem fontis, virtus Spíritus sancti.

Then, breathing three times upon the water, he sings:

TOTAMQUE hujus aquæ substántiam regenerándi fœcúndet efféctu.

Here the Paschal Candle is taken out of the water and the Priest sings:

HIC ómnium peccatórum máculæ deleántur: hic natúra ad imáginem tuam cóndita, et ad honórem sui reformáta princípii, cunctis vetustátis squalóribus emundétur: ut omnis homo sacraméntum hoc regeneratiónis ingréssus, in veræ innocéntiæ novam infántiam renascátur.

In a speaking tone of voice he says:

PER Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

The faithful are then sprinkled with holy water, while some of it is set aside for distribution among the people.

The Priest pours some oil of the Catechumens into the water, in the form of a cross, saying:

SANCTIFICÉTUR, et fœcundétur fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

In the same manner, he pours holy Chrism, saying:

INFÚSIO Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

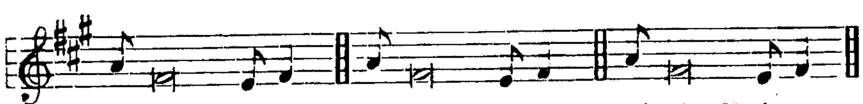
Lastly, he pours Oil and Chrism, both together, saying:

COMMÍXTIO Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiónis, et aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

He then mingles the water with the Oil, which he spreads all over the font. If there are any persons to be baptized, they may be baptized.

Priest and Ministers return to the altar to lie prostrate on the floor, while all kneel and the Choir, divided into two sections, sing the Litany of Saints, the second section repeating the invocation sung by the first, as follows:
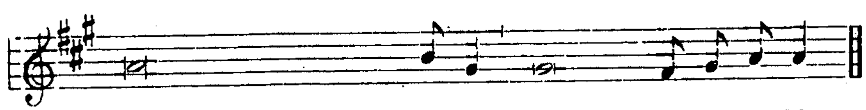
Litany of Saints

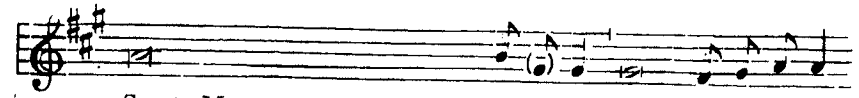
Ký - rie, elé - i - son. ij Chri-ste, elé - i - son. ij Ký - rie, elé - i - son. ij

Chri-ste, au - di nos. ij Christe,ex- áu - di nos. ij

Pater de cœlis —— De - *us*, mise - *ré* - re no - bis. ij
Fili, Redémptor mundi, De - *us*, mise - *ré* - re no - bis. ij
Spíritus Sancte, De - *us*, mise - *ré* - re no - bis. ij
Sancta Trínitas, unus De - *us*, mise - *ré* - re no - bis. ij
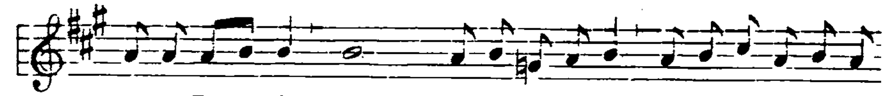

Sancta Ma - - - - - - rí - *a*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancta Dei —— Gé- *ni-trix*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancta Virgo —— Vír-*gi-num*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte —— Mí-*chael*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte —— Gá-*bri - el*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte —— Rá-*pha-el*, o - *ra* pro no-bis. ij
Omnes Sancti Angeli et Ar - chán*ge - li*, orá - *te* pro no-bis. ij
Omnes Sancti beatórum Spirítuum ór - *di-nes*, orá - *te* pro no-bis. ij
Sancte Joánnes Bap - - - tí - *sta*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte —— Jo - *seph*, o - *ra* pro no-bis. ij
Omnes Sancti Patriárchæ et Pro- phé - *tæ*, orá - *te* pro no-bis. ij
Sancte —— Pe - *tre*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte —— Pau - *le*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte An - - - - - - dré - *a*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte Jo - - - - - - án - *nes*, o - *ra* pro no-bis. ij
Omnes Sancti Apóstoli et Evange - lí - *stæ*, orá - *te* pro no-bis. ij
Omnes Sancti Discípuli —— Dó-*mi - ni*, orá - *te* pro no-bis. ij
Sancte —— Stépha- *ne*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte Lau - - - - - - rén - *ti*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte Vin - - - - - - cén - *ti*, o - *ra* pro no-bis. ij
Omnes Sancti —— Már-*ty - res*, orá - *te* pro no-bis. ij
Sancte Sil - - - - - - vé - *ster*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte Gre - - - - - - gó - *ri*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte Augu - - - - - - stí - *ne*, o - *ra* pro no-bis. ij
Omnes Sancti Pontífices et Confes-só - *res*, orá - *te* pro no-bis. ij
Omnes Sancti Do - - - - ctó - *res*, orá - *te* pro no-bis. ij
Sancte An - - - - - - tó - *ni*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte Bene - - - - - - dí - *cte*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte Do - - - - - - mí - *ni - ce*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancte Fran - - - - - - cí - *sce*, o - *ra* pro no-bis. ij
Omnes Sancti Sacerdótes et Le - ví - *tæ*, orá - *te* pro no-bis. ij
Omnes Sancti Mónachi et Ere - mí - *tæ*, orá - *te* pro no-bis. ij
Sancta María Magda - - - lé - *na*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancta —— A - *gnes*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancta Cæ - - - - - - cí - *li - a*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancta —— A - *ga-tha*, o - *ra* pro no-bis. ij
Sancta Ana - - - - - - stá - *si - a*, o - *ra* pro no-bis. ij
Omnes Sanctæ Vírgines et —— Ví - *du - æ*, orá - *te* pro no-bis. ij
Omnes Sancti et Sanctæ —— De - *i*, intercédi*te* pro no-bis. ij

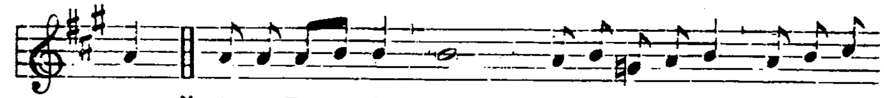
Propí - - - - - - - *ti - us* e - *sto,* parce no-bis, Dómi-ne. . ij
Propí - - - - - - - *ti - us* e - *sto,* ex-áu-di nos, Dómi-ne. . ij
Ab ——————— *om-ni* **ma** - *lo,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. . ij
Ab om - - - - - - *ni pec-***cá** - *to,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. . ij
A mor - - - - - - *te per-***pé** *-tu - a,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. . ij
Per mystérium sanctæ incarnati-*ó-nis* **tu** - *æ,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. . ij
Per ad- - - - - - - *véntum* **tu** - *um,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. . ij
Per nativi - - - - - *tá-tem* **tu** - *am,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. . ij
Per baptísmum et sanctum jejú-*ni-um* **tu** - *um,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. . ij
Per crucem et passi - - - *ó-nem* **tu** - *am,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. . ij
Per mortem et sepul - - - *túram* **tu** - *am,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. . ij
Per sanctam resurrecti - - *ó-nem* **tu** - *am,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. ij
Per admirábilem ascensi - *ó-nem* **tu** - *am,* lí-be-ra nos, Dómi-ne. ij
Per advéntum Spíritus San - *cti Pa-***rá***-cli - ti,* lí-be ra nos, Dómi-ne. ij
In di - - - - - - - *e ju -***dí***-ci - i,* lí-be ra nos, Dómi-ne. ij

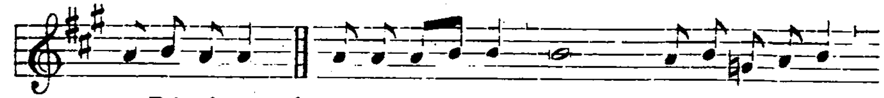
Pec - - - - - - - *ca-***tó** - *res,* te ro-gámus, audi nos. ij
Ut no - - - - - - - *bis* **par** - *cas,* te ro-gámus, audi nos. ij
Ut Ecclésiam tuam sanctam †]
[régere et conserváre — *di***gné** - *ris,* te ro-gámus, audi nos. ij
Ut Domnum Apostólicum et omnes]
[ecclesiásticos ordines † in sancta]
[religióne conserváre — *di***gné** - *ris,* te ro-gámus, audi nos. ij
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ]
[humiliáre ——— *di***gné** - *ris,* te ro-gámus, audi nos. ij
Ut régibus et princípibus christiánis]
[† pacem et veram concórdiam]
[donáre—— *di***gné** - *ris,* te ro-gámus, audi nos. ij
Ut nosmetípsos in tuo sancto]
[servítio † confortáre et conserváre *di***gné** - *ris,* te ro-gámus, audi nos. ij
Ut ómnibus benefactóribus nostris †]
[sempitérna bo-na — *re-***trí***-bu-as,* te ro-gámus, audi nos. ij
Ut fructus terræ dare et conserváre *di***gné** - *ris,* te ro-gámus, audi nos. ij
Ut ómnibus fidélibus defúnctis †]
[réquiem ætérnam donáre —— *di***gné** - *ris,* te ro-gámus, audi nos. ij
Ut nos exaudíre - - - - *di***gné** - *ris,* te ro-gámus, audi nos. ij
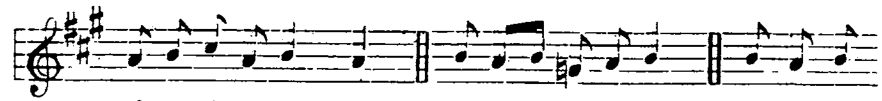

Agnus De - i, qui tollis pec-cá-ta mundi, parce no-bis, Dó-mi-

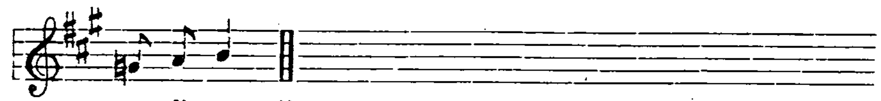
ne. ij Agnus De - i, qui tollis pec-cá-ta mun-di, ex-áu-di

nos, Dó-mi-ne. ij Agnus De - i, qui tollis pec-cá-ta mundi,

mi-se-ré-re no - bis. ij Christe, au-di nos. ij Christe, ex-

au - di nos. ij

Mass and Vespers

When the Choir sings "Peccatóres, te rogámus, audi nos," *the Celebrant and his Ministers, who had been lying prostrate on the floor before the altar during the singing of the Litany, arise and go to the sacristy to vest for the solemn celebration of the Mass. Candles are lighted on the altar, while the Choir continues the singing of the Litany, after which it immediately intones the solemn* "Kyrie eleison" *for Paschal time, as on page* 13* *of the Appendix. In the meantime, the officers proceed to the altar and the Priest begins the Mass in the accustomed manner. After the* "Kyrie," *he intones the* "Glória in Excélsis," *during which all the Church bells are rung, as on Holy Thursday. He then sings the following:*

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

DEUS, qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicæ Resurrectiónis *il*lústras: † consérva in nova famíliæ tuæ progénie adoptiónis spíritum, quem dedís*ti*; * ut, córpore et mente renováti, puram tibi exhíbeant servitútem. Per eúmdem Dóminum nostrum

Jesum Christum Fílium tu*um:* † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus *Sancti* Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum. ℞. Amen.
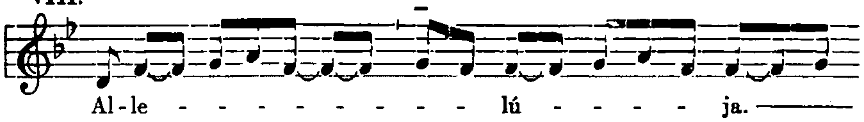
Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colosséncses

***Coloss.*, 3, 1-4**

FRATRES: Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

The Celebrant sings the "Alleluja" *three times, each time raising his voice The Choir repeats it as many times on the same tone as taken by the Priest.*

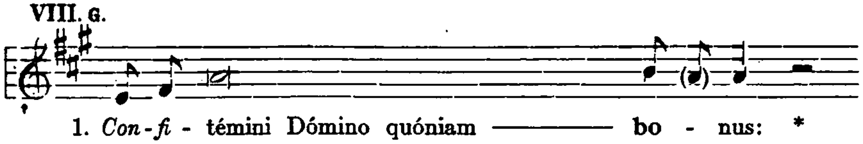
VIII.

Then the Choir sings:

VIII. G.

2. Laudáte Dóminum omnes gentes: * et collaudáte eum *omnes* pópuli.

3. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet *in* aetérnum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secún*dum* Matthæum

***Matth.*, 28, 1-7**

VESPERE autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidé*re* sepúlcrum. Et ecce terræmótus fa*ctus* est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum e*jus* sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt ve*lut* mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifíxus est, quǽritis: non est hic: surréxit enim, *si*cut dixit. Veníte, et vidéte locum ubi pósitus e*rat* Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis ejus, quia surréxit: et ecce præcédit vos in Galilǽam: ibi eum *vi*débitis. Ecce prædíxi vobis.

The "Credo" *is not sung, but the Celebrant having sung* ℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.—*sings:* "Oremus," *although the Offertory is not said.*
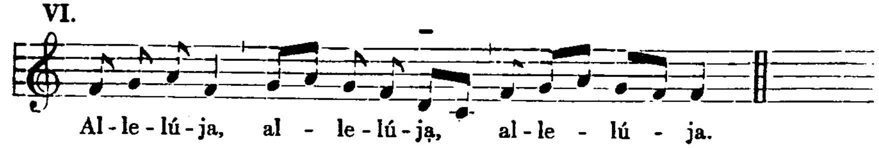
Secreta

SUSCIPE, quǽsumus, Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum.

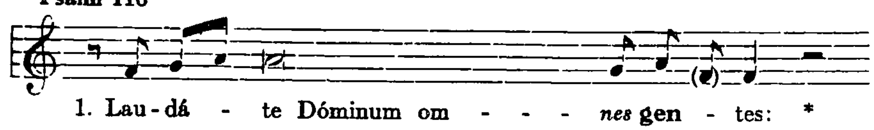
The Preface is sung on the solemn tune, page 1 of the Appendix.*
"Sanctus," *as on page 15* of the Appendix.*
"Pater Noster," *as on page 3* of the Appendix.*
The Kiss of Peace is not given, nor is the "Agnus Dei" *sung, but immediately after the communion the Choir sings the following, which takes the place of Vespers.*

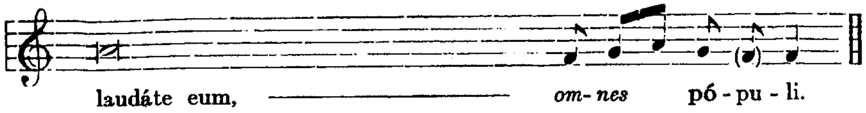
Antiphon

VI.

Psalm 116

2. Quóniam confirmáta est super nos misericórdi*a* ejus: * et véritas Dómini manet *in aetér*-num.

3. Glória Patri *et* Filio: * et Spirít*ui* Sancto.
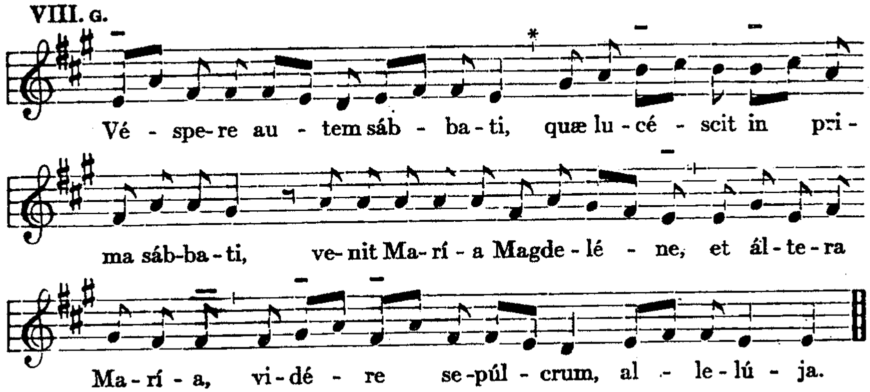
4. Sicut erat in princípio et nunc *et* semper: * et in sǽcula sæcul*órum*. Amen.

Repeat the Antiphon.
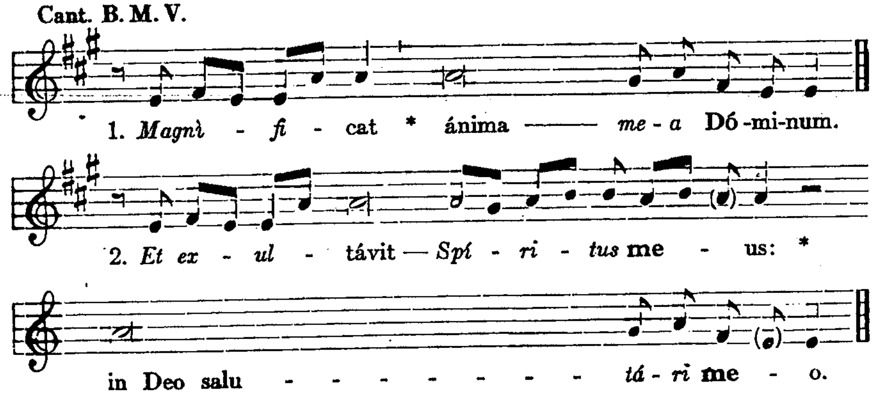
The Little Chapter, Hymn and Versicle are not said, but the Celebrant intones immediately the following Antiphon of the "Magnificat."

Antiphon

VIII. G.

Cant. B. M. V.

3. *Quia re*spéxit humilitátem *ancillae* súæ: * ecce enim ex hoc beátam me dícent ómnes gene-*rati*ónes.

4. *Quia fé*cit míhi *mágna qui* pótens est: * et sánctum *nómen* éjus.

5. *Et mise*ricórdia éjus a progénie *in progé*nies * timént*ibus* éum.

6. *Fécit* poténtiam in *bráchio* súo; * dispérsit supérbos ménte *córdis* súi.

7. *Depósu*it poténtes de séde, * et exalt*ávit* húmiles.

8. *Esurién*tes *implévit* bónis: * et dívites dimís*it iná*nes.

9. *Suscépit* Israel *púerum* súum, * recordátus misericór-*diae* súae.

10. *Sicut lo*cútus est *ad pátres* nóstros: * Abraham et sémini *éjus in* sǽcula.

11. *Glória Pátri, et* Fílio, * et Spirít*ui* Sáncto.

12. *Sicut é*rat in princípio, *et nunc, et* sémper, * et in sǽcula sæcul*órum*. Amen.

Repeat the Antiphon.

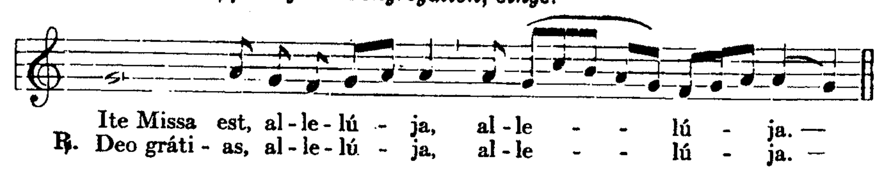
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oration.*

SPÍRITUM nobis, Dómine, tuæ caritát*is in*fúnde: † ut quos sacraméntis paschálibus satiá*sti*, * tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tu*um:* † Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus *Sancti* Deus, * per ómnia sǽcula sæculórum. ℟ Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Then the Deacon, facing the Congregation, sings:

The blessing is given.

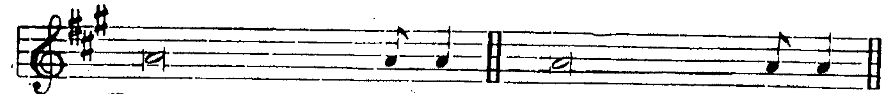
THE END

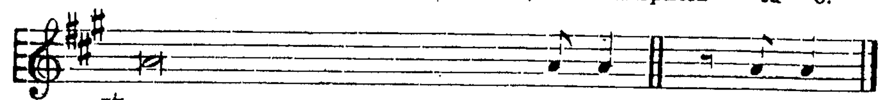
APPENDIX

RESPONSES

Festal and ferial Mode

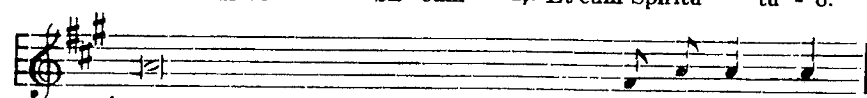
OREMUS

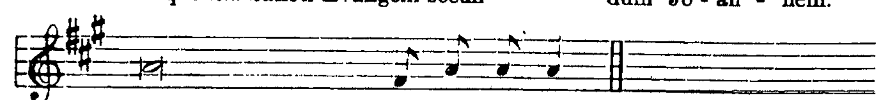

GOSPEL

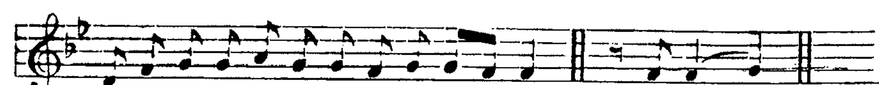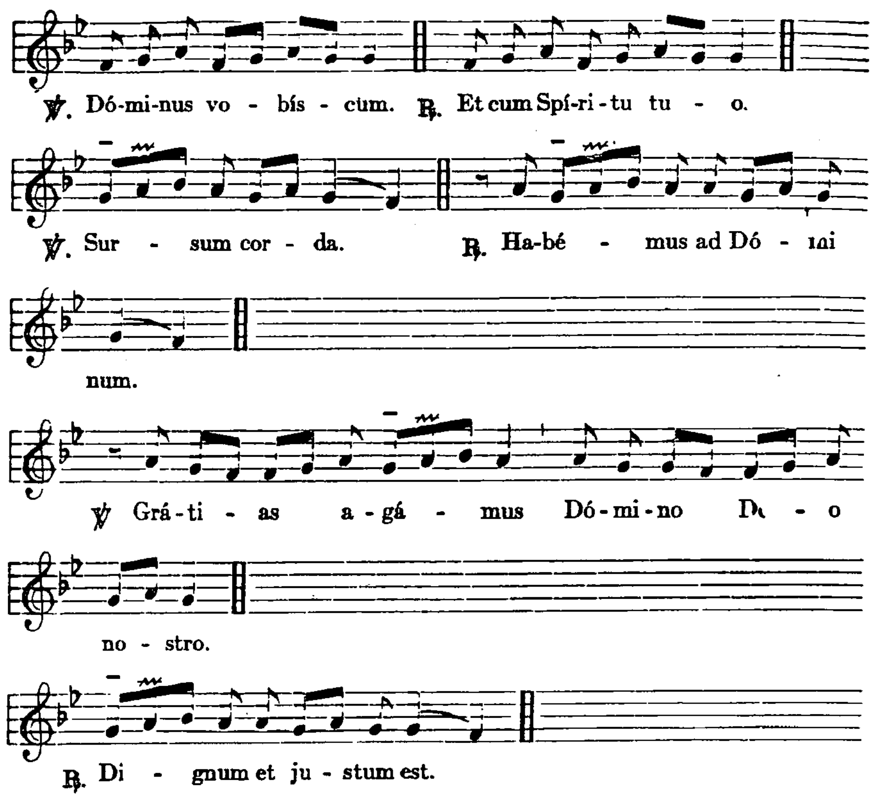

PREFACE
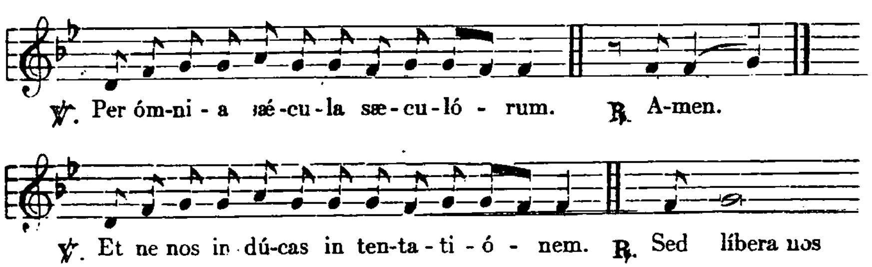
Festal Mode

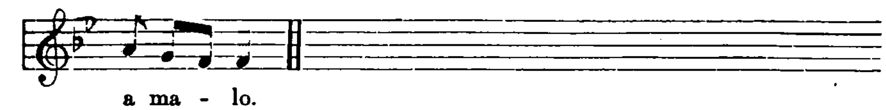

"PATER NOSTER"
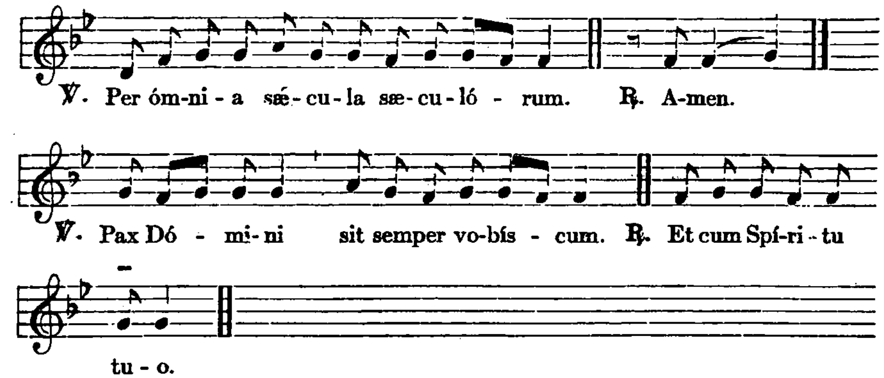
Festal and Ferial Mode

"AGNUS DEI"

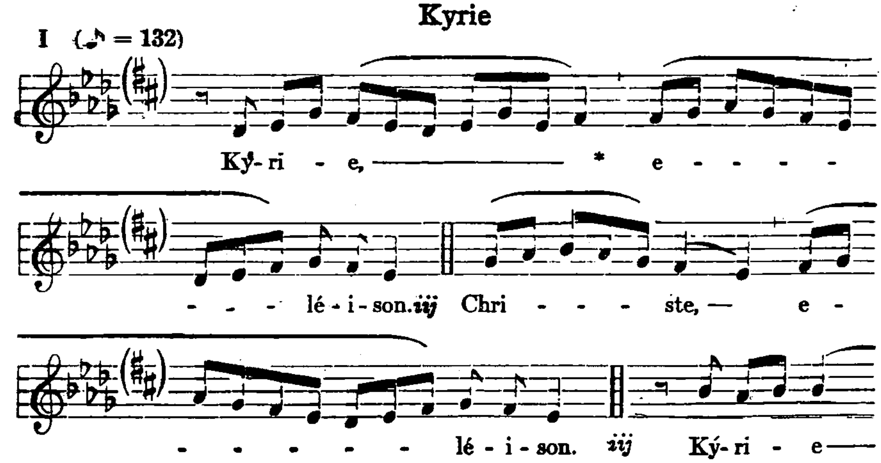
Festal and Ferial Mode
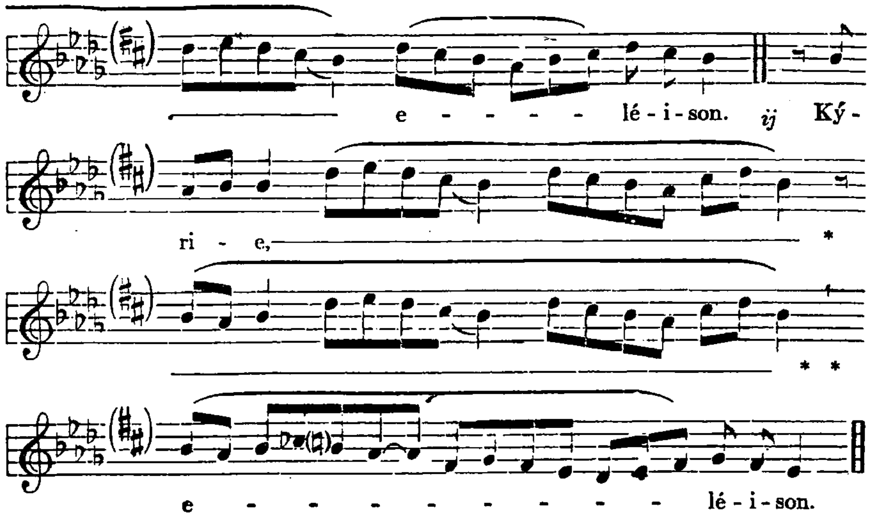

ORDINARY OF THE MASS

Palm Sunday
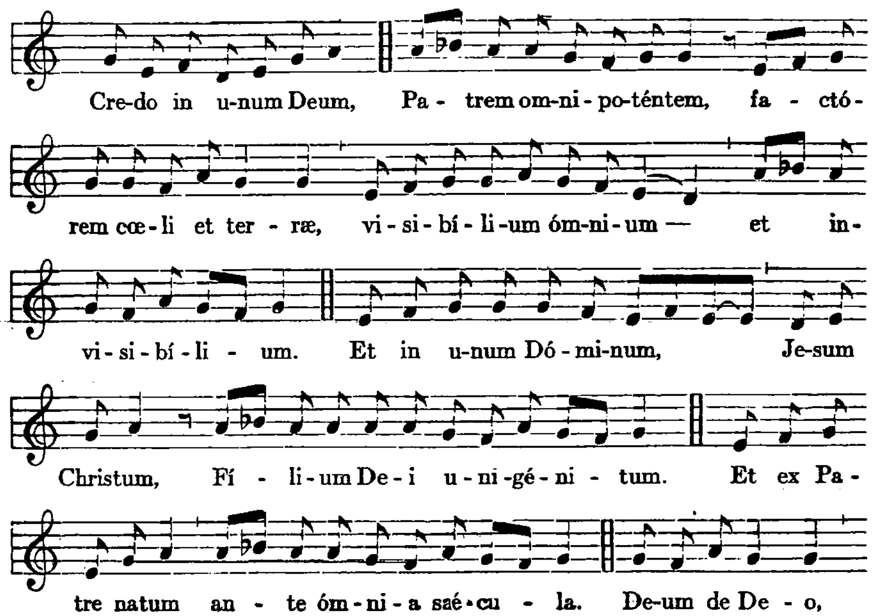
Kyrie
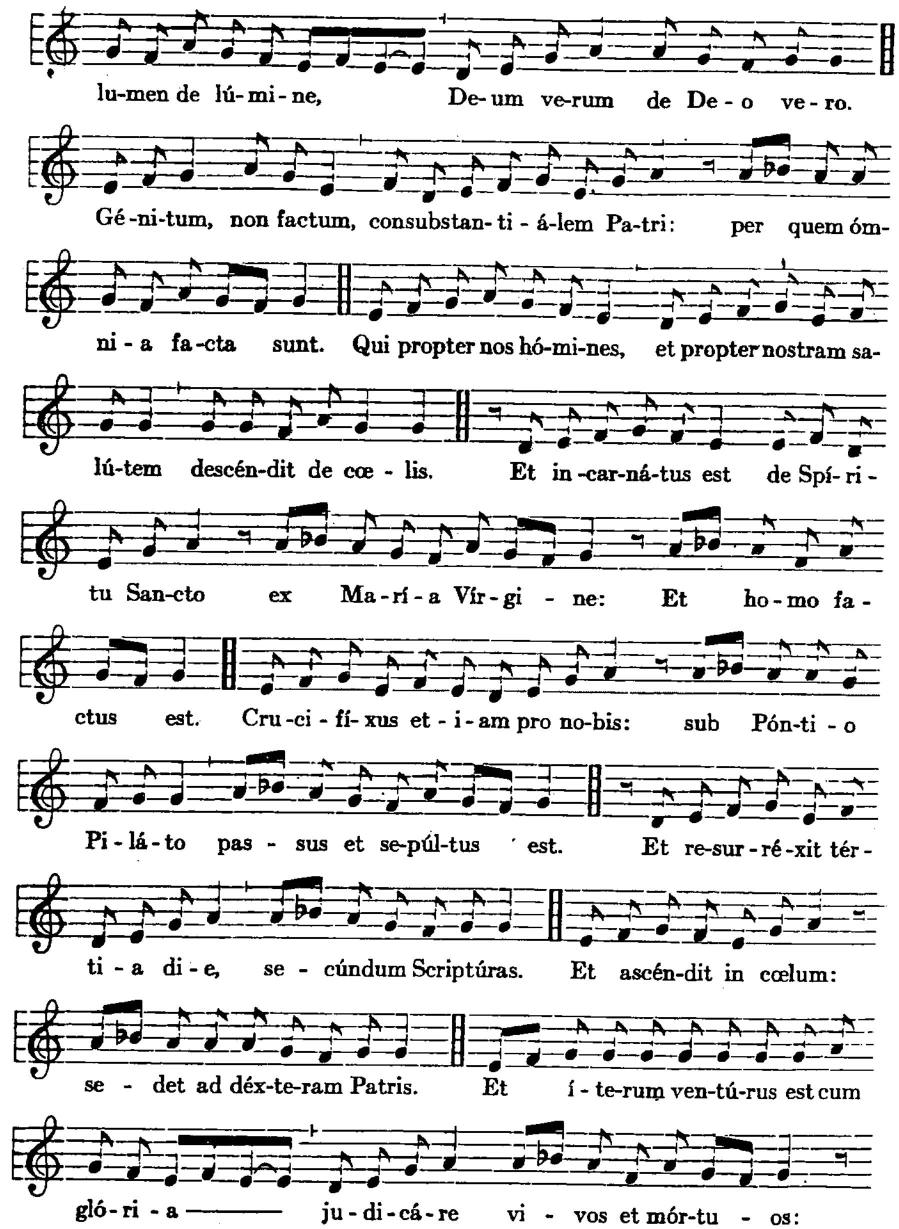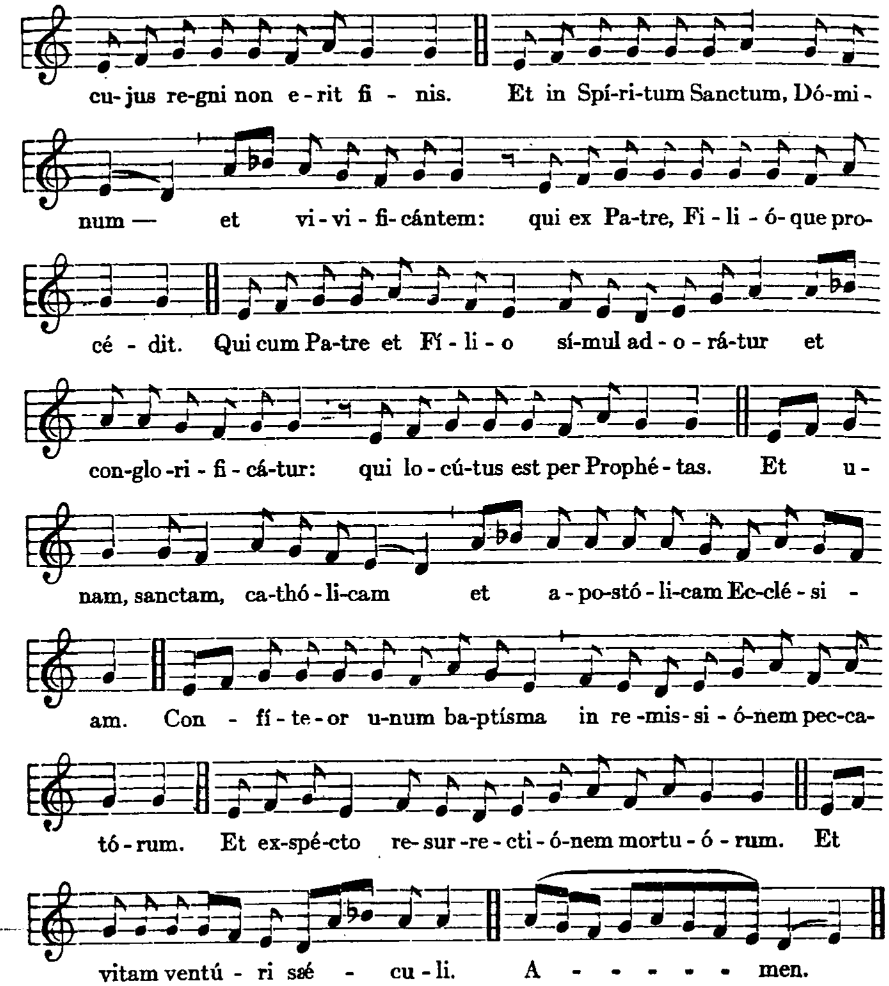

e - - - - lé - i - son. ij Ký -
ri - e, *
* *
e - - - - - - - - lé - i - son.

Credo

IV (♪ = 152)
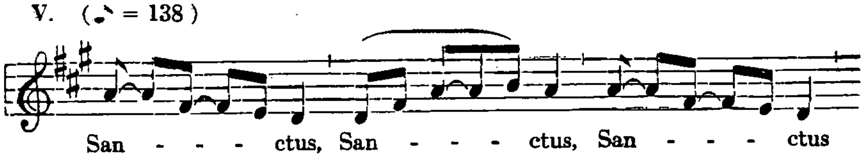

Cre-do in u-num Deum, Pa - trem om-ni - po-téntem, fa - ctó -
rem cœ - li et ter - ræ, vi - si - bí - li - um óm-ni - um — et in -
vi - si - bí - li - um. Et in u-num Dó - mi-num, Je-sum
Christum, Fí - li - um De - i u - ni -gé - ni - tum. Et ex Pa -
tre natum an - te óm - ni - a saé - cu - la. De-um de De - o,
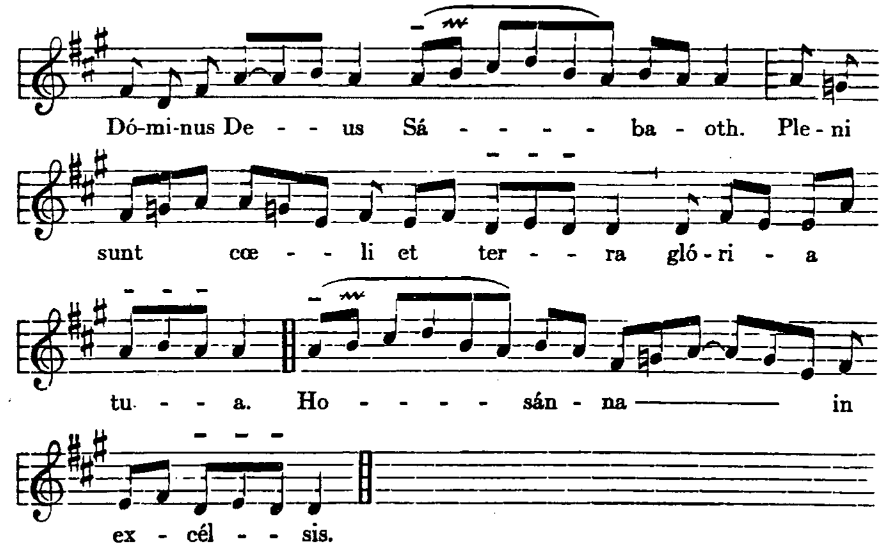

lu-men de lú-mi-ne, De-um ve-rum de De - o ve - ro.
Gé -ni-tum, non factum, consubstan- ti - á-lem Pa-tri: per quem óm-
ni - a fa-cta sunt. Qui propter nos hó-mi-nes, et propter nostram sa-
lú-tem descén-dit de cœ - lis. Et in -car-ná-tus est de Spí- ri -
tu San-cto ex Ma - rí - a Vír - gi - ne: Et ho - mo fa -
ctus est. Cru -ci - fí- xus et - i - am pro no-bis: sub Pón-ti - o
Pi - lá - to pas - sus et se-púl-tus est. Et re-sur - ré -xit tér -
ti - a di - e, se - cúndum Scriptúras. Et ascén-dit in cœlum:
se - det ad déx-te-ram Patris. Et í - te-rum ven-tú-rus est cum
gló - ri - a ——— ju - di - cá - re vi - vos et mór-tu - os:

Sanctus
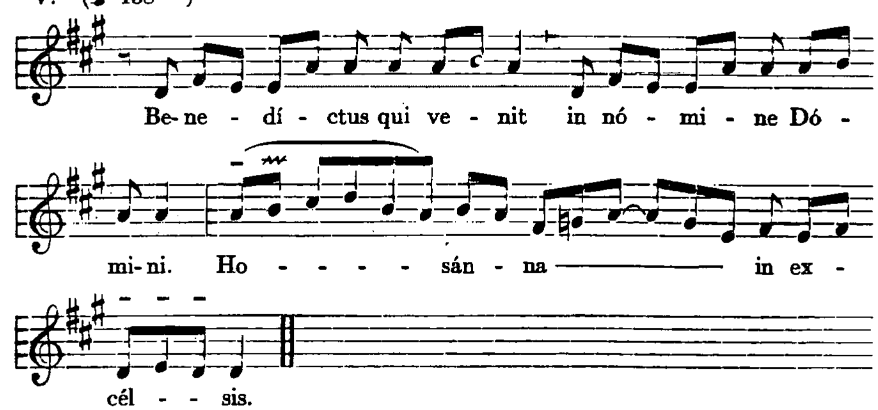
V. (♪ = 138)
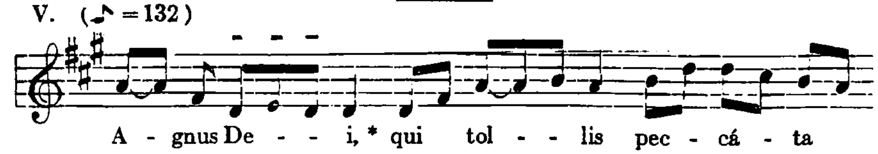

Benedictus
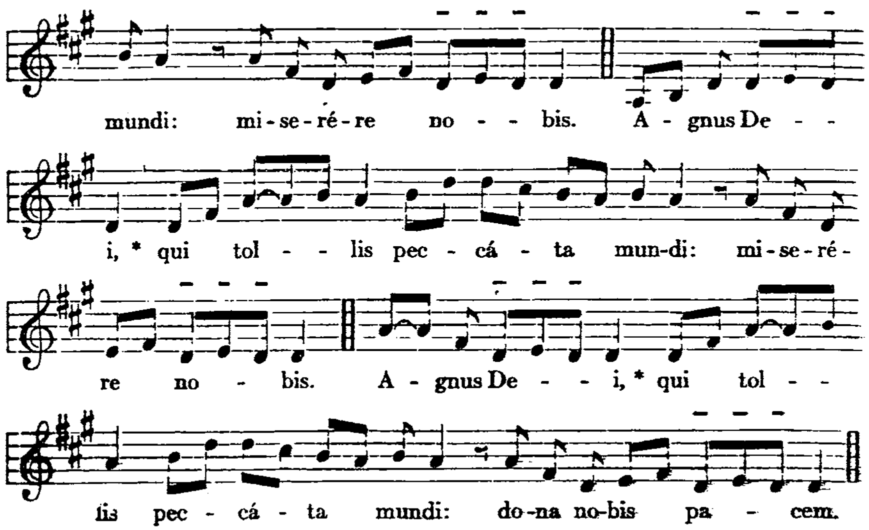
V. (♪ 138 =)

Agnus Dei

V. (♪ = 132)
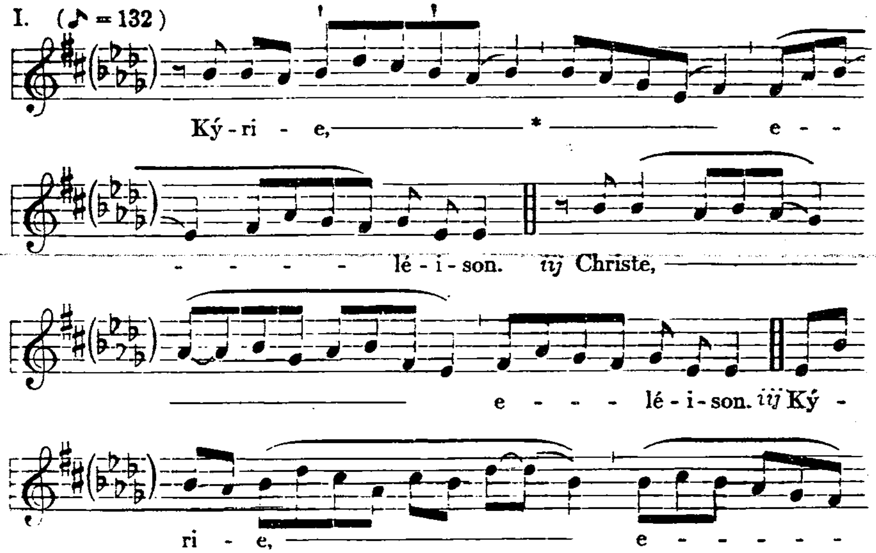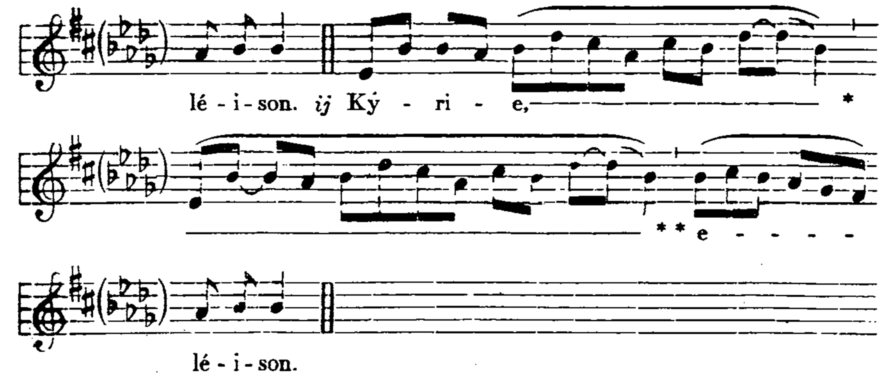

MAUNDY THURSDAY

Kyrie
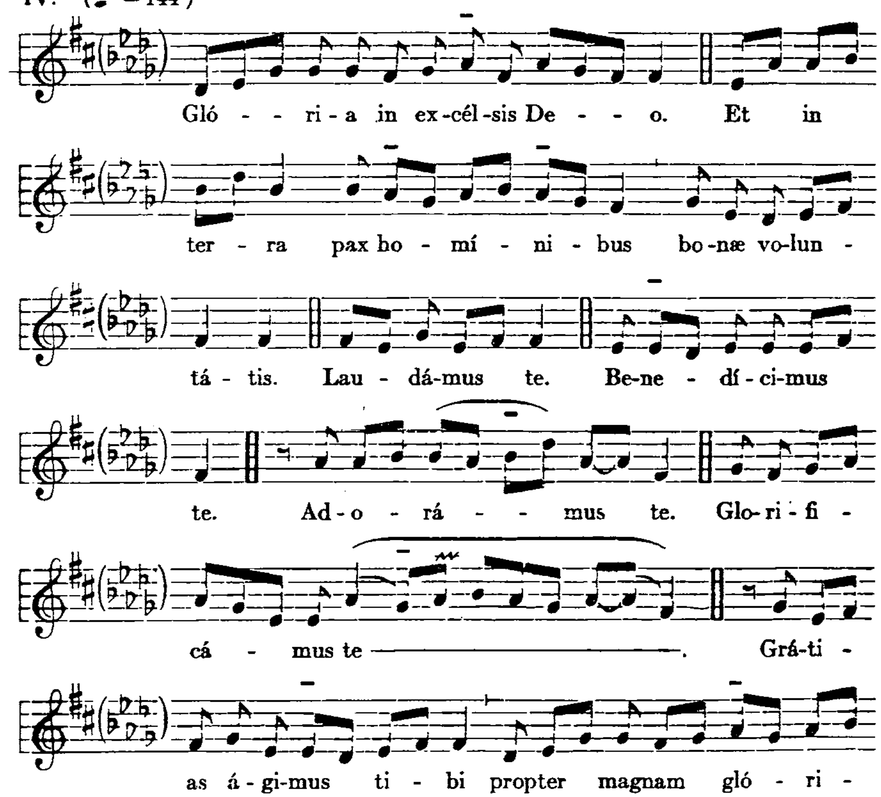
I. (♪ = 132)
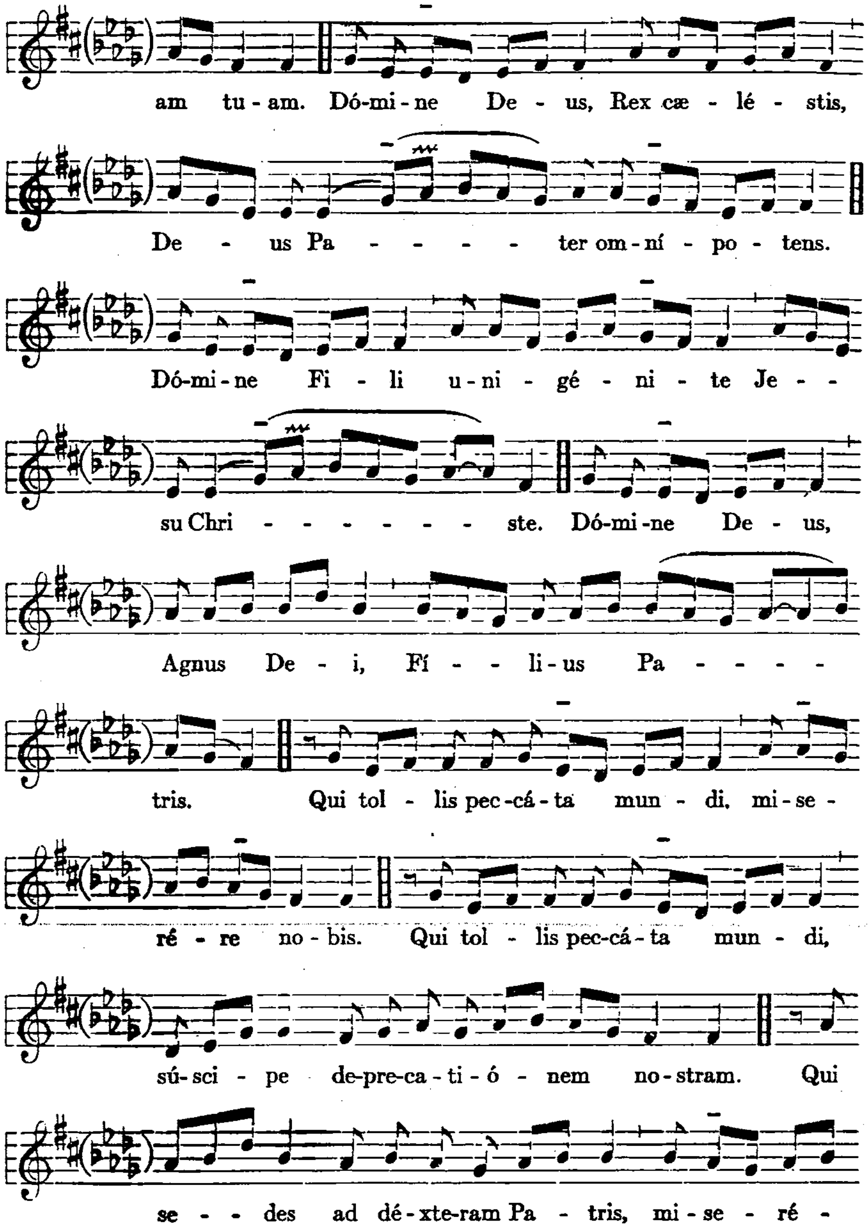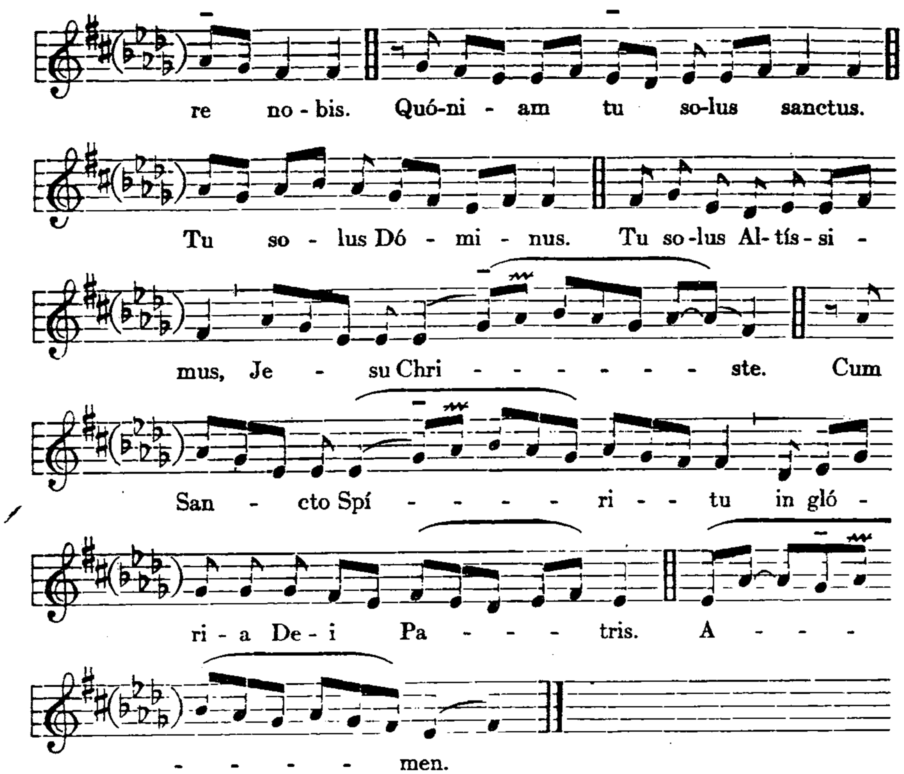

Gloria

IV. (♪ = 144)

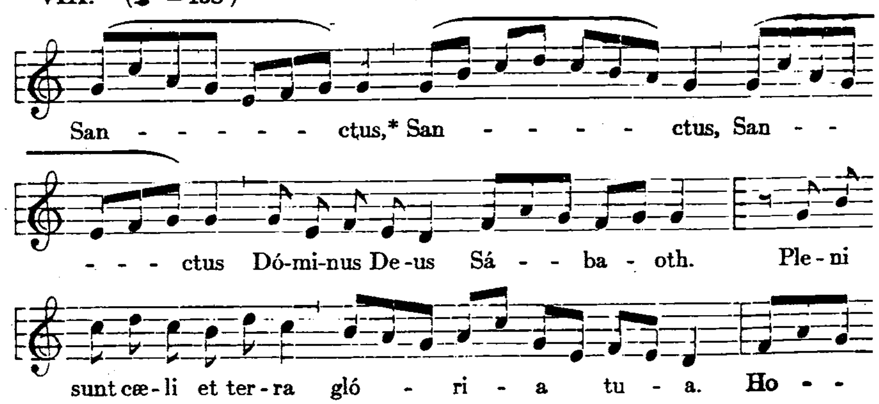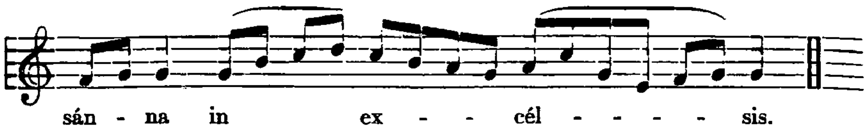

Sanctus
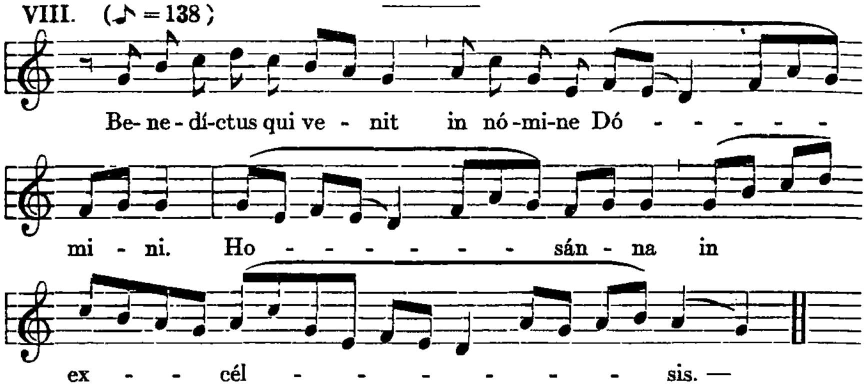
VIII. (♪ = 138)
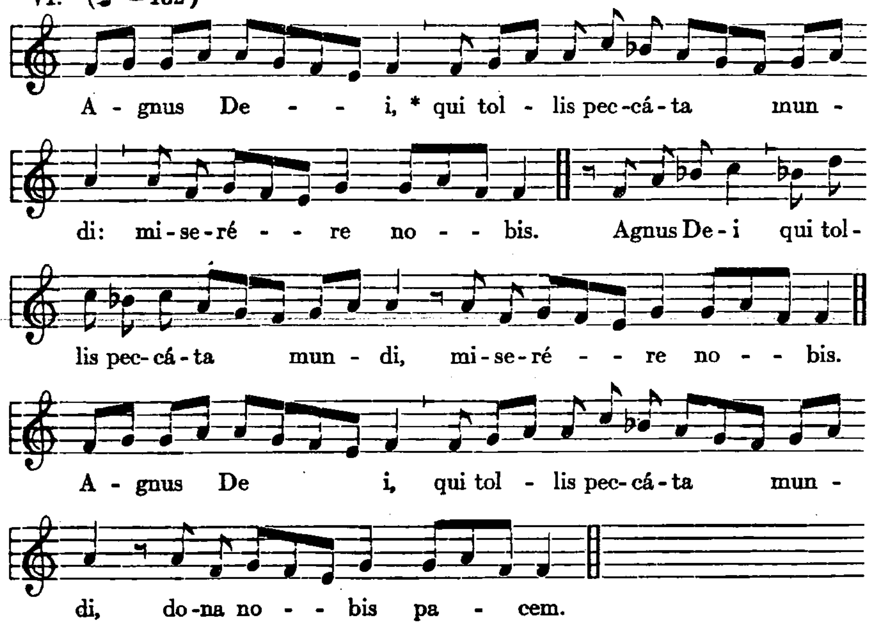

Benedictus

VIII. (♪ = 138)

Agnus Dei
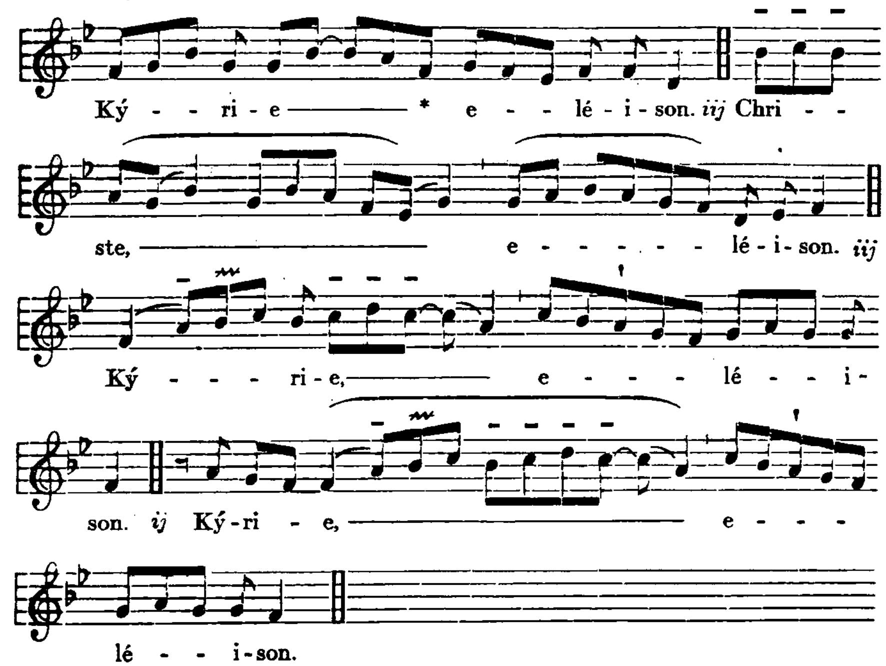
VI. (♪ = 132)

HOLY SATURDAY

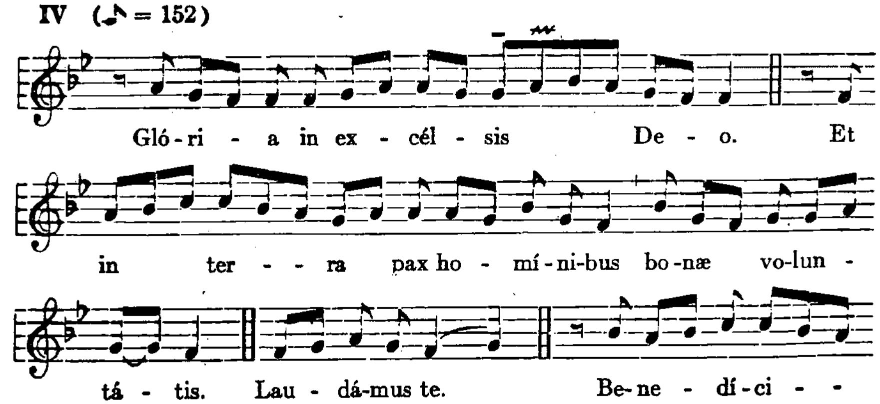
Kyrie
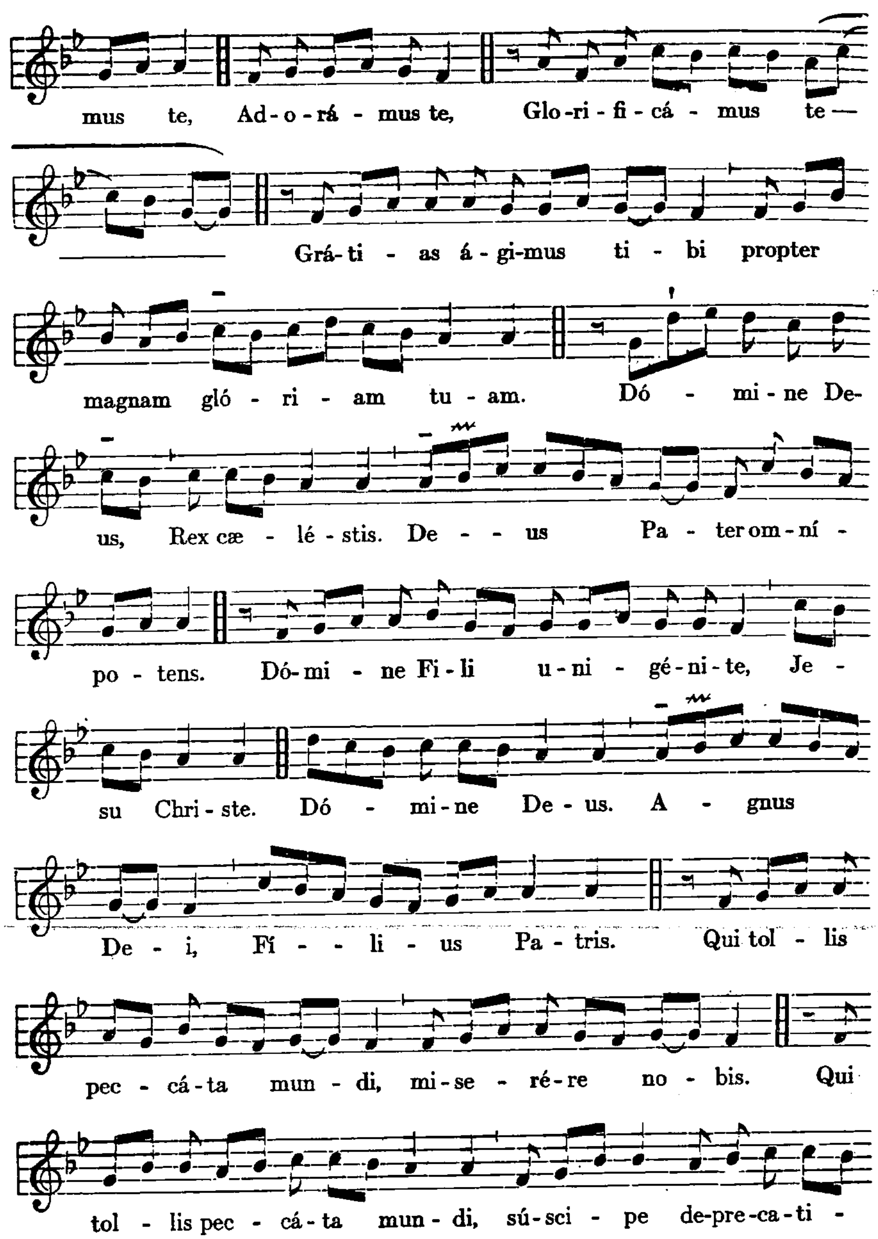
VIII (♪ = 138)
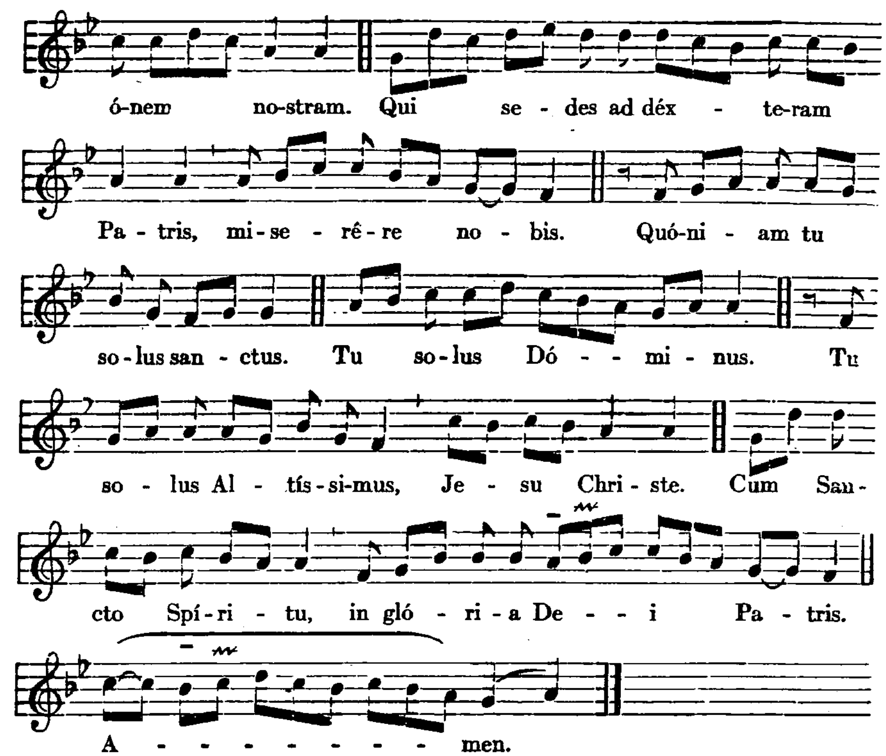

Gloria

IV (♪ = 152)
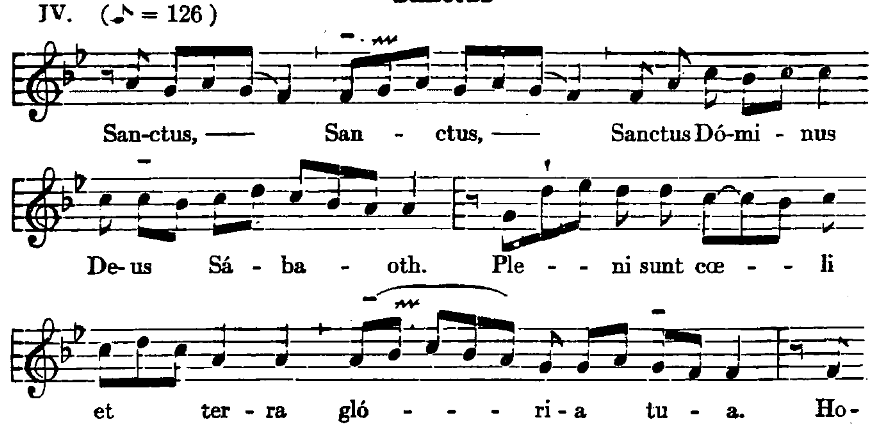

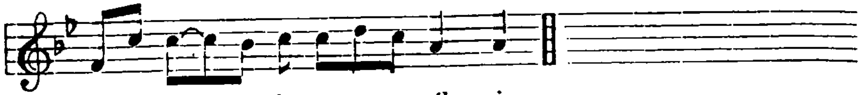

Sanctus

IV. (♪ = 126)
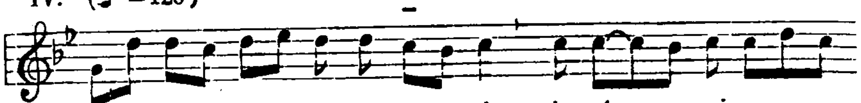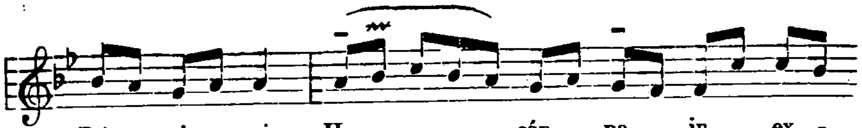

sán - na in ex - - cél - sis.

Benedictus

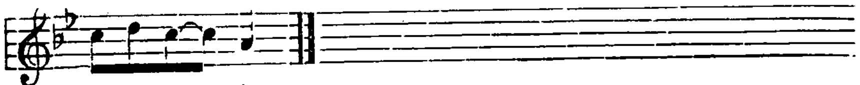
IV. (♪ =120)

Be - ne - dí - ctus qui ve - nit in nó - - mi - ne

Dó - mi - ni. Ho - - - sán - na in ex -
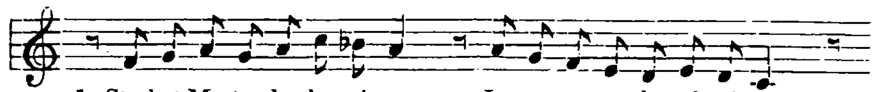

cél - - sis.

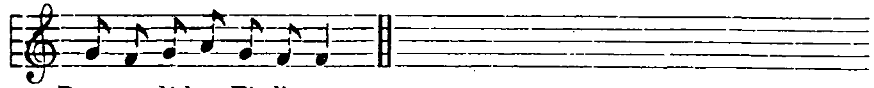
Laus Deo

Stabat Mater

VI

1. Sta-bat Ma-ter do - lo - ró - sa, Ju-xta cru cem la- cri-mó - sa,
2. Cu - jus á - nimam geméntem, Con-tri-státam et do-léntem,

Dum pendé-bat Fí - li - us.
Per-tran-sí-vit glá - di - us.

3. O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

4. Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia Mater dum vidébat
Nati pœnas ínclyti!

5. Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

6. Quis non posset contristári
Christi Matrem contemplári,
Doléntem cum Fílio?

7. Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

8. Vidit suum dulcem Natum
Moriéndo, desolátum,
Dum emísit spíritum.

9. Eia Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris,
Fac ut tecum lúgeam.

10. Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.

11. Sancta Mater, istud agas,
Crucífixi fige plagas
Cordi meo válide.

12. Tui Nati vulneráti,
Jam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.

13. Fac me tecum pie flere,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero.

14. Juxta crucem tecum stare
Et me tibi sociáre
In planctu desídero.

15. Virgo vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára;
Fac me tecum plángere.

16. Fac ut portem Christi mor-
Passiónis fac consórtem [tem,
Et plagas recólere.

17. Fac me plagis vulnerári,
Fac me cruce inebriári.
Et cruóre Fílii.

18. Flammis ne urar succénsus,
Per te, Virgo, sim defénsus
In die judícii.

19. Christe, cum sit hinc exíre,
Da per Matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.

20. Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.